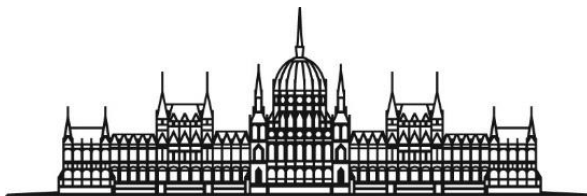

Országgyűlési Napló

*Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Bakos Bernadett, Gelencsér Attila,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Az ülésnap megnyitása.....	16753
----------------------------	-------

Napirend előtti felszólalások:

Kanász-Nagy Máté (LMP).....	16753
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	16755
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	16756
Hidvéghi Balázs , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	16758
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	16760
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	16761
Dudás Róbert (Jobbik)	16763
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	16765
Tóth Endre (Momentum).....	16766
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	16768
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	16770
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	16772
Gy. Németh Erzsébet (DK)	16773
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	16775
Szászfalvi László (KDNP).....	16777
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	16778
Dr. Ferencz Orsolya (Fidesz).....	16779
Dr. Zsigmond Barna Pál , az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára	16781

A Magyarország Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya közötti határon átnyúló mentőszolgálati együttműködésről szóló keretmegállapodás kihirdetéséről

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	16783
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	16783

Felszólalók:

Dr. Ferencz Orsolya , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16785
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16785
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16787
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	16788

A Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között, a Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a közúti és vasúti határforgalomnak a határátkelőhelyeken történő ellenőrzéséről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	16789
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	16790

Felszólalók:

Dr. Ferencz Orsolya , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16791
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16793
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	16793

Honvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a honvédelmi tárgyú törvények módosításával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája.....

szóló törvényjavaslat együttes általános vitája.....	16794
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16794

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16795
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16801
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16805
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16806
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	16809
Kósa Lajos (Fidesz)	16816
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	16817

A pénzügyi közvetítő rendszert érintő és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	16819
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16819

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16821
---	-------

Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16822
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16828
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	16829
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	16833
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	16839

A 2025. és 2026. évnék a magyar tudomány évévé nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	16840
--	-------

Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16840
---	-------

Felszólalók:

Bodó Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16843
Kálmán Olga , a DK képviselőcsoportja részéről	16845
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16850
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	16852
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	16855
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár előadói válasza	16858

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	16860
---	-------

V. Németh Zsolt energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16860
---	-------

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16864
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	16865
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16869
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16871
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16874
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	16877
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	16881
V. Németh Zsolt energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	16891

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	16899
---	-------

Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	16899
--	-------

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16902
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16903
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16906
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16907
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	16910
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	16913
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	16919

Napirend utáni felszólalás:

Dudás Róbert (Jobbik)	16926
------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	16928
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, HIDVÉGGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
2. ülésnapja
2024. október 1-jén, kedden
(9.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésünket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek a segítségemre.

Napirend előtti felszólalásaink között elsőként az LMP képviselőcsoportjából Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan gondolattal szeretném indítani a napirend előtti felszólalásomat, amiben, azt gondolom, mindannyian egyetértünk, vagy egyet kellene hogy értsünk: hogy milyen világban szeretnénk élni.

Én azt gondolom, olyan világban szeretnénk élni, ahol a vélemény, a kultúra szabad, mindenki elmondhatja, hogy mit gondol, és mindenki, aki értékes, kulturális termékeket állít elő, értékeket állít elő, támogatásban részesülhet. A kulturális értékek teremtésében mindenki részt vehet, és abból mindenki részesülhet. Kérdés, hogy egy ilyen világ felé haladunk-e. Én ezzel kapcsolatban szkeptikus vagyok, és azt gondolom, hogy a legutóbbi fejlemények, amelyek történtek a magyarországi kultúrpolitikában, nem efelé mutatnak.

Egy igen kellemetlen ügyről kell szólnunk itt a magyar Országgyűlésben is, ez pedig az a frissen felbukkanó kormányzati szándék, amely ismét próbálja ellehetetleníteni a független kulturális szereplőket, amely sérteni akarja a művészeti autonómiát, tehát ez a kormányzati szándék ismét megjelent. Nézzük meg, hogy konkrétan mi történt!

Arról szólnak a hírek, hogy Hankó Balázs frissen kinevezett, néhány hónapja kulturális és innovációs miniszter a hírek szerint arról gondolkodott, hogy például Pintér Béla és Társulata és több más független társulat ne kapjon támogatást, ne kapjanak támogatásokat. További információk szerint a táncművészeti pályázatokkal kapcsolatos döntéseket sem írták alá a mai napig, vagy több kollégiumi döntést határidőn túl írtak alá, ezzel elszámolási nehézséget okoztak gyakorlatilag a teljes magyar kulturális szférának.

Arról van szó tehát, hogy a Nemzeti Kulturális Alap pályázatait csúsznak, a nyertes pályázatok közül többet visszaküldött a miniszter úr a kuratórium tagjainak, hogy újra nézzék át őket, valamint több győztes

pályázatnál azt javasolta vagy javasolhatta, hogy ezek ne legyenek támogatva, személyesen próbált közbenjárni, hogy elmeszeljék ezeket a pályázatokat - erről szólnak a hírek.

Több tiltakozást is láttunk az esettel kapcsolatban, például a kollégium tagjai közül többen is felálltak az eljárás miatt, de olvashattuk a Független Előadó-művészeti Szövetség közleményét is, szó szerint idézem: „Reméljük, hogy ez az eset nem ismétlődik meg, és a jövőben a miniszter tartózkodni fog az ilyen szakmaiatlan egyoldalú befolyásolástól!”

Szeretném feltenni a kérdést: milyen befolyásolás történt tehát pontosan, és hogyan befolyásolta a miniszter úr ezeknek a pályázatoknak a kifizetését, lebonyolítását, odaítélését? De azt is olvashattuk, hogy több szakfolyóirat sem számíthat idén támogatásra a Nemzeti Kulturális Alaptól, pedig nagy részük ezekből a támogatásokból tudta fenntartani magát.

Azt eddig is láttuk, hogy a kormány mit gondol a független társulatokról, a független színházakról, hogy egyáltalán mit gondolnak a társadalmi párbeszéd szükségességéről és fontosságáról. Ezek a független kulturális intézmények, társulatok nagyban hozzájárulnak vagy hozzájárulnának a társadalmi párbeszédhez, nagyon fontos témákat vetnek föl, amikről érdemes lenne mindannyiunknak elgondolnodunk.

És azt gondolom, hogy amit a Fidesz-KDNP is gondolt - legalábbis gondolt korábban, a polgári Magyarország eszményét vallották -, annak is egyik szerkesztője az, hogy a kulturális értékekre szükség van, a független, kritikus hangokra is szükség van, és a független, kritikus hangokat is támogatni kell, nem szabad őket ellehetetleníteni akkor sem, ha éppen miniket kritizálnak, de pont ez a dolguk, hogy a hatalmat folyamatosan számonkérjék, felelősségre vonják, kritizálják értékes gondolataikkal.

Én arra szeretném kérni a kormányt, adjon magyarázatot arra, hogy mi történt, hogy pontosan ez hogyan történhetett, Hankó Balázs hogyan járt el. Mi a magunk részéről közérdekű adat-kérés formájában is kikérjük ennek a pályázatásnak a különböző alapjait, feltételeit, dokumentumait, szeretnénk pontosan látni, hogy mi állt ezeknek a döntéseknek a háttérében. A kormánynak színt kell vallania, milyen szempontok alapján támogattak, illetve nem támogattak, meszeltek el ismét pályázatokat, próbálják ellehetetleníteni a független kulturális intézményeket.

És itt szeretnék tolmácsolni egy személyes meghívást a miniszter úr számára: szeretném, ha eljönne velem Pintér Béla egyik előadására, és tapasztaljuk meg közösen a művészet felszabadító erejét. Én azt gondolom, hogy az ott közvetített gondolatokat érdemes közösen átgondolnunk, és lehet, hogy a miniszter úr legközelebb jobban meggondolja, hogy milyen döntést hoz, hiszen a művészet ereje valóban felszabadító. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a választ Zsigó Róbert miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön fikcióira és vádaskodásaira, engedje meg, hogy higgadtan próbáljak válaszolni, és azt soha ne kérje tőlünk számon, ha gondolkodunk valamin. A miniszter urat ismerve egyébként, amin gondolkodik, azt el is szokta mondani.

És abban sem értünk egyet, tisztelt képviselő úr, hogy a színházaknak - legyen bármilyen színház - az a fő feladatuk, hogy folyamatosan kritizáljanak. A Kulturális és Innovációs Minisztérium úgy gondolja, hogy a kultúra területén a színházaknak is a legfontosabb feladata az, hogy értéket közvetítsenek, és ha ilyen értéket közvetítenek, akkor, azt gondolom, meg tudjuk találni a közös nevezőt.

De a kormány 2010 óta, ezt ön is tudja, kiemelt stratégiai ágazatként kezeli a kultúra területét. A fenntartó funkció mellett a kormány jelentős kulturális beruházásokat is végrehajtott. Az elmúlt években, 2010-től kezdve 117 kulturális beruházásról született döntés, az eddig megítélt forrás több mint 625 milliárd forint.

Magyarország világszínvonalú a kulturális intézmények működésének támogatásában - mert ön éppen a támogatásokat kérdőjelezi meg -, és bronzérmes Európában az egymillió lakosra eső színházlátogatások számát tekintve. 30 vidéki, illetve 7 budapesti színház és báb-színház közös működtetése valósul meg az állammal, illetve a fenntartó önkormányzatokkal együtt, melyre közel 15 milliárd forint támogatást biztosítunk évente.

A támogatások másik formája a kultúra területén a pályázati kiíráson keresztül valósul meg, mint például a Csoóri Sándor-program, ahol az idén 2,5 milliárd forintot biztosítunk a népi kultúra közösséget teremtő műfajai számára a Nemzeti Kulturális Alap közreműködésével.

A Kulturális és Innovációs Minisztérium az idei évben is meghirdette az előadó-művészeti támogatás programját, melynek keretösszege 4 milliárd forint, valamint 830 millió forintos keretösszegű, minősítéssel nem rendelkező előadó-művészeti szervezeteknek szóló pályázatát.

(9.10)

Az utóbbi felhívásra 2024-ben 188 pályázat érkezett, és ebből 122 szervezetet tudtunk támogatni, de támogatjuk a határon túli magyar színházakat és táncegyütteseket kiemelt művészeti céljaik megvalósításában. 2024-ben 350 millió forintos keretösszeggel került kiírásra a vallási könnyűzenei pályázati felhívás. A komolyzenei szervezetek támogatására mintegy 18 milliárd forintot fordított a kormány 2023-

ban, és ez az összeg 2024-ben is biztosított. Megemeltük a 2024. évben a kulturális fesztiválok támogatási keretösszegét 800 millió forintra. Tehát számos pályázati lehetőséget biztosítunk, de azt senki ne várja el tőlünk, hogy alapvető értékeinkkel ellentétes dolgokat támogassunk.

Hangsúlyozom azt is, hogy a Nemzeti Kulturális Alap nem szüntette meg egy szervezet támogatását sem, mert az NKA a pályázatain keresztül projektek résztámogatását végzi; még egyszer mondom: résztámogatását végzi. Kifejezetten nem feladata, és nincs is rá jogszabályi lehetősége, hogy bármely kulturális szervezet működési költségeit finanszírozza a teljes támogatási igény biztosításával. A pályázatát pedig - kezdve a pályázati felhívások során alkalmazott kritériumrendszer megfogalmazásától a döntések meghozataláig bezárólag - szakemberekből álló szakmai kollégium végzi.

Felhívom szíves figyelmét arra is, hogy a pályázati eljárás során az államháztartási törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően lehetséges jogorvoslati lehetőségként az eljárás minden fázisában a hivatkozott jogszabály által meghatározott módon kifogást benyújtani, melynek feltételeit mind a „felhívás”, mind az „elutasítás” levél tartalmazza.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány, a Kulturális és Innovációs Minisztérium eddig is támogatta és ezután is támogatja a kultúrát. Azt szeretnénk, ha minél többen részesülnének a magyar kultúra értékeiben, és a magyar kultúra értékeit minél inkább át tudnánk adni a jövő generációjának. Azt gondolom, mivel ön is egy olyan gondolattal kezdte, amiben egyetérthetünk, képviselő úr, talán ebben is egyetérthetünk, és ebben a támogatására is számíthatunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kezdetét vette az Országgyűlés őszi ülészakája, úgyhogy legfőbb ideje egy rövid politikai helyzetértékelést adni. Nem kell hozzá zseninek lenni, hogy megállapítsuk, hogy az elmúlt hónapokban, az elmúlt fél évben nagyon jelentősen átalakult a magyar belpolitika. Egyrészt az antik és most már megantikolt baloldalon törpe-, mikro- és nanopártok esnek szét, és ezen az antik baloldalon bizony kapuzárási pánik tört ki; ennek látható jeleit megtapasztalhattuk a tegnapi ülésnapon is.

Aztán adott az ó-Fidesz és a folyami Fidesz vagy éppen a nemzetközi baloldal legújabb próbálkozása, ez a két megközelítés versenyez egymással az elmúlt

fél évben Magyar Péter megjelenése kapcsán. Valljuk be őszintén, „a nemzetközi baloldal legújabb próbálkozása” minősítés tűnik most valószínűbbnek. A nevezett úriember a diktafontól a Lehel kürtjén át a mai napon jutott el az '56-os lyukas zászlóig - ezt csak így egy kicsit humorosan próbálom megjegyezni. Aztán a jelentősebb szereplők között szerepel a Mi Hazánk Mozgalom, amely egy egyedüli tisztán hazafias, patrióta és szuverenista párt, és nemcsak szuverenista - ez látható a brüsszeli politikánkban is -, hanem a megalakulásától kezdve szuverén, és az is fog maradni.

Ha össze akarjuk foglalni egy rövid mondatban vagy akár egy bővített mondatban, hogy mi önökkel, mi a kormánnyal a magyar emberek jelentős részének a legfőbb problémája, akkor a következőt lehet mondani. A magyar emberek jelentős része, tisztelt hölgyeim és uraim, úgy gondolja, hogy hiába dolgoznak több munkahelyen, akár napi 10-12 órát vagy annál is többet, úgysem jutnak előbbre, és akik legérzékenyebb testrészeik környékén tesznek határozott kézmozdulatokat, azok húznak hasznót belőle. Ez a legnagyobb probléma, tisztelt hölgyeim és uraim, és az, hogy önök egy olyan társadalom- és gazdaság-szervezési modellt - ha ezt lehet annak nevezni - hoztak létre az elmúlt 14 esztendőben, amely szerint néhány családnak mindent és a társadalom nagy részének pedig semmit.

Jeleztem önöknek többször, hogy 4-5 fő az általános iskolában sem számít osztálynak, 4-5 család sem a gazdaságban, sem a társadalomban nem számít egy külön osztálynak, ugyanakkor néhány ezer milliárd forintos családonkénti jövedelemmel, vagyonnal gyakorlatilag mindent leuralnak: nem jut lehetőség az átlagvállalkozónak vállalkozásfejlesztésre; a pályázatokot eleve úgy írják ki, hogy szinte már el sem olvassák a kisvállalkozók, akik gyakorlatilag a vállukon, a hátukon viszik ezt a magyar gazdaságot, mert esélyük sincs már a pályázat benyújtására sem. És ha igaz az, amit önök statisztikailag kimutattak, hogy Budapesten nettó 512 ezer forint az átlagjövedelem, akkor számolják ki, hogy a mai élelmiszerárak, a mindennapi megélhetési költségek mellett ez mire elég, mennyit tud félretenni egy átlagdolgozó, mennyit tud félretenni egy átlagcsalád. Esélytelenné válnak az emberek döntő többségükben arra, hogy a gyermeküket taníttassák, elindítsák az életben, a lakhatás pedig elérhetetlen vágyalom marad az önök elhibázott gazdaságpolitikája miatt.

Nem kell tehát csodálkozni, ha színre lépett egy új szereplő, aki - akárhog is nézzük - az önök kreatúrája. Mondhatnám azt egy pikírt megjegyzéssel, hogy FrankNERstein a megalkotói ellen fordult, legalábbis ennek látványos jeleit tapasztaljuk. Nem mond semmi újat, gyakorlatilag a hibalistát sorolja fel, amit egyébként mindannyian ismerünk, programja nincs, ellentétben azzal a Mi Hazánk Mozgalommal, amely a Virradat-programban a legfontosabb elképzeléseket már kettő és fél évvel ezelőtt is lefektette.

Aztán azt is tudomásul kell venniük, hogy nem ő ennyire rokonszenves, hanem önök váltak ennyire el-lenszenvenessé. Nem őt szeretik ennyire sokan, hanem a kormányt az előbb elmondottak miatt utálták meg ily nagyon sokan. Az a helyzet, hogy amíg az egészségügyben, az oktatásban és a társadalom és a gazdaság különböző alrendszeiben a működésképtelenség határára jutottunk, és nagyon sok honfitársunk számára váltak kilátástalanná a mindennapok, ez a szereplő elég ügyesen próbálja megtéveszteni a közvélemény nagy részét. Nem kell tehát csodálkozni, hanem meg kell érteni ezt a jelenséget.

Aztán az is érdekes persze, hogy neki az elmúlt 14 évből 13 és fél éven keresztül, aktív pályafutása 20 évéből 19 és fél éven keresztül a világon semmivel semmi problémája nem volt. Ahogy elfogyott a zseton, úgy rögtön 43 évesen most született ide, és ráeszmélt arra, hogy bizony milyen rosszul működik ez az ország, és mennyire reménytelenek itt a mindennapok.

Mi vele ellentétben nemcsak a hibalistát soroljuk fel, hanem programmal szolgálunk. Erről fog szólni a következő másfél évünk, és így fogjuk sikeresen megvívni majd a 2026-os választásokat. Köszönöm szépen. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a választ Hidvéghi Balázs államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Mi itt mindannyian nagyon figyeltünk az ön felszólalására, és igyekeztünk megérteni, hogy valójában mit is akart mondani itt ma reggel. Bevallom férfiasan, nem volt könnyű valójában meglátni ebben a mondanivalóban a fő vonalat és a hangsúlyt, de ha már mindenről is beszélt, akkor engedje meg, hogy néhány szóban én is reagáljak.

Magyarországon a Fidesz-KDNP-kormány 14 éve nagy felhatalmazással, kétharmados többséggel kormányoz, ezért hálával tartozunk elsősorban a választópolgároknak, és azt gondolom, hogy azok a politikai eredmények, választási eredmények, az a folyamatos támogatás, amit kapunk, annak a visszaigazolása, hogy igyekszünk első helyen kezelni az országot, a nemzetet, első helyen kezelni az embereket és az ő segítségüket, és bár nyilván nem vagyunk hibátlanok, erről szó sincs, senki sem az, mi is követünk el hibákat, és vannak gyengeségeink, de az első helyen mindig a nemzeti összetartozás és a magyar nemzet, Magyarország erősödése, erősítése áll.

(9.20)

Ennek tudható be például az, hogy a kormányalakítás óta a családok támogatása folyamatosan kiemelt

helyen szerepelt és szerepel a politikánkban. Az adórendszer, a gyermeknevelés előtérbe helyezése és támogatása, egyáltalán a családok kultúrájának a politikai életben való megjelenése és védelme nagyon fontos és jó cél, főleg egy olyan környezetben, egy olyan globalista világban, ahol manapság ez nem divat, és a legalapvetőbb értékeket kérdőjelezzik meg, például a gyermekvállalás, a családok kapcsán.

De azt is büszkeséggel mondhatom, hogy hosszú távú óriási fejlesztés zajlik és zajlott az elmúlt években is már az egészségügy területén. Soha olyan sok fejlesztés, olyan sok forrás nem került az egészségügybe, mint az utóbbi időben. Nyilván rengeteg a teendő még, mert ez egy olyan terület, ami sohasem elég jó - azt gondolom, ebben egyetérthetünk -, mindig többre van szükség, hiszen az egészségünkről, a szeretteink egészségéről van szó. De folyamatosak a fejlesztések, megemeltük a béreket az egészségügyben dolgozók számára, folyamatosan újítjuk fel és adjuk át az újabb és újabb intézményeket, és ez a fejlesztési folyamat nem áll meg, ez elkötelezett célunk a továbbiakban is. De az életpályamodell bevezetése más területeken, akár az oktatásban, akár a szakképzésben, a minimálbér, a bérek emelése általában is kiemelt célunk volt és marad.

Engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, hogy bár a mai világban nyilván könnyű nagyokat mondani, könnyű figyelmet generálni akár az online világban, akár másutt is, de abban a veszélyes helyzetben, amiben jelenleg Európa és az egész világ van, én nagy hangsúlyt fektetek arra, hogy a szuverenista politika és a békét előtérbe helyező politika az, amely meghatározza a cselekvéseinket. Magyarország nyilvánvalóan aktív tagja a nyugati szövetségnek, az Európai Uniónak és a NATO-nak, de ezek a tagságok nem jelentik azt, hogy a saját szuverén nemzeti érdekeinket adott esetben ne tudjuk érvényesíteni más vonatkozásokban is. Magyarország akkor jár jól, ha egyensúlyra törekszik a világban, akkor jár jól és akkor jár el helyesen meggyőződésem szerint politikailag is, morálisan is, ha például a mostani helyzetben a békéről beszél, akkor is, ha nem ez az elvárás és most nem ez a divatos magatartás, legalábbis Európában, a Brüsszel által meghatározott Európában.

Azt gondolom, hogy az a törekvés, ami a mi külpolitikánkat ez ügyben jellemzi, ami a békére történő erőfeszítéseket helyezi előtérbe egy ilyen ellenszélben, az hosszú távon mindenképpen helyes és morálisan is tiszteletre méltó álláspont. Bízom abban, hogy ezek az erőfeszítések előbb-utóbb eredményre fognak vezetni. Büszkeséggel tölthet el bennünket az, hogy egy ilyen méretű ország, egy olyan kis ország, mint Magyarország egy ekkora konfliktusban ilyen jelentős álláspontot képvisel, mondom, szemben azokkal az erőkkel, amelyek mindenképpen egy háborús konfliktust akarnak folytatni és szélesíteni.

Ezek a legfontosabb, meghatározó pontjai a politikánkknak. Elkötelezettek vagyunk abban, hogy

a magyar nemzeti érdeket előtérbe helyezve ezeket folytassuk, megvédjük az országot, stabilan, biztonságban tartsuk, és küzdeni fogunk azért, hogy ezt minél több honfitársunk, polgártársunk el is fogadja és támogassa a továbbiakban is ezt a politikát. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! A Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt héten miniszterelnök urunk egy nagy ívű előadást tartott a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen a gazdaságpolitikáról, az ország gazdaságpolitikájáról. Ennek kapcsán sok mindent elmondott, volt benne rengeteg tárgyi tévedés, logikai bukfenc, abszurd állítások, légből kapott jóvendölések, de ezúttal nincs időnk arra, hogy ezekre kitérjünk, és mindegyiket próbáljuk meg kellőképpen megvilágítani, illetve megcáfolni.

Visszont az orbáni beszédnek volt két nagyon fontos eleme, két nagyon fontos pontja, amit nevezhetünk úgy is, hogy ez az orbáni mesterterv, gazdaságpolitikai mesterterv, ami két viszonylag egyszerű mondatban összefoglalható. Az első az, hogy elfogyott a pénz, a kormánynak elfogyott a pénze, és az Európai Uniótól nem tudunk forráshoz jutni, következésképpen nincs forrás a gazdasági növekedésre, és nincs forrás a beruházásokra, valamint a fogyasztás növelésére. A másik mondat pedig az, hogy Kínától és közeli országoktól fogunk felvenni nagy mennyiségű, igen jelentős hiteleket a következő időszakban, annak érdekében, hogy fölkészüljön az ország a 2026-os választásokra, hogy legyen gazdasági növekedés, és lehessen pénzt osztogatni.

Orbán Viktor el is mondta, hogy a gazdasági semlegesség tulajdonképpen azt jelenti, hogy most Keletről fogunk felvenni hiteleket, és a másik mondásában is - hogy milyen mértékű lesz az eladósodásunk - közölte, hogy 90 százalékig mehet el egy ország az adósság GDP-hányadosának a fölfuttatásában. Ez egyébként a jelenlegihez képest 15 százalékpontos növekedést jelent, tehát a GDP 15 százalékának megfelelő többlethitel felvételét. Ez egy óriási mennyiség, arányait tekintve éppen másfélszerese annak a hitelnek, amelyet a 2008-as válság időszakában felvett az akkori válságkezelő kormány.

Arról azonban miniszterelnök urunk a hosszú beszédében elfelejtett említést tenni, hogy vajon miért is kerültünk ebbe a helyzetbe, és hogy mi lesz ennek a hitelfelvételnek a következménye. Hát, azért kerültünk ebbe a helyzetbe, mert 2010 után Orbán Viktor egy olyan gazdasági rendszert hozott létre, amelyben kialakult egy nagyvállalkozói kör, a NER vállalkozói

kör, egy olyan kör, amelyik nem hatékonyan működik, amelynek nemzetközi versenyképessége nincs, és nem tud felhasználható többletet produkálni, következőképpen állandó forrástöbblet bevonására kényszerül, mert enélkül nem tud megfelelően működni. Most nemcsak arról van szó, hogy újabb forrásokat kell bevonni a növekedés érdekében, hanem arról is, hogy mindenképpen szükséges ezt a vállalkozói kört etetni, továbbra is támogatni, hiszen ez a vállalkozói kör az, amelyik az Orbán-féle gazdasági, illetve társadalmi és politikai rendszernek a legfőbb támasza. Ha nem tud többletforrást adni, akkor könnyen hűtlenné válhat ez a vállalkozói kör, és ez a hűtlenség pedig nyilván megrengeti, megingatja az egész politikai rendszert is.

S most megjelent a politikai színtéren egy új figura, aki azt ígéri a NER-vállalkozásoknak, hogy ha ő lesz a miniszterelnök, ő majd haza tudja hozni az európai uniós forrásokat, s akkor majd újból lesz forrásbőség. Éppen emiatt Orbán Viktor végső kétségbeesésében próbál mindenáron hiteleket fölvenni, mindegy, hogy honnan, bármi áron, de többletforrást szerezni, pontosan a hatalma megóvása érdekében. Ezért attól sem riad vissza egyébként, hogy kiárulsítsa az országot, jelzáloghitelbe adja akár a kínai kommunista pártnak. Tehát ma ugyanolyan adósságcsapda felé megy Magyarország, mint amilyen adósságcsapdát alakítottak ki a múlt század nyolcvanas éveiben a kommunisták.

Én azt szeretném kérni önöktől, hogy próbálják meg lebeszélni miniszterelnök urunkat erről, és próbáljuk megóvni Magyarországot ettől a nagy veszélytől. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol a kormány részéről. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A szavaiból úgy veszem ki, hogy ön borúlátó, és pesszimistán ítéli meg a magyar társadalom helyzetét. Engedje meg, hogy ott kezdjem, ahol ön befejezte. 2010-ben ez a kormány egy eladósodott, lepusztult, szinte világháborús helyzetben lévő országot vett át. Eladósodott az állam, eladósodtak az önkormányzatok, eladósodtak a családok, rajtunk volt a Világbank, és rajtunk volt minden elképzelhető más teher.

(9.30)

Egy szétzilált gazdaságot és egy szétzilált társadalmat vettünk át. Én nem szoktam erre hivatkozni, és ezeket a mondatokat is csak azért mondtam el, mert professzor úr is volt kedves ezekre hivatkozni, bár 15-20 évvel későbbre tette ezek megjelenését.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány tavaly lényegében három dolgot vállalt. Vállaltuk, hogy megőrizzük a nyugdíjak reálértékét, megvédjük a munkahelyeket és letörjük az inflációt. Mind a hármat teljesítettük. Az elhúzódó háború ellenére idén újra növekedési pályára állt a gazdaság, a foglalkoztatás továbbra is magas, a munkanélküliségi ráta pedig a legalacsonyabb. Az ön megítélése vagy véleménye ellenére tovább bővült a magyar gazdaság, a növekedési kilátások bizakodásra adnak okot. Az infláció letörésének és a jelentős béremelkedésnek köszönhetően - gondolom, ezt ön sem vitatja - a reálbér növekedése dinamikus, 100 százalékos körüli. Az IMF és az Európai Bizottság is jövőre várja és az élmezőnybe várja a magyar gazdaság növekedését. Az OECD arra számít, hogy a magyar gazdaság az uniós átlag felett teljesíthet a következő években.

A gazdaság alapjai stabilak, a foglalkoztatás továbbra is rekordszinten van, a munkanélküliség ráta pedig az egyik legkedvezőbb Európában. Külkereskedelmi teljesítményünk erős, az inflációt letörtük, a kormány megerősítette az államháztartás egyensúlyát, államadósságunk csökkenő pályán van. Vitathatatlan, hogy jobban szeretnénk, ha ez alacsonyabb lenne, és a közeli években arra törekszünk, hogy ez beálljon arra a mértékre, amelyet 2010-ben is kívánatosnak mondtunk. A három nagy nemzetközi hitelminősítő intézet továbbra is befektetésre ajánlja Magyarországot. Jelenleg mindhárom nagy hitelminősítő két osztályzattal magasabbra sorolja hazánkat, mint az elmúlt évtized elején.

2010-hez képest egymillióval többen dolgoznak Magyarországon, a munkanélküliségi ráta jelenleg 4 százalékos körül van. Csak emlékeztetőül mondom, hogy 2010-ben 11 százalékos fölé volt. A minimálbér és a garantált bérminimum három és félszeresére növekedett, és az átlagbér is több mint megháromszorozódott. 2010-hez képest az átlagnyugdíj több mint duplájára emelkedett, a vásárlóereje 20 százalékkal növekedett. Mértéke '24 júliusában meghaladta a 232 ezer forintot, ez 2010-ben alig lépte túl a 97 ezret.

Félreértés ne essék, ezekkel a számokkal mi nem vagyunk elégedettek, pusztán azt szeretném velük tanúsítani, hogy ez az ország az elmúlt 15 évben minden nehézség, a Covid, a háborús helyzet, az infláció ellenére összességében jól teljesít. 2023-ban több mint 13 milliárd eurónyi beruházás érkezett Magyarországra. Ez minden rekordot felülmúl, és 2009-hez képest a magyar export teljesítménye háromszorosára növekedett.

S végezetül engedjen meg egy teljesen személyes megjegyzést. Úgy alakult a család helyzete, hogy hosszú évtizedek óta minden héten én vásárolok be. Professzor úr, én azt látom, hogy az üzletek polcai tele vannak, én úgy látom, hogy az üzletek tele vannak vásárlókkal, én úgy látom, hogy az emberek tele kosarat tolnak ki a kocsikhoz. Nem minden világok legjobbjában élünk, de ég a villany, fűtés van, biztonság van,

az utcákon rend van. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Meggyőződésem, hogy az ország társadalmá és gazdasága stabil, ezért kérem, hogy ön is így tekintsen miránk, önmagunkra. Köszönöm a figyelmét. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Dudás Róbert képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyakran hallani a kormánytól és a kormánypártoktól, hogy a vidék pártjaként és a vidéki emberek képviselőiként aposztrofálják magukat. Két évvel a költségvetés vitájában az egyik felszólalójuk még azt is kijelentette, hogy egyébként elérték, hogy felszámolták a szegénységet. Hála a tervezők és a kivitelezők tökéletes munkájának, akik megalkották ezt a gyönyörű épületet, ezért lehet az, hogy nem omlott önökre ilyen hazugságok után az Országház.

Hogy ténylegesen lássák a vidéki helyzetet, és hogy a vidéki emberek sokaságának milyen életkörülményei vannak, és hogyan kell élni a mindennapjait, milyen nehézségeik vannak, ahhoz el kellene menni vidékre. Ez egy budapesti klímás irodából, tisztelt hölgyeim és uraim, nem látszik. Viszont azt is nagyon jól tudom, hogy nem fogják venni a fáradságot, propagandaszöveggel fogják ugyanúgy megmagyarázni ezt a helyzetet, pedig még egyszer mondom, el kellene menni vidékre, és a saját szemüknek hinni, ott tapasztalatokat gyűjteni.

Engedjék meg viszont, hogy a teljesség igénye nélkül néhány dolgot megemlítek önöknek, hogy mi befolyásolja negatívan a vidéki emberek életét. Évekkel ezelőtt bezárták a takarékszövetkezeteket. Azt mondták a vidéki emberek - én akkor még polgármester voltam -, hogy ez egyébként bár baj, de legalább ott vannak a posták, és mivel főleg a kistelepeleéseken más intézmény, ahol a pénzügyeiket - főleg az idős emberek - intézhetnék, nincs, legalább még ott a posta, és ez megnyugvást jelentett nekik.

Három éve küzdök ezért, miniszterelnök urat már többször kérdeztem, Fónagy államtitkár úrnak már többször tettem fel a postával kapcsolatban kért kérdéseket, és nemcsak kritikát fogalmaztam meg, hanem megoldási javaslatokat is nyújtottam. A kormány egyiket sem fogadta meg, mindegyiket lesöpörte az asztalról. Törvénymódosító javaslatot, határozati javaslatot nyújtottam be, lesöpörték az asztalról. A legutóbbi írásbeli kérdésemre adott válaszból viszont megerősítették, hogy minden 1500 fő alatti településen a postákat, önök nem azt mondták, hogy bezárják, hanem hogy racionalizálják - bezárják. Fogalmazzunk egyszerűen: bezárják.

Nem lehet másképp jellemezni azt, amikor egy településen, mondjuk, egy 800 vagy 1000 fős településen 13 óra és 13 óra 40 perc között lesz ott egy postakocsi. Munkaidőben. Hogyan intézzék az emberek az ügyeiket? Bezárták az iskolákat a kistelepelelesen. Sok esetben még felújították, több tíz millió forintot ráköltöttek, majd vagy a következő évben, vagy még abban az évben bezárták. Bizonyára van benne logika, csak önökön kívül ezt senki sem érti.

Nincsenek munkahelyek. De hogyan is lennének munkahelyek, amikor a közlekedés nem megoldott? Rosszak az utak, járhatatlanok az utak. Vannak olyan települések, ahol 15-20 vagy 25-30 éve várják, hogy végre csináljanak már valamit az útjaikkal, hiszen a kátyúktól tönkremennek az autók, és egyébként ez megakadályozza azt, hogy komolyabb vállalkozások telepedjenek meg. Erre azt is szokták mondani, hogy viszont vannak buszjáratok. Azon a településen, ahol reggel van egy buszjárat, meg délután van egy buszjárat, az azért még nehezen nevezhető tömegközlekedésnek, és ez a helyben élő, dolgozni szándékozó emberek lehetőségét vonja el és lehetetleníti el.

Na most, ha nincsenek munkahelyek, és bezárták az iskolákat, akkor aki csak teheti, vagy elmegy albérletbe, vagy ha lehetősége van, akkor vesz hitelre, még a gyermekét és unokáját is eladósítva, de kénytelen hitelre venni egy lakást vagy egy házat a közeli településen vagy városban, ahol ezek a szolgáltatások elérhetők. Bezárnak a boltok, a zöldségesek, a vegyesboltok, minden bezár, hiszen nincsen kereslet, fizetőképes kereslet pedig egyre kevésbé.

És akkor még a vasútvonalak kapcsán hadd tegyek néhány említést. Önök 2010-ben többek között azzal kampányoltak, hogy az előző kormány által bezárt vasúti szárnyvonalakat újra fogják nyitni. Nem történt meg, sőt folytatták ezt a pusztító munkát, és még több vasúti szárnyvonalat zártak be úgy, hogy egyébként a személyközlekedés vidéken vasúton szinte elképzelhetetlen. És ami ennek a sok bezárásnak az egyik legszomorúbb következménye, hogy a főleg és zömmel idősek lakta kistelepeleésekre az időseket bezárták úgy, hogy szinte ellátás nélkül kell vegetálniuk a saját szeretett kistelepeleesükön.

(9.40)

Egyetlenegy kérdés maradt: önök laknának-e ilyen településen? Meggyőződésem, hogy nem. Márpedig, amennyiben nem, akkor kérem, tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy másnak se kelljen. *(Szórványos taps a Jobbik, a DK és a Momentum soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni képviselő úrnak, hogy ma itt az Országgyűlésben napirend előtt a vidék Magyarországról beszélhetünk. És ha a vidék Magyarországról beszélünk, akkor megkerülhetetlen, hogy beszéljünk arról a több mint 3 ezer magyar településről, amelyek a vidék Magyarországot alkotják, és amelyeknek ünnepnapja, emléknapja volt a tegnapi nap folyamán, hiszen szeptember 30-a a magyar önkormányzatok napja. Engedjék meg, hogy ebből az alkalomból a kormány nevében külön is kifejezzem elismerésünket és nagyrabecsülésünket mindazoknak, akik akár tisztségviselőként, akár önkormányzati képviselőként, hivatali alkalmazottként vagy intézményi alkalmazottként tesznek nap mint nap azért, hogy a vidék Magyarországa élhetőbb legyen, élhetőbbek legyenek a településeink, és működjenek a közszolgáltatások.

Azért is fontos az önkormányzatok megbecsülése, mert, tisztelt képviselő úr, az önök szövetségei, akikkel együtt indultak a legutóbbi országgyűlési választáson - emlékszik, ez az a szövetség, amelyet az önök miniszterelnök-jelöltje, Márki-Zay Péter úgy jellemezett, hogy együtt vannak a fasisztáktól a kommunistákig, nem tudom, hogy önök ebből melyik szárnnyat képezték, szóval, ennek a szövetségnek a tagjai, mikor 2010 előtt kormányon voltak, programszerűen hajtották végre a magyar önkormányzatok eladósítását. Több mint 1400 milliárd forintot szivattyúztak ki az önkormányzatokból, és ezzel egyidejűleg pedig a terheiket, a feladataik számát folyamatosan növelték.

Azzal kezdtük a kormányzásunkat, hogy 1387 milliárd forint adósságot vett át a kormány az önkormányzatoktól, megszabadítottuk őket ettől a tehertől, és megindulhattunk azon a közös úton egy közös gondolkodás mentén (*Gy. Németh Erzsébet közbeszól.*), hogy hogyan tudunk kölcsönösen, együttes erővel fejleszteni az országot.

Az elmúlt tíz esztendőben több mint 24 000 milliárd forintnyi területfejlesztési célú vagy közvetetten, de területfejlesztési hatású fejlesztési forrás állt rendelkezésre. Képviselő úr, még a szám is borzasztóan nagy, az elmúlt tíz esztendőben több mint 750 ezer fejlesztési célú projekt valósult meg a vidéki Magyarországon. Mi ez, ha nem fejlődés? Mert a mi célunk, együtt gondolkodva az önkormányzatokkal, az élhető térségek biztosítása. Együtt akarjuk fejleszteni a vidéket és a várost, hogy városban vagy vidéken élni ne életminőségek közötti választást jelentsen az embereknek, hanem mindösszesen egy életstílus melletti döntés mentén döntsenek arról, hogy vidéken vagy városban akarnak élni.

Ehhez pedig mit tettünk az elmúlt években? Versenyképes, megélhetést biztosító, vonzó és helyben elérhető munkahelyeket teremtettünk, jó minőségű és magas életszínvonalat biztosító infrastruktúrát akarunk biztosítani minden magyarországi településnek.

Például a „Magyar falu” program keretében több mint 1100 milliárd forintnyi forrást adtunk az önkormányzatoknak olyan fejlesztésekre, amiket maguk a települések akartak. Nem Budapestről mondtuk meg, hogy hogyan és miként fejlesszenek (*Gy. Németh Erzsébet közbeszól.*), hanem a helyiekkel együttműködésben a polgármesterek kéréseit teljesítettük.

Mi ennek az eredménye? Képviselő úr, a magyar települések kétharmadában megszűnt a népességfogyás. Jó úton haladunk, ezt akarjuk folytatni. Magyarország számos térségére indítottunk külön-külön fejlesztési programot. Ilyen például a Tokaj-Zemplén fejlesztési program, amikor gazdasági, turisztikai vagy éppen a szőlészet-borászat támogatására biztosítottunk eddig több mint 23 milliárd forintnyi forrást. Budapest agglomerációját a Pest vármegyei fejlesztési program keretében több mint 93 milliárd forintnyi költségvetési forrással segítettük, hogy versenyképessége folyamatosan biztosított legyen. De mondhatnám éppen a Balaton kiemelt üdülőkörzet településeit, ahol szolgálati lakásokkal segítettük pedagógusok és egészségügyi szakemberek elhelyezkedését a térségben. (*Dudás Róbert közbeszól.*)

Szóval, képviselő úr, mi fejlesztjük a vidéket. Jó lenne, ha végre a Jobbik is partner lenne benne. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Momentum képviselőcsoportjából Tóth Endre képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm a szót. Egy kislány áll bugyira vetkőztetve a táblánál egy nyírmeggyesi általános iskolában. A tanítónő állította oda. Kiszolgáltattott és fél, és nem érti, hogy miért bánnak vele ilyen kegyetlenül. Áll egy édesanya az iskola kapujában, és megdöbbenve látja, hogy a tanítónő, aki kegyetlen módon megalázta a kislányát, ugyanúgy tanít tovább, mintha mi sem történt volna. Ez lenne a családbarát ország? Így védik meg a magyar gyerekeket? Hát semmit sem tanultak a februári pedofilbotrányból?

A világ szerencsésebb felén, ha egy ilyen súlyú bejelentést tesznek a gyermekek vagy a szülők, akkor az érintett pedagógust azonnal felfüggesztik, és nem taníthat egészen addig, amíg ki nem vizsgálják az esetet. (*Rétvári Bence: Így is történt.*) Magyarországon úgy látszik, hogy ez nem szokás jelenleg, hiszen hiába jelezték a nyírmeggyesi szülők az iskola vezetésének, hogy mi történt, az érintett tanító még hónapokkal később is az iskolában dolgozott. Miért nem védik meg a magyar gyerekeket? Hát semmit sem tanultak a pedofilbotrányból?

Jól emlékszünk még a bicskei pedofil igazgatóra is, aki ellen hiába sorjázta a vádak, hiába zajlott ellene vizsgálat, továbbra is a kiskorú áldozataival lakhatott egy épületben. Aztán még ki is tüntette Szentkirályi

Alexandra a kiváló pedagógiai munkájáért. Miért kell Magyarországon az áldozattá vált gyermekeknek iskolát váltaniuk, megszökniük vagy egyenesen a vonat alá ugraniuk azért, mert a magyar kormány nem képes megvédeni őket?

Elegünk van abból a beteges fordított világból, ahol az áldozatoknak kell menekülniük és nem a bántalmazónak! Elegünk van abból, hogy a gyermekekkel szembeni visszaéléseket gond nélkül elsikálják, ha nem írja meg a sajtó az ügyet! Elegünk van abból, hogy az állampárt pedofiloknak osztogat kitüntetések, és tőlük rendel szexuális felvilágosító képzést! Elegünk van abból is, hogy néhány nappal a tanévkezdés előtt zárnak be iskolákat, pusztán azért, hogy a kormányfő kiélhesse beteges személyes bosszúvágyát! Miért nem védik meg a magyar gyermekeket? Hát semmit sem tanultak a februári pedofilbotrányból?

De hát mit is várunk attól a kormánytól, amelynek egyetlen dolog fontos az oktatás, a gyermekvédelem területén: a politikai kontroll fokozása. Jól mutatja ezt az is, hogy miközben egyre fogy a diákok és a pedagógusok száma, miközben sorra adják át az állami iskolákat az egyházak kezébe, a tankerületi dolgozók létszáma kitartóan emelkedik. 2018-hoz képest 30 százalékkal több bürokrata felügyeli az egyre fogyó tanári társadalmat.

Szintén beszédes, hogy miután a Novák Katalinnal kapcsolatos botrány kirobbant, és mindenki számára világos lett a gyermekvédelem válsága, önkök egyetlen dolgot erősítettek meg a gyermekvédelem szektorában: a politikai kontrollt. 2 milliárd forint pluszpénzből végzik a gyermekvédelmi dolgozók ellenőrzését. Az, hogy fizetésemelést adjanak a dolgozóknak, vagy az örökbefogadási rendszert megreformálják, fel sem merült önkökben. Így nem csoda, hogy a helyzet mára csak rosszabb lett.

Jelenleg 300 magára hagyott csecsemő sírásától hangosak a magyar kórházak. Sírnak, és senki sem vigasztalja meg őket. Aztán egy idő után már nem is sírnak, megtanulják, hogy a fájdalom nem számít senkinek. Vannak köztük olyanok is, akik akár egy évig is a kórházak magányában kénytelenek nevelődni egyedül. Az ő életre szóló fájdalomuk az önkök lelkiismeretét terheli, mert a gyermekvédelmi rendszer hibájából szenvedik el ezeket a súlyos lelki sérüléseket, mert a nevelőszülői hálózat súlyosan túlterhelt, és hiába várokozik több ezer pár az örökbefogadásra, a kisbabák hónapokig szenvednek a kórházak magányában, mire családba kerülhetnek. Miért nem védik meg a magyar gyermekeket? Hát semmit sem tanultak a februári pedofilbotrányból?

Nem, sajnos nem tanultak semmit, hiszen önkök továbbra sem a gyermekeket akarják megvédeni, hanem a saját hatalmukat, pedig a gyermekeket ért traumák egy része elkerülhetetlen, ha valóban törődne velük a kormány azután is, hogy elkönnyvelték őket az aktuális születési statisztikában. Mert ha a mátészalkai tankerületben nincs 126 betöltetlen álláshely, és a tankerület igazgatójának nem a pénzek lenyúlása a

legfőbb gondja, akkor lehet, hogy a gyerekeket bugyira vetkőztető nyírmeggyesi tanító sosem kerülhetett volna osztályterem közelébe.

(9.50)

Mert ha lenne szándék önkökben egy jobb oktatási és gyermekvédelmi rendszer megteremtésére, akkor a magyar gyermekeknek boldogabb élete lehetne. Miért nem védik hát meg a magyar gyerekeket? Mert nem is akarják, így hát a magyar gyerekeket kell önköktől megvédeni. *(Gy. Németh Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Több témát felvetett, igyekszem mindegyikre válaszolni.

A kórházakban hagyott csecsemők kérdése a tegnapi napon is szóba került itt a parlamentben. Mindenki számára valóban szívfacsaró, ha azt látjuk, hogy egy újszülöttet, egy kisgyermeket otthagynak a kórházban, nem viszik haza. Mindnyájan emlékszünk arra, hogy akár minket is a szüleink vagy mi a saját gyerekeinket hogy vártuk, hogy hazavihessük, és minden magyar családban hónapokig készülnek, hogyan fogják hazavinni, előkészítik a kiságyat, a szobát, ahová majd az új kisgyermeket hazaviszik, és ezzel szemben látjuk azt, hogy vannak olyan gyerekek, akiknek ez nem adatik meg. Nem így várják őket, hanem a szüleik úgy távoznak a kórházból, hogy a gyermeket ott hagyják, és akár hosszú hetekig, hónapokig ott vannak ezek a gyerekek.

Az elmúlt időszakban láttuk, hogy egyre több és több gyermek maradt ott a kórházakban, ezért úgy gondoltuk, hogy gyors lépésre van szükség. Arra van szükség, hogy ezek a gyerekek minél hamarabb szerető családi közegbe kerüljenek, minél hamarabb olyan szülők gondoskodjanak róluk, akiknek valamilyen okból nem születhetett gyerekük, de örökbe fogadó szülőnek jelentkeztek, és szívesen örökbe fogadnának gyereket. Nyilván a legtöbb jelentkező pontosan az újszülöttekre van, akik ott vannak ezeken a csecsemőosztályokon a kórházakban is.

Éppen ezért nyújtottunk be egy törvénymódosítást, amely azt tartalmazta, hogy az inkubátorokban hagyott gyerekekhez hasonló módon, ennek a jogszabálynak az analógiájára, ha valaki a gyermekét hat héten keresztül nem keresi a kórházban, ott van a gyermek, ő is tudja, hogy ott van, de nem megy be hozzá, nem gondoskodik róla, nem tartja a kapcsolatot, akkor hat hét elteltével, ha nincsen ilyen kapcsolat, akkor örökbe fogadhatónak nyilvánítódik a törvény erejénél fogva ez a gyermek.

Mi ezt a javaslatot beterveztettük, itt a parlament szavazott róla. Ön is döntési helyzetben volt, tisztelt képviselő úr, ön nem szavazta meg ezt a javaslatot, ami gyorsította a kórházban hagyott gyerekek örökbefogadási eljárását, és nem ön volt ezzel így egyedül, hanem a teljes ellenzéki oldal: nem tartották fontosnak, hogy ezt a javaslatot támogassák.

Mi ezt elfogadtuk, a végrehajtási rendelettel együtt kihirdettük, július 1-jétől hatályba lépett, és el is indultak az első ilyen eljárások, hogy ezek a csecsemők, akiket otthagynak a kórházakban, minél hamarabb örökbefogadó szülőkhöz kerülhessenek. Mert szerintünk is az a legfontosabb, ha már az aranyórát ezek a gyerekek elvesztették, ha már nem voltak ott az első órákban vagy az első napokban a szüleiknek, az édesanyjuk, az édesapjuk testi közelségében, nem érezték meg a születésük utáni pillanatokban az édesanya vagy édesapa bőre illatát, akkor legalább hat hét után induljon el az eljárás gyorsítva, ami egy rájuk váró, gondoskodni akaró családhoz juttatja őket egy örökbefogadási gyorsított eljárás keretében. Ennek a törvényi alapjait júniusban itt, a parlamentben megteremtettük.

A másik eset. Tisztelt Képviselő Úr! Bármikor, amikor felmerül a gyanú, hogy gyermekek sérelmére bármilyen cselekmény történik, abban az esetben szükséges azonnal lépni, azonnal elindítani a vizsgálatot. A vizsgálat idejére az érintettet felfüggeszteni. Ebben az esetben is nyáron elindult a vizsgálat, felfüggesztették az érintettet, és az érintett már hetek óta egyébként nem is tanít, hiszen a tankerület megszüntette a jogviszonyát. Ezt a hírekben ön is olvashatta volna, szerintem olvasta is, csak direkt nem mondta el a felszólalásában, hogy olyan esetről beszél, amelynek a gyanú szerinti, feltételezés szerinti elkövetője már nem tanít iskolában. Elindította az eljárás vele kapcsolatban az iskola és a tankerület is, és elindította a rendőrség is. Mert a rendőrség minden, gyermekek sérelmére elkövetett bejelentést büntetőeljárás keretében vizsgál, mert számunkra a gyerekek a legfontosabbak.

Ezért módosítottuk a büntető törvénykönyvet, ezért tettük sokkal szigorúbbá a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények büntetési tételét. Mert, aki egy gyermeknek a kiszolgáltatott helyzetét, a naivságát, a fizikai gyengeségét használja ki, hogy a saját, bármilyen beteges vagy bűncselekménybe is ütköző vágyát kiélje rajta, azokkal szemben a leghatározottabban kell fellépni, és ezt nem idén mondjuk, vagy nem az utóbbi hónapokban mondjuk, hanem mi ezt 2010 óta mondjuk, és 2010 óta ilyen jogszabályokat fogadtunk el.

Ennek köszönhető, hogy a börtönben ülő pedofilok száma még csak 81 volt akkor, amikor elkezdtek a kormányzásunkat, ma már bőven 660 fölött van, jóval több pedofil ül a börtönben, és jóval kevesebben tudják a beteges hajlamaikat a gyerekek kockázatásával megpróbálni kiélni. Ez az indoka a gyermekotthoni

vizsgálatoknak is, pontosan, ha bármi olyan kockázat van a gyerekekkel kapcsolatban, hogy bárki, aki velük kapcsolatba kerül, és a kiszolgáltatott helyzetüket használná ki, ők ne maradhassanak a gyermekek közelében. Ezzel megvédjük a gyerekeket, és megvédjük a tisztességes gyermekotthoni dolgozókat, mert mindkettőjüknek fokozott védelemre van szükségük. Mi ezen dolgozunk, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Molnár Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Lassan a nyári balatoni utószezon végéhez is érünk, de úgy fogalmaznék, hogy utószezon, hiszen a Balaton négyévszakos, csak fel kéne ismerni, hogy ez így van, és ezzel kapcsolatosan örömmel halottam, hogy az előbb szó volt vidékfejlesztésről. Vélelmezem, hogy Latorcai miniszterelnök-helyettes, miniszterhelyettes fog majd válaszolni. Előléptetem freudi módon... *(Derűltség.)*

Örömmel hallottam, hogy a vidékfejlesztés fontos, és azt is, hogy a Balaton térségében szolgálati lakásokat is kapnak pedagógusok. Azt is örömmel hallottam nem olyan nagyon régen, hogy a gazdasági miniszter is beszélt arról, hogy azok a vendéglátóhelyek, amelyek hétvégén is nyitva tartanak, azok majd támogatást fognak kapni. Ébredszik valami önöknél, a kormánynál, néhány év küzdelem után felismerték, hogy a Balaton sokkal több, mint egy építési beruházás, hiszen ha az elmúlt 14 évet nézzük, akkor elsősorban a kormány és a kormányközeli vállalkozók építési beruházásként kezelték a Balatont. Ez most az elmúlt egy-két évben kezd változni, örömteli fordulatok is bekövetkeztek, azonban ezek egyelőre cseppek a tengerben.

Ezért azt kérném miniszterhelyettes úrtól, hogy tekintsek a Balatont annak, ami: a nemzet kincsének, amely nem egy-egy generációt szolgál, nem arról szól, hogy valakik szép helyen nyaraljanak, vagy akár életvitelszerűen jó helyen éljenek. Ezek fontos szempontok, a turizmus is nagyon fontos szempont, a bevételek is fontos szempontok, de ez az egész nemzetnek egy olyan szimbóluma, az egész Kárpát-medencei magyarságról szól, ekként kéne ezt kezelni. És egyébként a szülőföldön való maradás programjába jól beleillik, hiszen nemcsak a határokon túl, a Kárpát-medencén belül van tétje a szülőföldön maradásnak, hanem például a Balaton térségében is. Ezért érdemes arról a dilemmáról egy kicsit beszélni, hogy a Balaton lakóhely vagy üdülőhely vagy mind a kettő.

Ugye, tavasszal még vagylagosan volt föltéve a kérdés. Én örülök, hogy Navracsics miniszter úr is most már „és” kötőszót tesz a kettő közé, hogy mind a kettő a Balaton, tehát egyszerre üdülőhely és van,

akiknek a lakóhelye. De ahogy az előbb szerintem helyesen mondtam: szerintem mind a kettőnél több, a nemzet egyik olyan szimbóluma, ami egész Európában, sőt mondhatom, az egész világon ismertté teszi hazánkat, és pozitív példát mutat az országról sok más részletkérdéshez képest, amely árnyalja ezt a nemzet-ről alkotott pozitív képet a világban. Ezért olyan javaslatokat is tettem, amelyek most is ott vannak az Országgyűlés előtt.

Az egyik például: érdemes lenne rendezni a Balatonnal kapcsolatosan a közigazgatási kérdést, hiszen most pillanatnyilag úgy néz ki a Balaton közigazgatása, hogy három vármegye területére esik a Balaton. Ez elég régóta így van, bár korábban is volt ilyen törekvés, már 1920 körül, a Horthy-rendszerben is szóba került valamilyen egységes balatoni önkormányzat létrejötte, aztán ez valahogy úgy elmaradt a történelem során. Ugye, 41 település, 11 város, Balaton Fejlesztési Tanács, kormány - tehát a sok bába közt elvész a gyerek típusú mondat lehetne idehozni. Érdemes lenne megfontolni, hogy legyen a Balatonnak egy térségi, egységes önkormányzata, amelyet a balatoniak választanának, akik ott élnek. Nem Budapestről mondanák meg, hogy mi történjen, nem is a minisztériumokból, hanem lenne egy egységes önkormányzat, és helyes lenne, ha egyébként ez a közel 140 ezer ember egy balatoni főpolgármestert is választana, aki képviselné ezt a nagyon fontos ügyet.

Aztán ott van ennek a finanszírozása, hogy az ott keletkező áfabevételek egy része, amely az idegenforgalomból származik, az alapvetően ott maradjon, és a Balaton térségét szolgálja. Ez az önkormányzat képes lenne komplexen tekinteni azokra a kérdésekre, amelyek felmerülnek a Balatonnal kapcsolatosan.

(10.00)

Most a három vármegye szétaprózta ezeket az ügyeket. Nagyon helyes, hogy vannak közvetlenül választott polgármesterek a Balaton térségében, de mégsem áll össze ez egy egységes önkormányzattá, és érdekérvényesítő képessége sincs ezért kellő súllyal.

Ehhez kapcsolódik, hogy a Balaton Fejlesztési Tanács, amely jelenleg nagyon fontos kérdéseket tárgyal, bár döntési kompetenciája kevesebb van, gyakorlatilag megvitatja, jó esetben a Fidesz-frakcióval, rosszabb esetben még azzal sem, azokat a kérdéseket, amelyek a Balatonnal kapcsolatosak, delegált személyekből áll a minisztérium és a vármegyék részéről. Érdemes lenne, mondjuk, kicsit fokozni a demokratikus működést vagy annak legalább a látszatát, és azt mondani, hogy ebbe a tanácsba a parlamenti frakciók is delegálhatnának legalább egy-egy képviselőt. Ettől nem változna meg valóban az érdekérvényesítő képesség, hiszen a túlsúly megmaradna.

Bár volt néhány jó szándékú kezdeményezésük, és mintha éreznék, hogy a Balaton több mint egy

beruházási terv, mégis azt kérem, hogy vegyék komolyan önmagukat, vegyék komolyan a Kárpát-medencei magyarság több mint ezeréves történetét, és olyan javaslatokat hozzanak az Országgyűlés elé, amelyek kellő súllyal kezelik a Balaton jövőjét, hiszen a Balaton mindenkié, a nemzeté, őrizzük meg a jövő generációk számára is. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra, mondhatnám, közkívánatra Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Nem először beszélünk a Balatonról. Legutóbb, amikor az Országgyűlésben napirend előtti témaként felhozta képviselő úr a Balaton kérdését, akkor is jeleztem, hogy a baloldal utolsó programja talán az volt a Balatont illetően, amikor a Veszprém megyei párttitkár azt javasolta, hogy csapolják le a Balatont, és a helyére ültessenek kukoricát, mert milyen jó mezőgazdasági terület. Sajnos azóta sincs átfogó programjuk, most is képviselő úr egy-két jól hangzó ötletet szemezgetett, de koherens programmal nem tudtak előállni.

Ellenben mi... De engedje meg, képviselő úr, hogy még egy pillanatra megálljak, mert amikor viszont lehetőségük volt, hogy kormányon a Balatonnal kapcsolatban átfogó politikát, átfogó fejlesztést valósítsanak meg, akkor az önök programja abban merült ki, hogy 2641 állami tulajdonú ingatlant privatizáltak, ezeknek a nagy része egyébként vízparti ingatlan volt, az értékük pedig több száz milliárd forint, és ebből az egyik, ami olyan 100-150 millió forintot ért, Balatonőszödön található, amit az önök egykori és talán jelenlegi főnöke, Gyurcsány Ferenc privatizált magának. Tehát a baloldal utolsó, Balatonnal kapcsolatos tevékenysége kimerült abban, hogy vittek, amit tudtak államiból magánvagyonba. Úgyhogy jól hangzik a „Balaton mindenkié”, de talán a baloldal szájából ez kevésbé hiteles.

Mi viszont elindultunk egy átfogó fejlesztés útján, amelynek a célja, ahogy az előbbi felszólalásomban is elmondtam, hogy élhető vidék és élhető városok legyenek, a Balaton vonatkozásában pedig, mind üdülőhelyként, mind pedig lakóhelyként egyszerre fejlesztve, az a célunk, hogy jobb térség legyen, érdemes legyen ott élni, és érdemes legyen ott üdülni. Ehhez képest, képviselő úr, döbbenettel tapasztaltam én magam is a nyár folyamán, hogy a különböző baloldali megnyilatkozások a Balatont illetően arról szóltak, hogy mennyire szörnyű a Balatonon nyaralni, mennyire rossz, gyakorlatilag arra próbálták rávenni a honfitársainkat, hogy oda, ami nekünk közös nemzeti kincsünk, ez vitán felül áll, ne menjenek, ne oda menjenek nyaralni. Az a fajta uszítás és az a fajta elidegenítés, amit önök a nyári kommunikációjuk során a Balatont illetően folytattak

(*Szászfalvi László: Így volt!*), elfogadhatatlan. Hála istennek, a magyar emberek ebben sem hallgattak önökre, és a Balatonon is a nyári szezonban több mint 10 százalékkal nőtt az idegenforgalom, ennek megfelelően az önkormányzatok, a helyiek bevétele is.

Mi viszont nyáron nem beszéltünk, hanem dolgoztunk. Összehívtuk a Balaton környéki országgyűlési képviselőket, helyi önkormányzati képviselőket, polgármestereket, területfejlesztési szakembereket és a főispánokat, hogy átbeszéljük, mik azok a problémák, amelyek a Balatont sújtják, és erre dolgozzunk ki megoldási, fejlesztési javaslatokat. Nem az a megoldás, képviselő úr, hogy főpolgármestert válasszunk a Balatonnak. Mint látjuk, a főpolgármester jelen pillanatban Budapesten sem a siker záloga, inkább Budapest kormányozhatatlanságának a szimbóluma. Tehát ne mozduljunk el főpolgármester-választás irányába, sokkal inkább a területfejlesztés keretében alkossunk olyan lehetőségeket, mint amilyen a szolgáltatilakás-program is. Köszönöm, képviselő úr, hogy elismerte a szolgáltatilakás-programunk sikerét; kár, hogy önöknek ez annak idején nem jutott eszükbe. Szóval, ilyen programokat kell a következő időszakban megvalósítanunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt tudom mondani, hogy a politika nem egy verseny az ötletekért, hanem felelősség. Úgyhogy arra kérném, ne manipulálják a közvéleményt, hanem, ahogy a Jobbiktól is kértem, próbáljanak meg valamilyen módon partnerré válni abban, hogy a Balatonon élők és a Balatonon üdülők érdekeit egyaránt figyelembe vevő, valódi XXI. századi nemzeti kincsé fejleszthessük páratlan természeti és kulturális adottságainkat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is a szemben ülő kormánypárti képviselőkhöz és kormánytagokhoz szeretnék fordulni. (*Zsigó Róbert: Nem kell fordulni, itt vagyunk!*) Tudják-e, hogy ma milyen nap van? (*Rétvári Bence: Az idősek világnapja!*) Segítek: október 1-je van. És azt tudják, hogy minek a világnapja? (*Rétvári Bence: Az időseké!*) Az időseké. Legalább államtitkár úr tudja, köszönöm szépen.

Az ENSZ 1990-ben szavazta meg. Azt gondolom, hogy ez egy szimbolikus döntés is volt, pontosan a magyar rendszerváltás évében. Azt gondolhatnánk ebből kifolyólag, hogy az elmúlt 35 évben jobb helyzetbe kerültek az idősek honfitársaink. Volt erre törekvés a 2010 előtti kormányok esetében, elég csak a Horn-kormány 65 éven felüliek ingyenes közösségi közlekedésének bevezetésére, majd

pedig a Gyurcsány Ferenc vezette kormányok özevegynyugdij-rendezési és nyugdíj-felzárkóztatási programjára gondolnunk.

De nézzük, mi történt 2010 óta, amióta önök kormányoznak! Azt mondja nekem Rózsika néni egy baranyai kis faluban, hogy ha lenne gyógyszertár a szomszéd faluban és lenne busz, amivel átmehetne, akkor sem tudja kiváltani a gyógyszerét, mert inkább eszik. Vagy nézzük Jóska bácsit, aki 46 évet dolgozott le egy kisvárosban karbantartóként, de a százezer forint körüli nyugdíjából nem tudja rendesen kifűteni a kis házát! El kell döntenie: vagy fázik, vagy eszik. Értik ezt, fideszes képviselőtársaim? Én azt gondolom, hogy nem. Mert ha értenék, nem mondott volna olyat az önök miniszterelnöke nemrégiben a Kossuth rádióban az egyik beszélő mikrofonállványnak - és most idézet következik -: „Az ország most éppen nem engedheti magának, de azért egy félhavi nyugdíjat odaadok a nyugdíjasoknak.” Értik ezt a hangvételt? Orbán Viktor odaadja. (*Zsigó Róbert: Nem elveszi!*)

Önök könyöradományként kezelik a nyugdíjakat, az életüket végiggürcölő idős emberek törvényes járandóságát. Az orbáni nyugdíjpolitika alapvetése ugyanis 14 éve változatlan: befagyasztották a nyugdíjasok életszínterét. A milliárdos elit kormánya úgy döntött, hogy a nyugdíjasok nem részesülhetnek többé a magyar gazdaság által megtermelt javakból. Minden költségvetési adat, minden statisztika azt bizonyítja, hogy az állam évek óta egyre kevesebbet költ a nyugdíjakra a magyarok közös pénzéből, de ez önöknek, a milliárdosaiknak tökéletesen megfelel. De nemcsak a megalázóan alacsony nyugdíj keseríti az idősek életét, hanem az orvosi ellátás hiánya, a műtetre várakozás fájdalommal teli napjai, a megfizethetetlen gyógyszerek. Lehetetlen minőségi életet élni az elsorvasztott kistelepüléseken, nincs bolt, nincs orvos, nincs posta, és autó nélkül lehetetlen eljutni a közeli városba bármilyen programra, akár egy színházba.

Az előző napirend előtti felszólalásra adott válaszában Latorcai miniszterhelyettes úr azt mondta, hogy fejlesztik a vidéket, és megemlített három térséget Magyarországon, a Balatont, a Tokajt meg még valamit... Ja, a budapesti agglomerációt. (*Dr. Latorcai Csaba: Még valamit!*) Miniszterhelyettes úr, járt ön mostanában az Ormánságban vagy Borsodban vagy Dél-Békésben?

(10.10)

Na, ott, azokon a településeken az van, amit én mondtam. Sem orvos, sem bolt, sem posta, sem közlekedési lehetőség. Önök 14 éve csak rosszabb helyzetbe taszították az időseket.

Ezzel szemben mi, szociáldemokraták azt valljuk, hogy az idős honfitársaink megbecsült, elismerésre méltó tagjai az országunknak, és egy tisztességes kormány ennek megfelelően gondoskodik és gondolkodik róluk.

A nyugdíj nem adomány, hanem a ledolgozott évtizedek után minden idős embernek alanyi jogon járó jövedelem. Azért dolgozunk, adózunk, hogy elvárjuk az idős éveink tisztességes és biztonságos megélhetését.

Ráadásul, ha önök egy kicsit előre gondolkodnának, azt is tudhatnák, hogy ha a fiatalok látják, hogy tisztességes, megbecsült időskor vár rájuk Magyarországon, akkor itt maradnának, dolgoznának, itt élnék le az életüket.

Tisztelt Országgyűlés! Most már értik, hogy miért kérdeztem a beszédem elején, hogy milyen nap van? Mert az önök 14 éves kormányzása arról tanúskodik, hogy nem tudják. Ha tudnák, és érdekelné önöket az idős magyarok élete, mindennapjaik, tettek volna értük! Pénz, paripa, kétharmad, minden az önök kezében van! Csak elhatározás kérdése lett volna, hogy két és fél millió nyugdíjas honfitársunk jobban érezze magát, hogy a Rózsika nénik, Laci bácsik, Józsi bácsik ne nyomorogva, rettegetve éljék életüket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Tállai András miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony? Vagy Miniszter? Miniszter Asszony? *(Gy. Németh Erzsébet: Nem, képviselő asszony. Köszönöm szépen, államtitkár úr.)* Mert még nemrég az árnyékkormány minisztereként szolt hozzám, kérdezett. *(Gy. Németh Erzsébet: Így van.)* Akkor már most nem árnyékkormány-miniszter. Az már megszűnt, ugye? *(Gy. Németh Erzsébet: Nem pontos.)*

ELNÖK: Államtitkár Úr! Jelezni szeretném önnek, hogy képviselő asszonyról van szó. *(Gy. Németh Erzsébet: Köszönöm szépen, elnök úr.)*

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Csak hát, azért tisztázzuk, hogy most én egy miniszterhez beszélek, vagy csak egy képviselőhöz. Elnézést kérek, elnök úr. *(Gy. Németh Erzsébet: Csak? Ezt mondja ott Hörcsik képviselő úrnak is, hogy csak egy képviselő? - Az elnök csenget.)*

Ön arról beszél, azt kérdezi, hogy jártunk-e itt vagy ott. Hát, én elmondom önnek, hogy én a választókerületemben már öt idősök napi rendezvényen vettem részt, és még legalább negyvenötön fogok karácsonyig részt venni. És higgye el, hogy én beszélgetek az idős emberekkel! És nekem a Laci bácsi, meg a Józsi bácsi nem azt mondja, amit önnek. Tudja, mit mondanak? Azt mondják, hogy látják, milyen nehéz helyzetben van a világ. Látják, érzik, hogy milyen nehéz helyzetben van Európa és benne Magyarország, mi, magyarok. Látják, hogy mit okozott a háború, és

látják, hogy mit okozott a pandémia. És azt is látják - és köszönik -, hogy a kormány minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy az ő nyugdíjuk értékálló legyen, a vásárlóértékét megőrizze; és ezt köszönik a magyar kormánynak.

És vannak közöttük olyan nyugdíjasok, akik visszaemlékeznek más kormányok idejére és más válságokra, és azt tapasztalták, hogy a nyugdíjuk vásárlóértéke csökkent. Kevesebbet tudtak a nyugdíjukért vásárolni, mint most, a Fidesz-KDNP-kormány idején.

És vannak közöttük olyan nyugdíjasok is, akik elmesélik, hogy nagyon köszönik, hogy visszakapták a 13. havi nyugdíjat, mert ugyan megkapták a kétezres években, de 2009-ben az akkori MSZP-SZDSZ-kormány ezt elvette tőlük. És nagyon-nagyon nagyra becsülik azt a kormánytól, hogy ilyen erőfeszítéseket tesz a nyugdíjasokért, hogy a nyugdíjasok helyzete, életszínvonala - ahogy ön mondta, hogy befagyasztotta - ne romoljon, sőt, inkább javuljon a nyugdíjak reálértéke; a Fidesz-kormányzás ideje alatt, 2010-től 20 százalékkal javult egyébként a nyugdíjak vásárlóértéke. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)*

Azt gondolom - és úgy látszik, ezt nem elég elmondani egyszer, tízszer vagy százszor -, hogy a kormánynak a 2010-es azon vállalása, hogy meg fogja őrizni a nyugdíjak vásárlóértékét, az egy óriási vállalás volt. Akkor még nem lehetett azt tudni, látni, hogy a 2020-as években mi vár a világra, mi vár a magyar gazdaságra, mi vár a magyar költségvetésre és mi vár a nyugdíjasokra. És ezek az ígérek, ez az ígérvény, amit a kormány 2010-ben tett, most kap igazán nagy jelentőséget, amikor válság van, amikor nehéz időszak van, amikor nagyon fontos, hogy a munkahelyek megmaradjanak, hogy tudjon termelni a magyar gazdaság, és emellett azoknak az idős embereknek, akik évtizedeket ledolgoztak tisztességgel és becsülettel a munkahelyükön, most nekik az ez után a munkájuk után járó, valóban járó nyugdíjuknak az értéke megmaradjon.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha az önök kormányzása idején így gondolkodtak volna, és megbecsülték volna a nyugdíjasokat, nem kellett volna többet mondani, csak azt, hogy figyelünk önökre, és meg fogjuk védeni önöket minden nehézségtől és válságtól. Ezt teszi a jelenlegi kormány, és ezt fogja tenni jövő év elején - februárban várhatóan -, amikor újra meg fogják kapni a 13. havi nyugdíjat, és januárban pedig meg fogják kapni, 2025. január 1-jén azt az emelést, ami a 2025. évben várhatóan az áremelkedés mértéke lesz.

És úgy, ahogy 2024-ben megvédtük a nyugdíjasokat, meg fogjuk védeni a jövő évben is. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából Szászfalvi László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy az imént hallottuk, a mai napon immár 34. alkalommal köszönthetjük idős honfitársainkat e jeles napon, október 1-jén. Talán mindannyian egyetértünk abban, hogy az évek óta tartó, különféle kihívásokkal teli, rendkívül nehéz időszakban minden korábbinál fontosabb számunkra az idősek védelme, hiszen ők koruknál és így egészségi állapotuknál fogva is jóval kiszolgáltatottabb helyzetben vannak többi embertársunknál.

Az idősek védelmének egyik legalapvetőbb eleme a részükre biztosított szociális gondoskodás mellett a számukra folyósított nyugdíj, hiszen a jelenlegi, háborúk és szankciók sújtotta válságos időkben minden egyes forint még nagyobb súllyal számít. A nyugdíjasok megbecsülését a polgári kormány a kezdetektől fogva kiemelt célként kezelte, és már hivatalba lépését követően garantálta, hogy megőrzi a nyugdíjak értékét.

Az elmúlt évtized következetes gazdaságpolitikájának köszönhetően a magyar gazdaság teljesítménye ugyanakkor lehetővé tette, hogy ne csak megőrizzük, hanem növeljük is a nyugdíjak vásárlóértékét. A kormány intézkedéseinek köszönhetően ezért mára elmondható, hogy a nyugdíjak összege 2010 óta megduplázódott, reálértékük pedig több mint 20 százalékkal erősödött.

Pénzügyminiszter úr szeptember eleji tájékoztatása szerint a tavalyi 18,5 százalékos és az idei 6 százalékos nyugdíjemelés után a jövő évben várhatóan további 3,2 százalékos körüli mértékben emeli a nyugdíjakat a kormány. A nyugdíjak reálértéke pedig az idei évben nem csökken, hanem tovább emelkedik. Februárban, ahogyan eddig is, emellett sor kerülhet a polgári kormány által visszavezetett 13. havi nyugdíj folyósítására is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos messze nem beszélhettünk az idősek megbecsüléséről a baloldali kormányzás ideje alatt Magyarországon. Most azok ígéretnek fűt-fát nyugdíjas honfitársainknak, akik elvették tőlük egyhavi nyugdíjat, befagyasztották és ezzel hagyták elértéktelenedni a nyugdíjaikat, háromszorosára emelték a gáz és az áram árát, mindezzel lehetetlen helyzetbe hozva őket és családjaikat.

(10.20)

Az elmúlt években nem szavaztak meg egyetlen nyugdíjasokat érintő, segítő, támogató intézkedést sem, most pedig, ha rajtuk múlna, akkor eltörölnék még a rezsicsökkentést is. A magyar nyugdíjasok rezsije ezért átlagosan havi 181 ezer forinttal lenne magasabb, ha a baloldal kormányozna ma Magyarországon.

Mindezek ismeretében joggal állapíthatjuk meg, hogy a legjobb döntést hozta a nemzeti kormány, amikor 2010 után szövetséget kötött a nyugdíjasokkal, megígérve, hogy visszaállítja a megbecsülésüket, és megőrzi a nyugdíjak értékét. A mára már több mint

duplájára emelkedett nyugdíj, a 13. havi nyugdíj visszaépítése és az inflációkövető nyugdíjemelés biztosítása mellett ezen ígéret megtartását, betartását erősíti, hogy 2017 óta már öt alkalommal fizettük ki a nyugdíjprémiumot és az egyszeri juttatást, összesen 344,3 milliárd forint összegben. Utóbbira a baloldali kormányzás idején soha, soha nem került sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az idősek mindennapi megélhetését segítette a kormány a már említett rezsicsökkentés mellett a korábbi árstopok és kötelező akciók, valamint az online árfigyelő rendszer bevezetésével is. S emellett ne feledkezzünk meg a Gondosóra-programról sem, amelybe már 650 ezer idős honfitársunk regisztrált; és indulása óta több mint 22 ezer ember életét mentette meg, és 360 ezer esetben nyújtott hétköznapi segítséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP frakciója, támogatva a kormányt, mindent megtett és mindent meg fog tenni, hogy akiknek az életünket köszönhetjük, akik évtizedeken át dolgoztak azért, hogy Magyarország talpra álljon, akik házat és házat építettek, életük végéig kellő tiszteletben és megbecsülésben részesülhessenek. Hálás köszönet illeti őket, és a KDNP-frakció nevében sok erőt, jó egészséget kívánok mindannyiójuk számára! Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány részéről Tállai András miniszterhelyettes úr válaszol. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, köszönöm szépen, hogy ön is emlékeztet bennünket erre a jeles napra, október 1-jére. Én is csatlakoznék szépkorú társaink köszöntéséhez. Igen, 1991. október 1-je óta - az ENSZ-nek köszönhetően - van ez az ünnepnap, amelyben fölhívjuk a figyelmet az idősekre, az idősek életére, és figyelmet szentelünk számukra.

Azt gondolom, ezen a napon köszönet jár az idősebb, korosabb nyugdíjas embertársainknak. Köszönet elsősorban azért, amit megtettek a családjukért; megtettek a családjukért: gyermeket neveltek, tisztességes, magyar, becsületes gyermekeket neveltek és adtak a magyar nemzetnek. Köszönet jár azért, hogy évtizedeken keresztül törődtek azzal, hogy gyermeküket taníttassák, iskolába járassák, hogy hasznos tagjai legyenek családjuknak és természetesen a társadalomnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A köszönet sorát folytatjuk, folytatni kell azzal, amit idősebb embertársaink a munkáiban tettek: munkával töltötték az életüket, évtizedeken keresztül jártak dolgozni, mentek rendületlenül, nap mint nap. Abban a korban, abban az időben, mikor ők voltak fiatalok, nem létezett munkanélküliség, nem létezett az a gondolkodás, hogy

munka nélkül is lehet élni nap mint nap. Ők ebben nőttek föl, és amit a sors szánt nekik a munkában, azt ők elvégezték: ki a földeken dolgozott, ki a hivatalokban, ki a postán, ki szolgálta a hazát, ki katona volt, ki pedagógus, kinek mit adott a Jóisten. Egy biztos, hogy szépkorú embertársaink tisztességgel és becsülettel dolgozták végig ezeket az évtizedeket, amit köszönünk nekik.

És köszönetet kell mondjunk azért is, amit a családjuk és a munkájuk mellett a közösségekben végeztek, ki-ki hol: van, aki a szülőfalujában, van, aki a lakóhelyén, a városban vagy a fővárosban, de a kis civil közösségekben, a népdalkörökben, a nyugdíjaskörökben, a polgárórságban, az egyházban, a sportban, a futballban végzett önzetlen tevékenységet. Hát, igen, itt is kinek mit hozott a sors, mit szeretett, mit csinált szívesen, ha maradt ideje és energiája. Nekik köszönhetjük, hogy sok-sok településen működnek nyugdíjaskörök, népdalkörök, felelevenítve a magyar népdalokat, az ünnep jelentőségét a magyar ember számára. Ezt is köszönjük szépkorú embertársainknak.

És, persze, jön a megbecsülés: a megbecsülés, amit a kormány, azt gondolom, kifejezett az elmúlt 14 évben irányukba, egyrészt az erkölcsi megbecsülés a nyugdíjasaink számára. De ezt nemcsak a kormánytól várhatjuk el, hanem az önkormányzatoktól, a civil szervezetektől; mindenkinek tiszteletet és hálát kell adnia a nyugdíjasoknak, akik ilyen szép kort éltek meg, ilyen tartalmas élettel a hátuk mögött.

S persze, a nyugdíj kérdése: azt gondolom, hogy először érezhetik azt a nyugdíjasok a Fidesz-KDNP-kormány idején, hogy nemcsak szavak vannak, hanem tettek is. Amikor a kormány azt mondja, hogy megőrizzük a nyugdíjak értékét - ahogy képviselő úr is elmondta -, azt valóban meg is tesszük, és nem hivatkozunk háborúra, nem hivatkozunk járványra, nem hivatkozunk erre vagy arra, a gazdaság rosszabb teljesítményére. Az ígéret szép szó, ha betartják úgy jó - mondták az időseink, szüleink, nagyszüleink, és ezt teszi a kormány is.

Kedves Nyugdíjasok! Kedves Szépkorúak! Kedves idős Embertársaink! Köszönjük önöknek, amit az elmúlt évtizedekben tettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Ferencz Orsolya képviselő asszony jelentkezett. Tisztelt Képviselő Asszony! Mielőtt megadnám a szót, engedje meg, hogy nagy tisztelettel Isten éltesse! Köszönöm szépen. *(Taps.)*

DR. FERENCZ ORSOLYA (Fidesz): Köszönöm szépen, már megérte felállni. Köszönöm szépen. Nagyon köszönöm a szót, tisztelt elnök úr, és köszönöm a köszöntést. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy elég nehéz témában szeretnék kérdést intézni önhöz.

Magyarország a migrációs krízis kirobbanása pillanatától, kezdetétől fogva folyamatosan és Európában is példamutatóan védte és védi nemcsak a saját határait, de az Európai Unió külső határát is.

A déli határzár, fizikai határzár és őrizet kiépítésével, egy hatékony határvédelmi rendszer kialakításával mérhetően és jelentősen csökkent az illegálisan migrálók száma az Európai Unió területére, és ez egyébként óriási anyagi terhet ró Magyarországra. Azt látjuk, hogy ez a válság nem áll meg, sőt nem is csökken; világszerte egyre nagyobb kihívással nézünk szembe. Ez a fizikai határzár állandó határőrizeti feladatokat és jelentős anyagi terheket jelent Magyarország számára.

Valóban azt gondolom, hogy joggal várhatnánk el az Európai Unió részéről a szolidaritást és az anyagi támogatást ebben a kérdésben, hiszen a közös európai érdeket szolgáló határvédelem finanszírozása az Uniónak is érdeke. Magyarország nagyon sokat tesz azért, hogy a külső határait, az Európai Uniót védje, és ez nemcsak biztonsági kérdés, hanem kulturális és gazdasági kihívás is, hiszen tudjuk jól, hogy az illegális migrációval sajnos kéz a kézben jár a bűnözés, a terrorizmus és a társadalmi feszültségek, és ezek aláássák az európai értékrendet és az európai életmódot.

Ezt egyébként most már látjuk visszaköszönni az európai uniós választási eredményekben. Sokat lehetne itt hivatkozni a különféle, elmúlt hetekben mért közvélemény-kutatási adatokra Németországban, vagy akár az ausztriai választási eredményekre is.

(10.30)

Érdekes az az ellentmondás, hogy azok, akik a lehangosabban bírálják Magyarországnak a külső határvédelemre tett törekvéseit és a migráció elleni szigorúbb fellépését, azok egyébként, arra hivatkozva, hogy a migráció gyakorlatilag egy szakképzett munkaerő-beáramoltatást tesz lehetővé az Európai Unió területére, szándékosan keverik össze a külföldiek kontrollált munkavállalását az illegális migrációval. Ez a kettős mérce felveti azt a kérdést is, hogy valóban az-e a célja ezeknek a hangoknak, hogy csökkentsék a munkaerőhiány miatt kialakult nehézségeket az Európai Unióban, vagy inkább ideológiai és politikai megfontolások állnak a háttérben. Én azt gondolom, hogy valószínűleg inkább az utóbbi.

Magyarország számtalanszor mutatta meg a történelme során, hogy valóban Európa védőbástyájaként próbálja védeni egész Európát, és ezt mi szeretnénk fenntartani a jövőben is. De a végtelenségig nyilván nem tudjuk megtenni, különösen úgy, hogy a nekünk járó forrásokat visszatartják. Felmerül az a kérdés is, hogy az Európai Unió miként tervezi támogatni a tagállamok határvédelmi erőfeszítéseit, és hogyan várható és mikor, hogy az Európai Unió végre olyan konkrét intézkedéseket fogad el, amelyekkel valóban

tehermentesítheti az első vonalban védekező országokat, például Magyarországot is. Hiszen valóban szükség van egy egységesített európai uniós határvédelmi és migrációs politikára, azonban azt látjuk, hogy a nyitott határok politikája egyelőre a kudarcok sorozatát eredményezte.

Tisztelt Államtitkár Úr! A béke és a biztonság kincs. Sajnos azonban ennek is ára van, és ez az ár láthatóan egyre magasabb. Küzdünk a végsőig, de ez egyedül nem fog menni hosszú távon. Erre tekintettel kérdezem, miniszter úr: várható-e, hogy az Unió becsúszal végre Magyarország határvédelmi számlájának költségeibe? Köszönöm. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Zsigmond Barna Pál miniszterhelyettes úr válaszol, parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az Európai Unió Ügyek Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt Isten éltesse! *(Dr. Ferencz Orsolya: Köszönöm szépen.)* Valóban, Magyarország mindent megtehet az illegális migráció megfékezése érdekében, ahogy erre ön is hivatkozott, és védjük a külső határainkat, de egy olyan világban élünk, ahol egyre szaporodnak a konfliktusok. Valószínűleg a jövőben, a közeljövőben is szembesülünk ezzel a problémával, ezért mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy elejét vegyük ezeknek a beáramlásoknak. Azt is látjuk, hogy Brüsszelben most más szelek fújnak, és még mindig nem látjuk a fényt az alagút végén, amikor az illegális migráció megfékezéséről van szó.

Láthatjuk, hogy egyre szaporodnak az illegális migránsok által elkövetett merényletek, mindennaposak a hírek Európában, hogy merényletet követnek el európai nagyvárosokban. Emlékezzünk itt a solingeni merényletre, amikor egy olyan migráns követett el merényletet három ember halálát okozva, akit korábban kiutasítottak, de eltűnt a hatóságok szeme elől, tehát nem működött a migrációellenes rendszer, a német biztonsági rendszer. Hétfvégén pedig Essenből érkezett egy szomorú hír, 31 embert sebesített meg egy bevándorló, két gyermeket életveszélyesen, utána házakba szökött be ez az ember, tüzeket gyújtott, fургonnal hajtott neki különböző üzleteknek, majd végül késsel, machetéval támadt járóelőkre. Tehát borzalmas eseményeket látunk itt.

Az egyik ellenzéki képviselőtársunk sajnálkozott, hogy a magyar kormány nem támogatja kellő mértékben az alternatív színházakat, amire az államtitkár úr válaszolt, hogy de igen, és azt mondta, hogy milyen világban élünk, valami ilyen kérdést tett fel. Milyen világban élünk? Nyugat-Európában nem tudják elengedni a gyerekeket színházba, vagy ha a lányok, fiúk elmennek színházba, akkor az édesapák, édesanyák

azért aggódnak, hogy vajon a lányokat nem erőszakolják-e meg, vagy a fiúkat nem késelik-e meg. Ehhez képest mi milyen szerencsések vagyunk, hogy rendelkezésre áll az a biztonság, hogy ha elengedjük gyermekeinket, akkor nem kell aggódnunk azért, hogy ilyen terrorcselekményekkel szembesülnek. Ez annak köszönhető, hogy az elmúlt években Magyarország - a baloldal támadásai ellenére is - megvédte a magyar határokat, és azt mondtuk, hogy nem engedünk be ide illegális migránsokat, és Magyarország maradjon a magyaroké.

Brüsszelben azt is látjuk, ahogy ön is hivatkozott rá, hogy egységes joganyag kéne. Próbálkoznak ezzel, csak sajnos rossz irányban próbálkoznak, mert továbbra is olyan jogszabályokat fogadnak el, migrációs paktumot, amelyek továbbra is mágnesként működnek a migránsok számára, tehát nem tudják megakadályozni az illegális migrációt. Nekünk van egy magyar modellünk. Mindig elmondjuk brüsszeli barátainknak, hogy nem kell kitalálni a spanyolviaszt, hiszen ha védjük a külső határokat, ha a kérelmeket kívül vesszük át, ha hatékony kiutasítást működtetünk, és oda visszük a segítséget, ahol baj van, az illegális embercsempészek ellen felvesszük a harcot, akkor meg lehet akadályozni a migrációt, csak akarat kérdése, források kérdése.

A magyar uniós elnökség során is azon leszünk, hogy a brüsszeli elitet rávegyük arra, hogy minél több pénzt adjanak a külsőhatár-védelemre - remélem, hogy ebben sikeresek leszünk -, illetve az illegális migrációnak a külső dimenzióját próbáljuk erősíteni, támogatást adunk a kibocsátó országoknak, együttműködést kötünk olyan országokkal, amelyek nagyon nagy számban bocsátanak ki migránsokat.

Miközben a brüsszeli elit elzárkózik a magyar javaslatoktól, mi az elmúlt években, tíz évben több mint egymillió illegális migránst akadályoztunk meg, tehát egymillió migráns számára tettük lehetetlenné azt, hogy behatoljon az Európai Unió területére. Ez több mint kettőmilliárd euróba került a magyar adófizetőknek, és ezért egy fillért sem kaptunk.

Mi azon leszünk, hogy az Európai Uniótól megkapjuk ezt a pénzt. Egyelőre ez nem megy egyszerűen, tehát kénytelenek leszünk jogi útra terelni ezt az igényünket, kénytelenek leszünk pert indítani Brüsszel ellen, a Bizottság ellen. Szeretnénk elkérni ezt a pénzt Brüsszeltől, annál is inkább, mert láthatjuk, hogy az Európai Bíróság Magyarországot azért bünteti, mert megvédjük a külső határokat, és egy vérlázító, példátlan büntetést szabott ki ránk akkor, amikor 200 millió eurós bírságot szabott ki Magyarországra, ez példátlan a Bíróság történetében, és ezenfelül pedig egymillió eurós kényszerítő bírságra is kötelezte hazánkat azért, mert nem vagyunk hajlandóak végrehajtani a brüsszeli migrációs politikát, illetve azért, mert a magyar álláspont világos, mi a béke pártján állunk, és elutasítjuk az illegális migrációt.

Valóban van elmozdulás Európában, ön is hivatkozott erre. Láthattuk, a választók Ausztriában is egy határozott üzenetet küldtek Brüsszelnek, látjuk, hogy Németországban is kénytelen meghajolni a kormány a választók akarata előtt, és egyre inkább a külső határok lezárásáról beszél. Ez persze a schengeni rendszert veszélyezteti, ami megint komoly károkat okoz az egyik legfőbb szabadságunk vonatkozásában, illetve károkat okoz Európa versenyképességében is. Illetve Hollandiában is láthatjuk azt, hogy a kormány bejelentette, hogy ki szeretne lépni a migrációs, menekültügyi szabályozásból. Ezzel a magyar kormány is élne, mi is jeleztük azt, hogy szeretnénk kilépni ebből a szabályozásból. Ez nem egy egyszerű jogi folyamat, hiszen módosítani kell a szerződéseket.

Összességében vizsgáljuk a jogi lehetőségét annak, hogy megtéríttessük Brüsszellel azt a pénzt, amit a magyar emberek a határok védelmére fordítanak, és hogyha Brüsszel ránk kényszeríti a migránsok beengedését (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), akkor készek vagyunk őket egy lendülettel Brüsszelbe szállítani. Köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és az Osztrák Köztársaság Kormánya közötti határon átnyúló mentőszolgálati együttműködésről szóló keretmegállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9265. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót a napirendi pont előterjesztőjének, Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, aki a helyéről fogja elmondani az exorzéját. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország számára Ausztria egy rendkívül fontos nemzetközi partner, így a határ menti együttműködés is fontos prioritás; amiben érdemes és lehetséges, abban fontos, hogy a két ország egymással együtt tudjon működni.

A korábbiakban egy megállapodás aláírására került sor június 26-án, amelyet többérvényi komoly munka előzött meg. A megállapodás lényege, hogy ennek a megkötésével Magyarország és Ausztria kölcsönösen garantálják a határon átnyúló egészségügyi és mentőszolgálati együttműködés biztosítását, amellyel megvalósul egy magasabb minőségi szintű államközi együttműködésnek a lehetősége.

Itt tehát még további egyeztetések ugyan hátravannak, de a keretet, a lényegi lépést most megtehetjük

abban, hogy a mentőszolgálatok kölcsönösen - az emberek életét, egészségét megóvva - együtt tudjanak működni a határ menti térségekben. A határokon átnyúló különböző közszolgáltatások szervezése az Európai Unióban amúgy is egy igencsak támogatott lehetőség, nekünk is érdekünk, hogy abban az esetben, hogy ha a földrajzi adottságok azt támasztják alá, hogy érdemesebb nemzetközi együttműködésben gondolkodni, akár a mentés területén is, akkor ezt tegyük meg.

A megállapodás jól illeszkedik a magyar-osztrák kapcsolatok rendszerébe, annak további fejlesztését kiválóan szolgálja, de még ennél is fontosabb, hogy a betegeknek az érdekét szolgálja.

(10.40)

Más esetekben is vannak határon átnyúlóan nyújtott közszolgáltatások. Itt a mentésben nyilvánvaló, hogy ha az egyik mentőállomás jóval közelebb van, és riasztáskor hamarabb tud odaérni a beteghez, akkor jó, ha megteremtjük ennek az együttműködésnek a kereteit, hogy a két ország, a két egészségügyi vezetés és a két országban azon a területen érintett mentőszolgálat hogyan tud együttműködni. Magyarországnak egy egyszerűbb, kiemelt helyzete van, hiszen nálunk egységes, országos, állami mentés van, más országokban ez különböző egyes országrészekben, de nálunk ez egységes, így nálunk könnyebb az együttműködő partnert kijelölni, mint sok más országban.

Úgyhogy bízunk benne, hogy ezzel a törvényjavaslattal megteremtjük most már a jogszabályi kereteit az együttműködésnek. Bízunk benne, hogy minél több határon, az Európai Unión belül minél több határon átnyúló közszolgáltatásról beszélhetünk majd a jövőben, hiszen az lenne jó, ha az lenne az Európai Unió útja, hogy nem lezárják a határokat, a belső határokat, ahogy arról a mai napon már többször szó esett, hanem a közszolgáltatásokat is határon átnyúlóan tudjuk nyújtani egymásnak. Ezzel az osztrák betegek és a magyar betegek is nagyobb biztonságban vannak.

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény szerint a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást, ezért az aláírást követően a belügyminiszter benyújtotta a tisztelt Háznak a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot.

Bízom benne, hogy az ismertetésem meggyőzte önöket, hogy ez hasznos, jó célt szolgál. Az egyik első ilyen megállapodás, amit bízunk benne, hogy továbbiak is követhetnek, ezért a megkötése időszerű és előremutató. Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka

Ferencz Orsolya képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó!

DR. FERENCZ ORSOLYA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és Ausztria együttműködésének egy mindannyiunk számára ismert hosszú és gazdag története van. Nem kell azért a távoli történelembe visszanyúlnunk, hiszen a közelmúltban is Magyarország és Ausztria többek között több megállapodást is kötött a határvédelmi feladatok koordinálására és az illegális migráció megakadályozására a migrációs válság miatti fokozott határvédelmi helyzetben.

Az európai uniós csatlakozásunk óta számos közös projekt valósult meg, célja pedig a gazdasági növekedés ösztönzése és a határtérségek fejlesztése volt. A kulturális és oktatási együttműködés is fontos eleme a Magyarország és Ausztria közötti kapcsolatnak. Számos program foglalkozott már a két ország közötti kulturális örökség megőrzésével és a tudományos együttműködés megerősítésével, valamint a határon átnyúló környezeti problémák kezelése érdekében is szoros együttműködés alakult ki Magyarország és Ausztria között.

A jelenleg tárgyalt törvényjavaslat célja egy olyan nemzetközi megállapodás magyar jogrendbe illesztése, amely a határon átnyúló mentőszolgálati együttműködést szabályozza. Ez a megállapodás lehetővé teszi a két ország mentőszolgálati számára, hogy hatékonyabban működjenek együtt. A javaslat részletesen szabályozza a mentőszolgálatok közötti együttműködés feltételeit, beleértve a személyzet, a felszerelés, a határátlépés, a járművek és a légi közlekedés használatának a részleteit, emellett pedig foglalkozik az adatvédelem, a költségek, a felelősség és a vitarendezés kérdéseivel is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat jogi keretet biztosít a két ország mentőszolgálati közötti együttműködéshez, és ezzel segíti elő a hatékonyabb és gyorsabb segítségnyújtást a határon átnyúló esetekben. Ezáltal növelhető a betegek és a sérültek biztonsága, valamint a mentőszolgálati személyzet munkájának hatékonyabbá tétele. Ez fontos lépés a két ország közötti együttműködés további erősítésében, és emellett hozzájárul a határon átnyúló sürgősségi helyzetek hatékony kezeléséhez is. Ezért kérem, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan önök is támogassák a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartii padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Balassa Péter képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó!

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgház! Boldog születésnapot kívánnék képviselőtársamnak!

A napirendre térve, tegnap késő éjszaka tárgyaltuk a Magyarország és az Osztrák Köztársaság közötti gyorsforgalmi utak összekapcsolását. Ma reggel pedig itt a mentőszolgálattal kapcsolatban tárgyaljuk azt, hogy milyen lehetőségek és milyen feladatok várnak akár az osztrák kollegákra, akár a magyar kollégákra. Én azt gondolom, az első és a legfontosabb dolog az, hogy az egészségügyben dolgozóknak köszönjük meg a munkáját, legyen az országon belül vagy határon túl, ugyanis egyre többen dolgoznak Ausztriában orvosként vagy ápolóként.

Hogy éljek egy gyakorlati példával, soha nem tudhatjuk - és itt ez a keretszerződés-megállapodás, ha elolvassuk -, hogy akár Kőszegen, Rattersdorfbán, Bucsuban, Kőszegen vagy éppenséggel az oberwarti részen egy magyar orvos fog segíteni egy osztráknak, aki mondjuk megsérült, vagy pedig egy osztrák kolléga fog segíteni egy magyarnak, aki mondjuk balesetet szenvedett. Úgyhogy közös érdek az, hogy egy ilyen szerződés le legyen fektetve. Azt gondolom, hogy ez több, mint egy megállapodás. Ez egy olyan történelmi lehetőség, amely a két országot még jobban és még szorosabban összefűzi, nemcsak a gyorsforgalmi utakon, hanem a mentőszállítás és a mentés miatt is.

Nagyon fontos leszögezni azt, hogy ez a szerződés, ez a megállapodás támogatható, részünkről abszolút támogatható. Mind a két fél részére olyan lehetőségeket biztosít, hogy a legközelebbi mentőszolgálattal a legközelebbi kórházba vagy egészségügyi intézménybe szállítsák azt a beteget, aki mondjuk, a határ mellett szenved balesetet, legyen az akár a magyar oldalon vagy akár az osztrák oldalon. Lehetőséget biztosít, és azt gondolom, ez egy olyan történelmi lehetőség, hogy aki balesetet szenved, az a leggyorsabb és a legbiztonságosabb ellátásban fog részesülni.

De beszéljünk egy kicsit az esélyegyenlőségről! Az esélyegyenlőség kérdésében én már 2022 őszén - és ahogy a szerződés is lefekteti, kilenc pontban sorolja fel, hogy minek kell megfelelni mindkét fél részéről. De azt gondolom, Magyarországnak ebben van egy kis adóssága, nem is kicsi. Ugyanis Magyarországon jelen pillanatban hét mentőbázis működik nyolc helikopterrel, amelyek átlagéletkora 16-22 év. Már itt szeretném kérdezni akár Rétvári urat - mert láttam, hogy az egyik mentőhelikopterbázisnál ő volt az átadó -, hogy tervezik-e felújítani a mentőhelikoptereknek akár az átlag életkora miatt a gépjármű beszerzését, az alkatrész beszerzését, vagy új mentőhelikoptereket kívánnak-e majd beszerezni vagy vásárolni.

De ha megnézzük a lefedettséget, akkor van 900 ezer-1 millió ember, akik a nyugat-dunántúli részen nincsenek ellátva olyan szempontból, hogy az európai uniós követelményeknek megfelelően, ugyanis egy mentőhelikopternek az uniós előírás szerint 15 percen belül oda kell érnie. Ha akár Szombathelyt, Sopront, Kapuvárt, Győr-Moson-Sopron megyét nézem, akkor ez egy holttér, ugyanis legközelebb

hozzánk a Sármellékről áttelepített Marcali rendelkezik, és ha légvonalban megnézzük, 250 kilométer/órás sebességgel közlekedő helikopternél minimum 35 és fél perc, de ha a felszállást, leszállást nézem, plusz amíg feltöltik a helikoptert, akkor azt gondolom, hogy az legalább 50 percet vesz igénybe, és ezt nem én mondom, hanem ha megnézik, egy szakmai háttéranyag ezt leírja konkrétan és pontosan.

Tehát itt azt gondolom, hogy a szerződésben vállaltaknak Magyarország nem fog tudni megfelelni, mert ha a mi határrészünkön, a mi nyugat-dunántúli részünkön történik egy ilyen baleset, akkor a mentőhelikopter, még egyszer mondom, legkorábban 35 és fél perc, de leginkább háromnegyed óra alatt ér oda. Úgyhogy szeretném, hogy ha a magyar kormány ebben sürgősen lépéseket tenne. Én korábban már a költségvetésben is meghatároztam egy kétmilliárd forintos keretösszeget, amiből ki lehetne alakítani Nyugat-Dunántúlon egy nyolcadik mentőbázist, amely tudná biztosítani azt, hogy 15 percen belül a mentőhelikopterek kiérkezzenek.

Összegezve az előterjesztést: támogatjuk. Több mint egy megállapodás, mert azt gondolom, mindenkinek az érdeke az, hogy a határ mellett élők a legbiztonságosabb és a leggyorsabb egészségügyi ellátásban részesüljenek. Úgyhogy még egyszer szeretném megköszönni az egészségügyben dolgozóknak a munkáját, nap mint nap, akár az osztrák oldalon, akár a magyar oldalon, mert ki kell mondani azt, hogy egyre többen dolgoznak Ausztriában az egészségügyben, akár ápolóként, orvosként, vagy éppenséggel más feladatot látnak el, úgyhogy a részünkről támogatható az előterjesztés, de az elmondottakra kifejezetten felhívom a figyelmet, hogy a kormány ebben tegyen lépéseket. Köszönöm. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre frakcióvezető-helyettes úr. Parancsoljon, öné a szó!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rétvári Bence exposéjában részletesen kifejtette, hogy mit is takar ez a törvényjavaslat. Köszönjük szépen a részletes indoklást, miniszterhelyettes úr.

Én azért azt hangsúlyoznám, hogy az osztrák fél 2021 februárjában azzal a megkereséssel fordult az akkori Emberi Erőforrások Minisztériumához, miszerint mentőszolgálati és mentési megállapodást akar Ausztria hazánkkal kötni. Ennek előmozdítása érdekében nemcsak egy szándéknyilatkozatot terjesztett elő, hanem megküldte annak már osztrák részről előkészített szövegtervezetét is, melyet a tárgyalásokat követően 2024. június 26-án a felek aláírtak, s melyre a felhatalmazást az 1117/2024. (IV. 23.) számú kormányhatározat adta meg.

(10.50)

A megállapodás nyomán lehetővé válik a határon átnyúló mentőszolgálati együttműködés, így a határ menti övezetben a lehető legjobb mentőszolgálati ellátást lehet majd biztosítani úgy a magyarok, mint az osztrákok számára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Rétvári Bence miniszterhelyettes urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen minden felszólalónak a támogató hozzáállását és azt, hogy majd a törvényjavaslatot is támogatni fogják. Ugyanakkor meg szeretném jegyezni, hogy ezt a kormánypártok megtették, itt van a Jobbik és a Mi Hazánk képviselője, de a baloldali pártok közül senki sincs sem az ülésteremben, sem hozzá nem szólt a javaslatához, márpedig azt hiszem, mindenkinek számára fontos egy-egy ilyen javaslat, ráadásul még egy középdélutáni órában vagyunk, tehát már fölébredhettek, és még nem kellett volna, hogy elhagyják a munkahelyüket. *(Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból.)* Vártuk volna őket ide, de hát ez a javaslat nem volt elég fontos - a mentőszervezet, a mentés és a nemzetközi együttműködés -, hogy ezért bejöjjenek; talán ezért is állnak így az egyéb kutatásokban is.

A képviselő úr felvetette a helikopteres mentés kérdését. Ez kiegészíti a földi mentést, a mentőautók általi mentést. A célunk, hogy mindenkinek 15 percen belül kiérhessen a mentőegység, és bizonyos esetekben lehet, hogy ehhez mentőhelikopterre van szükség. Szekszárdra helyeztünk át és hoztunk létre egy teljesen új mentőállomást, egy légi mentőállomást, és Miskolcon újítottuk fel a légimentő-állomást. Összesen hét bázison kilenc helikopter áll rendelkezésre, ezek már magyar helikopterek, ezek még korábban osztrák cégtől bérelt helikopterek voltak, nem volt Magyarországnak saját mentőhelikoptere, most a rendőrség és a Mentőszolgálat közösen üzemelteti ezeket, hogy magyar kézben legyenek, magyar tulajdonban legyenek, ne másoknak legyünk kiszolgáltatva, meg ne másoknak fizessünk ezekért, hanem ezek legyenek a magyar mentés szolgálatában. Így

összességében 1350 négyzetkilométerrel tudtuk növelni a mentőhelikopterek által ellátott területeknek az arányát, ahova 15 percen belül ki tudnak érni. Tehát az, amit ön is mondott, hogy növelni kell ezt a területet, 1350 négyzetkilométerrel megtörtént, pontosan azért, mert kicsit északabbra helyeződött Szekszárdon a légimentőbázis, tehát kevésbé lóg át egy másik országba, és nagyobb része van az actio radius-nak Magyarországon területén. Így tudott növekedni ez a kapacitás. 500 mentésben működtek közre így a légimentők, tehát 500 ember mentésében érezhető volt az a segítség, amit ők adtak. Ennyit mondanék röviden a légimentésről, de a fő téma nem ez a törvényjavaslat kapcsán.

Köszönöm mindenkinek, hogy részletesen ismertették és támogatták az Ausztriával kötendő együttműködés részleteit is. Bízunk benne - ahogy mondtam is -, hogy a Magyarországon mentésre szorulóknak, akár magyarok, akár osztrákok, akár mások, akár az Ausztriában mentésre szorulóknak, nyilván elsősorban osztrákok, de akár mások is, mindenkinek az előnyére lesz ez az együttműködés. Ez lenne az európai uniós együttműködésnek a pozitív arca, a jó arca. Amikor létrehozták, megalkották a konstrukcióját az Európai Uniónak, valószínűleg hasonló együttműködésben gondolkoztak az alapító atyák; nem arról gondolkoztak, hogy majd az illegális migránsokat hogyan osztjuk szét kvóták szerint az országok között, hanem arról, hogy hogyan lehet határokon átnyúlóan is közszolgáltatásokat igénybe venni, hogyan lehet, hogy az országok egymásnak tudnak segíteni, főleg a határ menti régiókban. Ez egy nagyon jó példa lehet rá. Nyilván máshol is, más határ mentén is adódhat majd hasonló példa. Úgyhogy bízom benne, hogy ez csak első az együttműködések között.

Ha ez itt létrejön, a jogi konstrukció kialakul, kialakul egy gyakorlat Ausztriával, akkor más határokra is ezt meg lehet tenni, hiszen a földrajzi adottságok, nem akarok részletekbe menni, de pontosan azért, mert Trianonban nem olyan határokat húztak nyilván, ami bármilyen észszerűséget e téren tartalmazott volna, tehát sok helyen talán az ilyen együttműködések most, száz évvel később az emberek számára nagyobb biztonságot tudnak majd jelenteni, úgyhogy bízunk benne, hogy ezt a példát majd sok másik követi. Remélem, hogy az itt nem lévők is majd támogatni fogják ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között, a Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a közúti és vasúti**

határforgalomnak a határátkelőhelyeken történő ellenőrzéséről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9264. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország számára nagyon fontos, hogy minél több határátlépési pont legyen, legális határátlépési pont legyen Magyarország határain. Ezáltal a határ menti területek ne elszigeteltek legyenek, hanem jobban belekerüljenek a kereskedelmi, turisztikai és minden más vérkeringésbe, és ne hátrány legyen a határ melletti településen élni, hanem egyfajta pluszlehetőség.

Ehhez persze arra van szükség, hogy radikálisan növeljük a határátkelési helyeknek a számát, ezt az elmúlt években Magyarország megtette, illetőleg az is fontos, hogy a már létező határátkelőhelyeken minél szélesebb körű legyen a határátlépési lehetőség; ne csak személyautóval, hanem teherautóval, ne csak üres teherautóval, hanem rakománnyal rendelkező teherautóval, ne csak személyautóval, hanem busszal, ne csak gyalogosan vagy biciklivel, hanem autóval is lehessen átkelni; tehát folyamatosan bővítjük a határátkelőhelyeknek a kapacitását is. Minden irányba - észak, dél, kelet, nyugat - folyamatosan tárgyalhatott az Országgyűlés is olyan javaslatokat, amelyek bővítették radikális mértékben a határátkelési lehetőségeknek a számát.

Ilyet tárgyalunk most is, hiszen ez a megállapodásmódosítás lehetővé teszi a Beregsurány-Luzsanka közötti határátkelőhelyen a 7,5 tonnánál nagyobb ösztömögű, de rakomány nélküli tehergépkocsik áthaladását, valamint a szükséges személyi, technikai és infrastrukturális feltételek megteremtése esetén a Nagyhódos-Nagypalád határátkelőhely létesítését. Itt ez egy többedik nekifutásunk. Talán emlékeznek, több évvel ezelőtt a magyar oldalon kiépült minden infrastruktúra a határátkelőhelyhez, az ukrán oldalon nem jött létre, éppen ezért utána levonult Magyarország, újraindítottuk a tárgyalásokat, ezek most sikerebbek voltak. Itt van az asztalunkon ez a megállapodástervezet, amelyet ukrán részről is már jóváhagytak, és így akkor megnyílhat a Nagyhódos-Nagypalád közötti határátkelőhely is. A megállapodást magát 2024. április 8-án már aláírták, melyet többérvényi komoly szakmai egyeztetés előzött meg, ahogy mondtam, többkörös is, hiszen második körben sikerült csak célt érünk.

Nyilván ezzel fokozzuk a régiók közötti mobilitást, az átjárhatóságot, csökkentjük a határon való várakozást, kerülő utakat, elősegítjük a határ menti forgalom hatékonyabb megszervezését. Erre törekszünk minden viszonylatban, minden határon, hogy minél több helyen történjen ez meg. Ráadásul történelmi adottságunk is, hogy a határnak mindkét oldalán magyar lakosság van a legtöbb határszakaszunkon, tehát így magyarokat is magyarokkal össze tudunk kötni, könnyebb az átjárás akár rokonok, barátok között, vagy akár szabadidős vagy más célból. Bízunk benne, hogy ez a két bővítés is az ukrán határviszonylat esetében növeli az átjárás lehetőségét, növeli a legális határátkelés lehetőségét.

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló, az előbb is idézett 2005. évi L. törvény szerint a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást, ezért az aláírást követően a belügyminiszter benyújtotta a tisztelt Háznak a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. Én azt kérem önöktől, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassák. Magyarország számára is az az előnyös, ha minél több határátkelőhelyünk van, minél több összeköttetés van a Kárpát-medencén belül. Jó célokat szolgál, helyes célokat szolgál, időszerű, szükségszerű, főleg az ott élők számára jelent ez előrelépést.

Annyit még hozzátesszek, hogy nyilván a határ túloldalán egy hídnak a megerősítésére van szükség, és az ottani útviszonyoknak a pontos rendezésére. Ez a túloldalon lehet, hogy egy későbbi feladat, ezért is mondtam az expozémban korábban, hogy itt még további infrastruktúra-fejlesztés is egyfajta felfüggesztő feltételként szerepel, de bízunk benne, hogy ezek is megtörténnek, és akkor minél szélesebb körben ez a határátkelőhely használható lesz mindenki számára. Úgyhogy kérem önöket, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Ferencz Orsolya képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. FERENCZ ORSOLYA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat célja, hogy a Magyarország és Ukrajna közötti határforgalmi együttműködésben új fejezetet nyisson. A törvényjavaslat módosítja a két ország között korábban megkötött közúti és vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodást. Ukrajna jelenlegi helyzetében, ahol a háború súlyos terheket ró a

lakosságra, a határforgalom egyszerűsítése és bővítése kiemelt jelentőséggel bír. Egy új határátkelőhely megnyitása és a meglévőkön történő forgalom gördülékenyebbé tétele jelentős mértékben megkönnyíti a humanitárius segítségnyújtást is, a menekültek átkelését, valamint akár a gazdasági kapcsolataink fenntartását és növelését.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A határátkelőhelyek számának növelése és a határellenőrzés gyorsabbá tétele a civil lakosság számára pedig könnyebbé teheti a családtagok meglátogatását, az orvosi ellátáshoz való hozzáférést és az alapvető szükségletek biztosítását. Ez a törvényjavaslat tehát nem csupán egy gazdasági megállapodás, hanem egy humanitárius lépés is, amely segíthet enyhíteni a háború okozta szenvedést, és Magyarország további szerepvállalását növeli Ukrajna humanitárius támogatásában ebben a nehéz helyzetben.

A javaslat által behozott legfontosabb változás, hogy lehetővé teszi egy új, Nagyhódos és Nagypalád közötti határátkelőhely megnyitását. Ez a fejlesztés jelentősen megkönnyítheti a két ország közötti kereskedelmet és személyforgalmat, különösen a határ menti térségekben élők, kiemelten pedig a kárpátaljai magyarság számára. A módosítás emellett a meglévő határátkelőhelyeken is enyhíti a forgalmi korlátozásokat, például a tehergépjárművekre vonatkozó súlykorlátozásokat, ezáltal pedig a kereskedelmi forgalom akadálytalanabbá válik és a vállalkozások versenyképessége javulhat.

A törvényjavaslat rugalmas keretet biztosít a jövőbeni változtatásokhoz is. A feleknek lehetőségük van a nyitvatartási idő meghosszabbítására a határátkelőhelyeken, az átengedhető járművek körének a bővítésére, valamint a határforgalom közös ellenőrzésére. A törvényjavaslat hatálybalépésével Magyarország és Ukrajna közelebb kerül egymáshoz, és erősödik a két ország közötti gazdasági és társadalmi együttműködés. Az új határátkelőhely megnyitása és a forgalmi korlátozások enyhítése hozzájárulhat a határ menti térségek fejlődéséhez és a lakosság életkörülményeinek a javításához, ami-re különösen nagy szükség lehet a háború okozta helyzetben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy a törvényjavaslat egy fontos lépés a két ország közötti kapcsolatok sokrétű erősítésében, a módosított megállapodás pedig hozzájárulhat a kereskedelem élénkítéséhez, a közlekedés fejlesztéséhez és a határ menti térségek integrációjához amellyel, hogy humanitárius szempontból is jelentős segítséget jelenthet. Kérem ezért, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan önök is támogassák a határozati javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország és Ukrajna közötti határforgalmat a 2012. évi LXVIII. törvénnyel kihirdetett, Magyarország Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a közúti és vasúti határforgalomnak a határátkelőhelyeken történő ellenőrzéséről szóló megállapodás szabályozza. A megállapodás módosításának tárgyalása már évek óta folyamatban van. 2022-ben aláírásra került egy szándéknyilatkozat Magyarország és Ukrajna között a határon átnyúló infrastrukturális kapcsolatok és határátkelőhelyek további fejlesztéséről, mely a jelen megállapodást alapozta meg.

A jelen módosítás lehetővé teszi a Beregsurány és Luzsanka közti határátkelőhelyen a 7,5 tonnánál nagyobb össztömegű, de rakomány nélküli tehergépkocsik áthaladását, valamint a szükséges személyi és technikai, infrastrukturális feltételek megteremtése esetén a Nagyhódos-Nagypalád határátkelőhely létesítését. A megállapodást a felek 2024. április 8-án írták alá. A megállapodás módosításának célja a régiók közötti mobilitás fokozása, valamint a határon történő várakozási idő csökkentését elősegítendő a határ menti forgalom hatékonyabb megszervezése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kettőperces felszólalásra van lehetőség. Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzés nem érkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Normál időkeretben további képviselői felszólalásra van lehetőség. Kíván-e valaki ezzel élni? *(Jelzés nem érkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, hogy kíván-e reagálni. *(Rétvári Bence jelzésére:)* Igen. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kormánypárti frakciónak a hozzászólását, és hogy támogatják az ezen új határátkelőhely-bővítésekről szóló javaslatot.

Azt sajnálom, hogy a vitában nem is volt itt és nem is szólt hozzá sem a DK részéről senki, sem a Momentum, sem az MSZP, sem az LMP, sem a Párbeszéd

részéről azok, akik minket arról oktatnak ki, hogy Ukrajnáért meg kéne halni, vagy különben csapnivaló ember az ember - nem a „csapnivaló” szót használják. Amikor tényleg lehetőség van arra, hogy az ott élő emberek számára, elsősorban a kárpátaljai magyarok számára könnyítsünk valamit az életen, segítsük a boldogulást, a megélhetést, a határon való átkelést, a kereskedelmet, egyáltalán a határok átjárhatóságát, akkor viszont egyikőjük sem jön be, és egyikőjük sem vesz részt ebben a vitában. Ez jól mutatja a kétszínűséget, jól mutatja azt, hogy valós munkában nem kívánnak részt venni, szölamok és Facebook-posztok szintjén megmaradnak.

Ugyanakkor köszönöm mindenkinek a támogató hozzászólását. Mindenki nagyon jól megvilágította szerintem, hogy miért előnyös ez mind a két ország számára, és miért előnyös a kárpátaljai magyarság számára is, ha ezt az új határátkelőhelyet megnyitjuk. Bízunk benne, hogy ez szolgálja majd a két ország gyarapodását és az ottani kapcsolatok bővülését. Bízunk benne, hogy a végszavazásnál minél többen támogatni fogják ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédelmi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint a **honvédelmi tárgyú törvények módosításával összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája. A kormány-előterjesztések T/9267. és T/9270. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a törvényjavaslatok előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon, öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Háborúkkal és veszélyekkel teli világban élünk, és a háborúkkal és veszélyekkel teli világban Magyarország nem engedheti meg magának, hogy az eddig a haderőfejlesztés keretében beszerzett és a jövőben beszerzendő haditechnikai eszközök hatékony működését, valamint elkötelezett, hazájukat szerető katonáink szolgálatát olyan jogszabályi környezet határozza meg, amely nem képes gyorsan alkalmazkodni a változó körülményekhez. Nem elég az, hogy Magyarország Kormánya elkötelezett a haderő fejlesztése iránt, a haderő irányításához nagyobb rugalmasságra, hatékonyságra és gyorsaságra van szükség. Ezen célok teljesítése érdekében alkottuk meg ezeket a törvényjavaslatokat.

A T/9267. számú törvényjavaslat a csapatmozgások engedélyezésének alapvető szabályait fogalmazza meg, fogalmazza újra. Az új rendelkezések alapján a Magyar Honvédség, valamint a külföldi fegyveres erők Magyarország területét érintő katonai műveleteinek, állomásoztatásának és más, határátlépéssel járó csapatmozgásának engedélyezésével összefüggő alapvető szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.

(11.10)

A honvédelemről szóló törvény módosítása kiterjed az elmúlt időszak jogszabályi változásaiból fakadó pontosítások átvezetésére is.

Ezen túl az előterjesztés tartalmazza a Magyar Honvédség átalakításával kapcsolatban a katonai igazgatás és a központi adatfeldolgozás szétválasztásával kapcsolatos módosításokat is. A mostani háborús időszakban a leggyorsabban kell cselekednünk, hogy fenntartsuk és megerősítsük hazánk biztonságát, így ez az új szabályozás biztosítja a kormány számára a hatékony és változó kihívásokat eredményesen követni képes jogszabályi környezet megalkotását. A parlamenti ellenőrzés, az Országgyűlés ellenőrzési jogosítványa a kormányra vonatkozó parlamenti ellenőrzési jogosítványokon keresztül teljes mértékben érvényesül a jövőben is. Mindemellett gyorsabbá és irányíthatóbbá tesszük a honvédséget, ami ezzel együtt bürokráciacsökkentéssel és számos egyszerűsítéssel is jár. Azt gondolom, egyetértetek velem abban, hogy ez Magyarország és a magyar emberek érdeke.

Tisztelt Ház! Az elmúlt tíz év során soha nem tapasztalt fenyegetések korába léptünk, amelyek rávilágítottak, rávilágítanak arra, hogy Magyarország békeje és biztonsága csak jól felszerelt és jól működő Magyar Honvédséggel biztosítható, ezért arra kérem önöket, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, hogy még hatékonyabbá tudjuk tenni Magyarország védelmét és biztonságát. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A mostani törvényjavaslat, amelyet tárgyalunk, abból ered, hogy tavasszal kezdeményezésekre módosítottuk az Alaptörvényt, annak 47. §-át. A módosítás lényege az, hogy a Magyar Honvédség katonai műveleteiről, állomásoztatásáról, határátlépéssel járó csapatmozgásáról, továbbá a külföldi honvédségek vagy hadseregek magyarországi átvonulásáról, állomásoztatásáról szóló szabályokról összességében a parlamentnek kétharmados

többséggel elfogadott törvénnyel kell rendelkeznie. Tehát a korábbi szabályozás, amely az Alaptörvénybe emelte be az ezekre vonatkozó részletszabályokat is, megváltozik, és ezentúl egy kétharmados többséget igénylő, úgynevezett sarkalatos törvényben kell szabályozni ezeket a kérdéseket. Úgyhogy megvallom őszintén, a mostani előterjesztésben kétszeresen is érintettnek érzem magam, részint én kezdeményeztem ezt az alaptörvény-módosítást, másrészt pedig a Honvédelmi Bizottságban elnökléssel fogjuk is tárgyalni ezt a törvényjavaslatot.

Tehát nem arról van szó, hogy a törvényjavaslat elvon valamilyen jogköröket, hanem újrendezi azokat a döntési helyzeteket, azokat a döntési pozíciókat, ahogy felépül a magyar államigazgatás, és a magyar parlament hatáskörét nem csorbítja. Ebben az értelemben szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét arra, hogy érdemes pontosan elolvasni a szöveget. Ma reggel idejöttem azt hallottam a rádióban, hogy a mostani törvényjavaslat kiveszi a parlament kezéből azt a döntést, hogy hogyan és mikor lehet alkalmazni a honvédséget, és erről ezentúl a kormány dönt. Ez egy marhaság! Téves olvasat! Bonyolult a szöveg, ráadásul képek sincsenek benne, tehát még nehezebb a megértése. Elnézést, de azért merek ezen gúnyolódni, mert a közszolgálati rádióknak mégiscsak valamelyest az lenne a feladata, hogy pontosan tájékoztassa az embereket. Az egésznek valami „katonai diktatúra közeles bevezetés” szaga volt, de semmi ilyesmiről nincs szó. A problémás részeket persze nem világították meg egyáltalán. Tehát még egyszer hangsúlyozom: szemben a Magyar Rádió híradásával, a magyar parlamentnek nem csökken a hatásköre, a különböző döntési hatáskörök észszerűsítése, újrendezése folyik, de ez nem vesz el a magyar parlament kezéből semmilyen jogosítványt.

Hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy össze kell olvasni a két előterjesztést, tehát ezt és az országgyűlési törvény módosításáról szóló javaslatot, mert ha csak az egyiket olvassuk el, ráadásul azt is rosszul, akkor értelmezhetjük úgy, hogy a korábbi döntési helyzethez képest visszalépés van, de erről nincs szó, mert a másik törvény ezt a kérdést rendezi. Innentől kezdve hogy egyszerű legyen és valamelyest érthető is, az Országgyűlés dönt arról, hogy a döntési szintek és a struktúra hogy épül fel, az Országgyűlés dönt a külföldi fegyveres erők magyarországi vagy Magyarország területéről kiinduló alkalmazásáról - ez a Magyar Honvédséget illeti -, külföldi haderők magyarországi állomásoztatásáról, kivéve, ha ez ENSZ-, BT-, európai uniós vagy NATO-határozaton alapuló műveleteket érint.

Itt kell felhívnom a figyelmet arra, hogy „az Országgyűlés dönt” kifejezés látszólag azt jelenti, hogy a szokásos módon egyszerű többséggel dönt a parlament erről. De hozzáteszem, hogy ez nincs így, mert az országgyűlési törvény módosítása világossá

teszi - ez a T/9220-as javaslat, ha jól olvasom -, világosan megmondja, hogy ebben a kérdésben az országgyűlési törvény szerint a parlament fenntartja magának a minősített többséggel való döntés jogát. Tehát még egyszer: külföldi fegyveres erők magyarországi állomásoztatása vagy Magyarországról kiinduló külföldi alkalmazása a parlament döntése, és a kormány dönt a külföldi fegyveres erők ENSZ-, BT-, EU-, NATO-határozat alapján történő alkalmazásáról, a honvédelmi miniszter jogköre pedig a gyakorlatok, kiképzések és az ezzel kapcsolatos áthaladások engedélyezése. Ez egy világos és viszonylag átlátható rendszer. Én örülök annak, hogy a parlament elé a kormány ezzel a szellemmel terjesztette elő a két javaslatot, mert ez megfelel annak az alaptörvényi módosítási szándéknak, amiről én annak idején az Alaptörvény módosításakor is beszéltem.

A kimenekítés mint fogalom: ha magyar állampolgár külföldön bajba kerül, vagy más személy biztonsága, érintettsége kapcsán a Magyar Honvédség alkalmazása szükséges. Láttunk ilyen helyzeteket, amikor háborús helyzetekben vagy katasztrófa-helyzetekben - földrengés, árvíz - kellett magyar állampolgárokat kimenekíteni. Sőt, a Magyar Honvédség külföldi, például európai uniós állampolgárokat is menekített ki, emlékezzünk rá, például az Egyesült Államok kimenekülésekor Afganisztánból. Ott a Magyar Honvédség nemcsak magyar állampolgárokat menekített ki, valóban életveszélyes helyzetből, hanem más államok állampolgárait is kimenekítette. A lényeg az, hogy a kimenekítés intézményével kapcsolatban a törvény külön felhívja a figyelmet arra, hogy ha terrorcselekmények, természeti vagy ipari katasztrófák esetén a honvédséget kell alkalmazni, arról a kormány dönt. Ez érthető, mert ha belegondolunk, egy terrorcselekmény esetén nem kell a parlamenti vitát arra használni, hogy tudósítsuk az érintetteket arról, hogy most következik a valami; szerencsére ez nem nagyon szokott előfordulni. Sokkal gyakoribb és életszerűbb az, hogy a természeti katasztrófa vagy az ipari katasztrófa nem vár a parlament vagy a kormány soron következő ülésére. Itt az a fontos, hogy gyorsan lehessen dönteni.

S még valami: természetesen az összes kormánydöntés kapcsán - ez nagyon fontos! - a parlament fenntartja magának a kormány elszámoltatásának az intézményét. Tehát nem lehet összevissza dönteni, mert minden kormánydöntést vagy a parlament szakbizottsága, vagy - ha pedig ha olyan, akkor a szakbizottság a parlament plenáris üléséhez fordul - a parlament megvitathatja, sőt felül is bírálhatja. Ez fontos intézmény, mondom még egyszer, nehogy valaki valamilyen lopakodó nem tudom, micsodát vizionáljon. Ez azért is fontos, mert mégiscsak a parlamentnek van kormánya és nem a kormánynak van parlamentje, és jó, ha ezt mindig figyelembe vesszük, függetlenül attól, hogy kinek mi a véleménye a parlament

munkájának a színvonaláról; ez egyébként nem érinti a magyar állam felépítését, ez egy parlamenti demokrácia.

(11.20)

Ilyen értelemben én örülök ennek a módosításnak. Körülbelül az jött be, amit a parlament az Alaptörvény módosításakor elhatározott. Némi pontosítás majd lesz egyébként a vitákban, erre majd felhívjuk a figyelmét a szaktárcának, sőt kezdeményezzük is, amennyiben ebben kompromisszumot tudunk találni. Honvédelmi kérdésekben hajlamosak vagyunk egyébként erre. Úgy értem, hogy a bizottság többször talált már kompromisszumot olyan kérdésekben, amelyekben persze ki lehet élezni a vitát, de mégiscsak a magyar emberek biztonsága, Magyarország biztonsága, az ennek a garanciájaként az általunk fenntartott Magyar Honvédséget érintő ügyek, ezek olyanok, amelyekben valamifajta nemzeti minimumra lehet törekedni és kell is. A mai elég viharos politikai életben több olyan döntést tudok mondani, ahol a parlament Honvédelmi Bizottsága kompromisszumos döntéseket tudott hozni.

És mit sem változtat ez a javaslat azon, ami a politikai alapállásunk: Magyarország a béke pártján áll. Nemcsak úgy általában, hanem akkor is, amikor konkrétan bennünket, a biztonságunkat érintő háborús események zajlanak szerte a magyar határok mellett vagy körülöttünk. Ez sem új. Ha belegondolunk, akkor a rendszerváltás óta több év telt el úgy, hogy Magyarország valamely szomszédjában háború dúlt, mint hogy olyan évek voltak, amikor egyetlen szomszédunkban sem dúlt háború. Én nem a távoli Afrikáról beszélek, meg a kalandos Indonéziáról, Dél-Timorról, meg nem tudom, milyen régóta húzódozó évtizedes konfliktusokról, hanem arról, hogy Magyarország határa mellett, tehát a szomszédos országokban, gondoljunk csak a délszláv háborúra, de gondolhatunk a román forradalomra, amikor mégiscsak kivégezték Románia első számú vezető házaspárát, és utána az Ukrajnában dúló polgárháborúra, majd utána erre a most kirobbant háborúra. Tehát itt a mi békeálláspontunk konzekvens ebből a szempontból.

Én emlékszem még arra a parlamenti döntésre - most már itt, a teremben senki nincs, aki részt vett, rajtam kívül -, amikor még az volt a furcsa helyzet - ez még a Sólyom-féle alkotmánymódosítás kapcsán volt -, hogy egy szomszédos államban dúló háború kapcsán felvetődő magyar segítségnyújtásról a parlament plenáris ülése döntött. Persze zárt ülés mellett, tehát még a munkatársakat is kiküldtük. De nem kell mondjam, hogy ez mégiscsak Magyarország: annak idején szerdán összeült az MSZMP KB Politikai Bizottsága, csütörtökön bemondta a Szabad Európa, hogy miről volt szó. Egy rendes diktatúrában. Természetesen az egészen - hogy is mondjam? - Monty Pythonba illő parlamenti ülés volt. Első és utolsó,

hozzáteszem, azóta nem volt több, tehát, hogy a parlament úgy tart zárt ülést, hogy azon kizárólag megválasztott képviselők lehetnek jelen. Csak én még emlékszem arra, hogy milyen volt egy másik reguláció alapján egy olyan döntést meghozni, hogy egyébként részt veszünk-e valamilyen segítségnyújtással az akkor dúló délszláv háborúban. Egyébként nagyon helyesen úgy döntöttünk, hogy nem. Érthető, ott is mind a két országban van magyar kisebbség. Ha volt valamikor is zavaros polgárháború, a délszláv háború tényleg olyan volt, nem lehetett tudni, hogy ki kivel van, kit lő le, ki ellen támad, genocídiummal megfűszerezve. Tehát az egész egy borzalmas helyzet volt, miközben a menekültek áradatát fogadta Magyarország akkor is, most is.

Tehát nagyon régóta az a magyar általános álláspont, hogy mi a béke pártján vagyunk, és nem szeretnénk háborúba keveredni. Ez most is így van. Csak ahonnan indultunk, a '90-es évek elejétől, ez ma már egy jó szabályozás. Segít abban, hogy Magyarország azt az álláspontját, hogy mi a béke pártján vagyunk, fenntartsa. Persze lehet azon vitatkozni, hogy ez helyes álláspont-e vagy sem, de szívesen lefolytatjuk ezt a vitát, sőt, ha jól értem, akkor ezt már számtalan alkalommal megvitattuk, és most is folytathatjuk. Mi azt látjuk, hogy a béke mindenkinek az érdekében áll. Annak is, aki egyébként a háborúban a vérét ontja, meg annak is, aki egyébként a környéken ennek elszenvedti a hátrányait.

Mi mindig segítünk a háborúban álló országból menekülőknél. Ebben Magyarország példamutató. Ez nem újdonság egyébként. Magyarország segítette a román polgárháborúban a demokrácia mellett küzdőknek, románoknak és magyaroknak egyaránt. Nemcsak arról volt szó, hogy kiálltunk Tókécs püspök mellett, hanem arról is, emlékszem rá, többpárti küldöttség ment Bukarestbe az akkor fellázadt román néphadsereg vezetéséhez, amikor mi kifejtettük, hogy szó sincs arról, hogy valamifajta román zavaros helyzetet kihasználható, most itt nem tudom, mire készül Magyarország. Magyarország arra készül, hogy Románia egy demokratikus fordulatot vesz, és Románia rendezzi a polgárháborús helyzetet. És ezt deklarálta mindenki. Tehát szó sem volt arról, hogy valaki kalandorpolitikát folytatott volna, hogy itt eljött most az idő. Nem.

Amióta az eszemet tudom - '90 óta vagyok parlamenti képviselő -, a legzűrösebb helyzetekben is mindig ezt az álláspontot képviselte a többség, és mondhatnám, a parlamenti, de nyugodtan mondhatom, a nemzeti többség, vagy a magyarok többsége.

Mondom még egyszer, ez így volt a délszláv háború esetén, és most így van egyébként az orosz-ukrán háború esetén is. Ez a helyes álláspont. Ez nem olyan bonyolult egyébként, ha valaki visszaemlékszik a történelmünkre: Mohács óta Magyarország a háborúkon veszített, a békén mindig nyert. Akkor ezt kell csinálni, békét kell csinálni és nem háborúzni. A békét meg tudjuk nyerni, a háborúkat pedig nem, azokat

előbb-utóbb elveszítettük. Ez nem jelenti azt, hogy felesleges volt az erőfeszítés. Számtalan kicsi és nagy példát tudok arra mondani, hogy egyébként azok az erőfeszítések, azoknak a hősöknek a küzdelme életük árán is, ami a magyar szabadságért, a magyar függetlenségért, szuverenitásért folyt, az nem volt hiábavaló. Hiszen gondoljuk csak meg, teljesen nyilvánvaló, hogy nem lett volna ónodi és szatmári országgyűlés, béke, ha nincs a Rákóczi-szabadságharc. Teljesen nyilvánvaló, hogy nem lett volna kiegyezés, ha nincs '48-49, pedig '49-ben - közeledik az évforduló -, mégiscsak letették a fegyvert az oroszok előtt. És teljesen nyilvánvaló, hogy nem lett volna kádári rendszerváltás, ha nincs '56. Ezt nagyban is el tudjuk mondani, meg kicsiben is.

Egyébként nem olyan régen volt egy olyan élményem, Drégely várának a romjainál kirándultunk, és ott meséltem a gyerekeimnek, hogy hogyan nézett ki az a küzdelem, amikor 198 végvári katona nézett szembe egy 12 ezres török sereggel. S azt kérdezték a gyerekek, hogy miért nem menekültek el, és hogy volt-e értelme annak, hogy ott halt meg mindenki - mármint a várvédők -, és a törökök mégiscsak bevették a várat, csak előtte négy napig ágyúzták. És azt mondtam, hogy persze ez látszólag értelmetlen, de egyébként megakadályozta abban a török főseréget - mert hosszú időt töltöttek az ostrommal -, hogy a szepességi városok ellen menjen a Felvidékre. Tehát az ő áldozatuk arra volt jó, hogy megakadályozza azt, hogy a török végigdúlja számtalan áldozattal a Felvidéket. Tehát nem volt hiábavaló az erőfeszítés.

A magyar szabadságért küzdeni, vérünket ontani, áldozatokat hozni, az mindig értelmes, tehát a történelem is igazolta ezt, csak tanulni kell abból, amit mi csináltunk, a múltunkból. Ezért mondom, hogy a legfontosabb, amire tanít bennünket: a magyar szabadságért kiállni, küzdeni, akár életünket adni a legfontosabb küldetésünk, de az is tanulság, hogy mi a békét tudjuk megnyerni. '67 után olyan fejlődés következett be a Magyar Királyságban, ami példa nélküli, nyugodtan mondhatom, talán az akkori európai korszakban is. Nyugodtan mondhatom, az '56-ból kivirágzott rendszerváltás utáni magyar fejlődés megint példa nélküli, ha megnézzük az adatainkat egyébként, megérte az áldozat, de ettől függetlenül mi a béke pártján vagyunk, erre tanít bennünket a történelem.

Ahhoz, hogy a békét megőrizzük - ezt a rómaiak óta tudjuk, bár szerintem korábban is mondták már jó néhányan, de a rómaiaktól híresült el -: si vis pacem para bellum, aki békét akar, az készüljön a háborúra. Ahhoz pedig, hogy a háborúra készüljünk, saját példánkból tanulva, olyan döntési mechanizmusokat és struktúrákat kell kialakítani, ami működik.

(11.30)

Azért idéztem a '90-es parlamenti döntést, mert személyesen megéltem a rettenetes rossz döntési

struktúrát, amiben inkább bohózatot alakítottunk, semmint komoly ország komoly parlamentjét, mert rossz volt a szabályozás, egy tévedésen alapult. Ezt most megpróbáltuk korrigálni. A háború tapasztalatai, mármint az ukrán-orosz szláv testvérháború tapasztalatai pedig arra hívták föl a figyelmet, hogy még az a döntési struktúra is finomítható, amit mi annak idején rögzítettünk az Alaptörvényben.

Még egyszer hangsúlyozom, és ezzel szeretném zárni a gondolataimat: nem veszünk el a parlamenttől semmilyen jogkört, Magyarország továbbra is parlamentáris demokrácia. A parlament fenntartja magának a jogot, hogy ebben a kérdésben is bármikor elszámoltathatja, adott esetben felülbíráhatja a kormányt. És természetesen Magyarország ezen szabályozás alapján is azt a politikát tudja kiteljesíteni, hogy mi a békét szeretnénk és nem a háborút. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Esméletlen szürreális, amit itt most láttam. Tényleg, ezt már sokszor mondtam, hogy az ember csak kapkodja a fejét. Olvastam, a Telex már meg is írta, hogy nyilván semmi értelme a parlamentbe bejönni meg itt bármit csinálni, mert itt nem dől el semmi. Abból a szempontból nem állnak távol a valóságtól, hogy azzal, hogy a kormánypárti képviselők ennél a törvénynél meg az ezt megelőző alaptörvény-módosításoknál, új honvédelmi törvénynél szolgálaként, folyamatosan, visszakerdezés nélkül, lezegett fejjel nyomják meg a gombot, elveszik ennek az Országgyűlésnek a döntési jogát, de, képviselő úr, önt vagy becsapták, vagy ön próbálja becsapni a közvéleményt. Mindjárt fölolvassom önnek a normaszöveget.

Ennél a javaslatnál nem véletlenül három percet beszélt az államtitkár. Hát micsoda dolog ez? Egy sarkalatos honvédelmi törvénynél, amely elveszi az Országgyűlés jogát, hogy eldöntse, nem azt, képviselő úr, elnök úr, hogy külföldi szövetséges csapatok hogyan mozoghatnak Magyarország területén, hanem azt a döntését veszi el az Országgyűlésnek véglegesen, hogy a magyar katonák hova mennek külföldre háborúzni. Erről szól ez a javaslat, semmi másról! És van egy háromperces expozé, amiben ezt az államtitkár úgy elfelejti elmondani, ön meg az ellenkezőjét próbálja itt bizonygatni, meg a Kossuth rádiót szapulja, mert esetleg ki merete mondani, ami a törvényben van?! Remélem, bezárják majd akkor lassan azt is.

Évek óta szisztematikusan veszik el a jogot ettől az Országgyűléstől. Kezdődött azzal az alaptörvény-

módosítással, ahol átírták a rendkívüli jogrendet, és akkor már ezerszer elmondtam, bár senkit nem érdekelt ebben az országban sajnos, hogy abban egy olyan rendszert építettek föl, ahol a magyar kormány önkénykedvére szükségállapotot rendelhet el, és ugyanabba a szabályozásba azt is belerakták, hogy ebben az esetben főszabályként a Magyar Honvédséget a saját polgáraival szemben be lehet vetni. Utána jött az Országgyűlés egyéb jogköreinek kiiktatása, szintén alaptörvényi szinten. Megszüntetik a Honvédelmi Tanácsot. Ha honvédő háború van Magyarországon, kizárólag és csak és kizárólag a magyar kormány döntése meg joga bármiről is tudni meg bármiről dönteni.

Egy olyan rendszer volt, ahol a Honvédelmi Tanács egy háború esetén garantálta volna, hogy nincs sem jobboldal, sem baloldal, sem ellenzék, sem kormány, hanem magyar emberek vannak, akik megvédik ezt az országot, és leülnek egy asztalhoz, félretesznek mindent, és mindenki azon dolgozik, hogy a hazáját megvédje. Ezt önök kiirtották, ezt is kiirtották.

Ugyan úgy viselkednek, mintha azt gondolnák, hogy örökre Fidesz-kormány lesz, de térjenek már észhez, nem lesz örökké Fidesz-kormány! És nem azért mondom, abból a pozícióból, hogy majd én leszek a bármi, de önök is tudják, hogy nem lesz örökké Fidesz-kormány. És a következő kormányok kezébe is ezt az elképesztő, kontrollálhatatlan hatalmat odateszik.

És akkor most jön ez a törvényjavaslat, amit most föl fogok olvasni önnek, képviselő úr, mert a 6/B. § mondja meg, hogy mi fog változni, nem túl hosszú. A (3) bekezdés szerinti esetek kivételével a kormány dönt a Magyar Honvédség külföldi alkalmazásáról, külföldi állomásoztatásáról, katonai műveleteiről és más, közjogi engedélyezést igénylő csapatmozgásáról. A magyar, a mi hadseregünk külföldi szerepvállalásáról, akár háborúba küldéséről a magyar kormány dönt.

És ön mondhatja, hogy bohózatba illő, hogy a plenáris ülés zárt ülést tartott, és kiment az információ. De akkor is a magyar Országgyűlés döntött, és a magyar Országgyűlés, ha annak nem tetszik a plenáris ülés, dönthet úgy is, hogy valamelyik más szervére ezt átteszi, de akkor is a magyar Országgyűlés dönt, a képviselők döntenek, az emberek által megválasztott képviselők, függetlenül, hogy melyik oldalról vannak, döntenek el, hogy háborúba küldjük-e az embereket, vagy nem. Önök most ezzel a törvényjavaslattal a magyar kormány, Orbán Viktor és néhány ember kezébe teszik ezt a döntést, most - aztán egy következő kormánynál majd találják ki, hogy kinek a kezébe teszik ezt a döntést!

Semmilyen kontrollja nem lesz, elnök úr, a döntés után a magyar Országgyűlésnek. Annyi van a törvényjavaslatban, hogy „haladéktalanul” - jól megfogható kategória: haladéktalanul - a magyar Országgyűlést utólag tájékoztatnia kell a kormánynak, hogy egyébként elküldték az embereinket, a katonáinkat,

ahogy önök szokták mondani, fiainkat és lányainkat külföldre meghalni. Ez van ebben a szövegben. Önök, akik a '22-es választást azzal a mocskos hazugsággal nyerték meg, hogy azzal vádolták az ellenzéket, hogy katonát akarnak küldeni Ukrajnába, magyar katonákat harcolni, meghalni, most ezt csinálják, hogy lemondanak a parlament jogáról, és odaadják a magyar kormánynak.

És akkor most jön még a duplacsavar, hiszen ez egy olyan kormánydöntés lesz, amit normál esetben onnan tudhat meg a nép, hogy meg kell jelentetni a Magyar Közlönyben, ennyi lesz a kontroll. De az is benne van ebben a javaslatban, hogy ha bármilyen minősített adat szerepel a döntésben, márpedig lássuk be, azért előfordulhat, hogy egy katonai művelettel kapcsolatos döntésbe minősített adat kerül, akkor nem kell megjelentetni még a Magyar Közlönyben sem, azt fogjuk csak látni, hogy megkapják az emberek a behívót, meg a teherautók meg a vonatok meg a repülők elindulnak. Ezt csinálják most! Majd esetleg a parlamentbe valaki bejön, és a Honvédelmi Bizottság zárt ülésén úgy megsúgja a többieknek, hogy ja, gyerekek, egyébként kiküldtünk 3 ezer katonát, nem tudom, akárhova. Erről szól ez a javaslat, semmi másról.

És azt elsunnyogni, hogy az államtitkár egy háromperces expozéban ezt szóba sem hozza, és hogy a Honvédelmi Bizottság elnöke az ellenkezőjéről próbálja leginkább önöket meggyőzni?

Én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy elárulása az esküjüknek, ha ezt megszavazzák, és nem a saját maguk élete, döntése, vagy - hogy mondjam - parlamenti mandátumuk vagy ciklusuk miatt, hanem azért, mert elveszik a mindenkori országgyűlési képviselőktől a lehetőséget, hogy a legdurvább, legbrutálisabb és a nemzet szempontjából legfontosabb döntést hozzák meg vagy nem hozzák meg. Azt, amivel önök kampányoltak, hogy küldünk-e magyar katonát külföldre harcolni, vagy nem, erről mond le most az Országgyűlés.

Itt beszélt összevissza elnök úr arról, hogy mi minden megmarad. Annyi marad meg, hogy a külföldi katonák itthon, Magyarországra hogyan jöhetnek be, NATO-katonák állomásozni, esetleg hadgyakorlatozni, erről majd lesz a parlamentnek még bármilyen beleszólása. De teljesen nyilvánvaló, hogy nem ez a lényeg, és nem ez a fontos döntés, hanem az, amit egyébként utána hosszan ecsetelt képviselőtársam is, hogy például a délszláv háborúban volt ilyen helyzet.

A kimenekítéssel kapcsolatban csak egy mondat. Az, hogy nemcsak a magyar állampolgárokat hozhatjuk ki háborús helyzetben, terrorcselekmény esetén - mindjárt megkeresem, de teljesen mindegy, a 3. pontja -, alapvetően akár támogatható is lenne. Csak tudják, amikor ennek a kormánynak Gruevszki-ügye van, meg Bolsonaro-t a magyar nagykövetség bújtatja, miután a népe leváltja, és azon gondolkozik, hogy katonai puccsot indít a saját népe ellen, akkor a magyar

nagykövetségen bújtatják napokig azt a diktátort, és ezt nyilvánvalóan nem a magyar Országgyűlés tudja meg, nem a Nemzetbiztonsági Bizottság zárt ülésén vagy a Honvédelmi Bizottságban, hanem egy nemzetközi sajtóhírből tudjuk meg; akkor azért nehéz az embernek nem azt elképzelni, hogy önök még odáig is le-süllyednének, hogy valamelyik ilyen haverjukat a Magyar Honvédséggel hozassák ki, ha valamilyen baj érné őket.

(11.40)

Ettől függetlenül, még egyszer mondom: az, hogy a Magyar Honvédség természeti katasztrófa, terror esetén vagy háborús övezetből nem csak magyar, például szövetséges vagy szomszédos ország állampolgárát kihozassa, azzal egyébként egymagában nem lenne gond.

És ha nem lenne teljesen világos, amiről beszélek, akkor felolvasom önöknek, hogy mi az az alkalmazás, a külföldi alkalmazás, amit most a kormány kezébe tesznek, a Hvt. 3. § 1. pontja szerint. Alkalmazás: a honvédség vagy a szövetséges fegyveres erők rendeltetésszerű, a fegyveres konfliktusok jogának hatálya alá tartozó harctevékenysége. Külföldi háborúba küldése a magyar katonáknak. Erről fog most a magyar Országgyűlés lemondani. És illeszkedik abba a körbe is, amit önök magával a honvédséggel műveltek a Hjt., a honvédek jogállásáról szóló törvény eltörlésével, hogy a magyar katonák az egyetlen olyan komoly foglalkoztatási csoport az állam szolgálatában - ráadásul nem is akármilyen szolgálatában, az életük árán is szolgálják a hazát -, akiktől elvették a törvényi garanciát a foglalkoztatásuk keretei tekintetében, hogy egy kormányrendelettel vagy miniszteri rendelettel azt csinálnak ezekkel az emberekkel, amit akarnak, és most még azt is a kormány kezébe teszik, hogy egyébként ki lehessen őket küldeni külföldre harcolni.

Egy olyan párt, egy olyan kormány, még egyszer: amelyik éjjel-nappal azt a hazugságot harsogta, és vádolta az ellenfeleit, ahogy szokták mondani, régi komcsi trükk ez, képviselő úr, hogy „vádold az ellenséged azzal, amit te csinálsz!” - ezt csinálják most. Fogalma nem lesz önnek sem, Kósa úr, fogalma nem lesz róla közjogilag. Lehet, hogy fel fogja hívni a Viktor, én nem tudom. De a Honvédelmi Bizottság elnökeként önnek nagyon komoly szerepe lenne egy olyan korábbi alkotmányos helyzetben, amikor háborús helyzet van. Ma már semmit nem számít, hogy maga a Honvédelmi Bizottság elnöke. Vagy kap egy sms-t a főnöktől, vagy nem. És fogalma nem lesz önöknek sem, hogy a magyar kormány összeül, és azt mondja, hogy na jó, akkor küldjük a katonákat külföldre. És ha azt merik mondani, hogy úristen, ilyen ügysem történik, akkor gondoljanak már bele, mennyi minden volt csak az elmúlt hat évben, amikor úgy általában globálisan olyan dolgok történtek, amire mindannyian azt

mondtuk - világvárvány, Ukrajna lerohanása az oroszok által -, hogy úristen, ilyen a mi életünkben úgysem fog történni.

És szemlátomást arra készül a magyar kormány, hogy egy olyan háborúba vihesse, vigye be az országot, amiről csak és kizárólag ő dönt. És ha valamilyen komolyabb társadalmi ellenállás lesz, akkor annak is megteremtette a jogi kereteit, hogy ezzel szemben akár a honvédséget is felhasználja. Ilyen viszont, én mondom, hogy nem lesz, ebben az országban nem lesz olyan magyar katona, akármilyen rendelettel szorítják be őket, akármennyire veszik el a jogosítványaikat, akármennyire azt üzenik nekik, hogy befogják a szájukat, és vagy azt csinálják, amit a parancsnoka mond, vagy ki lesznek hajítva, mert ez zajlik a honvédségben, nem lesz olyan magyar tiszt, és nem lesz olyan magyar katona, aki saját honfitársaira bármikor fegyvert emelne, bármilyen szabályokat hoznak.

Ettől függetlenül ez a törvényjavaslat botrány, és azt kérem önöktől, hogy legalább gondolják végig. Mert, amit az elnök úr mondott, az nekem úgy tűnik, hogy őt becsapták, vagy ő pontosan tudja, hogy mi van, és egy ordenáré nagyot hazudott itt nekünk. De, elnök úr, ez a javaslat arról szól, hogy a legfontosabb döntésben véglegesen elveszik a magyar Országgyűléstől - öntől is, öntől is, meg mindenkitől, aki itt ül, meg aki nem ül itt a teremben - a jogot, hogy eldöntse, hogy magyar katona megy-e külföldre háborúba, vagy nem. Szégyenletes, és azt kérem önöktől, hogy ne szavazzák meg ezt a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt reagálva az imént elhangzottakra: én úgy gondolom, hogy Vargha Tamás miniszterhelyettes úr expozéjában részletesen kifejtette és Kósa Lajos vezérszónok is részletesen kifejtette mindazokat a tényeket, amiről a jelen törvényjavaslat szól. Én ehhez adalékként annyit tennék hozzá, hogy Magyarország Alaptörvényének 2024. június 11-én elfogadott 13. módosításával az Alaptörvény 47. cikke 2024. november 1-jével az alábbiakra módosul. 47. cikk: „A Magyar Honvédség katonai műveleteinek, állomásozásának és más, határátlépéssel járó csapatmozgásának, valamint a külföldi fegyveres erők Magyarország területét érintő katonai műveleteinek, állomásozásának és más, határátlépéssel járó csapatmozgásának engedélyezésével összefüggő alapvető szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.” Ez az új alaptörvényi rendelkezés tehát azt jelenti, hogy sarkalatos törvényben kell a fenti szabályokat meghatározni.

Hangsúlyozandó, hogy az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés i) pontja szerint az Országgyűlés katonai műveletekben való részvétellel kapcsolatos döntéseket hoz. Erre tekintettel a T/9267. számú törvényjavaslat a csapatmozgások engedélyezésének alapvető szabályait a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvénybe célozza belefoglalni. A javaslat továbbá érinti a honvédelem napjára vonatkozó új szabályt és nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonban tartandó állami tulajdont is. A törvényjavaslat kiterjed továbbá az elmúlt időszak jogszabályváltozásaiából fakadó pontosítások átvezetésére. A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a Magyar Honvédség átalakításával összefüggésben a katonai igazgatás és a központi adatfeldolgozás szétválasztásával összefüggő módosításokat. A katonai igazgatás és a központi adatfeldolgozás szétválasztása szükségessé teszi további honvédelmi tárgyú törvények módosítását is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja ezt a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sas Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az vitán felüli, hogy a mostani rendkívül aggasztó biztonsági helyzetben minden egyes olyan törvényjavaslatot és minden egyes olyan módosítást, ami a Magyar Honvédség hatékonyabbá tételét célozza, komolyan kell venni, és azt ki merem jelenteni, hogy még bőven van mit végrehajtani, bár azt is el kell ismerni: az elmúlt időszakban jelentős fejlesztések és előrelépések történtek.

A jelenlegi törvényjavaslat tartalmazza többek közt a Magyar Honvédség átalakításával összefüggésben a katonai igazgatás és központi adatfeldolgozás szétválasztásával kapcsolatos módosításokat. A katonai igazgatás és központi adatszolgáltatás új alapokon lesz ennek a törvénynek alapján megvalósítva.

A törvényjavaslat módosítja a Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományuk nyilvántartásához, valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyéb rendelkezéseket is, valamint módosítja a honvédelmi adatkezelésről szóló törvényt is.

A Magyar Honvédség központi nyilvántartó szerve: a javaslat szerint a nyilvántartás központi lesz, az igazgatás pedig területire módosul. Magának a szervnek a működése is érdekes lehet, hiszen innentől kezdve, ha ez a törvény elfogadásra kerül, gondolom,

hogy gyorsabban lehet egy-egy funkciót vagy jogosságot hozzáadni egy-egy határozattal is.

A Hvt. 3. §-a 5a. ponttal egészül ki, ami korábban a 9. pontban eddig definiálta a határátlépéssel járó csapatmozgást, de közjogi engedélyhez kötötte, és ezért az új előterjesztés 5a. pontja pedig teljes katonai vezetés alá helyezi.

(11.50)

Ez érthető és sokkal gyorsabb reagálásra ad lehetőséget. Az alaprendelkezésbe több dolog is tartozik, de kiemelhetném azt is, hogy a harc is beletartozik ebbe a részbe. Itt szeretném megjegyezni, hogy az előterjesztés ezen része nem részletezi, hogy a külföldi fegyveres erők fogalmába ki tartozik, szövetséges, ellenséges vagy semleges haderők.

A Hvt. 3. § 21a. pontja egészül ki a közjogi engedélyezést igénylő csapatmozgásról szóló résszel, mely - idézem -: olyan csapatmozgás, amely az abban részt vevő katonai erő vagy állomány tevékenységének céljára, időtartamára, jellegére, létszámára, eszközeire, felszerelésére vagy fegyverzetére tekintettel közjogi engedélyezést igényel. Az a kérdés felmerült, hogy vajon majd lesz-e közjogi engedélyezést igénylő és közjogi engedélyezést nem igénylő csapatmozgás is. A válasz nyilván az, hogy igen, erre már tudjuk a választ. De az is fontos kérdés, hogy hol lesz az meghatározva, hogy mi az a cél, a jelleg, az időtartam, a létszám, az eszköz, a felszereltség és a fegyverzet, ami ide kapcsolódik, ide vonatkozik.

Itt szeretném megjegyezni, hogy ha a Honvédségi Szemle 2022. évi IV. számát elolvassuk, egy roppant érdekes elemzés található benne, amely azt részletezi, hogy a külföldi fegyveres erők Magyarországról történő kiindulásának egyetlen szükséges feltétele a közjogi engedély megléte, amennyiben ilyen engedély nélkül történik, az a nemzetközi jog és Magyarország szuverenitásának megsértése.

Nehéz elmenni az 5/A. alcím mellett, amely „Döntés a katonai műveletekről” témakörrel szól, és ennek is 6/B. §-ának (1) bekezdéséről beszélek. Azt ismerteti, hogy a (3) bekezdés szerinti esetek kivételével a kormány dönt a Magyar Honvédség külföldi alkalmazásáról, külföldi állomásoztatásáról, katonai műveleteiről és más, közjogi engedélyezést igénylő csapatmozgásáról. Meggyőződésem, hogy a kormányzati irányítás nagyon sok esetben sokkal gyorsabbá és hatékonyabbá tud tenni egy-egy katonai reakciót, de az is a meggyőződésem, hogy ennek a gyorsaságnak, sietségnek akkor van igazán oka, ha az országot éri támadás. Tehát azt, hogy egy külföldi szerepvállalásnál miért van szükség erre a gyorsaságra és az értelmezésem szerint is miért kerül ki az Országgyűlés kezéből ez a döntés, azt jelen pillanatban elég nehezen látom. Nem túl régen volt szó itt, a tisztelt Ház falai között arról, amikor külföldi szerepvállalásra adtunk felhatalmazást a Magyar Honvédségnek, és mindenféle

idővesztés nélkül és kellő támogatottsággal az Országgyűlés is megszavazta ezt. Tehát azt gondolom, hogy ebben a kérdésben érdemes elgondolkodni, hogy ez pontosan jól lesz-e így.

A Hvt. 3. §-ában a 6/A. § (2) bekezdése szerint a kormány dönt a külföldi fegyveres erők Magyarországról történő kiindulásáról és alkalmazásáról, magyarországi állomásoztatásáról. Itt felmerült az a kérdés, hogy ebben az esetben, mondjuk, egy ENSZ- vagy egy NATO-erő belépését Magyarországra a magyar kormány meg is tilthatja-e, hiszen ha dönt, dönthet pozitívan is, meg dönthet negatívan is, ami egy elég érdekes és furcsa helyzetet teremtene. Ezt is jó lenne tisztán látni.

A Hvt. 37. alcíme helyébe a következő rendelkezés lép: A katonai igazgatási szervek és a honvédség központi nyilvántartó szerve. Ezen alcím 66. § (4) bekezdése a hadkiegészítő központok működéséről szól a kormány által kezdeményezett hadiállapot kihirdetését követően. Azt hiszem, talán értem, hogy miért szükséges a hadiállapot kihirdetését követő időszakra is terveznünk és döntéseket hoznunk, de nagyon remélem, hogy a Jóisten megkímél minket attól, hogy ezt valaha is a gyakorlatban ki kelljen próbálnunk és gyakorlatban azt meglátnunk, hogy ez hogy is működik ebben a helyzetben, ebben a tragikus valóságban.

Engedjék meg, hogy az előterjesztéshez kapcsolódva és kihasználva, hogy itt van államtitkár úr, felhívjam a figyelmet arra is, hogy jelen pillanatban is vannak magyar katonák külföldön és nagyon sok helyen teljesítenek szolgálatot. A legnagyobb elismerés és köszönet a munkájukért, hiszen rendkívül nehéz körülmények között is teljesítenek szolgálati feladatokat.

Szeretném megkérdezni államtitkár urat az UNIFIL-misszióval kapcsolatban, amely jelenleg Izrael és Libanon határán teljesít szolgálatot, emlékeim szerint 16 fő teljesít szolgálatot ebben a békefenntartó misszióban. Hogy egészen pontosan milyen békét tart fenn, arról már nehéz lenne beszélni, hiszen az elmúlt időszakban a két ország közötti fegyveres konfliktus annyira kiszélesedett, hogy de jure még nem, de facto azonban egy háborús térségben vannak. Szeretném megkérdezni, hogy ezeknek az embereknek a kimene-kítése, akár az ott szolgálatot teljesítő lengyel katonákkal közösen, akár külön, egyáltalán még lehetséges-e, foglalkozott-e ezzel a minisztérium vagy tervezi-e, hiszen nem a békét őrzik és nem a tűzszünetet tudják megfigyelni, hanem a napi fő tevékenységük arra szól, hogy túléljék azt a 24 órát, ami aktuálisan épp vár rájuk. Ennek az egész misszióknak az alapléte is álláspontom szerint megkérdőjelezhető, hiszen egy békefenntartó művelet egy háborús térségben nem megvalósítható. Szeretném is tisztelettel felhívni az államtitkár úron keresztül a miniszter úr figyelmét, hogy vegye fontolóra azt, hogy ha még lehetséges egyáltalán, hiszen a mai napon láthattuk, hogy az izraeli harcok már elérték ezt a területet, illetve már be

is hatoltak erre a területre, de ha biztonságosan ki lehet még onnan menekíteni a katonáinkat, azt tegyük meg, mert lehet, hogy később már nagyon nagy nehézségeket okoz, és nagyon nem szeretnénk arról hallani, hogy magyar katonák haltak meg idegen földön. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vendégmunkások és büntetett előéletűek is honvédek lehetnek immár, de az oltatlanok, a hazafiak és az önkormányzati képviselők pedig nem. A március 15-én huszárruhába öltöztetett vietnámmal való érzékenyítés után újabb lépést tett a honvédek jogállásáról szóló, immár törvény helyett sajnos csak kormányrendelet által a kormány.

A vendégmunkások honvédségbe való felvétele nemzetbiztonsági kockázatot, beépülési lehetőséget is jelent, miközben kirekesztik a hazafiakat, az oltatlanokat és abszurd módon már az országgyűlési és az önkormányzati képviselőket is, pedig a területvédelmi tartalékos rendszerbe ideálisak volnának a lokálpatrióta helyhatósági képviselők, akik másodállásuk mellett el tudnák látni a feladatot. Illetve közszereplői mivoltukból fakadóan példamutatásuk toborzó hatása is számottevő lehetne, amire nagy szükség volna az óriási létszámhiány mellett. Tehát a honvédségnél nem követelmény többé a magyar állampolgárság, továbbá a legénységi állomány kategóriába felszerelő honvéd lehet immár büntetett előéletű békeidőszakban is, ami a honvéd hivatás, az egyenruhások megbecsülését is rontja.

A létszámhiánnyal küzdő honvédségből inkább nem kellene kirekeszteni az oltatlanokat és a hazafiakat. Utóbbira számos példát sokszor említettem már, azonban a honvédelmi miniszter és a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat vezetője ígérete ellenére válasza sem méltatott, pedig felajánlottam konkrét esetek részletes bemutatását, amikor például a Mi Hazánk honvédelmi kabinetjének vagy a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom tagját távolították el a tartalékos rendszerből, illetve például olyan személyt, akinek egyetlen bűne az LMBTQP(*sic!*)-felvonulásokon való részvétel volt, persze ellentünetőként. Ez az abszurd, hogy ezért távolítanak el valakit és nem azért, mert például kaminon vonaglik a deviánsok között.

Tehát a civil tiltakozás, még ha jogszabálysértést nem is valósított meg, az önök számára kizáró ok, amikor pedig a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat vezetőjénél panaszt tesztek, mondjuk, a meghallgatásán, akkor azt mondja, hogy csak írjam meg, majd kivizsgálja. Hát, azóta is vizsgálja, válasza sem méltatott a sok hónappal ezelőtti levelem kapcsán,

ugyanúgy, ahogy a különböző honvédelmi miniszterek sem, akik sorra váltják egymást, nem hajlandók ezeket a konkrét ügyeket még csak kivizsgálni sem. Tehát még a látszatra sem adnak, gyakorlatilag elismerik, hogy igen, ezeket a hazafiakat eltávolítják. Ahogy nem is cáfolták azt az értesülésemet, hogy például már a kiképzések keretében azt oktatják, hogy a HVIM egy nemzetbiztonsági kockázat.

Ide jutottunk a hazafiak kirekesztésével, és helyükre jöhetnek a büntetett előéletűek, bűnözők, idegen vendégmunkások. Ennyit a honvédségi morálról.

A honvédek megbecsüléséhez egyébként hozzátartozna az is, hogy a jogállásukat a legmagasabb törvényi szinten rendezzék. Méltatlan az is, hogy a törvény helyébe lépett nyári kormányrendelet alapján kiszámíthatatlanná vált a honvédek javadalma. Mivel a kormányrendelet szerint a honvédek védőoltás tülésére lesznek kötelesek, a következő kérdésekre is érdemi választ várnék nagy naivan. A kormányrendelet értelmében minden oltáskárosodásért a honvédelmi miniszter lesz felelős? Parancsba adják a következő oltásokat, vállalva a felelősséget?

(12.00)

Kell-e mindezek mellett ezután is önkéntes jelentkezési papírt kitölteni a kötelező oltásokhoz? Milyen büntetés vár azokra, akik nem hajlandók beoltni magukat? Kapnak-e a katonák ezzel kapcsolatban jogi tájékoztatást? Milyen támogatásra számíthat a katona vagy családja oltáskárosodás esetén? Az oltást visszautasítók számára is leszerelési tilalom lesz veszélyhelyzet idején? Magyarul: illetmény nélküli szabadságra küldve őket haljanak éhen a családjukkal együtt?

Tisztelt Országgyűlés! A mostani törvényjavaslat legfájóbb, leggyalázatosabb pontja, hogy az Országgyűléstől elveszik a legtöbb - néhány extrém esetet leszámítva - esetben tehát azt a jogot, hogy dönthessünk arról, hogy szeretnénk-e, hogy a magyar honvédek külföldi háborúban vegyenek részt. Erről a legfajsúlyosabb törvénymódosító javaslatról egy szót sem ejtett államtitkár úr a háromperces expozéjában, és nem mellesleg egyébként, a honvédelmi miniszter sem tartotta fontosnak, hogy eljőjön így, utoljára elbúcsúzni az Országgyűléstől e tekintetben, hogy ez többé nem lesz itt téma a magyar Országgyűlésben. Tehát ennyire tisztelik meg a magyar választókat, hogy egy ilyen fajsúlyos kérdést próbálnak ezután... - akár titokban, hiszen minősített adatok esetén még a Magyar Közlönyben sem kell ezt közölni.

És bizony, a mostani törvényjavaslat általános indokolásával, álságos, mellébeszélő indokolásával szemben a lényeg tehát a 3. §-ban keresendő, miszerint egy tavaly novemberi alaptörvény-módosításra hivatkozással a csapatmozgással kapcsolatos,

az Országgyűléshez rendelt engedélyezési jogkörök jelentős része átkerülne tehát a kormányhoz. Tehát a honvédség külföldi, például, mondjuk, ukrainai bevetése országgyűlési döntés nélkül is lehetséges volna, ami a Mi Hazánk Mozgalom szerint persze elfogadhatatlan, ahogy a kormány sunyi háborúpártisága és támogatása is Ukrajnának, melyre már korábban is hoztam 10+1 pontot bizonyítékként; ezekbe most nem kívánok belemenni.

De ha a kormány csak feleannyi energiát fordítana arra, hogy minden kormányzati kommunikációba gondosan beépítse a béke, békemisszió, békeköltségvetés és hasonló szavakat, és az így felszabadult energiákat arra fordítaná, hogy például a magyar gazdaságot rendbe tegye, akkor Európa egyik legerősebb gazdasága lenne Magyarország.

De hát, ha legalább igazak lennének ezek az állítólagos békére való törekvések, viszont ezek csak üres szavak, valójában a kormány gondosan támogatott valamennyi, Oroszország ellen intézett szankciót vagy Ukrajnának szánt támogatást. A legutóbbi 50 milliárd eurós támogatásnál Orbán Viktor már az a gyalázatos, korábbi kávézgatós távolmaradása sem volt; nyíltan megszavazta. Az előbb említett példa pedig Ukrajna EU-csatlakozási tárgyalásainak megkezdésekor volt, amikor szintén nem éltünk a vétő lehetőségével. Tehát egyértelműen Ukrajna-párti álláspontot választva, Ukrajnát nyíltan, diplomáciailag és különböző módokon, egyébként katonailag is támogatva folytatja a kormány a politikáját.

Ez a háborúpárti álláspont tükröződik ebből a javaslatból is. Mi szüksége van most a kormánynak egyébként az előttünk lévő törvényi felhatalmazásra, hogy az Országgyűlés felhatalmazása nélkül, EU-s vagy NATO-s együttműködésben csapatmozgásokat kezdeményezhessenek? Valljanak végre színt a magyar választópolgároknak, hogy mire készülnek valójában! Most már be is avatkozik akár Magyarország az orosz-ukrán háborúba az ukrán fél oldalán nyíltan, fegyveresen, és nem csak azokkal a sunyi módszerekkel, amelyeket az előbb és a korábbi felszólalásaimban már említettem? Ráadásul annak az Ukrajnának az oldalán, amely a vereckeit turulszobrot rendszeresen megrongálja. Sőt, a munkácsi turulszobrot már le is döntötték, és azért ne feledjék, hogy a Magyar Honvédség címerében is ott van a turul! Még így sem érzik gyalázatosnak azt, hogy ezekre oda sem figyelve, ezekről tudomást sem véve, nyíltan támogatják az ukrán háborút?

A törvényjavaslat ráadásul az önök eddigi törvénysértését orvosolná. Orbán Viktor ugyanis teljes tudatlanságáról tett tanúbizonyságot, amikor úgy fogalmazott, hogy ukrán harctéri orvosok kiképzése zajlik Magyarországon. Hiszen a harctéri életmentő katonák nem orvosok! Nemcsak a NATO-ban, de a világ bármely táján az orvosokat biztonságos távolságban próbálják tartani a harcterekről.

Viszont Magyarországon igenis ukrán katonákat képeznek ki vagy képeztek ki, nem tudjuk; egyszer lelepleződtek, nem tudjuk, hogy ez még folyik-e. Ugye, ezt akkora titokban tartották, hogy a szlovák hadügyminiszter árulta el. A magyar kormány a lelepleződése után már viszont nem is tagadta ezt a tényt, csak próbálta kozmetikázni azzal, hogy harctéri orvosokat képeznek ki, de ez hazugság tehát!

Ráadásul az ukrán katonák magyarországi kiképzése határátlépéssel járó csapatmozgás - ez az a törvénysértés, amiről az előbb beszéltem vagy amire utaltam -, hiszen az akkor hatályos jogszabályok és még a jelenleg hatályos jogszabályok szerint az Országgyűlésnek kellett volna engedélyeznie azt, hogy ukrán katonák Magyarországra jöhessenek akár kiképzési célból. Hát, majd most ezt a kormány megteszi szépen, csendben.

És ha már csapatmozgások: Mészáros Lőrinc a négyes metrónál is drágábban építhet 7 kilométernyi vasutat, amit immár katonai célú beruházásnak minősített a kormány, na, hát persze, csak azért, hogy a környezetvédelmi szabályokat megkerülhesse, és a pereskedéseknek véget vethessen. Így a korrupciót csúcsra járatják, és egyébként mit válaszolt nekem a honvédelmi miniszter tavaly novemberben az éves honvédelmi bizottsági meghallgatásán, melyen egyébként egyetlen ellenzéki képviselőként voltam jelen? Idézem: „Vasútépítésről nem tudok beszélni, az nem az én tárcámhoz tartozik.” Ezt mondta a honvédelmi miniszter, pedig egy hónappal korábban bejárta a médiát is a hír, hogy katonai célúvá minősítette a kormány a déli körvasút-beruházást, így ezért mégis megépülhet.

Egyébként a dél-budapesti vágányon konkrétan a teherforgalom bővítését nemcsak a brutális túlárzás miatt nem támogatja a Mi Hazánk Mozgalom, hanem mert a fővároson áthaladó, teherforgalmat növelő beruházás helyett a 2011 óta ígért, VO teherforgalmi gyűrű megépítését szorgalmazzuk.

És sajnos a nemzetbiztonsági aggályokra is először mi világítottunk rá immár három éve, de semmi sem változott. Az elsősorban multinacionális teherforgalmi érdekeket szolgáló beruházás - főként a Hamzsabégi sétány kárára történő vágánybővítés - a tervezett Budapest-Belgrád vasútvonal folytatásaként valósulna meg, és hát, a déli körvasút félrevezető név, hiszen nem a Budapestet elkerülő teherkörgyűrűt jelenti, hanem tranzit-teherforgalmat a fővároson át.

A meglévő vágányok modernizációja és a zajcsökkentés helyes vonal, de a további forgalom növelése nem támogatható, nemkívánatos nemzetbiztonsági szempontból sem, és erről kell most itt még beszéljünk, hiszen itt halad át a Dunát keresztező forgalom 90-95 százaléka, így a helyettesítés kiépítésének elmulasztása a közlekedés és a szállítás veszélyeztetése. Nem szabad stratégiaileg fontos központokat erősíteni, inkább másik lehetőséget kellene

létrehozni, mégpedig olyan helyen, ahol nem kell Budapest legnépesebb kerületén átvezetni, sőt a körgyűrű megépítésével kivezethetnék a tranzit-teherforgalmat a fővárosból.

Tisztelt Országgyűlés! És hát, főleg: tisztelt Kormányzati Képviselő, Államtitkár Úr! Mi szükség van arra, hogy a korrupciónál maradvány - mert az előbbi beruházás lényegében korrupciós rekordnak is minősült egészen a közelmúltig, amikor sikerült ezt is megfejteni -, nos, mi szükség van arra, hogy a korrupciónak egy újabb, századik-ezredik jogi kiskaput nyissanak ki? Mi a magyarázat a 8. §-ban előirányozott törvénymódosításra a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő ingatlanok kapcsán? Milyen ismételt vagyonomozgást terveznek a háborúra, vagyis hát, hazug narratívájukat idézve: a békére hivatkozással? Már így is eladták például a honvédségi üdülők egy részét, ezután mindenhez hozzáférhetnének, ezért sem támogatja a Mi Hazánk Mozgalom ezt a törvénymódosítást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi a helyzet a csádi katonai szerepvállalással? Nagy a hallgatás. Lesz-e egyáltalán? Izrael által támogatott, választásokat betiltó, tüntetőkre lövő csádi diktátor karhatalma lenne a Magyar Honvédség a kormány terve szerint. Afrikaiakat sajnos eddig is képeztek lövészetre a magyar honvédek a Szahara déli részén lévő Maliban, de most már a kormány Csádba is küldene kétszáz katonát.

A szerepvállalás költségét titkosítják, hiába próbáltam azt többször még akár módosító javaslatlaltal nyilvánossá tenni vagy egyáltalán megtudni. Eközben Pintér Sándor és Rétvári Bence, ugye, azt magyarázza a határt védő rendőreinknek, hogy hogyan vonuljanak vissza fülüket-farkukat behúzva, ha fegyverropogást észlelnek.

(12.10)

A magyar kormány Afrikát a lehetőségek kontinensének nevezte. A kaszinókoncessziókon milliárdossá vált honvédelmi miniszter az elszivatagosodó Csádba ömlesztette a magyar támogatásokat többek közt orvosi missziók és mezőgazdasági fejlesztések formájában, melyekre szintén itthon volna szükség, hiszen például Matolcsy György nyilatkozata szerint a magyar élelmiszeripar a második legkevésbé versenyképes az EU-ban Bulgária után.

A Mi Hazánk Mozgalom szerint az itthoni szolgálatért például a határon kellene tisztességesebb javadalmazást és hadgyakorlatokat biztosítani a magyar katonáknak. Aki pedig nagyobb kalandra, gyakorlatra vágyik, annak például ott van a Francia Idegenlégió.

Önálló katonai szerepvállalásra Afrikában a Magyar Honvédség nincs felkészülve - nem is kell! -, ezért minden felelősség a Fidesz-kormányt fogja terhelni egy esetleges kudarc után, amit minden biztonságpolitikai szakértő jósol ennek a felelőtlen szerepvállalásnak.

Csádban a magyar katonák olyan kulturális, éghajlati és egészségügyi kihívásokkal fognak szembe-sülni, amire nehéz volna felkészíteni őket, és ahogy mondtam, nem is magyar érdek, nem is kell. Csád kétes hátterű politikai kormányának katonai segítséget nyújtani minimum kalandorpolitikai vállalkozás. Mégis, ennek érdekében most a 9. §-nál módosítanak a fegyverhasználati jogot, hogy ha valakit külföldről kell hazamenekíteni, akkor engedélyezett lesz a honvédségi fegyverhasználat. Mi azt gondoljuk, hogy nem minden törvénymódosítást és főleg nem költségvetési forrásokat és legfőképp nem magyar életet, akár magyar katonák életét kellene alárendelni ennek a csádi kalandorpolitikának.

Tisztelt Kormány! Választ várnánk arra is, hogy mik az árvízi védekezés honvédségi tapasztalatai, hiszen hiába kommunikálta azt Orbán Viktor, hogy mennyire remek volt az árvízi védekezés, az önkéntes tartalékos honvédek valamiért sokkal később érkeztek a gátakra, mint ahogy azt a helyi lakosság elvárta volna, joggal. Hát, azért hogyan néz ki az, hogy a helyiek már napok óta dolgoznak, és a média folyamatosan azt harsogja, hogy a katasztrófavédelemnél bárki jelentkezhet árvízi munkára, mert most minden segítő kézre szükség van, de a tartalékos katonák még a kanyarban sem voltak. A katasztrófavédelmi irányítási központ vagy a honvédség felelős ezért? Legyen szíves, számoljon el, bár a sokadik kérdésemet sem jegyzeteli, tehát tudom én, hogy milyen választ fogunk kapni: valószínűleg olyan terjedelműt, mint a háromperces expoze volt. Na, de hát, azért itt, ha másért nem, a jegyzőkönyv kedvéért mégis el kell mondanunk ezeket a gyalázatokat és ezeket a működési zavarokat, mert azok vannak bőven.

És az úgynevezett kiképzett hadkötelesekről is lenne néhány gondolatom, hiszen ők ilyen-olyan okokból lényegében kiváltak úgymond a rendszerből. Az esetek 99 százalékában, mondjuk ki: azért, mert nem tudtak azonosulni a Magyar Honvédségben vagy a Honvédelmi Minisztériumban uralkodó áldatlan állapotokkal.

Az oltatlanokat meg éppen a honvédség küldte el parancsmegtagadás büntetőjogi kategóriával és katonai ügyészséggel, valamint katonai bírósággal fenyegetőzve csak, persze. Ezek után nem túl stílusos bármilyen okkal visszarángatni őket. És bizony, fenyegetőztek szóban, bár nem mindenhol, de persze végül sehol sem indult meg az alaptalan büntetőjogi eljárás ellenük. Sőt, 2023 novemberében a honvédelmi miniszter elismerte, hogy az oltásra való felhívás valójában nem volt parancsértékű. Most azt állítják, hogy sohasem adták parancsba, vagyis átvették az állományukat, mert ők viszont szóban erről kaptak tájékoztatást. És hát, milyen morálja lehet az úgynevezett kiképzett hadköteleseknek, akit akarata ellenére munkajogilag kirángattak és kitétek a seregből, de ilyen-olyan adminisztratív eljárások keretében most visszaráncigálják mint kiképzett hadkötelest.

A kiképzett hadköteles törvényjavaslati definíciója: a katonai szolgálati viszony megszűnését vagy megszüntetését követően az állományból kikerült, korábban katonai alapkiképzést vagy alapfelkészítést teljesített férfi. Egyébként itt álljunk is meg egy szóra: egyébként meg tudja mondani nekem, államtitkár úr, hogy mi a különbség az alapkiképzés és az alapfelkészítés között? Egyáltalán indokolt a különbség? Az alapoknak azért nem egységesnek kellene lenniük?

És végül, tisztelt Országgyűlés, beszélnünk kell arról is, hogy tovább eszkalálódik a közel-keleti konfliktus, miután Izrael most támadást indított Libanon ellen. Az újabb front megnyitásával még több civil áldozata lesz az így is rengeteg életet követelő konfliktusnak, melyből ismét csak a globalista fegyvergyártó cégek profitálnak. Amerika és az EU politikája csődöt mondott. Nem voltak képesek megállítani a palesztinai konfliktust, most pedig tovább terebélyesedik a háború, amely újabb menekülthullámhoz is vezet.

A Mi Hazánk Mozgalom azonnali tüzszünetet sürget, szemben a kormánnyal, mely mondjuk a Gázai övezet vagy Libanon esetében, inkább fogalmazzunk úgy, hogy Izrael esetében, mert ez az ország háborúzik most már egyre több szomszédos országgal, szóval Izrael esetében a kormány még csak szavak szintjén sem támogatja a békét. Pedig ideje volna, hogy a világ sokkal erélyesebben lépjen fel Izraellel szemben, amely régóta átlépte a jogos önvédelem határát. Vagy talán elfogadható a tömeges gyermekgyilkosság önvédelemből?

És, államtitkár úr, mi lesz a Libanonban állomásozó magyar katonák sorsa? Hiszen számtalan alkalommal szóvá tettem, szorgalmaztam a hazahozatalukat, hiszen bizony az izraeli határon szolgáló honvédek hazahozatalát is kezdeményezte a Mi Hazánk Mozgalom, ahogy Irakban és Csádban sincs keresnivalójuk a magyar katonáknak, inkább az automata fegyverekkel is ostromlott magyar határon kellene szolgáljanak a honvédek.

Magyarország terrorfenyegetettségét is növeli, hogy a magyar honvédek idegen háborúban vesznek részt. Egy egész lövészalakulatot, lövészzakaszt állomásoztat a magyar kormány Libanon és Izrael határán, ahol evakuáltak is a lakosokat, már rakétatalálat is érte az ENSZ békefenntartó erőinek főhadiszállását Dél-Libanonban, de ez nem a mi háborúnk. Egyébként pedig szégyent is hoznak ilyen esetben a katonákra, hiszen milyen békefenntartók azok, akik fölött egy ilyen háború teljeseedik ki.

A Mi Hazánk az egyetlen párt, amely az 1848-as márciusi ifjak követelését ma is vallja: magyar katonáinkat ne vigyék külföldre. Sajnos hiába szorgalmaztuk eddig az iraki megszállásban való részvételünk befejezését, miután az ottani parlament is döntést hozott néhány éve a külföldi csapatok hazaküldéséről, de a magyar kormány sajnos azt közölte ezután is, ennek ellenére is, hogy ottmaradnak a magyar honvédek.

A NATO-tagságunkból fakadó szerződéses kötelezettségünk csak arra volna, hogy egy tagállam megátadása esetén segítsünk annak védelmében, de eddigi kormányaink túlbuzgósága miatt több külföldi megszállásban vettünk részt; hadiipari fejlesztéseink is ezt a szempontot tartották szem előtt a haza védelme helyett, például a nehézlégiszállító-kapacitás biztosításával, amely tisztán mutatja, hogy nem a belföldi védelemre fókuszálnak.

A külföldi szolgálatokat előtérbe helyező moduler rendszerű haderőfejlesztés helyett a haza védelmét önállóan ellátni képes honvédség összefegyver-nemi tervezését szorgalmazza a Mi Hazánk Mozgalom honvédelmi szakpolitikája. Az idegen érdekek helyett a magyar szempontokat helyeznénk előtérbe a hadseregfejlesztés során; az afganisztáni, iraki és hasonló megszállásokra költött százmilliárdokból inkább vonzóbb itthoni javadalmazást, modernebb felszerelést, több, komolyabb hazai hadgyakorlatot biztosítva honvédjeinknek.

Hazánk számára ráadásul a legfőbb biztonsági kihívást 2015 vagy már '14 óta a sovinszta Ukrajna jelenti, amely az elmúlt évek során egyre inkább korlátozta a kárpátaljai magyar nemzetrészt jogait, elnyomva és megfélemlítve a magyar közösséget. Az elmúlt néhány évben ukrán oldalról számos verbális fenyegetés érte Magyarországot, sőt három évvel ezelőtt Magyarországot Ukrajna második számú ellenségeként deklarálták, tehát mondjuk, Fehéroroszországot is megelőzve. Tehát fennáll a veszély, hogy Ukrajna - legalábbis fennmaradása esetén -, a Nyugat által felfegyverzett ukrán haderő a kárpátaljai magyarságon és akár Magyarországon vesz elégtételt a háborús kudarc miatt. Ezért kellene a Mi Hazánk szerint, hogy inkább itthon állomásozzanak és gyakorlatozzanak a honvédek az izraeli határ, Irak vagy Csád helyett. Ha már a szomszédos országban lévő háborús konfliktus miatt Magyarországon rendkívüli jogrend van, mert hivatalosan háborús veszélyhelyzet van, akkor mi a fenét keresnek a magyar katonáink Irakban, vagy fognak akár sajnos Csádban?

És zárásként még egy kérdés, tisztelt államtitkár úr: mennyi külföldi katona, NATO-katona állomásozik jelenleg Magyarországon? Persze, rossz szokásuk szerint nyilván megint nem fogok választ kapni erre sem, de az is magáért beszél. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásra van lehetőség. (Nincs ilyen jelzés.) Jelentkezőt nem látok... (Jelzésre:) Igen, látok. Kósa Lajos képviselő úr, elnök úr, Fidesz-képviselőcsoport, parancsoljon!

(12.20)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Harangozó

Képviselőtársam! Ha önnek igaza lenne, akkor nem lenne az az elképesztő helyzet, hogy éppen amikor katonai diktatúra készül, és a magyar kormány a magyar polgárok tömegeibe akarna belevetni a magyar hadsereggel, akkor ebben a kérdésben a magyar baloldal egy minimális érdeklődést sem mutat. Biztos észrevette, hogy a komplett baloldaltól egyetlen ember van jelen a teremben ennél a törvényi vitánál, ön. Senki más. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszólása.)* Senki!

Nem, csak azt akarom mondani, hogy ha önnek igaza lenne, akkor legalább még néhány baloldali ember esetleg érdeklődést mutatna a kérdés iránt, aki képviselő. Mert hiszen, egyébként, csak úgy zárójelben jegyzem meg, ez az ő munkahelyük amúgy, tehát ők itt dolgoznak. Hát most éppen nem. Biztos a nagyon fontos feladataikat látják el, de úgy konkrétan a komplett baloldal nem érdeklődik a kérdés iránt. Ez szerintem nem azt jelenti, hogy mindenki megőrült, hanem valószínűleg önnek nincsen igaza. Az ön olvasata, amit elmondott ezzel a törvénnyel kapcsolatban, szerintem nem valós, ellenkező esetben ez magyarázhatatlan. Magyarázhatatlan. De nem baj, biztosan vannak más fontos és érdekes témák, amelyeken nagyobb számban vannak jelen.

Mindenesetre szeretném önt megnyugtatni, hogy ha ez a helyzet fennáll az ön olvasatában, akkor várjuk azokat a módosító indítványokat, amelyek mentén - kompromisszumokat kötve - meg tudunk egyezni, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy senkinek nincsen olyan szándéka, ezt szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy itt a Magyar Honvédséget a magyar polgárok ellen használja fel, vagy azokról a dolgokról, amelyeket ön a hozzászólásában elmondott, erről szó sincs. Éljen a béke, és legyen Magyarországon béke! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, a továbbiakban normál időkeretben senki nem kért szót, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Igen. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vadai Ágnes képviselő asszony távollétében Harangozó Tamás és Novák Előd képviselőtársam érezte kötelességének, hogy folytassa ezt a vitát arról, hogy hány percig tart egy expozé. Azt gondolom, hogy Novák Előd képviselőtársam 25 perces hozzászólása a bizonyíték arra, hogy attól nem lesz jó egy hozzászólás, hogy 25 percig tart, és nem lesz rossz egy hozzászólás attól, hogy három percig tart. Nagyon világosan elmondtam az expozéban, hogy a parlament ellenőrzése, az Országgyűlés ellenőrző jogosítványa megmarad, hiszen az

Országgyűlés ellenőrzi *(Dr. Harangozó Tamás: A döntést!)* a kormányt. *(Dr. Harangozó Tamás: A döntést!)* A döntést.

Képviselő Úr! Nézzen utána! *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* NATO-szövetségesek, NATO-szövetséges országok... *(Dr. Harangozó Tamás: Engem semmi nem érdekel!)* NATO-szövetséges országok jogrendjében nézzen utána, hogy hány országban ad felhatalmazást a kormány. *(Dr. Harangozó Tamás: Egyáltalán nem!)* Ha önt nem érdekli, akkor miért ül itt? Akkor miért jött be? *(Dr. Harangozó Tamás: Azért, mert ezt itt a parlamentben kell!)*

ELNÖK: Képviselő Úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Akkor miért jött be? Tehát számos NATO-ország jogrendjében a kormány ad felhatalmazást. Az Amerikai Egyesült Államokban egy ember, az amerikai elnök dönthet arról *(Kósa Lajos: Az diktatúra! Brutális diktatúra!)*, hogy amerikai katonákat külföldön alkalmaznak.

Én azt gondolom, hogy nem ez a fő kérdés. Itt azt gondolják önök, hogy ez a fő kérdés. Nagyon világosan elmondtuk, hogy ez a döntés azért született, azért van ez a javaslat a tisztelt Ház előtt, hogy egyszerűbbé és gyorsabbá váljon a döntéshozatal. És mivel a kormány egy felelős kormány, ez azt jelenti, hogy felelős a tetteiért, és felelősséget visel azért a döntésért is, hogy a magyar katonát hol és melyik országban alkalmazza. A magyar parlament, a magyar Országgyűlés a magyar kormányt ellenőrzi és felelősségre is vonhatja. Ez a felelős kormányzás, tisztelt képviselő úr.

Sas Zoltán képviselő urat szeretném megnyugtatni, hogy a központi katonai igazgatás nem szűnik meg, és arra kérem, hogy engedje meg nekem, hogy a külföldön szolgálatot teljesítő magyar katonákról az ő biztonságuk érdekében most itt ne beszéljünk. De azt hiszem, hogy a Nemzetbiztonsági Bizottságban lehetőség nyílik arra, hogy a miniszter úr ezekre a kérdésekre választ adjon.

Novák Előd képviselőtársam nagyon-nagyon sok kérdést tett fel, nagyon-nagyon sok témát érintett, amelyek nem tartoznak ide, nem részei ennek a törvényjavaslatnak. Természetesen a hazafiakat nem reszti ki senki. Amikor a képviselő úr létszámhiányról beszél, akkor a figyelmébe ajánlom a területvédelmi tartalékos kampány eredményeit, hamarosan számokat is fog látni a képviselő úr. Önkormányzati képviselő, polgármester természetesen területvédelmi tartalékos szolgálatra jelentkezhet és területvédelmi tartalékos katona lehet.

Ez az oltásvita is egy régi vita. Ha ön a Covid-oltásról beszél, akkor ez már nagyon régen nem feltétele annak, hogy valaki katonai szolgálatot teljesítsen. De külföldre utazás esetében, akár katona, akár civil ember utazik bizonyos országokba a földön, azt hiszem,

a saját érdekében is fontos döntés az, hogy bizonyos oltásokat fölvegyen.

Azt hiszem, hogy a magyar katonák, hivatásosok és tartalékosok is kiválóan teljesítettek a gátakon, ugyanúgy, mint az önkéntesek és a többi egyenruhás, a vízügyes szakemberek, a rendőrök és a katasztrófavédők. Elismerés illeti őket ezért, ezúton is köszönjük szépen a munkájukat.

Én azt gondolom tehát, hogy ez a törvényjavaslat támogatható. Köszönöm szépen azoknak a képviselőtársainknak, akik támogatásukról biztosítottak, és arra kérem a kétkedőket, hogy gondolják át, olvassák el figyelmesen a törvényjavaslatot, hiszen nem az expozéból kell megtudni, hogy miről szól egy törvényjavaslat, mindenki úgy jön ide, hogy előtte alaposan áttanulmányozza, átolvassa a törvényjavaslatot, az expozé csak a kereteit adja meg a vitának, elindítja a vitát. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítő rendszert érintő és egyéb törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9269. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/9269. számú törvényjavaslat alapvetően a pénzügyi szektort szabályozó törvények kisebb mértékű módosítását tartalmazza.

Egyrészt szerepel benne a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítása. Ez alapján a Magyar Nemzeti Bank a jövőben a pénzügyi felügyelet európai rendszerében betöltött tagsága okán el látja a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni hatóság hatásköréből eredő, reá háruló feladatokat. A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni hatóság mint új hatóság felállítására az Európai Parlament és a Tanács vonatkozó rendeletével került sor. Létrehozatala elengedhetetlen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás tekintetében magas kockázatot jelentő, kötelezett szolgáltatók hatékony és megfelelő felügyeletének biztosításához. A hatóság működése a jövőben megerősíti a minden egyéb kötelezett szolgáltatóra vonatkozó közös felügyeleti megközelítéseket és elősegíti a pénzügyi információk egységes közös elemzéseit és együttműködéseit.

Tisztelt Ház! A lakás-takarékpénztárakról szóló törvény módosítása az előtakarékoskodás számára biztosít tágabb teret. Egyrészt bővíti a lakás-előtakarékoskodók személyi körét, azaz lehetővé teszi, hogy alapítvány, egyesület egyházi jogi személy és a helyi önkormányzat tulajdonában lévő vagy tulajdonába kerülő lakás vonatkozásában kössön előtakarékosági szerződést a velük munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban állók javára.

(12.30)

Másrészt bővíti a lakás célú felhasználók körét az üdülővel. A jövőben lakótelek, lakás, családi ház vagy tanyai lakóingatlan mellett üdülő vonatkozásában is lehet előtakarékosági szerződést kötni, ezzel segítve a lakosság rekreációját és az üdülőövezetek fejlesztését.

A törvényjavaslat a biztosítási tevékenységről szóló törvény módosítását is tartalmazza. A rendelkezések a tavalyi sikeres lakásbiztosítási kampány szabályait pontosítják akként, hogy az évfordulóra történő felmondási lehetőségen túl az ügyfelek egységesen, minden év április 30. napjára vonatkozóan élhetnek egy plusz felmondási lehetőséggel is. Ez a módosítás az ügyfelek tudatosságát is növeli, tekintettel arra, hogy az egy, egységes határidőben lehetővé teszi számukra biztosításuk felülvizsgálatát, optimalizálását és az esetleges biztosítóváltást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat a hitelintézeti törvény belső hitelre vonatkozó rendelkezéseit is pontosítja. A belső hitel értékbeli korlátozása a jövőben nem a nagy kockázatvállalás fogalmához, hanem a nagy kockázatvállalás határértékéhez fog igazodni. Módosul a Magyar Export-Import Bank, valamint az MFB, a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. esetében az ügyvezetők feletti munkáltatói jogkör gyakorlójának meghatározása. Ezt a továbbiakban az igazgatóság helyett a tulajdonosi joggyakorló hatáskörébe adja.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a nem pénzügyi tárgyú szabályozást illetően tartalmazza a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény módosítását. A módosítás napjaink aktuális kérdéseire, így az elektromobilitás hazai elterjedését elősegítő döntések meghozatalára irányul.

A hazai elektromobilitás elterjedésének alapja, hogy az akkumulátorágazat a körforgásos gazdaság részévé váljon. Ennek során elengedhetetlen, hogy a hulladékká vált gépjármű és ipari akkumulátorok feldolgozása olyan helyszíneken történjen Magyarországon, ahol ez a tevékenység biztonságosan, a lakosságra és a környezetre nézve kockázatmentesen folytatható legyen. A járműipar és azon belül az elektromos autók és akkumulátorok gyártása meghatározó a hazai gazdaság jövője szempontjából, ahogyan azt az idén elfogadott versenyképességi stratégia is kiemeli.

Éppen ezért a hazai kompetenciák kiépítését és fejlesztését olyan szabályozott környezetben kell végrehajtani, amely biztosítja a nyugati és keleti ipari kultúra összhangját hazánkban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy a fontos kérdéseket szabályozó törvényjavaslat hozzájárulhat a pénzügyi szektor erősödéséhez, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/9269. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, elnök úrnak a lehetőséget. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti pad sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a pénzügyi közvetítő rendszert érintő és egyéb törvények módosításáról szóló T/9269. számú törvényjavaslat célja a pénzügyi közvetítő rendszert érintő egyes törvények kisebb terjedelmű módosítása.

Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül ismeressem a törvényjavaslatnak néhány kiemelt pontját! A legfontosabb a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény módosítása. A törvényjavaslat elfogadásával bővülni fog a lakás-előtakarékoskodók alanyi köre és a felhasználási célok is. Így például lehetővé válik, hogy alapítvány, egyesület, egyházi jogi személy és helyi önkormányzat tulajdonában lévő vagy tulajdonába kerülő lakás vonatkozásában kössön lakás-előtakarékossági szerződést a velük munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban állók javára. Továbbá bővíti a lakáscélú felhasználás körét az üdülővel. Meggyőződésem, hogy a fentiek hozzájárulnak a hosszú távú megtakarítási hajlandóság növeléséhez, a lakáscélok finanszírozásának elősegítéséhez.

Másodikként hadd emeljem ki a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítását, amit az indokol, hogy felügyeleti feladatkörében elláthassa az Európai Unióban újonnan felálló pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás elleni hatóság hatásköréből eredő, MNB-re háruló feladatokat.

Ezen új uniós hatóság célja, hogy a pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletét az egész Unióban hatékony és egységes szintre lehessen emelni. A hatóság hatáskörei bizonyos számú pénzügyi ágazatbeli kiválasztott kötelezett szolgáltató, többek között kriptoeszköz-szolgáltató közvetlen felügyelete, a belső piacot érintő pénzmossási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal kapcsolatos információk nyomon követése, elemzése és cseréje, a

pénzügyi ágazat pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletének koordinációja és felügyelete, a nem pénzügyi ágazat pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeletei, többek között az önszabályozó testületek koordinációja és felügyelete, valamint a pénzügyi információs egységek koordinációja és támogatása.

E hivatal tevékenységét támogatják és segítik a tagállamok felügyeletei, így Magyarországon a Magyar Nemzeti Bank is. A biztosítási tevékenységről szóló törvény módosításával egyértelműbb és könnyebben átlátható határidők kerülnek megfogalmazásra a lakásbiztosítási kampány során megszűnő szerződések felmondása tekintetében az ügyfél tudatosság növelése érdekében. A kriptoeszközök piacáról szóló törvény módosítása a már működő kriptoeszköz-szolgáltatók vonatkozásában hosszabb átmeneti időszakot biztosítana a működési engedélyek megadására a Magyar Nemzeti Bank engedélyezési folyamatának keretében.

A pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvényeken túl a törvényjavaslat tartalmazza a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény módosítását, melynek elsődleges célja, hogy az akkumulátor-újrafeldolgozó üzem helyszínét az iparügyekért felelős miniszter jelölje ki.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a fentebb említett intézkedések egyértelműen elősegítik a pénzügyi közvetítőrendszer fejlődését, valamint segíteni fogják a gazdaság növekedését, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megint kicsit déj van, hiszen a tegnapi napon voltak előttünk olyan viták, amikor ha így végighallgattuk a felvezetést és a kormánypárti vezérszónokot, akkor azt gondolhattuk volna, hogy nincs itt semmi látnivaló, hát, kérem szépen, itt még a lakástakarékok piacán is valamifajta könnyítést eszközöl a kormány, és amúgy is a kriptoeszközök engedélyeztetése is majd biztos gördülékeny lesz egyszer.

Na, de ne legyünk már ennyire nagyvonalúak, képviselőtársaim! Amikor a lakástakarékok kerülnek szóba, menjünk vissza az ősbűnhöz! Mit csinált ez a kormány? Mi volt az ő ősbűne a 2010 óta tartó időszakban? Hát az, hogy a lakáscélú előtakarékoságnak volt egy állami lába, ennek volt állami támogatása.

Emlékeznek még a Fundamenta-botrányra? Ezt az állami támogatást önök megszüntették.

(12.40)

Az egyik legkomolyabb családbarát lábat kirúgták a támogatási rendszerből. Még egyet is értettünk abban, hogy ahogy a Fundamenta akkor működött, hogy egy magáncég ilyen jogosítványokat szerezzen, ez nem feltétlen volt hatékony, és nem feltétlen volt jó.

Tehát bennem partnerre találtak volna akkor, ha egy olyan javaslatot tesznek, hogy ez az egészségtelen multinacionális működési modell szűnjön meg ezen a piacon, és az állampolgárok alanyi jogon érhessék el az állami támogatásukat, mondjuk, akármelyik kereskedelmi bankon keresztül könnyebben. Ha ezt javasolták volna, én megszavazom. A helyzet az, hogy nem ezt tették, hanem egész egyszerűen ledózerolták, megszüntették a lakástakarék állami támogatását. Ezzel egyébként nemcsak magánszemélyekkel szűrték ki irgalmatlanul, hanem hozzájárultak a későbbi ingatlanpiaci árfelveréshez is, hiszen nagyon sokan az államilag támogatott LTP segítségével szedték össze a bankhitel esetén az önrészre valót, tehát az önrészhez való előtakarékosságot segítette az állami támogatás, önök pedig ezt megszüntették. Volt egy halvány és homályos ígéret emlékeim szerint, hogy majd valamilyen lakásjellegű megoldás születik ennek helyébe, de ez azóta sem következett be.

Nagyon durva a helyzet tehát a tekintetben, hogy az LTP állami lábának a kirúgásával a magyar lakhatási piacon óriási és negatív előjelű változást idéztek elő. Most pedig arra való hivatkozással kerül elénk a javaslat második pontja, hogy a lakáskölcsönök esetében a lakás-takarékpénztárnál már úgysem érdemes megtartani ezt a 4 éves korlátot, mert hát igazából már az állam nem támogatja, ez a tevékenységi kör leépült, és látjuk, hogy a magáncégek próbálkoznak a különböző lakáscélú takarékosság támogatásával, de ha van nettó állami feladat, akkor ez az. Ez az önök dolga lenne, tehát ma nekünk itt arról kellene vitatkoznunk, hogy a lakáscélú előtakarékosság állami támogatását visszaállítja-e a kormány, szerintem vissza kellene állítani, és meg kéne vizsgálni, hogy az akkori összeg, ami évente elérhető volt állami támogatásra, inflációval súlyozva, miniszterhelyettes úr, mennyi lenne most - tehát mi lenne az az érték, ha ugyanazt az értéket akarnánk visszaadni a polgárnak, amennyit akkor elvettek.

Hozzáteszem, nem ennek a vitának a tárgya, ezért csak egy mondatot engedek meg magamnak, de ugyanez lenne a dolguk inflációkövetés esetén, mondjuk, a nyugdíjcélú előtakarékosság kapcsán - ott is az állami támogatás csak bizonyos összeghatárig érhető el. Ezt az összeghatárt önök tizeniksz éve állapították meg, azóta hagyják, hogy zabálja az infláció. Ugyanez igaz egyébként az egészségügyi szolgáltatások kapcsán az egészségpénztári kártyák tekintetében, ott

sem nő évről évre az inflációnak megfelelően ez az összeghatár, és nagyon sok ilyen tényezőt tudnánk még felsorolni. Tehát önök hagyták elinflálódni ezeket a támogatási formákat, és a lakás-takarékpénztárakról szóló résszel ez a legnagyobb baj: ami nincsen benne, aminek benne kéne lennie.

Ha elolvassák egyébként a ma megjelent cikkeket is, akkor az derül ki, hogy a CSOK-ot szerintem irgalmatlan sokan vették igénybe ahhoz képest, ahogy önök az első pillanatban azt tervezték. 600-700 milliárd forintnyi összegről beszél a piac, amit ilyen módon az egész CSOK fennállása alatt odajuttattak, és a helyzet az, hogy ez nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Mindenki számára irgalmatlanul felverte az ingatlanárakat. A kormány még ott sem volt képes beavatkozni, ahol egyértelműen be kellett volna neki, lásd Airbnb-szabályozás. Hagyták, hogy kivegyen több ezer fővárosi ingatlant az ingatlanpiacról az Airbnb, gyáva módon delegálták a döntési jogkört az önkormányzatoknak, akik a forráshiányuk miatt maguktól nem döntöttek egészen a terézvárosi népszavazásig, és még most sem látunk egyértelműen tisztán a tekintetben, hogy ezt a nagyon kártékony Airbnb-működést, ami Magyarországon tapasztalható - egyébként világszinten is -, hogyan szorítsuk vissza.

Összességében én nagy támogatója voltam a CSOK-nak, nagyon komoly demográfiai várakozásaim is voltak ezzel kapcsolatban. Bárcsak igazunk lett volna! A statisztika mégis azt mutatja, hogy viszonylag sok pénzt csoportosítottunk ide, a termékenységi arányszámon, az élve születések számán és a demográfiai mutatókon ez egyáltalán nem látszott. A környező országokkal sajnos nagyjából szinkronban haladtak a magyar adatok is, tehát volt - mint a volt szocialista országok többségében - egy erőteljes lecsökkenés 1,2-re, 1,3-ra, és aztán a szakma által viszapótlódásnak nevezett folyamat következtében 1,5-1,6-ig ez fölment a legtöbb országban, tehát viszapótlódott a korábban kiesett számbéli mennyiség.

A helyzet az, hogy Magyarországon most bezuhantunk demográfiaiban borzalmasan, tehát mérhetetlen sötétségbe zuhant ez az egész fejezet ebben a könyvben, tehát katasztrófális a helyzet; az írott magyar történelemben sajnos nem született ilyen kevés gyermek még soha. De amíg ez a bezuhanás nem következett be, addig is elmondhattuk, hogy sajnos rossz részén fogta meg - vagy nem kizárólag jó részén - az egész lakhatási kérdést a kormány. Állami háttérű bérlakásprogramot kellett volna létesíteni, az albérlésbe szorult magyar százazreket kellett volna kiszabadítani onnan, és ott lehetett volna demográfiai hatást is tetten érni, ha a kis panelalbérlésből kiszabadulva valaki egy kicsit normálisabb élőhelyen, mondjuk, plusz egy gyermeket vállalt volna támogatott módon, ez lehetett volna a járható út. Hozzáteszem: még mindig lehetne.

Tehát amikor a demográfiai adatokat említem, semmiképp nem szeretném azt az önsorsrontó és

nemzetsorsrontó narratívát bármiben is osztani, amit, mondjuk, a balliberális sajtó egy részében tetten érhetünk. Tehát a rossz adatok nem jelenthetik azt, hogy ezt a heroikus és elképesztően fontos, a legfontosabb nemzeti küzdelmet fel kellene adni. Finomhangolni kell, és máshogy kell csinálni. Mondok egy példát: 27 százalékos büntetőadó van a gyermeknevelési cikkekben - egész Európában a legdurvább. Ha ez a kormány olyan üzenetet akar küldeni, hogy fontosak a családok, fontos a gyermeknevelés, akkor le kell nullázni a gyermeknevelési cikkek áfáját, és hozzáteszem - ami itt a javaslatban nem szerepel -, vissza kell állítani a lakáscélú előtakarékoság állami támogatását.

Ezzel a két lépéssel már többet lehet letenni az asztalra, mint az előbb említett CSOK körüli vitáknak a helybenhagyásával és azzal, ha nem tenne semmit a kormány ezután, csak megvergetné a saját vállát, hogy azért megpróbáltuk, igaz, nem sikerült, de legalább történtek kísérletek. Ezt ne vitassuk el, történetek kísérletek, ezek nem jártak átütő eredménnyel, tehát valamit és valahogyan máshogy kell csinálni. Semmiképp nem javasolnám a kormánynak azt, hogy a szociális transzfereknek a kiutalását gyorsítsa fel vagy a segélyezést pörgesse, ez szerintem nem a kivetítő út felé mutatna. Egyértelműen nem halat kell dobálni, hanem halászni kell megtanítani, ezt viszont máshogy kell csinálni, mint ahogy a kormány eddig csinálta. Hogy mondjak az önök portfóliójából pozitív példát: szerintem a nagycsaládok autót vásárlási kedvezménye egy teljesen jó kezdeményezés volt, és értetlenül állok az előtt, hogy az újabb és újabb megszorító csomagjaik közepette ez esett szinte először áldozatul. Ez az, amit a mai napig fenn kellene tartani. Tudnánk persze, ellenzéki képviselőnek könnyű a dolga, mi könnyen tudunk tippeket adni, hogy mit kellett volna leépíteni ezek helyett, nyilván ez kormányzati optikából azért máshogy néz ki. A helyzet az, hogy a nagycsaládok autót vásárlási kedvezményét még most is vissza lehetne állítani, és akkor már egy harmadik javaslatot is mondtam, ami egyértelműen jobb helyzetbe hozná a magyar családokat, gyermeknevelőket.

Az a félelmem - ezt a témakört zárva egy mondat - , hogy a demográfiai katasztrófa közepén úgy fog viselkedni a kormány, mint a vendégmunkás témában. Nem azt mondja, hogy máshogy kéne a demográfiai kérdést megközelíteni, vissza kéne állítani a lakástakarékot, haza kéne csábítani a külföldre kényszerült százezreket, hanem széttárja a kezét és azt mondja, hogy ja, hát itt van egy-két iparág, amiből ha most kivennénk a vendégmunkásokat, akkor lehet, hogy holnap összeomolna. Tehát nem az igazi megoldáson dolgozik a kormány, hanem majd a munkaerő-importot fogja felpörgetni mind jobban és mind jobban, ez pedig valóban elvezethet egy lakosságcserehez Magyarországon, ami senkinek, legalábbis épeszű embereknek nem lehet célja.

A helyzet az, hogy igen veszélyes a helyzet, és máshogy kellene megközelíteni, mint eddig. Ebből az előttünk fekvő javaslatból nem jön le az, hogy máshogy szeretné megközelíteni a kormány. Továbbmenyek, a társasházban élőkkel is jól kiszúrtak, mert korábban egy sima társasházi kazáncseréhez vagy valamilyen gépészeti felújításhoz is államilag támogatott LTP-t vehettek igénybe ezek a közületek, és tudtak takarékoskodni arra, hogy ezek az amúgy kikerülhetetlen beruházások megtörténjenek. Most ez is nehezebb. A lakás-takarékpénztárakról tehát ennyi.

Két másik témát szeretnék érinteni még, de az egyiket csak egy mondatban.

A kriptoeszközök piacáról szóló törvény módosítása lényegében kitol egy határidőt január 1-jéről július 1-jére. Itt, nagyon helyesen egyébként, az úgynevezett kriptoeszközök - nem vagyok a rajongójuk - felügyeletét a Magyar Nemzeti Bankhoz delegálják. Mi értelme fél évvel kitolni ezt az egészet? Mi értelme azt a mocarat helyben hagyni? Nem ahhoz van esetleg köze, hogy a Magyar Nemzeti Bank élén majd valamikor változás lesz, és hogy már egy új vezetés kapja meg azokat a döntési jogköröket? Nem tudom, tehát ez tényleg egy őszinte és ártatlan kérdés; nem értem, hogy miért kell még fél évet adni arra, hogy az amúgy európai uniós irányelvi szintű megközelítésű változásokat keresztülvezessék. Ha rajtunk múlna, akkor kőkemény, drákói szigorúságú fogyasztóvédelmi eszközökkel már rendet vágnánk ezen a piacon, főleg amikor a kriptoeszközökkel kapcsolatos kábítás találkozik a mesterséges intelligenciával - na, az a rémálomkora.

(12.50)

Nálam nyilván ma is ugrott fel hirdetés - mert sokat olvasok ebben a témában - olyan ügyben, hogy elég csak 200 dollárt befektetni, és akkor rögtön majd a mesterséges intelligencia tőzsdézik az ember helyett. Rengetegen dőlnek be ezeknek az életveszélyes, kamu, bullshít oldalaknak. Van egy olyasfajta társadalmi felelősségünk is, hogy egy kétségkívül technológiai forradalom közepén ne takarjuk el a szemünket, ne fogjuk be a fülünket, tehát tegyük lehetővé az állampolgárok számára azt is, hogy tisztán láthassanak ezekkel az átverésekkel kapcsolatban; ez nettó fogyasztóvédelmi feladat. Nem értem, hogy ezek megvalósítása helyett miért tologatjuk ki az amúgy gyenge európai rendelkezések hatályba léptetésének határidejét.

A harmadik téma - szerintem a legfontosabb egyébként a lakhatás mellett ebből a csomagból - az egyes feldolgozóipari intézkedések közé tartozik, ahol akkumulátor-újrafeldolgozó üzemek kerülnek szóba. Zöldkollégák majd itt hosszan fogják nyilván taglálni azt, hogy ezek milyen súlyosságúak és milyen mélyfúrásokat jelentenek egy korábban egészséges területre. A helyzet az, hogy itt az a módosítás lényege, hogy az

iparügyekért felelős miniszter rendeletben jelölheti ki az akkumulátor-újrafeldolgozó üzemeket.

Többféle problémánk van itt ezzel. Egyrészt ez a „miniszteri rendelet” dolog nekünk mindig gyanús egy kicsit. Tehát amikor egy ellenzéki képviselőnek fogalma sincs a témáról, de azt látja, hogy majd a miniszter rendeletben, akkor mindig bekapcsol egy piros lámpa, hogy mit akarnak itt elbújtatni előlünk; ez néha igaz, néha nem. Jegyezzük meg azt, hogy amikor az iparügyekért felelős miniszter kijelöl egy ilyen akkumulátor-újrafeldolgozó üzemet, akkor itt van két feltétele ennek. Az egyik feltétel, hogy előzetesen elvégezzék a külön jogszabály szerint fontos előzetes vizsgálatokat. Kérdezem én: ha folynak előzetes vizsgálatok egy ilyen kétségkívül nagyon durva beavatkozással járó beruházás esetén, akkor ezeket az előzetes vizsgálati anyagokat miért nem egy parlamenti bizottság vizsgálja meg, miért nem ezzel foglalkozó szakemberek? Miért az van, hogy egy iparügyekért felelős miniszter rendeletben eldönti, és majd utána mehetünk tiltakozni? Mert ugye, rendre a tüntetők és a megmozdulások tekintetében azért jóérzésű ellenzéki képviselők is fellelhetők, mert érezzük azt, hogy nem egészséges az, amit most Csobánkán akarnak csinálni, az, amit máshol úgy akartak megvalósítani, hogy a lakosság se tudjon róla. Ott elmondta a polgármester, hogy nem volt ilyen beruházási szándék, meg nem akartunk mi ilyet, aztán most visszavonta azt, ami az elmondása szerint korábban nem is volt, tehát egy nagyon zavaros helyzet állt elő.

Én egy feloldását látom ennek az egész akkumulátoripari-akkufeldolgozós problémakörnek. Ez pedig az, hogy ne csak egy miniszternek legyen döntési jogköre rendeletben, hanem legyen egy pluszfeltétel: minden ilyen beruházás esetén sikeres helyi népszavazás hitelesíthesse azt, hogy ez megtörténhessen. Tehát a helyiek akarata ellenére ilyen gyáregységet vagy üzemet ne lehessen a nyakukra telepíteni, mert nem a miniszter, nem az ellenzéki képviselő, nem a parlament fogja viselni a károkat, hanem az, aki helyben él. Az a helyzet, hogy ezek a helyi népszavazások akkor lehetnének sikeresek, ha ezek a beruházások valóban hasznosak lennének Magyarország számára, és erről még korrekt félként kezelve meg is győznék a helyieket. Ez két olyan feltétel lenne, amelynek a teljesülése mindenki jólétét és egyébként, ami fontosabb, jóllétét is képes lenne növelni.

A helyzet az, hogy a kormány nem ebbe az irányba mozdult el. Eleve tudjuk, és még sokszor fogjuk vitatni az akkumulátoripari stratégiát. Ez önmagában egy szűk látókörű stratégia, ha csak erre akarnánk építeni Magyarország jövőjét, de most ebben a napirendben nyilván arról kell beszélnünk, hogy ne a miniszter jelölje ki ezt, hanem helyi népszavazás erősítsen meg minden ilyen beruházást. Ha ezek a követeléseink és ezek a javaslataink bekerülnek ebbe a csomagba, akkor sokkal könnyebben fogjuk tudni támogatni az egészet. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt reagálni szeretnék az eddig elhangzottakra. Nagyon köszönöm Fónagy János miniszterhelyettes úrnak a részletes exozéját, és köszönöm szépen Szeberényi Gyula képviselőtársamnak a kiegészítését, amit a törvényjavaslat kapcsán tett. Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselőtársammal kapcsolatban pedig azt tudom mondani, hogy számomra pontosan nem derült ki, hogy most támogatják-e a törvényjavaslatot, avagy sem. Volt a legelején a vezérszónoklatának egy furcsa utalása, hogy a jelen törvényjavaslat is egy olyan vita keretében folyik, amilyen tegnap itt a parlament ülésén lefolyt.

Hát, tisztelt képviselőtársaim, tegnap általános vitában hat nemzetközi szerződést tárgyaltunk itt a Parlament falai között. A hat nemzetközi szerződésből egyetlen volt, amelyben egy ellenzéki képviselő is vezérszónoklatot tartott, a többiben csak a Fidesz és a KDNP vezérszónoklatai hangoztak el az expozék mellett; ez az egy képviselő Balassa Péter jobbkios képviselő volt. Az a törvényjavaslat arról szólt, hogy megépült egy autópálya magyar részről is, most ősszel befejeztetik osztrák részről is a magyar-osztrák/osztrák-magyar határon, és hogy a határátkelőhelyen azt a 20 méteres szakaszt ki hogyan építse. Tulajdonképpen erről szólt az az idézőjeles vita, de tulajdonképpen egyetértettünk, hogy ez mindenkinek az érdekét szolgálja, tehát nem tudtam mire vélni képviselő úrnak ezen megjegyzését.

A jelen törvényjavaslat célja a pénzügyi közvetítő rendszert érintő alábbi törvények módosítása: a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény, a Magyar Nemzeti Bankról szóló, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló, a biztosítási tevékenységről szóló törvény, a kriptoeszközök piacáról szóló törvény, valamint a Magyar Export-Import Bank Rt.-re és az MFB-re vonatkozó, az ügyvezetők feletti munkáltatói jogkör gyakorlásának a meghatározása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A lakás-takarékpénztárakról szóló törvény módosítása a lakás-előtakarékoskodók anyagi körének bővítését szolgálja és a felhasználási célok bővítését is. Mindezzel a módosítás hozzájárul a hosszú távú megtakarítási hajlandóság növeléséhez és a lakáscélok finanszírozásának elősegítéséhez. A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítását pedig az indokolja, hogy az MNB elválhassa az Európai Unióban újonnan felállítandó pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni hatóság hatásköréből eredő és ráháruló feladatokat. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény módosításával pedig a belső hitelek korlátozása

a továbbiakban nem a nagykockázat-vállalás fogalmához, hanem a határértékéhez igazodik. A kriptoeszközök piacáról szóló törvény módosítása pedig a már működő kriptoeszköz-szolgáltatók vonatkozásában hosszabb átmeneti időszakot biztosít a működési engedély megadására a Magyar Nemzeti Bank engedélyezési folyamatában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák Önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lényegében ez is egy szokásos salátatörvény-javaslat, most sem sikerült tisztán a címének megfelelő tartalmat előállítani. Ezen igazából ennyi év után már különösebben nem is csodálkozunk, fenn sem akadunk ezen. Ezzel összefüggésben én inkább itt az akkumulátor-újrafeldolgozó üzem létesítésével, engedélyezésével, egyáltalán az akkumulátorgyár-őrülettel és a készpénzhasználattal kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot megosztani Önökkel.

Ez a nyár többek között arra is jó volt, hogy kiderüljön az, amihez egyébként nem kellett egyetemi diploma; nem kellett egyetemi diploma annak megállapításához, hogy a 2034-es határidő, ami elvileg arról szólt, hogy onnantól kezdve már csak elektromos autók kerülhetnek forgalomba, teljesen irreális, légből kapott, egy globalista lobbicsoport jól megfontolt érdekein kívül nem érdeke sem az autótulajdonosoknak, sem egyébként a nemzetgazdaságoknak. Teljesen irreális!

(13.00)

Ezt egy műszaki-gazdasági evolúciónak gondolták, de egy evolúciós zsákutca lett belőle, és a nyáron egyre-másra jelentek meg a hírek arról, főleg a német autóparral kapcsolatban, hogy az autógyártók már kezdeményezik ennek a határidőnek a jelentős kitolását vagy meghosszabbítását. Hiszen még a német autótulajdonosok, a német társadalom teherbíró képességével sem arányos az a vállalás, amit egyesek olyan könnyen megfogalmaztak. Egyébként egy teljesen félreértelmezett, ha úgy tetszik, a szó legrosszabb értelmében véve sötétzöld szemlélet ez, hiszen megfelelnek azokról a valódi szakvéleményekről, amelyek szerint egy elektromos autó előállítása és működése a teljes életciklust tekintve sokkal jobban megterheli a környezetet, mint egy hagyományos benzin- vagy gázolajüzemű, de főleg benzinüzemű autó működése a teljes életciklus során.

Önök pedig csak azt hangsúlyozzák, átvéve a globalista mantrát, hogy a működtetés, az üzemeltetés mennyire gazdaságos, mennyire környezetvédő, mennyire környezetbarát. Csakhogy egy autó működése nem ott kezdődik, amikor megvásárolják, forgalomba helyezik és elkezdik használni, hanem az onnan kezdődik, hogy az első alkatrészt, az első darabot összerakják a gyárban. Nagyon sok ritkaföldfém szükséges ezeknek az előállításához, és lényegesen nagyobb mértékben terhelik a környezetet, mint a hagyományos autók előállítása.

Ráadásul egy hagyományos autó, ha véget ér az életciklusa, körülbelül 90 százalékos arányban újrahasznosítható. Egy elektromos autó mindössze 45-50 százalékban. Tehát megint csak kiderül az a turpisság - bár ez meglehetősen enyhe kifejezés -, az a globális méretű átverés, szélhámosság, csalás, hogy igazából nem alkalmas a nevének, az elnevezésének megfelelő funkció ellátására, abszolút nem szolgálja a zöldezést, semmi köze a környezetvédelemhez. A pénzről, a haszonról, a profitról szól minden, arról, hogy egy szűk csoport megint tejben, vajban, mézben, 24 karátos aranyban fürödjön, míg az autótulajdonosok, az autótulajdonosok pedig majd jól ráfaragnak.

Mivel a német gazdaságban a német államnak sincs most annyi pénze, hogy komoly állami támogatási programokat írjon ki, ezért ezek az autók nem is különösebben fogynak. Legalább kétszer annyiba kerülnek a hírek szerint, mint egy normál benzinüzemű gépjármű, és hát persze önerőből sem a németek, sem más országok állampolgárai nem szívesen vásárolják meg. Egyáltalán nem kialakult a töltőállomás-hálózat, tehát messze vagyunk még attól, hogy ezeket a gépjárműveket rendeltetésszerűen lehessen használni és zavarmentesen lehessen üzemeltetni. Szilárd meggyőződésem, bár nem vagyok mérnök, hogy főleg a japán gyártmányú szívó benzinmotoroknál jobbat nem találtak ki, nem fedeztek még fel. Hihetetlenül megbízhatók, takarékosak, a legkevésbé környezetszennyezők, és akár évtizedekig lehet velük közlekedni. Én egy 21 éves Honda boldog tulajdonosa vagyok, több mint félmillió kilométer van az autóban, meg a gyári vezérlés. Az a vezérműlánc van az autóban, amivel a japán gyártósorról lejött, nem kellett hengerfejezni, nem kellett hozzányúlni, a motor teljesen patika, gyári állapotú, kiváló fogyasztási adatokkal, sőt még a vízpumpa is gyári benne.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De nem a saját autós élményeimmel akarom untatni Önöket, csak arra bátorítok utalni, hogy Japánban autót gyártottak és autót gyártanak - természetesen elfogultan mondom ezt -, míg Európában sok esetben ipari hulladékot, és ezt egyébként az úgynevezett korszerűnek mondható autókról is el lehet mondani. Ehhez képest, amit itt az elektromosautó-

lobbi kapcsán látunk, annak, higgyék el, semmi köze a környezetvédelemhez. Akkor beszéljenek arról, hogy így akarják újra megvezetni a világot, ez a legújabb lövőcsel, amire majd elugrik az emberiség nagy része, és így akarnak nagy pénzt zsebre tenni! Akkor értjük, akkor őszinte a beszélgetés. De ne keverjünk ide hagymázás zöldszempontokat!

S erre ráharap a magyar kormány, bár sokkal inkább sejtjük emögött a Mi Hazánk Mozgalom részéről azt, hogy a kínai hitelek felvételének, folyósításának feltétele, ki nem mondott, le nem írt, de hallgatólagos feltétele az akkumulátorgyár-építés örülete, ami az ország méretéhez, gazdasági és egyéb teherbíró képességéhez képest abszolút aránytalan. Ha ezt a pénzt a kisvállalkozások fejlesztésére fordították volna, ha ezt a pénzt, mondjuk, a magyar mezőgazdaság fejlesztésére fordították volna, ha arra gyúrnánk, ami igazából az erősségeink közé tartozik, akkor sokkal előrébb lennénk.

Amikor - s most már Magyarországról beszélünk - 32 százalékkal esett vissza egy év alatt ezeknek a gyáraknak a forgalma, akkor lehet látni, hogy ez az evolúciós zsákutca lassan közeledik a végéhez, falakba ütközünk, és ablakon kidobott százmilliárdokról beszélünk. Ha lehet hinni a híreknek - egyébként önök nem cáfolták -, csak a debreceni akkumulátorgyárhoz 300 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást fognak kapni a kínaiak. Nagyon örülnének a magyar kisvállalkozások, főleg azok, amelyek nem tartoznak az önök érdekköréhez, egy ilyen nagyvonalú gesztuspolitizálásnak, egy ilyen nagyvonalú támogatásnak, mondjuk, új munkahelyek létesítéséhez, meglévő munkahelyek megtartásához, eszközfejlesztéshez, gépparkfejlesztéshez. Jól el tudnánk beszélgetni arról, hogy mivel lehetne támogatni ezeket a kisvállalkozókat.

Ezt csak azért mondom el, mert egy elvileg pénzügyi közvetítői tevékenységről szóló törvényjavaslat 17. §-ában önök elrejtik azt az egyáltalán nem lényegtelen megjegyzést vagy rendelkezést, hogy mindenkoron az iparügyekért felelős miniszter dönt majd az akkumulátor-feldolgozó üzemek helyéről, helyszínéről. Kétharmados felhatalmazással, totális hatalommal, teljhatalommal uralják ezt az országot 14 éve. Mi szükség van ilyen rendelkezésekre, ilyen bújtatott megfogalmazásokra? Talán azért, hogy ne lángholjanak fel újra és újra a viták ezzel kapcsolatban, ami már egyébként idén június 9-én is számottevő szavatvesztést, bizalomvesztést okozott önöknek. Ám ez az önök problémája, sokkal nagyobb baj az a természetkárosítás, amit akár egy akkumulátorgyár, akár egy újrafeldolgozó üzem jelent.

Nagyon érdekes - és ezt a víziközmű-szolgáltatókról szóló vitában fogom kibontani -, hogy amíg egy mezőgazdasági célú öntözésre, amely a felszín alatti vízkivételek körülbelül 1,6 százalékát érinti, szinte nem adnak ki az önök által politikailag kézi vezérelt hatóságok új vízjogi létesítési engedélyeket, addig a pénzügyi közvetítői tevékenységről szóló törvény kapcsán az akkumulátorgyárakhoz meg az újrafeldolgozó

üzemekhez szükséges extrém vízkivételhez - ami aztán durván terheli a felszín alatti vízkivételt és a felszín alatti víz mennyiségét - korlátlanul lehet engedélyt adni azért, mert a legfelsőbb politikai érdekek ezt kívánják. Fogalmazzuk meg: gyakorlatilag Orbán Viktor és a kínai elnök akarata, szándéka ezt kívánja meg. Semmi más nem fontos! Ha ők ezt ketten kitálaták Pekingben meg Budapesten, akkor, mindegy, ha belepusztulunk is, ennek így kell lenni, még ha sem gazdaságilag, sem környezetvédelmileg és semmilyen más szempontból nem indokolható, és rendkívül káros már rövid távon is.

Aztán itt van egy másik kérdés, hogy közelebről is rákanyarodjak erre a javaslatra: önök megint utcai harcosnak mutatják be magukat, főleg a miniszterelnök úr, de az árnyékoláson kívül valójában nem nagyon csinálnak mást. Éles küzdelembe, igazi küzdelembe nem bocsátkoznak a globális mult cégekkel, a bankokkal sem. Arra gondolok itt, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy meghosszabbították a különböző ágazati különadókat. Ez nagyon helyes. Ha itt a mondat végére érnének, akkor a Mi Hazánk Mozgalom lenne az ellenzékéből az egyedüli lelkes támogató. Csak hogy a mondat nem itt ér véget, hanem ott, hogy valójában mégsem akadályozták meg, hogy ezeket áthárítsák a bankok vagy a pénzügyi intézmények az emberre. Tehát végeredményben az ostor mégiscsak a magyar embereken csattan, és a magyarok fizetik meg a legkülönfélébb banki tranzakciós díjakban ennek az árát. A bankok hihetetlen kreatívak a jogcímeik megalkotásánál, megnevezésénél. Tényleg a magyar nyelv meg a szakzsargon legszélesebb tárházát vetik be ennek érdekében, és önök az éles küzdelem helyetti árnyékolás keretében nyilvánvalóan nem is akarnak ennek igazából utánajárni. Legalább 35 ezer forintja bánhatja egy átlagos bankszámla-tulajdonosnak az inflációt követően megemelt banki díjakat, mert itt az inflációkövető emelésnek a világon semmi akadálya nincs, és annak sem, hogy az ágazati különadókat is különböző trükkökkel mégiscsak visszahúzzák.

Na, de vannak ennél nagyobb gondjaink is, hiszen már-már úgy tűnt, hogy a készpénzhasználat alkotmányos védelmének megteremtése kapcsán konszenzus alakulhat ki a kormánypártok és a Mi Hazánk Mozgalom között. Ugyanis Orbán Viktor miniszterelnök többször megjegyezte, hogy támogathatónak tartja a Mi Hazáknak azt az elképzelését, mely szerint emeljük be az Alaptörvénybe a készpénzhasználat alkotmányos védelmét, pontosan a globális diktatúra, a globális örület kivédése, káros hatásainak csökkentése érdekében.

(13.10)

Szóbeli ígéret született, ezt az ígéretet még nem követték tettek. Kérdés, hogy önök, illetőleg a miniszterelnök úr hogyan áll ehhez a nagyon fontos kérdéshez. Megjegyzem egyébként, hogy amennyiben önök

azt a bástyát is feladják, akár rövid időn belül, hogy a készpénzhasználatnak alkotmányos védelmet adjunk, akkor nemcsak közvetlen veszélynek teszik ki a magyar embereket, például egy digitális összeomlás esetén - idén tavasszal is láttunk erre példát, amikor bizonyos bankoknál összeomlott az online rendszer, egyszerűen nem lehetett használni, nem tudtak hozzáférni az emberek a jogos tulajdonukat képező számlapénzükhöz -, hanem egyébként a magyar néplélek egy jelentős részét is megölik ezzel.

Pontosan tudják önök is, mi is, mindenki tudja ebben a teremben, hogy mennyire fontos védelmi szerepe, pufferzónája, szabad mozgástere van az emberek szempontjából a készpénzhasználatnak. Ha elszabotálják a készpénzhasználat alkotmányos védelmének megteremtését, akkor pár éven belül azzal fogunk szembesülni, azzal a Klaus Schwab-i örülettel, hogy gyakorlatilag csak és kizárólag digitális vagy elektronikus pénz fog működni. Ez hamarabb bekövetkezik, mint gondolhatnánk, ez hamarabb bekövetkezik, mint az elektromos autókra való átállás - remélem, az soha nem fog bekövetkezni -, és akkor gyakorlatilag kézivezérelt rabszolga lesz kivétel nélkül mindenki.

És ne jöjjenek itt nekem a készpénz előállításának, tárolásának, őrzésének, védelmének magas költségeivel, mert egyrészt a szabadságnak mindig ára van, másrészt ez vastagon bele kell férjen még egy gyengén működő ország költségvetési lehetőségének keretei közé is.

Úgyhogy én ezzel kapcsolatban várnék államtitkár úrtól választ, hogy alaptörvény-módosítással kapcsolatban, a készpénzhasználat alkotmányos védelmével összefüggésben mit tud elmondani, született-e erről a kormányban döntés, vagy elnapolták, esetleg elutasították egy újabb ígéretet megszegve. Nem gondolják-e fontosnak azt, hogy annak esetleg valami gátját kellene képezni, hogy a bankok áthárítsák az emberekre a különböző inflációkövető vagy azt meghaladó mértékben megemelt díjakat, illetve, hogy nem gondolják-e újra, akár itt a 16. §-sal összefüggésben az akkumulátorgyárakkal kapcsolatos evolúciós zsákutcsás politikájukat? Erre várnék tisztelettel pontos válaszokat. Köszönöm. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat, és folytatjuk munkánkat.

Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Én azt gondolom, hogy ebben a vitában a legfontosabb feladatunk az, hogy feltárjuk, hogy miről is szól ez a törvényjavaslat, mi a tétje annak, ha ezt megszavazzák, és hogy mi a valóság a kormányzati propaganda mögött.

Ugye, itt az expozéban, illetve a kormánypárti hozzászólásokban is alapvetően azokat a kormányzati propagandisztikus elemeket hallhattuk vissza, melyek arról szólnak, hogy az akkumulátorgyártás a jövő a magyar gazdaság számára, miközben nekem mély meggyőződése, hogy a vízkincsünk és a természeti kincseink, a termőföld feláldozása idegen akkumulátorgyártók érdekében ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel, és az nem más, mint a gyermekeink jövőjének a felélése.

Az már elhangzott itt képviselőtársaim hozzászólásaiból, hogy ennek a törvényjavaslatnak a legfontosabb eleme az, ami úgy szól, hogy felhatalmazást kap az iparügyekért felelős miniszter, hogy az akkumulátor-újrafeldolgozó üzemek helyszínét rendeletben állapítsa meg. Nos, itt az alapvetés, azt gondolom, hogy fontos és tisztázandó, és engedjenek meg egy példát, reflektálva itt az előttem felszólalókra. Palkovics miniszter úr az induló ciklus elején a miniszteri meghallgatásán kifejtette, hogy rossz iránynak tartja azt az akkumulátorstratégiát, amit a kormány meghatározott, és egy korábbi televíziós szereplésében úgy fogalmazott Palkovics korábbi miniszter úr, hogy az akkumulátorgyártás minden, csak nem környezetbarát és nem energiabarát. Akkor elmondta azt is, hogy egészen elképesztő energiaigényekkel jár egy-egy ilyen akkumulátorgyárnak a működése - például a Debrecenbe álmódott, tervezett és épített kínai CATL gyárnak az energiaigénye másfél paksi blokk energiaigényével vetekszik. És arról is tudhatunk - ez már egyébként a gazdaságfejlesztésért felelős miniszter úrnak a különböző nyilatkozataiból tudható és kiolvasható -, hogy ez az akkumulátorstratégia azt jelenti majd Magyarország számára, hogy 2030-ig 55 százalékkal növekszik meg Magyarország villamosenergia-felhasználása. Már csak ezekből kiolvasható, hogy ez egy egészen elképesztően irreális és megalapozatlan irány. Arról nem is beszélve egyébként, hogy milyen súlyos környezeti kockázatokat jelent mindez.

Mi történik egészen pontosan? Önök hoztak egy döntést, egy olyan döntést, amivel óriási mennyiségben hívtak, illetve hívnak Magyarországra különböző idegen akkumulátorgyártókat, illetve akkumulátor-hulladék-feldolgozókat. A kormány a döntése meghozatala előtt nem végezte el a törvények által is kötelezően előírt előzetes stratégiai vizsgálatot, ami megállapította volna azt, hogy a környezethasználat terén milyen kihívásokat jelent ez, tehát milyen árat kell fizessenek a magyar emberek, minden magyar ember azért, hogy önök ezt az egészen elképesztő és a nemzeti érdekekkel ellentétes tervet megvalósítsák.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A mai napig titkolják a legalapvetőbb információkat, amelyek egyébként a különböző üzemek energiafelhasználásával és vízfogyasztásával, vízigényével vannak összefüggésben. Önök folyamatosan arról beszélnek, hogy szigorú környezetvédelmi szabályoknak kell megfelelni, miközben sorban nem jelentős hatásúnak minősítették

ezeket a tervezett üzemeket, és ennek megfelelően mentesítették őket a megfelelő szigorú környezetvédelmi engedélyezési eljárások alól.

Sajnos azt is láthatjuk, hogy mind az akkumulátorgyárakban, mind pedig a már meglévő akkumulátorhulladék-feldolgozó üzemekben botrányok sorozatát látjuk, és mondhatjuk, hogy rendszer szinten veszik semmibe és sértik meg a magyar jogszabályokat ezek az üzemek. Sorra olvashatjuk - akit érdekel, természetesen sorra olvashatja - a különböző hatósági vizsgálatok eredményeit, hogy például a dél-koreai cégnek a két magyarországi telephelyén vizsgálatról vizsgálatra egyre rosszabb lett a helyzet egyébként a jogszabályok betartása, a környezeti értékek védelme és egyébként a munkavállalók biztonsága szempontjából. Jól látható, hogy egyébként önök semmit nem kívánnak tenni azért, hogy ezeket a gyárakat, a már meglévő gyáraknak a működését keretek közé szorítsák, és rákényszerítsék őket valóban hatékony eszközökkel, hogy ezek az üzemek betartsák a jogszabályokat.

Sőt, a tegnapi napon ismét példáját láthattuk annak a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülésén, hogy önök nemhogy nem tesznek semmit a követelmények szigorítása érdekében, de ha valaki ilyen irányú indítványt terjeszt elő, megakadályozzák, hogy az egyáltalán ide kerüljön a plenáris ülés elé. Óriási kihívás, hogy amellet, hogy önök ráerőltettek az országra egy ilyen elképesztő akkumulátorstratégiát, most következik az a fázis, hogy a már most meglévő és egyébként tervezett óriási akkumulátorgyártó kapacitások mellett akkumulátorhulladék-feldolgozó kapacitásokat is építeni akarnak. Tudjuk, hogy ez rendkívül veszélyes technológia, rendkívül veszélyes folyamat, és óriási kockázatot jelent ez a fajta kötelezettség Magyarországra nézve, és itt adnának egy kizárólagos jogot, egy egyszemélyi döntési jogot a miniszter úrnak.

Tudjuk azt, hogy az akkumulátorhulladék feldolgozása technológiai szinten még gyerekcipőben jár, de már most megmutatta ennek a technológiának a zsákutcsát mivoltát és egyébként az elképesztő veszélyeit. Ugye, tudjuk azt, hogy ezeknek az akkumulátorhulladékoknak már a tárolása és az elhasznált akkumulátoroknak szintén a tárolása és a szállítása is óriási veszélyt jelent, a feldolgozás pedig kockázatos folyamat mind balesetveszély, mind környezetszennyezés szempontjából, elképesztően energiaigényes, vízigényes és rendkívül drága. Gyakorlatilag jelentős állami támogatás nélkül nem elképzelhető az akkumulátorhulladék-feldolgozás, tehát ez mind környezeti, mind biztonsági, mind gazdasági szempontból egy nettó ráfizetés Magyarország számára.

Mindamellet, hogy ilyen botrányokat, ilyen tűzeseteket, robbanásokat látunk egyébként a meglévő hulladékgyártó üzemek között, olyan eset is volt, amikor a hatósági ellenőrök is rosszul lettek, amikor beléptek egy ilyen akkumulátorhulladék-feldolgozóba. Önök a legalapvetőbb információkat is titkolják a nyilvánosság előtt.

Egyébként itt hadd idézzek egy másik kormánypárti politikust vagy korábbi politikust, Kaderják Pétert, aki korábban államtitkár volt, most az Akkumulátor Szövetségnek, tehát mondhatjuk, hogy az akkumulátoripari lobbinak a vezetője. Ő egy nagyon világos nyilatkozatot tett, és elmondta, hogy amíg ilyen robbanások, botrányok, szennyezések, balesetek kísérik a hírekben az akkumulátoripari beruházásokat, illetve gyárakat, addig senki ne gondolja azt, hogy a magyar emberek majd elfogadják ezt az iparágat mint zöld és előremutató technológia. Arról beszélt Kaderják Péter, hogy alapvető érdek az, hogy ezekről a kérdésekről világos tájékoztatást adjanak az embereknek és a társadalomnak, és a megfelelő vitákat le lehessen folytatni. S még arról is beszélt Kaderják Péter, a Fidesz egyik alapító tagja, korábbi fideszes politikus, hogy nem a helyi szervezetek, a helyi városi közösségek által grüндolt ellenálló csoportok feladata az, hogy megvédjék a természeti kincseinket, a nemzeti érdekeket és a lakossági érdekeket, hanem ez egy állami feladat, az államnak kötelessége megvédeni a természeti kincseinket és a vízkincsünket.

Ehhez képest önök titkolóznak, a legalapvetőbb információkat sem adják ki, és amikor - egyébként erről szó esett már, hogy mennyire aktívak, mondjuk, ellenzéki politikusok az ilyen viták során -, amikor én rendkívüli tematikus bizottsági ülést indítványozok és szervezek, hogy jöjjenek el az ágazat érintettjei, szereplői, döntéshozói, és ott legyen egy átfogó vita, és adjanak információkat, akkor nem vesznek részt.

(13-20)

Hozzáteszem, Sziijártó Péter személyesen tett ígéretet egy olyan bizottsági ülés megvalósítására, ahol az akkumulátorhulladék-feldolgozás stratégiai kérdéseit át lehetne beszélni. Több hónapon keresztül próbáltam egyeztetni Sziijártó miniszter úrral, illetve Joó Istvánnal, a HIPA vezérigazgatójával, a Nemzeti Befektetési Ügynökség vezérigazgatójával, és képtelenség volt az ígéretet behajtani egyébként Sziijártó miniszter úron. Önök nem tették lehetővé, hogy ez a Kaderják Péter által is szorgalmazott társadalmi párbeszéd elindulhasson.

Néhány példa arra, hogy milyen kérdésekre nem adnak választ, mit titkolnak. Nem adnak választ arra, tisztelt miniszterhelyettes úr, hogy jelenleg mennyi akkumulátorhulladékot tárolnak Magyarországon. Nem beszélnek arról, hogy mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy a már most gomba módra szaporodó illegális akkumulátorhulladék-telepeket, ezeket a lerakókat fől számolják, és hogy újak ne létesülhessenek. Nem beszélnek arról, hogy milyen kormányzati tervek vannak a veszélyes hulladékok elképesztő mértékben növekvő mennyiségének a feldolgozására. Folyamatosan ködös megfogalmazásokat hallok kormányzati szereplők részéről, hogy pontosan milyen kötelezettsége van Magyarországnak.

De én azt gondolom, ideje tiszta vizet önteni a pohárba. Önök valóban úgy gondolják, hogy az itt megtermelt vagy létrehozott akkumulátormennyiséget teljes egészében majd ide vissza akarják hozni, ha annak lejárt az üzemideje, és itt akarják újra feldolgozni? (Zsigó Róbert: Persze.) Vagy adott esetben még más országból is próbálnak idehozni majd elhasznált akkumulátorokat, hogy annak a veszélyes feldolgozási folyamatával is nekünk kelljen megküzdeni? A szabályozások tekintetében sem adnak világos és egyértelmű választ, maximum egyébként ilyen szakmai háttérbeszélgetéseken; ilyen nyilvános fórumokon én még soha nem tapasztaltam ezt.

Nem mondják meg világosan, nem adnak választ arra a kérdésre, hogy pontosan hány akkumulátorhulladék-feldolgozó üzemet akarnak Magyarországon létesíteni, hol kívánják ezeket létesíteni, és milyen kapacitást jelentenének majd ezek az üzemek.

Az egészen megdöbbentő, tisztelt miniszterhelyettes úr, hogy a tegnapi bizottsági ülésen, a Fenn tartható Fejlődés Bizottságában ismét egy olyan javaslat tárgysorozatba vételével próbálkoztam, ami arról szól, hogy a magyar jogszabályokat semmibe vevő, szennyező, botrányokat okozó üzemek esetében a büntetési tételeket olyan mértékben lehessen kiszabni, ez a hatóságoknak egy eszköz, ami arányban áll ezeknek a gyártóegységeknek a bevételével. Erre önök nemet mondtak.

Szintén indítványoztuk azt, hogy ha ezek az üzemek folyamatosan semmibe veszik a jogszabályokat, veszélyeztetik a munkavállalóik életét vagy egészségét, akkor lehessen visszafizettetni a hatalmas állami támogatásokat. Elhangzott, hogy százmilliárdos nagyságrendekről beszélünk. Ezekre is vagy erre is önök nemet mondtak.

Azt is javasoltuk, hogy ha van egy olyan üzem, amelyet semmilyen szankciókkal nem lehet törvényes működési keretek közé szorítani, akkor végleg be lehessen zárni. Önök erre is nemet mondtak a tegnapi bizottsági ülésen. Azt is indítványoztuk természetesen, hogy ha a botrányok miatt, mondjuk, bezárnak egy ilyen üzemet, akkor a tulajdonosi háttér egy másik cégen keresztül ne jöhessen vissza a piacra. Ezt is önök megtagadták.

Tehát nemhogy szembenéznének azzal, hogy mi a valóság itt az akkumulátorüzemek körüli botrányokkal, és valóban olyan helyzetet teremtenének, hogy szigorú, tényleg szigorú szabályok közé szorítsák a már meglévő üzemeket, és ezeket a szabályokat be lehessen tartani, hanem önök lehetetlenné teszik, hogy valóban szigorú szabályokat alkossanak meg. Tehát egészen elképesztő, és nem értem a magyarázatát ennek.

Az egyik fideszes képviselő felszólalásában elmondta, hogy amúgy egyetértene ezzel, néhány fogalmi, megfogalmazási kérdéssel van vitájuk. Én rögtön jeleztem a képviselőtársuknak, hogy én ezt rögtön módosító javaslatként értelmezem, és átírom azokat a megfogalmazásokat, csak fogadják el, mégis elutasították. Ez elképesztő!

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Láthattuk, hogy Alsózsoltán egyébként a lakosság sikerrel akadályozott meg egy ilyen akkumulátorhulladék-feldolgozót. Ott úgy viselkedett egyébként a polgármester úr és a képviselő-testület, ahogy azt gondolom, hogy elvárható. Korrekt módon tájékoztatták a lakosságot, és több száz ember részvételével egy demonstrációban gyakorlatilag utat mutattak ennek az idegen akkumulátorhulladék-feldolgozónak. És Pécssett, a városomban, Pécssett is kimondta az önkormányzat, hogy a Pécs mellett kijelölt 600 hektáros beruházási területen semmilyen szín alatt nem akar akkumulátoripari beruházást, akkumulátorhulladék-feldolgozót látni a város. Itt Pécs legfontosabb vízbázisai fölött van az az ipari terület. Hozzáteszem, egyébként az önök párttársai közül is néhány a pécsi helyi politikában kimondta, hogy ők sem akarnak akkumulátorgyárat vagy akkumulátorhulladék-feldolgozót Pécs mellé.

De hogy történhet meg, tisztelt miniszterhelyettes úr, hogy kijelölnek Bicsérd település területén, Pécs közvetlen szomszédságában egy 600 hektáros beruházási területet, semmilyen módon nem kérdezik meg az érintett önkormányzatokat, úgy nem kérdezik meg Pécs városát, mint Bicsérdet, Kővágószőlőst, Kővágóöttöst, Pellérdet és a többi, az összes érintett önkormányzatot, vagy Zók önkormányzatát, hogy közvetlen az ott élő emberek életére fog kihatni, ha oda valamiféle veszélyes üzem épül. Pécs legfontosabb vízbázisai fölé jelölték ki önök mindenféle egyeztetés nélkül ezt a beruházási területet. Természetesen - idezőjelben - kiemelt kormányzati beruházásnak vagy nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházásnak minősítették, és azóta sem lehet találni egy olyan kormányzati szereplőt, aki világosan elmondaná, hogy mi a kormányzati szándék.

Nemrég miniszterhelyettes úrtól kaptam egy választ egy írásbeli kérdésre, ahol annyit mondott, hogy nem tárgyalnak akkumulátorgyártóval vagy akkumulátorhulladék-feldolgozóval. Ez öröndetes, hogy éppen abban a pillanatban nem tárgyaltak. De meg tudja-e erősíteni, tisztelt miniszterhelyettes úr, hogy nem is kívánnak tárgyalni akkumulátoripari beruházóval erre a bizonyos bicsérdi beruházási területre, ahol egyébként, ismétlem, Pécs legfontosabb vízbázisai vannak? Ha itt egyébként bármilyen olyan jellegű beruházás valósulna meg, ami jelentős ipari vízigenyű, az azt jelentené egyébként, hogy a pécsi lakosság ivóvízellátása körülbelül 90 százalékát biztosítani képes vízbázisok helyett egy sokkal gyengébb minőségű, a mohácsi partiszőlős utakról termelő vízbázist kellene alkalmazni lényegesen drágábban, lényegesen rosszabb minőségben, és mindez egyébként kockázatná is ezeket a pótolhatatlan vízbázisokat.

Köszönöm szépen, tisztelt miniszterhelyettes úr, ha a sok-sok hamvába holt próbálkozás után legalább itt, ezen a fórumon kapnánk választ ezekre az alapvető kérdésekre. Hangsúlyozom, nem azért, hogy nekem legyen válaszom, hanem azért, hogy tájékoztatni

lehesen a közvéleményt, illetve hogy itt közvetlenül is hallhassa mindenki, hogy pontosan milyen tervekkel rendelkezik a kormány. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem Fónagy János miniszterhelyettes urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Röviden reflektálnék.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm az elhangzottakat, különösképpen azért, mert módot ad nekem arra, hogy néhány olyan kérdésre kitérjek, amire az expozéban annak tartalma vagy kerete miatt nem volt lehetőségem, és reflektáljak az önök által felvetett néhány kérdésre.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam a lakás-takarékpénztárak általános helyzetével színesítette vagy bővítette jelen előterjesztésem kereteit. A jegyzőkönyv számára mondom, hogy annak idején abban viszonylag egyetértés volt, hogy a lakás-takarékpénztárak helyzetét rendezni kellett. Az akkor adott, egyébként ez egy évtizeddel, sok évvel ezelőtti lépés volt. Túlzott volt az állami támogatás, ezt egyébként számos uniós példa is bizonyította, ezekhez igyekeztünk igazodni.

Azt viszont képviselőtársaim emlékezetébe szeretném felidézni, hogy azóta számos program indult lakásfelújításra, nyílászárócsere, fűtés-korszerűsítésre, szigetelésre és más egyéb, speciális célra. Azt is szeretném ideidézni, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint még mindig sokan élnek elótakarékossági rendszerrel, végső soron az állam támogatása nélkül is.

Ugyancsak Z. Kárpát Dániel kollégám vetette fel a kriptoeszközöket, neki ez az egyik kedvenc szakmai témája, azt hiszem. Gondolom, ő sem vitatja, hogy most is van felügyelet, a NAV látja el. Ez természetesen nem annyira részletes, mint az MNB pénzügyi szakmai felügyelete, azonban, mint ahogy korábban e téma tárgyalása során elmondtam, és reményeim szerint ezt a választomat elfogadta, hogy ez az egész kriptoszabályozás egy uniós téma. Késnek az uniós háttérintézkedések, nekünk meg mindenképpen érdekünk, hogy ezeknek a nemzeti szabályozása során az uniós szabályokhoz igazodjunk.

(13.30)

Apáti képviselőtársam, de egyébként Keresztes képviselőtársam hozzászólása kapcsán is meg kell említenem vagy ide kell hoznom, hogy ez az előterjesztés kizárólag az akkumulátorgyártásnak a teljes

körforgásos gyártási körbe való bevonását és ezen belül is a gépkocsik használt akkumulátorainak, az egyéb háztartási akkumulátoroknak vagy a gyártás során keletkezett akkumulátorhulladéknak a teljesen zárt, teljesen biztonságos és számos előfeltétel által körbehatárolt feldolgozását és egy teljes, 100 százalékos feldolgozását és újrahasznosítását célozza. Tehát nem az akkumulátorgyártás egészét.

Amit itt képviselőtársaim forszíroztak, az elektromosgépjármű-gyártással kapcsolatos polémiákat: én erős indíttatást érzek, hogy a Közlekedéstudományi Egyesület elnökeként hosszabb értekezésbe folyjak ezzel kapcsolatban, de tartok elnök úr kritikai megjegyzésétől, hogy foglalkozzam a tárggyal, és ezért engedelmükkel csak az előterjesztés, az előttünk fekvő törvényjavaslat keretei között szeretném ismételtelen képviselőtársaim figyelmét felhívni arra, hogy a jelen előterjesztés azt célozza, mint előbb mondtam, hogy az akkumulátorágazat része legyen a körforgásos gazdaságnak, azaz a hulladékká vált gépjármű és ipari akkumulátorok feldolgozása olyan helyszíneken történjen Magyarországon, ahol ez a tevékenység biztonságosan, a lakosságra és a környezetre vonatkozóan kockázatmentesen folytatható.

Ennek érdekében az ezt a területet felügyelő miniszter egyébként köteles mindenfajta előzetes földtani, felszíni és felszín alatti vízhez kapcsolódó vizsgálatot elvégezni, és ezután jelöli ki a helyszínt. Meggyőződésem, hogy ennek a döntésnek a felelőssége mind szervezeti, mind a miniszter személyében név szerint megjelölt.

Mindezek alapján megköszönöm Vejkey képviselő úrnak és Szeberényi képviselőtársamnak a támogató javaslatát, és kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy az előterjesztés tartalmát és szövegét talán még egyszer átolvasva, annak céljaival egyetértve, azt támogassák. Köszönöm elnök úr a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tájékoztattam önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a 2025. és 2026. évnél a magyar tudomány évévé nyilvánításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/9263. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Most megadom a szót Zsigó Róbert úrnak, a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkárnak, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az 1825-27-es pozsonyi országgyűlésen történt meg az a nagyszerű esemény,

amely máig hatóan alapozza meg a magyar tudományosság fejlődését. Az országgyűlés 1825. november 3-i ülésén gróf Széchenyi István felajánlotta birtokainak egyévi jövedelmét egy Magyar Tudós Társaság megalakítására.

Emlékezzünk meg arról is, hogy Széchenyi példáját nyomban követte három másik nemes is: Vay Ábrahám, gróf Andrássy György és gróf Károlyi György. A Magyar Tudományos Akadémia megalapítását akkor még Magyar Tudós Társaság néven az országgyűlés az 1827. évi XI. törvénnyel hagyta jóvá. A Magyar Tudós Társaság alapszabálya vagy akkori szóhasználatlaltal élve rendszabása hangsúlyozta: az intézmény célja, hogy a tudományok és szép művészségek honnyelven műveltesse. Széles látókörű elődeink tehát idejekorán felismerték, hogy a nemzet boldogulása elválaszthatatlan a tudomány támogatása nélkül, és a magyar nemzet felemelkedése csak akkor lehetséges, ha a tudományok művelése anyanyelvünkön, azaz magyar nyelven történik.

2025-ben ünnepeljük ennek a nagyszerű felajánlásnak, a Magyar Tudományos Akadémia megalakulásának a 200. évfordulóját. A rákövetkező év, 2026 ugyancsak ünnep a tudományosság számára, mivel abban az évben emlékezzünk meg a Magyar Tudományos Akadémia könyvtára fennállásának 200. évfordulójáról.

Tisztelt Ház! A kormány meggyőződése szerint a kettős évforduló kiváló lehetőséget teremt arra, hogy Magyarország részéről bemutassuk a magyar tudósok és kutatók kiemelkedő eredményeit mind itthon, mind nemzetközi téren, népszerűsítve a magyar kutatást és innovációt a hazai és a külföldi közönség körében. Ennek keretében kiemelt cél, hogy a tudománypolitikáért felelős Kulturális és Innovációs Minisztérium stratégiai vezetése mellett a Magyar Kutatási Hálózat, a felsőoktatási intézmények és az MTA közreműködésével, a hazai és külföldi tudományos közösség bevonásával számba vegyük és bemutassuk a hazai kutatás-fejlesztés múltbeli és jelenkori sikereit, népszerűsítsük eredményeit, és ezzel az akadémiai ünnepet kibővítve a 2025-2026. évet a magyar tudomány évévé avassuk.

Az ünnepségsorozat célja a magyar tudományosság, kutatás és innováció, valamint az MTA elmúlt 200 évének feldolgozása és bemutatása. Kiemelt fontosságú ugyanakkor a magyar tudomány, kutatás és innováció mindennapi életünkben is megmutató szerepének, múltbeli és jelenlegi társadalmi szerepvállalásának, a tudomány szépségének, hitelességének és hasznosságának, társadalmi hatásának, valamint az innovációs eredmények gazdasági hatásának hangsúlyozása is.

„A magyar tudomány éve” programsorozat a hazai és külföldi magyar tudományos intézetek, kutatóintézetek, egyetemek, középiskolák és állami, kormányzati, önkormányzati intézmények bevonását célozza. A javasolt programban a tudományos intézmények kezdeményezései mellett a kormány kiemelt

célja a lakóhelyhez közeli események felkarolása, amely lehetőséget teremt arra, hogy a falvak, kisebb vidéki városok lakói is bekapcsolódhassanak a tudományos rendezvények szervezésébe, részesei lehessenek az emlékévnek.

A program része a külföldi tudományos műhelyek értéktérítő és megtartó tevékenységének bemutatása történelmi távlatokban és jelenkori tudományos eredményeiken keresztül egyaránt.

Magyarország abban a szerencsés helyzetben van, hogy a magyarok mindig is őszinte érdeklődést mutattak a tudomány legújabb vívmányai iránt, amit bizonyít a kutatók éjszakája vagy a magyar tudomány ünnepe rendezvénysorozat iránti évek óta történő érdeklődés is. Identitásunk része a magyar tudósok, feltalálók iránti büszkeség, néhányat megnevezve, gondoljunk csak Rubik Ernő bűvös kockájára, Karikó Katalin és Krausz Ferenc 2023-as Nobel-díjára vagy éppen Roska Botond idei Wolf-díjára!

Tisztelt Országgyűlés! Az önök elé beterjesztett előterjesztésben a kormány az Országgyűlés támogató döntését kéri arra vonatkozóan, hogy a méltó megemlékezés érdekében a 2025-2026. éveket a magyar tudomány évévé nyilvánítsa. Az országgyűlési határozatban az Országgyűlés, idézem: támogatja az akadémiai bicentenáriumi méltó megünneplését és az Akadémia, valamint annak könyvtára, alapításának tiszteletére a 2025-26-os éveket a magyar tudomány évévé nyilvánítja.

(13.40)

(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)

Támogatja és szorgalmazza olyan események szervezését, tudományos és művészeti alkotások, oktatási anyagok létrejöttét, amelyek alkalmasak a magyar tudományos és innovációs eredmények, a Magyar Kutatási Hálózat, valamint a felsőoktatási intézmények tudományos, kutatási és innovációs tevékenységének, továbbá a Magyar Tudományos Akadémia történetének bemutatására, a tudomány társadalmi, valamint gazdasági hasznosságának hangsúlyozására, a tudományos kutatói és innovatív vállalkozói életpálya népszerűsítésére. Felkéri a tudománypolitikáért felelős Kulturális és Innovációs Minisztériumot a magyar tudomány évéhez kapcsolódó programterv kidolgozására és a programok megszervezésének koordinálására a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Kutatási Hálózat, valamint a felsőoktatási intézmények bevonásával, továbbá felkéri a Magyar Tudományos Akadémiát a bicentenáriumi megemlékezés és eseménysorozat megszervezésére, valamint felkéri a kormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a bicentenáriumi megemlékezés és „A magyar tudomány éve” programsorozat megvalósítása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Kiemelt történelmi eseményekről illik kiemelt módon megemlékezni, különösen akkor, ha azok megítélése teljesen egységes, függetlenül világnézettől, politikai vagy társadalmi hovatartozástól. A Magyar Tudományos Akadémia megalakításának évfordulója alkalmából tervezett emlékév méltó megszervezésének érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az országgyűlési határozati javaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bodó Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszterhelyettes Úr! Kedves Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy szívmengető ez a dátumbeli közelség, amiről államtitkár úr is szólt, hiszen valóban már csak néhány nap van hátra, hogy ehhez a jeles évfordulóhoz elérkezzünk, amely a magyar tudomány számára, azt gondolom, egy nagyon markáns időpont és egy nagyon szilárd meghatározó alap.

Elhangzott, valóban, hogy 2025-ben a Magyar Tudományos Akadémia ünnepeli születésének 200. évfordulóját, 2026-ban pedig a Tudományos Akadémia könyvtára. Talán felmerülhet az a kérdés, hogy vajon miért is választjuk ezt külön, miért nem egyben ünnepelünk, emlékezünk, építkezünk, de hangsúlyoznunk kell, hogy azokban az időkben a könyvek, a könyvtár jelentősége egészen más volt, mint napjainkban. Szinte kizárólagos adathordozónak, kizárólagos információbázisnak számítottak, és lássuk be, hogy egy olyan érték alapjai lettek lerakva, amire, azt hiszem, a mai korban is nagyon büszkék lehetünk. Tehát mindenképpen jogos, hogy mind a két jeles eseményről mind a két évben meg tudunk majd emlékezni.

Talán a felvezetőből is egyértelmű, hogy mélyen egyetérték ezzel a gondolattal, és hiszem, hogy bizottságunk és a tisztelt Ház is reményeink szerint egyöntetűen fogja támogatni.

Nézzük az előzményeket, mert szerencsére azok is vannak! Mint ismert, a magyar tudomány ünnepéről a Magyar Tudományos Akadémia már 1997 óta megemlékezik, hivatalosan azonban csak 2003 óta ünnepeljük minden november 3-án, azon a napon, ahogy az itt elhangzott már, amelyen 1825-ben Széchenyi István és néhány más nagylelkű adakozó birtokainak jövedelmét felajánlották a Magyar Tudós Társaság megalapítására. Nagyon kiváló alkalom és kiváló lehetőség ez, mert, azt gondolom, a magyar tudomány bőven rendelkezik olyan értékekkel, amelyekre hazai és nemzetközi viszonylatban is fel tudjuk hívni a figyelmet, és ez az alkalom, azt hiszem, el is jött ennek az évfordulónak a kapcsán.

De mit is szeretnénk bemutatni? Mindenképpen a magyar kutatási és innovációs ökoszisztéma kiemelkedő eredményeit, népszerűsíteni kell a magyar kutatást, az innovációt, mert bizony a nemzetközi térben erős a verseny. Annak érdekében, hogy a tudománypolitikáért felelős Kulturális és Innovációs Minisztérium stratégiai vezetőként közreműködhessen, nyilván szövetségesekre is szükség van, és a Magyar Kutatási Hálózat, a felsőoktatási intézmények, maga a Magyar Tudományos Akadémia közreműködése elengedhetetlen, de mellettük nagyon-nagyon fontos hangsúlyozni, hogy a hazai és külföldi tudományos közösségek bevonása is elengedhetetlen, hiszen így teljes a kép, így tudunk a múlttól, a jelenről és a jövőről egy komplex, átfogó képet mutatni.

A javaslat szerint „A magyar tudomány éve” alkalmából elinduló programsorozaton részt vennének hazai és külföldi magyar tudományos intézmények, kutatóintézetek, egyetemek, középiskolák, állami, kormányzati, önkormányzati intézmények, és fontos, hogy a különböző programokkal a tudományos rendezvények szervezésekor a kisebb településekhez, a falvakhoz, kisvárosokhoz is eljussunk, ahogy miniszterhelyettes úr is szólt erről.

Felmerül a kérdés, hogy vajon ez az út mivel, milyen reménnyel kecsegtet. Ha végig tetszenek nézni jeles kutatóink életrajzát, és nyilván minden tiszteletem a fővárosiaknak, de nagyon sokan jöttek vidékről olyan kis intézményekből, kistelepülésekről, ahonnan a matematikai logika szerint kevés esély volt eljutni olyan szintekre, olyan ismeretek birtokába, mint ahova ők eljutottak. Vagyis ez számomra teljesen egyértelműen azt jelenti, hogy azokra a tehetségekre, akiket a magyar vidék tud produkálni, akiket a magyar vidék tud kitermelni akár országhatáron belül, akár országhatáron kívül, nagyon is oda kell figyelni, oda kellett figyelni régebben is. Ez az út teljesen egyértelmű.

Nem tudom megállni, hogy el ne mondjam például a választókerületünk vonatkozásában is, hogy Hajdúszoboszló esetében egy Gönczy Pál vagy egy Pávai-Vajna Ferenc, vagy Püspökladány esetében egy Karacs Ferenc milyen alapokat adott a maga szakterületén a magyar tudomány számára. Szóval, a példa, azt gondolom, ragadós kell hogy legyen, bizony menjünk el a főváros mellett kisebb vidéki városokba, falvakba is, és ott is halljanak, tudjanak ezekről a programokról, hátha ott is születik majd egy olyan fiatal ember, fiú, lány, aki majd néhány évtized múlva akár a Nobel-díj várományosaként, akár azt elnyerve is tovább öregbítheti a magyar tudomány hírét.

Az ünnepségsorozat keretében bemutatásra kerülne a tudományosság, kutatás, innováció 200 éve. Szerintem ez megint csak egy példa lehet a következő generáció számára, hiszen lássuk be, hogy ha ezek a jeles események nem kapnak igazán markáns figyelmet, akkor bizony a szem gyorsan átlép rajtuk, olyan sok információ van a napi életünkben, de talán ez a hívószó, ez az emlékév segít abban, hogy részletekbe

menően is oda tudjanak figyelni azok is, akik esetleg mérsékelt érdeklődést mutattak a korábbiakban.

Tisztelt Ház! Nem kétséges tehát, hogy a magyar kutatók, tudósok nemzetközi szinten is jeles eredményeket értek el, ahogy ez itt elhangzott korábban, kiválóan teljesítettek a nemzetközi erőterben. Tényleg azt kell mondanom, büszkeséggel kell említenünk például a két korábbi, nem túl régen Nobel-díjat kapott tudósunk nevét, Karikó Katalinét és Krausz Ferencét, tudomásom szerint ők is vidéki indíttatással bírnak, zárójelben jegyzem meg csak csupán. De elmondhatjuk, hogy tényleg olyan nemzetközi hírérdményeket értek el, amelyekre méltán lehetünk büszkéek, még akkor is, ha esetleg a kutatás már egyes területeken külföldre szólította őket, mert ott is helytálltak és ott is meg tudták mutatni, hogy milyen alapokat szereztek a magyar világban.

Képviselőtársaim támogató figyelmét, azt gondolom, nem is különösebben kell kérni, de mégis azt teszem záró gondolatként, hiszen szerintem nagyon is fontos, hogy a magyar kultúrára mindig és mindenkor, a magyar tudományra mindig és mindenkor kellő figyelem essék, hiszen ha a nemzeti értékeinkben valamiben tudunk valamilyen együttgondolkodást kifejezni, szerintem a tudományos világ mindenképpen ilyen. Bármennyire is úgy tűnik, hogy esetleg ez a mindennapi életünk szempontjából egy nem túl befolyásoló dolog, büszkéek vagyunk, halljuk, látjuk, gratulálunk, de én hiszem és úgy is néz ez ki, hogy a következő időszakban a világ abba az irányba halad, amikor ezek a tudományos kísérletek, ismeretek, sikerek nagyon gyorsan belopóznak a hétköznapi életünkbe.

(13.50)

Nem kell hozzá több évtized vagy akár még több idő is, hogy ezek a hétköznapi részévé váljanak. Egy-egy kutatási eredmény szinte néhány év után már ott kopogtat a háztartások ajtaján, része mindennapi életünknek, szóval én azt gondolom, hogy ezt a figyelmet és az emlékezést úgy a múlt kiváló tudósai, mint a jelen kiváló kutatói megérdemlik. Mindenképpen támogatnom ezt a kezdeményezést, és sok sikert kívánok a megvalósításhoz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Kálmán Olga képviselő asszony, aki jelezte, hogy felszólalását az emelvényről mondja el. Megvárjuk, míg a képviselő asszony felérkezik a szószékre. *(Kálmán Olga a szónoki emelvényre lép.)* Parancsoljon, képviselő asszony! Öné a szó.

KÁLMÁN OLGA, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Kormánypárti Képviselő! Úgy látszik, önöknek az emlékekben való kiteljesedés valamiféle önfeloldozást, remélt bűnbocsánatot jelent.

Ha valamit tönkretesznek, lerohannak, bekebeleznek, akkor előbb vagy utóbb kitalálnak rá egy emlékevet, amitől talán azt remélik, hogy mindenki úgy fog majd emlékezni önökre, mint akik támogatták, építették, fejlődését elősegítették az adott területnek.

Valahogy el kellene dönteni végre, hogy mit is ünneplünk, illetve miről emlékezünk meg jövőre, hiszen 2025-öt az Országgyűlés áprilisban már Jókai-és Klebelsberg-emlékévvé nyilvánította, de ettől még nem válik meg nem történetté mindaz, amit az oktatásban vagy a kulturális életben tettek.

(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt Bakos Bernadett váltja fel.)

Hát, el kell hogy keserítsem önöket: száz és ezer emlékevet is kitalálhatnak még, akkor sem fogja a történelem elfelejteni önöknek, hogyan rohanták le, tették tönkre az oktatást, hogyan tettek béklyót a kulturális és tudományos élet szabadságára.

A mostani határozati javaslat a 2025. és 2026. évről a magyar tudomány évévé nyilvánításáról szól. A javaslat lényege, hogy a magyar tudományos élet, a magyar tudósok, valamint a Magyar Tudományos Akadémia két évszázados munkásságát méltó módon ünnepeljék meg, különösen az MTA és annak könyvtára kétszáz éves évfordulója alkalmából.

Az indoklás szerint az MTA bicentenáriuma alkalmat ad arra, hogy bemutassák Magyarország kulturális és innovációs eredményeit hazai, valamint nemzetközi szinten. Nos, hát van mit bemutatni. Mára odáig jutottunk, hogy az önök áldásos tevékenysége miatt a Magyar Tudományos Akadémia, a kutatóintézetek, az egyetemek megroppantak. A magyar kutatók többsége jelenleg nem részesülhet az európai kutatóhálózat adta lehetőségekből, kiszorultunk a Horizont- és az Erasmus-programokból, az egyetemi autonómia komoly válságot él át. Önök a demokráciával párhuzamosan fokozatosan faragják le a tudományos kutatás szabadságát is.

Szintén az indoklás szerint a tudomány évének célja, idézem: A magyar tudományosság, kutatás, innováció, valamint az MTA elmúlt kétszáz évének feldolgozása, bemutatása, a magyar tudomány, kutatás és innováció mindennapi életünkben is megmutatkozó szerepének, múltbéli és jelenlegi társadalmi szerepvállalásának, a tudomány szépségének, hitelességének és hasznosságának, valamint az innovációs eredmények gazdasági hatásának hangsúlyozása.

Mindezek kétségkívül fontos és méltó célok. Évezredes tapasztalat szerint viszont a tudomány eredményes műveléséhez mindenekelőtt két dologra van szükség: szabadságra és pénzre. Nos, és mi a valóság? Magyarország mindkét tekintetben rosszul áll. Ahogy egyre messzebb kerülünk a demokráciától, úgy tiporja földbe a kormány a tudományos életet is, és ezen a tényen egy tudomány éve sem fog változtatni.

Nem reménykedek abban, hogy a fideszes képviselő urak és hölgyek hisznek nekem, ezért idézem önöknek az ELTE egyetemi docensének, a berlini társadalomkutatási tudományos központ tudományos munkatársának, Kovács Krisztának a szavait. Ő így fogalmaz: A magyar kormányzat a tudományt a politikai cél eléréséhez szükséges eszköznek tekinti. És ha úgy látja, hogy ezt a célt valamilyen tudományos projekt vagy téma nem segíti, sőt, veszélyezteti, akkor jönnek a korlátozások.

Ha szétnézünk a történelemben, számtalan példát látunk arra, hogy az autoriter vezetők általában a nemzet egységesítését, az egységes közfelfogást szolgálják. És hát, kerülnek a racionális vitákat. Vajon miért? Mert ők akarják kinyilvánítani a közakaratot, meghatározni, hogy miről mit gondoljunk. Ezzel szemben egy demokratikus politikusnak a viták természetesek. Természetes az, hogy sokféle vagyunk, és sokféle nézetet képviselünk. Az egyetemek pedig megfelelő szinterei lehetnek a magas szintű racionális diskurzusoknak, ahol különféle álláspontok megjelenhetnek, és szabadon bírálhatók is.

Az ELTE tudományos munkatársának véleménye szerint Magyarországon ennek a lehetősége drámaian csökken. Ahogy fogalmaz - szintén idézem -: A kormány jelentősen korlátozza, szabályozza a tudományos intézetek és az egyetemek szabad működését is, és nehéz megmondani, hogy ennek az útnak a végén nem jutunk-e el majd egyszer arra a szintre, mint amikor Nicolae Ceaușescu felesége tudományos diplomát kapott, holott a nyolc általánost sem végezte el.

Tudják, egy demokráciában az a cél, hogy a tudomány, az egyén döntési autonómiáját és a közösségi döntéshozatalt segítse. A szabályozásra ott vannak az egyetem önszabályozó szervei, mint például a magyar egyetemeken a Szenátus. korábban ezek döntöttek oktatási és kutatási kérdésekben. Ma már nem. Magyarországon korábban az alapkutatást egyrészt az egyetemek, másrészt a Magyar Tudományos Akadémia kutatóhálózatai végezték. Ez az a két terület, amit teljesen megroppantottak önök az utóbbi időben. A magyar oktatói hálózat „Háttal Európának” címmel ki is adott egy tanulmánykötetet arról, milyen súlyos károkat okozott Magyarországon a 2010 óta regnáló Orbán-rendszer az oktatás, a tudomány, a kultúra és a média területén.

Ezt is idézem önöknek, hátha nem olvasták: Magyarországon folyamatosan sérülnek olyan fontos európai értékek, mint az emberi méltóság védelme, a széles körű hozzáférés biztosítása az oktatáshoz és a kultúrához, a társadalmi mobilitás feltételeinek megteremtése, a hátrányos társadalmi csoportok integrációja, a kulturális sokszínűség, a tudományos és művészi autonómia, a kulturális örökség védelme, a kiegyensúlyozott tájékozódáshoz fűződő jog, illetve a szakpolitikákban az olyan demokratikus normák, mint a társadalmi párbeszéd biztosítása, az átláthatóság. - olvasható tehát a kötetben.

Ezek közül melyiknek felelnek meg önök? A kulturális sokszínűség, a tudományos és művészi autonómia, a kiegyensúlyozott tájékozódáshoz fűződő jog, illetve a szakpolitikákban olyan demokratikus normák, mint a társadalmi párbeszéd biztosítása? Hát, ezektől önök úgy rettegnek, mint ördög a tömjénfüsttől! Arról nem is beszélve, ha valahol még egy kis - maguknak persze - aprópénzt látnak, azonnal arra is rárepülnek.

Nos, tisztelt mindenhez is értő, tudós Urak és Hölgyek! Méltán lehet büszke önökre a nemzet, hiszen amikor a jó kormányuk létrehozta az egyetemi vagyonkezelői közalapítványokat, akkor önök fáradtságot nem ismerve, egymást lökték fel egy-egy egyetem ajtajában, hogy ki ér előbb a zsírosbödönhöz, hogy abból aztán két kézzel habzsoljon be újabb egy-két milliót havonta. Ó, hát bocsánat, akarom mondani, a tudomány oltárához tülekedtek, hogy előremozdítsák hazánk szabad, független kutatói-oktatói munkásságát. Professzor Sziijártó Péter vagy adjunktus asszony Varga Judit és számtalan docens, úgymint Lázár János, Nagy István, Varga Mihály, mindmind azért küzdöttek, hogy szabad, független legyen a felsőoktatás és a kutatás.

A közérdekű vagyonkezelő alapítványok kuratóriumaiba és felügyelőbizottságaiba ültetett 250 személyből több mint harminc tag politikai köztisztviselő is volt egyben, tehát kormánytagokként dönthettek a magyar felsőoktatásról, az egyetemekről, az egyetemi keretszámokról, stratégiákról, magánszemélyként viszont a kuratóriumokban fel is használhatták ezeket a bennfentes információkat.

(14.00)

Tehát még egyszer mondom: jogalkotóként olyan fideszes országgyűlési képviselők döntöttek a felsőoktatási alapítványok létrehozásáról, összeférhetlenségi szabályairól, valamint a vagyonjuttatásról, azon belül pedig a kuratóriumoknak biztosított finanszírozásról, akik egyébként az érintett kuratóriumokban tagsággal rendelkeztek. Ügyes! Ez ám a kormánytól független, szabad egyetemi világ az önök felfogásában!

Csak hát az Európai Bizottságot nem sikerült meggyőzni ennek a magyar újításnak a zsenialitásáról, így aztán odalett az Erasmus Plusz felsőoktatási cserediákprogram és a Horizont Európa kutatási pályázati rendszer uniós finanszírozása. Végül a félkormánynak távoznia kellett a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványokból. Persze, még ebben is sikerült trükközniük, hiszen a miniszterek távoztak, de ugyanúgy tele vannak fideszesekkel az egyetemi kuratóriumok. A miniszterek helyett vezérigazgatók, neves üzletemberek, Mészáros Lőrinc rendszeres konzorciumi partnerei, Székesfehérvár vagy Győr akkori fideszes polgármesterei és a ma már KDNP-s Szili Katalin kerültek be. Szili esetében trükkösen oldották meg, hogy kuratóriumi tag maradjon: emlékszünk rá, februárban lemondott a

miniszterelnöki megbízotti posztjáról, de miniszterelnöki főtanácsadóként tért vissza, és ugyanazok a jogok illetik meg, ugyanazokat a feladatokat látja el. Nos, hát tényleg mindenkit hülyének néznek önök?

A tudományos életnek, a tudományos kutatásnak meghatározó szerepe volt az elmúlt évszázadok során Magyarország társadalmi és gazdasági sikereinek elérésében. A tudományos kutatás és innováció ma is az ország gazdasági fejlődésének a motorja. A rendszerváltás óta sok erőfeszítés történt annak érdekében, hogy a működő tőke bevonásával Magyarországra telepedjenek különböző kutatás-fejlesztési központok. Kiemelkedő szerepet vitt a Magyar Tudományos Akadémia és annak kutatóhálózata az egyetemi kutatók, valamint a vállalatok kutatás-fejlesztési tevékenységében.

A Demokratikus Koalíció mindig kiemelt figyelemmel kísérte a tudomány helyzetét. Tiltakozott az Orbán-kormány akadémiai hálózatot tönkretévő intézkedései, valamint az egyetemek közalapítványi formában történő privatizálása ellen.

A magyar tudomány kutatói és a magyar tudomány mutatói arra hívják fel a figyelmet, hogy nem csupán az anyagi támogatás növelése a fontos, hanem az is, hogy a magyar tudomány nemzetközi kapcsolatai mélyek és gyümölcsözőek legyenek; a kutatók megbecsültségét fokozzuk, mert ezáltal tudják leginkább szolgálni a magyar gazdaság és a társadalom felemelkedését. Nos, ezt veszélyeztetik önök a mérhetetlen hatalomvágyukkal, akarnokságukkal!

Azon ezer emlékévként sem fog változtatni, hogy az akadémia egyöntetű ellenállása, valamint a hazai és nemzetközi tudományos közvélemény határozott tiltakozása ellenére államosították az MTA kutatóintézeti hálózatát. Az állami fenntartásba vett kutatóintézeteket egy olyan testület irányítása alá helyezték, amelynek összetétele szavatolta a kormányzati célok megvalósítását és ezáltal súlyosan csorbította a tudományos kutatás autonómiáját. Az MTA kutatóhálózatát elcsatolták, és az újonnan létrehozott Eötvös Loránd Kutatási Hálózat alá szervezték. Az akadémia azonban ennél többet is veszített: át kellett adnia ingatlanjainak tetemes részét, illetve több program pénzügyi irányítását. A fiatal kutatókat támogató Lendület-pályázatokat ugyan továbbra is az Akadémia írja ki és bírálja el, de a finanszírozást az Eötvös-hálózat kapta meg.

A Magyar Tudományos Akadémia kutatóhálózatának átgondolatlan, hatástanulmányokat és előkészítést nélkülöző átalakítása ellen a Demokratikus Koalíció határozottan tiltakozott a 2019-es vitában. Hangsúlyoztuk, hogy egy ilyen mértékű átalakítás ilyen rövid időn belül tartós működési zavarokhoz fog vezetni.

A DK álláspontja szerint az Orbán-kormány a tudományos kutatás területére is rátette a kezét: a miniszterelnök kinevezettjei dönthetnek minden pénzről és a kutatások főbb irányairól is, súlyosan sérve ezzel a kutatás függetlenségét, szabadságát. Ezért a

Demokratikus Koalíció követeli, hogy adják vissza az MTA-nak az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramot és a kimagasló teljesítményű fiatal kutatók számára létrehozott Lendület-programot. Következő lépésben pedig az MTA támogatott kutatóhelyeinek is biztosítsák a független, politikai befolyásolástól mentes működését. Látják? Lenne még itt mit tenni!

Ha önök valóban a magyar tudományos élet, a magyar tudósok, valamint a Magyar Tudományos Akadémia két évszázados munkásságát méltó módon szeretnék ünnepelni 2025-ben és 2026-ban, akkor tegyék meg mindazt, amit a Demokratikus Koalíció követel a tudomány szabadsága érdekében! Ez lenne a valódi magyar tudomány éve. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportjának vezetője Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedi, akkor én az előterjesztés tárgyánál maradnék és ennek a nagyon fennkölt, fontos tudományos ünnepelésnek a hangvételénél.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar történelemben szívünknek nagyon fontos emlék 1825, hiszen a pozsonyi országgyűlésen a nemzeti kultúra és az anyanyelv érdekében ifjú gróf Széchenyi István felajánlotta az egyévi jövedelmét, amely kezdeményezés mellé azonnal odaállt Károlyi György, Andrássy György gróf és Vay Ábrahám is. Később még számosan csatlakoztak a felajánlók köréhez kisebb és nagyobb hozzájárulással, ezzel megteremtve a mai akadémia alaptőkéjét, amely az 1827. évi törvényben jött létre.

1826-ban gróf Teleki József adományával megteremtette a Magyar Tudományos Akadémia mai könyvtárának alapjait, amikor a 30 ezer kötetből álló családi könyvtárát felajánlotta a tudóstársaság részére. Az ezen események óta eltelt két évszázad alatt az Akadémia a magyar tudományos élet szerves részét képezte és képezi napjainkban is.

Ebből kifolyólag nehezebben találhatnánk méltóbb alkalmat, mint e két bicentenáriumi időpontot a magyar tudomány és a tudományos élet ünnepelésére. E programokkal az akadémiai ünnepet kibővítve, közelebb is hozhatjuk a magyar társadalomhoz a Magyar Tudományos Akadémia munkásságát, és szélesebb körben megismertethetjük az Akadémia két évszázad alatt elért eredményeit, amelyekre nagyon büszkék vagyunk, hiszen tevékenységünkkel életünk során többször is találkozhattunk. Gondoljunk például arra, ami számomra is oly kedves emlék, az iskolai nyelvtanórákra és az ott használt kötetre, a magyar helyesírás szabályaira.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk hagyományosan tudományokban és innovációban erős nemzet.

Ezt támasztja alá az is, hogy Magyarország 11. a világon az egymillió főre jutó Nobel-díjasok számát tekintve, hiszen díjazottjaink köre a tavalyi év során Karikó Katalinnal és Krausz Ferencsel bővült, ezzel 18 főre emelkedett a magyar származású Nobel-díjasok köre. Vitathatatlan a magyar tudósok és kutatók nemzetközi szerepvállalása és fontossága is, ugyanakkor ahhoz, hogy ez a trend a jövőben is fennmaradjon, fontos, hogy a fiatalok is megszeressék a tudományos életet, és ne nyűgként tekintsenek például a fizika- vagy kémiaórákra, hanem lássák a tudományos világ és az innováció nyújtotta széles körű lehetőségeket is. Közlebb kell hoznunk hozzájuk ezt a világot, melyre kiváló alkalmat jelent a Magyar Tudományos Akadémia és könyvtára megalapításának 200. évfordulója és az ekőre szervezendő ünnepségsorozat.

E két év alatt számos olyan élményközpontú program kerülhet megrendezésre, amely már fiatal, középiskolás korban is népszerűsíti a tudományközpontú gondolkodást. A kutatási és fejlesztési területek eddigi hazai sikereinek, az egyes kutatások eredményeinek, gazdasági felhasználhatóságának, társadalmi hasznosságának bemutatása pedig szintén hozzájárulhat a tudományos kutatói és innovatív vállalkozói életpálya vonzóvá tételéhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! „A magyar tudomány éve” programsorozat keretében megrendezésre kerülő események, tudományos és művészeti kiállítások, elkészülő oktatási anyagok mind-mind erősítik a magyar társadalom tudománybarát hozzáállását és gondolkodását, legfőképpen akkor, ha ezt nemcsak budapesti központtal, hanem a lakóhelyhez közeli események formájában is megvalósíthatjuk, ezzel is segítve, hogy a kisebb települések, városok lakosai is aktív, közvetlen résztvevői lehessenek a programoknak.

A projektbe nemcsak a hazai, de a külföldi tudományos közösségek is bevonásra kerülnek, ami egy fontos üzenet, ezzel is megerősítve a különböző tudományágak nemzeti és kultúramegtartó erejét.

(14.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy a XXI. század győztesei között maradhassunk, a magyar tudósoknak és kutatóknak a jövőben is vitathatatlan szerepük kell hogy legyen nemzetközi téren, az innováció területén, a tudományos és technikai élet előrehaladásában. A nemzet akkor marad versenyképes és akkor maradhat versenyképes, ha elsajátítja ezt a tudomány- és innovációvezérelt szemléletet. Mindezek fényében a KDNP frakciója támogatja az előttünk fekvő határozati javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én mint egyetemi tanár természetesen nagyon örülök annak, hogy a 2025-26-os esztendő a magyar tudomány éve lesz. Nagy várakozással is tekintek elébe, és a magam nevében azt mondhatom, hogy örülök neki és támogatom, hogy ez megvalósításra fog kerülni.

Azonban ünnepelni sokféleképpen lehet. Lehet úgy is, hogyha a múltból kiválogatunk néhány pozitív dolgot, azokat ismételtetjük, és elégedetten hátradőlünk, és azt mondjuk, hogy minden rendben van. Természetesen ünnepelhetünk úgy is, hogyha reálisan visszatekintünk, megnézzük, hogy vajon mi is történt az elmúlt évtizedekben vagy még nagyobb időtávon, és azokat megfelelően kritikusan értelmezzük, illetve az egész ünneplést felhasználjuk arra, hogy vajon hogyan lehetne előrelépni, hogyan lehetne az egész helyzetet valamilyen módon javítani.

Én azt gondolom, hogy sokkal inkább ez lenne a fontos és ez lenne a méltó ahhoz, hogy megfelelően ünnepeljünk, hogy próbáljuk meg kihasználni a lehetőséget arra, hogy a következő két esztendőben nagyobb figyelem irányul a tudomány felé, és ebből következően talán nagyobb lehetőségek lesznek arra, hogy javítsunk valamit a helyzeten.

Ebben a tekintetben tehát én egyetértek az előttem szóló képviselőtársammal, Kálmán Olgával, aki szintén ezt a részét hangsúlyozta, hogy nagyon fontos lenne az, hogy valóban tegyük meg azokat a lépéseket, amelyeket meg kell tenni. Mert ha megnézzük, hogy mi is történt az elmúlt időszakban, és ha a jövőre vonatkozólag szeretnénk összeállítani egy tervet, azt nyilvánvalóan csak úgy lehet, hogyha először elvégzünk egy állapotfelmérést, majd meghatározzuk a célokat, és a célokhoz aztán eszközöket rendelünk hozzá.

Nos, hogyha az állapotfelmérést nézzük és visszatekintünk, akkor sajnálatos módon azt kell látni, hogy az elmúlt 15 esztendőben a Fidesz-kormányok bizony nagyon-nagyon rossz tevékenységet folytattak, ami a magyar tudományt illeti, hiszen módszeresen tönkretették az iskolai oktatást. Egyfelől azzal, hogy igen kevés forrást juttattak az általános és a középiskoláknak, másfelől pedig azzal, hogy az oktatói és az iskolai szabadságot nagyon durván megnyirbálták a KLIK-rendszerrel, a kötelező oktatási sillabuszokkal és ehhez hasonló dolgokkal is. Ennek az eredményeit jól lehet látni a PISA-felméréseken, tehát eléggé egyértelmű, hogy már az alapokkal is komoly problémák vannak.

Aztán erre rátettek még egy lapáttal az egyetemek tekintetében az alapítványi formába való átrendezéssel, ahol a kuratóriumok kezébe adták a hatalmat, azoknak a kuratóriumoknak a kezébe, amely kuratóriumokat egyfelől telepakolták politikussokkal, másfelől pedig, hogyha nem is politikussal pakolták volna tele, akkor is olyan emberekkel, akik nem a tudományból jöttek. Tehát az a helyzet állt elő, hogy

tudományos kérdésekben döntéseket hozhatnak olyan emberek, akiknek nincs tudományos minősítése. Tehát a Pécsi Tudományegyetem, az én egyetemem kuratóriumában az öt főből négy olyan ember van, akinek nulla tudományos publikációja van az MTMT szerint. Nos, ez tulajdonképpen már önmagában is alaptörvény-ellenes, nem beszélve arról, hogy ennek milyen következményei vannak.

Nem véletlen egyébként az, hogy az európai uniós felmérések szerint a tudományos szabadság vonatkozásában Magyarország messze a legutolsó helyen van, nem egy kicsivel van hátrébb, mint a többiek, hanem nagyon-nagyon hátul van, és ez eléggé nyilvánvaló is, persze nem beszélve arról, hogy azért forrásokban ott sem dúskálnak. Éppen egy héttel ezelőtt beszéltem az egyik dékánal, az egyetemünk dékánjával, és azt közölte, hogy még jelen pillanatban is az a helyzet, hogy az egyetemi tanároknak az átlagos havi keresete 900 ezer forint körül van, tehát még egymillió forint alatt van, és ezt jelenti, hogy nagyon nehéz így elvárni azt, hogy valóban egyfelől a legjobb emberek maradjanak az egyetemen, másrészt pedig hogy valóban olyan munkát végezzenek, amilyenre szükség van.

A következő tördőfés, amelyet önök elvették és elhelyeztek a tudomány testén, ez pedig nem más, mint az MTA kutatóhálózatának az elvétele, amely egy igen durva beavatkozás volt, különös tekintettel azért, mert a kutatóhálózat fölé egy olyan irányító testületet raktak, amelynek az összetételét alapvetően a miniszterelnök határozhatja meg. Tehát ebből következően itt sem biztosított az, hogy a tudományos kérdésekben valóban tudományos testületek és tudományos emberek hozhatják meg a megfelelő döntéseket.

Azt gondolom, hogy jó apropó lehetne erre, hogy ha a jövő esztendő tényleg a magyar tudomány éve lesz, akkor miért ne lehetne visszacsinálni, és miért ne lehetne célul kitűzni azt, hogy akkor a tudományos kutatóhálózat kerüljön vissza oda, ahol volt, ahol a legjobb helye van, a Magyar Tudományos Akadémia felügyelete alá. Ez egy szép dolog lenne, ez egy szép célkitűzés lenne, és bizony nagyon sokan támogatnánk ezt a tudomány emberi közül, erről mélyen meg vagyok győződve.

A következő dolog, ami szintén fontos, az az innováció, merthogy a tudományt nem csak úgy önmagáért szeretjük. Bár nyilvánvalóan az is nagyon fontos, hogy próbáljuk meg minél jobban megismerni, megérteni azt a természeti környezetet és azt a társadalmi viszonyrendszert, amiben élünk, annak a működését, hanem sokkal inkább az is, hogy vajon hogyan lehet ezt befolyásolni, megváltoztatni. Itt nyilvánvalóan előjön a kérdés az innovációról, arról, hogy vajon Magyarországon hogy áll ez a kérdés.

Sajnálatos módon itt is komoly problémák vannak, hiszen kutatás-fejlesztésre még mindig nem költünk annyit, amennyit kellene költeni egy kis, nyitott országnak, mert itt nem is az európai uniós átlagot

kellene figyelembe venni, hanem sokkal inkább, mondjuk, a skandináv országok átlagát, ami GDP-arányosan 3,5-4 százalék. Nálunk alig 2 százalékot, sőt, még annál inkább kevesebbet költünk kutatás-fejlesztésre, és ennek a hatékonysága is igen alacsony.

Persze majd a miniszterhelyettes úr elmondhatja azt, hogy hú, nálunk az innováció és a kutatás-fejlesztés valami fantasztikusan jó eredményeket produkált az elmúlt időszakban. Én csak azt szeretném öntől kérni, hogy mondjon nekem néhány olyan magyar vállalkozást, magyar tulajdoni többségű vállalkozást vagy néhány olyan technikát, technológiát vagy néhány olyan terméket, amely az elmúlt 15 esztendőben került kifejlesztésre, és a világpiacon el lehet adni, tehát versenyképes. Tehát Mészáros Lőrincnek vagy Tiborcznak vagy a többieknek, több ilyen nagy NER-vállalkozónak milyen olyan termékei vannak, amelyek a high-tech iparágakba tartoznak, és amelyeket a világpiacon jól el lehet adni, exportbevételt lehet belőlük produkálni.

(14.20)

Azt gondolom, hogy ez lenne a mércéje a történetnek. Ha tud ilyet mondani, én hálásan meg fogom köszönni, mert nagyon szívmengető az, hogy 18 Nobel-díjasunk van, ugye, ahogy ezt képviselőtársam, Juhász Hajnalka megemlítette. Igen, hát, származását tekintve igen, de azért azt látni kell, hogy ezeknek a Nobel-díjasoknak a túlnyomó többsége nem Magyarországon szerezte meg a Nobel-díját, és nem magyar kutatóintézetekben végezte el, és az eredményeik nem Magyarországon hasznosultak. Még a két legutóbbinál, a friss két Nobel-díjasnál is megkérdőjelezhető, hogy mekkora részben származik ez a magyar kutatóhálózat eredményeiből, vagy pedig külföldről is, és vajon mekkora része fog majd itthon hasznosulni - adja isten, hogy minél nagyobb része. Ebben is azt gondolom, hogy lenne mit tenni a kormánzatnak. Azt gondolom, hogy mindannyian ezért szurkolunk és ezért drukkolunk.

Én azt szeretném zárszóként mondani, hogy nagyon örülök neki, hogy a '25-26-os esztendő a tudomány éve lesz. Arra szeretném önöket kérni, hogy valóban méltó módon ünnepeljük ezt meg, mégpedig úgy, hogy nézzünk realisan szembe azzal, hogy mi is történt az elmúlt időszakban, aztán pedig reális célokat tűzzünk ki, és azokhoz a célokhoz megfelelő eszközöket próbáljunk meg hozzátenni annak érdekében, hogy valóban egy minőségi változás menjen végbe a tudományos élet területén, és hogy meg tudjunk szabadulni ettől mélyrepüléstől, amelyben most már hosszú évek óta van a magyar tudomány. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabadi István képviselő úr,

aki szintén innen, az emelvényről fogja elmondani felszólalását. Megvárjuk, míg képviselő úr felérkezik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő határozati javaslatlaltal az Országgyűlés a Magyar Tudományos Akadémia és annak könyvtára megalapítása 200 éves évfordulója tiszteletére a 2025-ös és a 2026-os évet a magyar tudomány évévé nyilvánítja. A Mi Hazánk Mozgalom alapjaiban egyetért és támogatja.

Az ünnepségsorozat történelmi előzménye, hogy Széchenyi István 1825-ben birtokainak egyéves jövedelmét a Magyar Tudós Társaság alapítására ajánlotta fel - példaértékű lenne a mai világunkban is -, és ezzel lehetővé tette a Magyar Tudományos Akadémia megalapítását.

Támogatjuk a javaslatnak azt az elképzelését, hogy megmutassuk nemzetközi téren a magyar kutatás és innováció kiemelkedő eredményeit, népszerűsítve a magyar kutatást és innovációt nemzetközi téren. Egyetértünk azzal a célkitűzéssel, hogy Magyarország versenyképességének javításához egyetemi és vállalati együttműködésen alapuló innovációs fókuszú gazdaságpolitikára van, illetve lenne szükség, a gyakorlatban azonban nem ezt látjuk megvalósulni.

Ezért arról is kell beszélnünk, hogy melyek azok az ügyek, döntések, amelyeket ki kell beszélnünk ilyenkor, hátha javíthatunk rajta. A Mi Hazánk Mozgalom kulcskérdésnek nem a GDP külföldi működő tőkével való növelését, hanem a fejlődést tekinti. A humán erőforrásra épülő, magas hozzáadott értéket termelő ágazatokat kellene fejleszteni, melyek nemcsak a külföldi piacnak hoznak hasznot, hanem a magyar embereknek is. Nekünk nem az Európai Unió versenyképességi problémáival kellene foglalkoznunk, hanem a sajátunkkal, ugyanis az MNB versenyképességi rangsorában Magyarország egy év alatt két helyet csúszott vissza.

A kormány versenyképességi stratégiája a gazdasági növekedés mennyiségi tényezőire fókuszál, a versenyképesség minőségi tényezőire jóval kevesebb hangsúlyt fektet. Ez baj. Az MNB szerint Magyarországnak versenyképességi fordulatra van szüksége ahhoz, hogy újra fenntartható növekedési pályára álljon, az innováció ugyanis összefüggésben van a gazdasági eredményekkel.

Az MNB jelentése szerint a tudásalapú foglalkoztatás Magyarországon mindössze 12, de legjobb esetben is 13 százalék körül mozog. A KSH adatai szerint a nemzetgazdasági beruházásokon belül a kutatás-fejlesztési, vagyis a tudásberuházások aránya 2017 óta folyamatosan csökken, tavaly mindössze 0,65 százalék volt, tehát még 1 százalékot sem ér el. Ez azért van így, mert az új beruházások nem innovatív, hanem összeszerelő tevékenységgel járnak együtt, így nem hoznak létre új tudásalapú munkahelyeket.

Tavaly kutatás-fejlesztésre a GDP 1,39 százalékát fordították, ráadásul a ráfordítások felét a vállalkozások finanszírozták, 31 százaléka volt csak állami, 12 százaléka külföldi forrásból valósult meg. Az állami forrás felhasználásával kapcsolatban kifogásoljuk, hogy az egészségügyi fejlesztések helyett inkább iparra költenek, továbbá a mezőgazdasági fejlesztések helyett a politikai és társadalmi rendszerek fejlesztésére fordítanak energiát és pénzt. Ez komoly gondolkodásbeli tévút, legalábbis szerintem.

Kifogásoljuk azt is, hogy a tudománypolitikát a kormányzati szereplők írják, ami 2022-ig Palkovics László, utána Csák János, jelenleg pedig Hankó Balázs miniszter úr elképzeléseivel igazodik. Palkovics László a 2018. évi országgyűlési választások után az MTA kutatóintézet-hálózatát állami irányítás alá vonta, az MTA mintegy 300 milliárd forint értékű vagyonának használati jogát az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat kapta meg, ami jelenleg HUN-REN néven működik. Ezeket is hibának tartjuk. Csák János miniszter úr tavalyi döntéseivel a Nobel-díjas Krausz Ferenc által vezetett Molekuláris Ujjlenyomat Kutató Központot az alapítványi fenntartású Semmelweis Egyetem kapta meg.

A korábbi felszólalásaimban már többször kifogásoltam, hogy a Covid idején a negyedik Orbán-kormány létfontosságú közfeladatokat és több ezer milliárd forint állami vagyont szervezett ki kormányzati káderekkel feltöltött közérdekű vagyonkezelői alapítványokba. Ezzel sok más problémán felül az is probléma még, hogy a kutatók európai uniós forrásoktól esnek el, mert az Európai Bizottsággal való megegyezés hiányában idén szeptembertől a modellváltó egyetemek számára az Erasmus mellett a Horizont európai kutatási program sem érhető el. Ez is komoly hátrány.

Tisztelt Ház! Álláspontunk szerint nem lehet magyar jövőt tervezni a magyar tudás felemelése nélkül. Ennek érdekében egy olyan programot tervezünk, ahol a magyar tudás fog összpontosulni. Nem engedjük el a magyar feltalálót és kutatót külföldre, mert az egyik legnagyobb értéke a K+F-ben rejlik.

A Mi Hazánk Mozgalom szakértője azon néhány magyar kutató közé tartozik, aki nemzetközi tapasztalattal rendelkezik, jelenleg éppen a NASA-minősítésű kutatói vizsgát csinálja, ami a legmagasabb kutatói szint a világon. Mellette Eurostars-pályázatok elbírálásában vesz részt. Álláspontja szerint a kormány K+F stratégiája nem életképes, nem a piaci igényeket tükrözi, nemzetközi összehasonlításban Magyarországon az egyik legrosszabb a K+F menedzselése és hatékonysága. Tulajdonképpen senki nem érti a K+F projektek lényegét, hogy lesz egy ötletből egy olyan termék, amivel ki lehet lépni a világpiacra.

Az alapkutatással - új ismeretek feltárása, tudományos cikkek publikálása s a többi - még tisztában vagyunk, ha van piacképes ötlet, akkor valamilyen prototípus még el is készül, de a gyártáskész állapotig

már nem nagyon jutnak el a fejlesztések, a piacra lépésről nem is beszélve, a termékek nemzetközi piacra nem kerülnek ki. Ennek oka az, hogy nagyon kevés pénzt fordítunk a K+F-re, a jelenlegi összegnek legalább a tízszeresét kellene költeni, hogy ha tényleg azt akarjuk, hogy nemzetgazdasági szempontból ennek valódi hozzáadott értéke legyen.

Nincsen meg a kutatás-fejlesztéshez szükséges szervezeti struktúra, egyetemi infrastruktúra, tudás-transzferközpont, regionális központ, ahol értenék, mit kellene csinálni, és a szakemberek ráadásul háromhavonta cserélődnek. Így nem is lehet egy stratégiát végigvinni. A kiírt pályázatok sem megfelelőek, nem jók a pályázati kiírások, ezért azok az ötletek, amelyek piacképesek lennének, nem találhatnak forrást, nem tudnak kikerülni a világpiacra.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Szeretném felhívni a figyelmet még arra is, hogy nincsen a világpiacra új magyar világmárka. A dualizmustól kezdve minden időszakban voltak olyan magyar termékek - a villanymozdonytól az Ikarus buszig -, amelyek a világ minden részére eljutottak.

(14.30)

Az utolsó ilyen magyar fejlesztés - már hallottuk, elhangzott a Házban - a Rubik-kocka volt, de az elmúlt 20-30 évben nem tudunk ilyet mondani.

Az Unióból nagyon sok pénz jött eddig, ami nem hasznosult megfelelően, ezért célszerű lenne inkább nagy nemzetközi, például Eurostars-pályázatokon részt venni a magyar bürokrácia kikerülése érdekében. Magyarországon jelenleg az az irány, hogy minél több nyertes pályázat legyen, majd olyan kevés pénzt adnak egy-egy pályázatra, hogy a fiókon kívül nem is termelnek semmit. Piacra lépéshez egyáltalán nem is jut forrás. Hiányzik az a szemlélet, hogy olyan terméket fejlesszünk, amit a világon más is megvenne.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem az egyetlen nemzetgazdasági alapú egyetem, ahol még vannak fejlesztések és szakemberek, ahol még megkeresik a cégek az egyetemet, hogy fejlesszenek. Ennek köszönhetően bevételeik jelentős része a piacról származik, mert a kutatók olyan tudással rendelkeznek, amit a piac megfizet. A kormány hogyan hálálja ezt meg? A kormány zsarolása ellenére ellenállt még a modellváltó törekvéseknek is, azon az áron is, hogy tavaly télen például nem kaptak fűtésre pénzt, ezért például a kozmikus geodéziai intézetben, ahonnan az összes GPS fut, a kutatók 5-12 fokban nagykabátban dolgoztak. Hát, így nem érdemes meghálálni a tudást, és ez önmagában botrányos és elfogadhatatlan, illetve meggyőződésem, hogy ez egy kormány szégyene kell hogy legyen.

A Mi Hazánk Mozgalom szerint a kutatás-fejlesztés a nemzetgazdaság alapját jelenti, fontos, hogy legyen magyar ötlet, iparjogvédelem, termék, gyártás és utána egy exportképes világszerte elismert márkánk. Éppen

ezért egyetértünk a határozati javaslattal, azzal nincs gond. Ugyanakkor a magyar tudomány évének nyilvánított következő két évben elengedhetetlennek tartjuk, hogy a kormány ne csak a magyar tudomány elmúlt 200 évével és annak elért eredményével foglalkozzon, hanem a jelennel is; teremtsen meg a piacképes kutatás-fejlesztés valódi feltételeit.

Végül felszólalásomat Kossuth Lajos idevágó gondolatával zárom: „Be kell vinni az életet a tudományba, hogy a tudományt kivihessük az életbe.” Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Zsigó Róbert miniszterhelyettes urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem visszaélve az ön és az Országgyűlés türelmével, de néhány dologra, engedjék meg, hogy válaszoljak.

Köszönöm mindazon képviselőknek, akik részt vettek a vitában, hogy elmondták a véleményüket, leginkább azoknak a képviselőknek köszönöm, akik az előterjesztésről mondták el a véleményüket. És próbálok arra is szorítkozni, hogy azokra a felvetésekre reagáljak, amelyek az előterjesztéssel kapcsolatosak. De Kálmán Olga képviselő asszony hozzászólásával kapcsolatban, aki többször is elmondta, hogy a jelenlegi kormányzat megroppantotta az egyetemet, a felsőoktatást és a kutatást, és nekünk köszönhető - idézőjelben a köszönhető szót -, hogy például az Erasmus-programban nem vehetnek részt a diákok meg a kutatók, szeretném javasolni, hogy ezt azért majd gondolja végig. Mert én azt gondolom, hogy nem nekünk köszönhető, hanem az Európai Bizottságnak és azoknak a baloldali képviselőknek, akik Brüsszelben őket támogatják. Hiszen a magyar kormány megadta a választ és meghozta a megfelelő intézkedéseket ahhoz, hogy ebben a programban részt vehessünk *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: És sikerült?)*, de az a helyzet, hogy nem sikerült ezt önknek támogatni. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)* Ha az elnök úrnak van lehetősége szót adni önknek, akkor szívesen megkérem, hogy adjon szót. Én egy szót nem szoltam, miközben önök elmondták kiváló hozzászólásaikat, úgyhogy ha kérhetem, akkor hallgassák meg a válaszomat. Viszont azt nem mondhatjuk, hogy nem teszünk meg mindent azért, hogy a magyar egyetemisták és a kutatók részt vehessenek nemzetközi tapasztalatok szerzésében. Mondok két példát.

Ön is említette vagy többen említették egyrészt a Pannónia-programot, másrészt pedig a HU-rizont

programot. A Pannónia-programot azért hoztuk létre, hogy a nemzetközi mobilitást továbbra is minden hallgató részére biztosítsuk, sőt jobb feltételekkel adjuk, mint az Erasmus+ program, hiszen teljes kreditelismerés van, amellyel a hallgatók tanulmányi előmenetelét garantálják, és magasabb ösztöndíjat is biztosítunk. A Pannónia-program idén 10 milliárd forint keretösszeggel indult, amelyből mindösszesen 8 ezer mobilitás valósulhatott meg a világ meghatározó egyetemén. Tehát nemcsak Európa, hanem a világ bármely vezető egyetemén vehetnek részt hallgatók részképzésben, mert fontos a hazai egyetemeinket bekapcsolni a teljes vérkeringésbe. Ezen program, a Pannónia-program keretében már több mint 4 ezer egyetemközi együttműködés jött létre. Idén augusztusban már 234 diák, szeptemberben pedig 550 diák kelt útra az Egyesült Királyságtól Dél-Koreáig, hogy meghódítsák a világot, és nemzetközi tapasztalatra tegyenek szert.

A másik új mobilitási ösztöndíjprogram a HURIZONT program, amely a felsőoktatási intézmények közötti bilaterális együttműködést célozza. Az idén erre a programra 8 milliárd forint kutatási támogatást biztosítottunk. Úgyhogy azt nem lehet ránk fogni, hogy annak ellenére, hogy igazságtalan, sőt sértő döntés született az Európai Bizottságban, amelyhez azóta is ragaszkodnak, ne tennék meg mindent azért - önkkel elletétben -, hogy a magyar egyetemisták és kutatók részt vehessenek a nemzetközi vérkeringésben.

Mellár Tamás képviselő úrnak szeretnék néhány dologra válaszolni. Egyrészt azt szeretném mondani, hogy ha most nem a 2025., 2026. évről szóló határozati javaslatról beszélünk, hanem úgy általában az oktatásról, akkor persze szívesen beszélnek önnek arról, hogy mi tettük-e tönkre az oktatást, amivel ön vádol bennünket. Szívesen beszélnek a tudományos szabadság kérdéséről is, és arról is, hogy komolyan gondolja-e azt, hogy az alapítványi egyetemeken a kuratóriumokban tudományos döntéseket hoznak. Ha erre mondana majd egyszer egy példát, akkor biztosan megvitátnám önnel, de az a helyzet, hogy ezek az egyetemek éppen azért jöttek létre *(Dr. Mellár Tamás közbeszól.)*, hogy biztosítsák az egyetemeknek a hosszú távú finanszírozását; hogy azok a kutatások, amelyek az egyetemen megvalósulhatnak, minél előbb egyébként a gazdaság részévé váljanak. Ön egy másik gondolatában pont azt hiányolta, hogy nem születnek, nem történnek olyan kutatási eredmények, amelyeket a gazdaság hasznosítani tud. Majd eldönti ön, hogy melyiket gondolta komolyan akkor, amikor mondta. A felszólalásának azon részére, ami önnek is kellemetlen lenne, most nem válaszolok, éppen az ön érdekében.

Szabadi István képviselő úrnak pedig csak annyit szeretnék mondani, hogy elég furcsa volt sok gondolatmenete, többek között az is, amikor azt mondta, hogy magyar kutatókat nem engednék külföldre, majd egy olyan kutatóval példálózott, aki szemmel

láthatóan külföldi tapasztalatokat szerzett és az önök tanácsadója, de hát mindegy, ezt is majd önök el fogják dönteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen azokat a hozzászólásokat, amelyek támogatták az előterjesztést, mert - még egyszer mondom - az előterjesztés a 2025., 2026. évről szóló a magyar tudomány évévé nyilvánításáról szól.

Csak idézni szeretnék az általam elmondott exposzéból azért, mert többen azt próbálták sugallni, hogy maga az előterjesztés és az, hogy a kormány ezt megtenné, a múltból szól - ez tévedés. Idézek az általam elmondottakból: az ünnepsorozat célja a magyar tudományosság, kutatás és innováció, valamint a Magyar Tudományos Akadémia elmúlt 200 évének feldolgozása, bemutatása. Kiemelt fontosságú ugyanakkor a magyar tudomány, kutatás és innováció mindennapi életünkben is megmutatkozó szerepének, múltbéli és jelenlegi társadalmi szerepvállalásának, a tudomány szépségének, hitelességének és hasznosságának, társadalmi hatásának, valamint az innovációs eredmények gazdasági hatásának a hangsúlyozása.

Azt szeretnék elérni, hogy a kutatás szabadsága megerősödjön. Azt szeretnék, hogy továbbra is erős legyen. Azt szeretnék elérni, hogy azok az eredmények, amelyeket a magyar kutatók elérnek, valóban fontos részei legyenek annak, hogy a gazdaságunk fejlődjön.

Most egy emlékévről szóló határozati javaslatról van szó. Azt kérem önöktől, hogy ha egyetértés van abban, hogy méltóképpen ünnepeljük meg a Magyar Tudományos Akadémia felállításának 200. és a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára működésének 200. évfordulóját, akkor támogassák az országgyűlési határozati javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Ház! Soron következik a **víziközműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9266. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon! Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A víz megbonthatatlan természeti elem, egy olyan, a jövőnket meghatározó gazdaságtámogató, gazdaságfejlesztő

elem, mely készleteinek megóvása mindannyiunk kötelessége. A vízzel való gazdálkodás alapvetése, hogy az állam kezében egy helyen legyen, ami hatékonyá, gazdaságossá, fenntarthatóvá teszi. A kormány célja, hogy a magyar családok biztonságos ellátása érdekében a minőségi ivóvíz-szolgáltatás hosszú távon biztosított legyen. A következő évtized legfontosabb feladata az ivóvízellátást nyújtó hálózat felújítása, valamint a szennyvízelvezetés és -tisztítás fejlesztése lesz.

A közösségi víziközmű-szolgáltatás hatékony működtetéséért az állam felel. Ezek a tevékenységek elsősorban szabályozó és ellenőrző jellegűek, de a víz-vagyon tulajdonosaként is az állam mindig mindenhol jelen van. Az ágazatot érintő kihívásokra rövid és hosszú távú megoldásokat nyújt a nemzeti víziközmű-közszolgáltatási stratégia, amely garantálja a víziközmű-szolgáltatás ellátásbiztonságát és műszaki-technológiai állapotának fenntartását, valamint a hálózat karbantartását és szükséges rekonstrukcióját.

Fontos kiemelni, hogy az önkormányzatok és a tulajdonukban álló víziközmű-szolgáltatók számára lehetővé vált, hogy részt vegyenek egy, a Nemzeti Vízművek Zrt. által koordinált integrációs folyamatban, amely lehetőséget biztosít az önkormányzatok részére, hogy víziközmű-vagyonelemek önkéntes alapon történő állami tulajdonba adása megtörténjen, és ezzel együtt az ellátási felelősséget is átruházza a magyar államra.

Az integrációt megelőző időszakban bekövetkezett gazdasági kihívások, például a villamosenergiaár-emelkedések következtében a szolgáltatók pénzügyi mutatói egyre gyengültek, a társaságok kétharmada veszteségesé vált, közel egyharmada pedig csődközeli helyzetbe került. Az integrációs program az elmúlt évben sikeres volt, hiszen 14 korábbi többségi önkormányzati tulajdonú víziközmű-szolgáltató csatlakozott az állami szolgáltatók köréhez, ami azt jelenti, hogy 931 önkormányzat döntött a csatlakozás mellett. Az integrációnak köszönhetően az érintett területeken kiemelt figyelem összpontosul az ellátásbiztonságra és a szolgáltatások színvonalának egységesítésére, annak növelésére, melynek során a szervezetek a jövőbeni gazdasági stabilitásra is szert tettek. Ez lehetőséget teremt a fejlesztési források hatékony elosztására és egy új víziközmű-szolgáltatói rendszer üzleti modelljének kialakítására, a szinergia adta lehetőségek kiaknázására.

Önkormányzati konzultációs tanácsok jöttek létre az állami tulajdonban lévő víziközművek szolgáltatási területein, víziközmű-szolgáltatóként egy-egy. A konzultációs tanácsok közvetlen kapcsolatot tartanak az önkormányzatok és a vízművek között, fórumai lesznek a szolgáltatók működésével kapcsolatos jelzéseknek, valamint a rekonstrukciós és fejlesztési tervek véleményezésének.

A víziközmű-szolgáltatók költségei között a villamosenergia-költségek mintegy 30 százalékot tesznek ki, egyes szolgáltatóknál akár a 40 százalékot is

kiteszik, ezért kiemelt fontosságú, hogy a meglévő rendszereink minél inkább hatékonyan tudjanak működni, illetve hogy a szolgáltatók saját energiatermelése növekedjen. Így a rekonstrukciós fejlesztéseken túl az energiahatékonysági beruházásokat is támogatjuk. Az állami tulajdonú víziközmű-szolgáltatók idén már 16 napelemrendszert helyeztek üzembe, és továbbiak előkészítése is zajlik. Azon az úton kell haladni továbbra is, amellyel biztosítható Magyarország energiatudatossága. A kormány a lakossági rezsi-csökkentés fenntartása mellett bevezette az országosan egységes nem lakossági díjakat, ezzel az ágazat egy új pályára állt.

Minden törvény életében eljön egy időszak, amikor az kiigazításra, pontosításra szorul. A hatósági tapasztalatok, a víziközmű-szolgáltatók megkeresései, valamint az ágazati ismereteink alapján, az ágazat hosszú távú, biztonságos és hatékony működésének biztosítása érdekében a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény tekintetében módosítási igények merültek fel. Jelen törvényjavaslat ezt a kiigazítást, pontosítást végzi el. A teljesség igénye nélkül felsorolok néhány kiemelendő módosítást. Az egységes víziközmű-szolgáltatói működési engedély ismételt bevezetésével csökkennek a víziközmű-szolgáltatók adminisztrációs terhei. Az új típusú egységes engedély bevezetése a víziközmű-szolgáltatási ágazatban elősegíti a hivatali határozatok egységességét formai és eljárásjogi szempontból, emellett a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal vonatkozó adminisztrációs feladatai is egyszerűsödnek.

Az egységes engedély bevezetése összhangban áll a víziközmű-szolgáltatási ágazatra vonatkozó további eljárások átalakítására vonatkozó törekvésekkel, például a gördülő fejlesztési tervek esetén is. A gördülő fejlesztési tervezés víziközmű-szolgáltatásban való használatának célja, hogy a víziközművek fejlesztésében, üzemeltetésében érintettek rendszeresen tekintsek át a rájuk bízott víziközművagyon; hosszú távon gondolkodjanak a szükséges felújításokról annak érdekében, hogy a víziközmű-szolgáltatás folyamatosan és költséghatékonyan biztosítható legyen; továbbá a területfejlesztés, a környezet- és természetvédelem, az ipari és mezőgazdasági fejlesztések figyelembevételével adják meg a szükséges beruházási igényeket.

A víziközmű-rendszerek energiahatékonyságát célzó beruházások forrásbiztosításának egyik módja az ESCO típusú finanszírozás, mely során az ESCO-társaság saját költségén felújítja, kicseréli és üzemelteti a létesítmény energetikai ellátó, felhasználó rendszerét. A megrendelőnek nem kell önrésszel hozzájárulnia az energetikai ellátó berendezések finanszírozásához, azt teljes egészében az ESCO-társaság finanszírozza, azonban a felújított, kicserélt energiaszolgáltató, energiafelhasználó berendezések az ESCO-társaság tulajdonába kerülnek a szerződés időtartama alatt. Erre azonban a törvény szerint jelenleg nincs lehetőség. Az ESCO típusú finanszírozás nagy előnye,

hogy a megrendelő önereje nélkül energia- és költségmegtakarítást eredményez, a megrendelő a korszerű rendszernek köszönhetően a megtakarításaiból fizeti ki az ESCO-vállalatot. A hivatal által három helyett öt-évente lefolytatott átfogó ellenőrzés esetén a végrehajtási szakasz, illetve az utóellenőrzés nem lesz átfedésben, így a víziközmű-szolgáltatók működésének hatékonyabb vizsgálatára lesz lehetőség, továbbá a víziközmű-szolgáltatókra háruló adminisztratív terhek is csökkennek.

Az eltérő víziközmű-szolgáltatási ágazatokhoz tartozó víziközműrendszerek, a víz és a szennyvíz között nem lehetséges a használati díj átcsoportosítása, azaz a keresztfinanszírozás tilalmának elve érvényesül, miszerint ezen díj nem tartalmazhatja az adott tevékenységen kívül eső egyéb gazdasági tevékenységei költségeinek, ráfordításainak fedezetét.

(14.50)

Emiatt gyakran előfordul, hogy a jó állapotban levő szennyvízrendszeren halmozódik fel a használati díj, a rosszabb állapotban levő ivóvízhálózatot viszont forrás hiányában nem lehetséges fejleszteni. Erre figyelemmel a szabályozás megengedőbb irányba történő módosítása történik meg. A módosítás szerint a források átcsoportosítása csak az ellátásért felelős saját tulajdonában álló víziközműrendszerek között engedélyezett. A törvényjavaslatban több helyen sor kerül a normaszöveg pontosítására, technikai jellegű javítására.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány az elmúlt több mint tíz évben mintegy ezermilliárd forintot fordított a víziközműrendszerek fejlesztésére az országban, ugyanakkor a meglévő infrastruktúra szinten tartása, megújítása nem kapott kellő figyelmet, ezért a következő évek a rekonstrukciókról szólnak majd. Ebben az évben több mint 200 milliárd forintot fordítunk a víziközművekre, többek között a KEHOP, a KEHOP Plusz és az iparipark-fejlesztési beruházások révén. A hálózat rekonstrukcióihoz kapcsolódó forrás meghaladja a 100 milliárd forintot, melyre többek között az egységes nem lakossági díjak és a költségvetési támogatás biztosít fedezetet. A kormány elkötelezett abban, hogy a víziközmű-ágazatban az elmúlt évtizedek legnagyobb fejlesztését valósítsa meg.

Kérem, hogy a legnagyobb, legfontosabb természeti kincsünk megóvása és hasznosítása érdekében a korábbi gyakorlattal ellentétben az ellenzéki pártok is támogassák a jelen törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szeberényi Gyula képviselő úr. Párancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló T/9266. számú törvényjavaslat legfőbb célja a felhalmozott jogalkalmazási tapasztalatok jogszabályba építése a víziközmű-szolgáltatás zavartalan működése, illetve a lakosság biztonságos ellátása érdekében.

Magyarországon a víziközmű-ellátás, víziközmű-szolgáltatás, vízellátás, csatornázás kérdései hazánk Európai Unióhoz történő csatlakozásával összefüggésben az elmúlt években fokozottan előtérbe kerültek. A víziközmű-ellátás és -szolgáltatás témájában számos leendő és jövőbeli feladat áll előttünk, mint például az üzemelő és távlati vízbázisok biztonságba helyezése, az ivóvízellátás, vízminőségi kérdések rendben tartása és folyamatos fejlesztése.

Az ország különösen az Egészségügyi Világszervezet, a WHO ajánlásait is figyelembe vevő, feltétlenül megőrzendő adottsága, hogy a közüzemi ivóvízellátása meghatározó módon felszín alatti vízkészletekre telepített vízbázisokon alapul. Ez az adottság egyúttal kiemelt feladatokat is jelent, hiszen az említett vízbázisok jelentős része sérülékeny földtani környezetben található.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvényt érintően egyrészt olyan módosításokra kerül sor, amelyek az eljárások egyszerűsítését, egyértelműsítését és hatékonyságának növelését, valamint a víziközmű-szolgáltatók működési feltételeinek és a felhasználók helyzetének javítását szolgálják, másrészt több helyen sor kerül a normaszöveg pontosítására, technikai jellegű javítására.

A törvényjavaslat szerint új, egységes működési engedély kerül bevezetésre. Ennek előnye többek között, hogy bevezetésével csökkennek a víziközmű-szolgáltatók adminisztrációs terhei.

A gördülő fejlesztési tervekkel kapcsolatos rendelkezések felülvizsgálatát tekintve elmondható, hogy a gördülő fejlesztési tervezés célja, hogy a víziközmű-szolgáltatás megfelelő műszaki állapotú közművagyonnal folyamatosan és költséghatékonyan biztosítható legyen.

Tisztelt Ház! Az elmúlt években átalakult a víziközmű-ágazat, a kormány mintegy ezermilliárd forintot költött az infrastruktúra megújítására, és a munka folyik tovább. Magyarországon mintegy 95 ezer kilométernyi elosztóhálózat van, amelyből 70 ezer kilométernyi a gerincvezeték és 25 ezer kilométernyi a bekötővezeték. A felhasználási helyek száma 4,3 millió, a szennyvízhálózat teljes hossza 77 ezer kilométer. A hálózati vízvesztesség azonban országosan 22,7 százalékos, vagyis a hálózatba betáplált ivóvíz ötöde nem jut el a fogyasztóig, amely mintegy 109 millió köbmétert jelent évente. Ezt az értéket nullára nem lehet levinni, ám területi adottságoiktól függően 10-15 százalékos veszteség már elfogadható lenne.

A törvényjavaslat az eddig említettek mellett adminisztrációs vagy egyéb tehercsökkentést megvalósító módosításokat tartalmaz, például az átmeneti díj megállapítására irányuló eljárással összefüggésben az irányadó ügyintézési határidő-változás több időt biztosít az esetleges hiánypótlásra, illetve a tényállástisztázás teljesítésére. Fontos megemlíteni, hogy a három helyett ötévente lefolytatott átfogó ellenőrzés esetén a víziközmű-szolgáltatók működésének hatékonyabb vizsgálatára lesz lehetőség.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat olyan módosításokra tesz javaslatot, amelyek az eljárások egyszerűsítését, egyértelműsítését és hatékonyságának növelését, valamint a víziközmű-szolgáltatók működési feltételeinek és a felhasználók helyzetének javítását szolgálják. Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Látszólag a közművekről, az ellátásbiztonságról, illetve a szolgáltatásról szól az előtűk fekvő javaslat. Látszólag. De valójában nem erről van szó. Valójában az életünkről szól ez a dolog, hiszen a víz az élet, ezt tudjuk nagyon jól. De azt is tudjuk, hogy a mai világban akinek a kezében van a vízszolgáltatás, a közművek, annak a kezében van a hatalom. Ez az előterjesztés a hatalomról szól.

Tudják, én debreceni vagyok, és nyakas civisként, debreceniként hosszasan tudnám sorolni, mit is jelent a kormánynak, az önök kormányának az áruása. El tudnám mondani, hogy egy olyan városban élek, amelyet önök gyakorlatilag pusztulásra ítétek. Pusztulásra ítétek a kínai haverok, a kínai kommunista rezsimnek történő orbáni hajbókolás miatt. S hogy az áruás mit is jelent számomra? Az áruás az, amikor valaki a vízünket tönkreteszi, eladja, megmérgezi. Ez már önmaga is áruás. Mi egy nagyon csúnya áruásnak vagyunk most a tanúi.

Ahogy az előbb mondtam, én debreceni vagyok, tehát én tudom, hogy mit is jelent a vízhiánytól való félelem. De nemcsak én tudom, hanem 180 ezer debreceni is tudja, hogy mit jelent ez. Mi tudjuk, hogy csak azt a vizet lehet vezetékekbe szivattyúzni, sajátolni, felhasználni, tisztítani, újratisztítani, meginni, mosni vele, ami létezik. Ami nem létezik, azt egyszerűen nem lehet közművekbe beletenni.

Az az érdekes, hogy valójában ezt az önök politikusai, sőt a kormánytagok is tudták még egypár évvel ezelőtt. 2001-ben Fónagy János, akkori vízügyért is felelős miniszter - persze tudom, önök most azt mondják, hogy ez régen volt; én is azt mondom, hogy ez régen volt, s hozzá kell tennem, hogy azóta sokkal-sokkal rosszabb lett minden -, tehát Fónagy János akkori miniszter azt mondta: Debrecenben a felszín alatti vízkészletek felhasználása korlátozott, mert a túlzott vízkitermelés tartós réteg- és talajvízszint-süllyedést okoz. És hozzá kell tegyem, hogy 2001-ben Debrecen környékén hat hatalmas tó volt. Akkor Debrecenben a Nagyerdő tölgyesei nem pusztultak még. Azóta valóban eltelt két évtized, ez régen volt, a tavak eltűntek, a debreceni erdőpuszták pedig gyakorlatilag gazzal felvert prérikké váltak, és hozzá kell tegyem, hogy sajnos pusztulnak a híres Nagyerdő kocsányos tölgyesei is, mert a talajvízszint mélyen a 2001-es szint alatt majdnem négy métert süllyedt azóta.

(15.00)

De akkor nézzünk egy közelebbi példát, hiszen Debrecen város polgármestere nyilatkozott, és ez nem olyan régen volt, 2022 márciusában. Mit gondolnak, mit mondott? Kapaszkodjanak meg, akkor még ő is azt mondta, hogy - és most pontosan idézek - „Debrecen 34 százaléka erdő, melynek fenntartása egy víz nélküli városban nagyon nehéz.” Aztán eltelt 3-4-5 hónap és Papp László, Debrecen város szerintem Debrecen-ellenes polgármestere hirtelen megvilágosodott, és rájött arra, hogy Debrecenben mégiscsak hatalmas vízkészletek lehetnek, amiket nyugodtan lehet használni, és nyugodtan lehet Debrecenben hatalmas kínai akkumulátorgyárakat telepíteni. Valójában itt tartunk most, és ma már ott terpeszkedik szeretett városom szélén, közvetlenül a házak mellett kilométer hosszan a kínai akkugyár óriási betontömbje, amely majd Debrecen maradék vizét is elveszi, tönkreteszi.

Nos, ha valami áruás, akkor ez áruás. Ez a kormány és a kormánypárt áruása, és nemcsak Debrecennel, Debrecen lakóival szemben, hanem egész Magyarországgal szemben. Hiszen itt a parlamentben is számtalanszor elhangzott és a kormányfő is számtalanszor elmondta, hogy sokkal több víz megy ki az országból, mint ami bejön. Azonban nem látnánk annak nyomát, hogy ezt a vizet bármilyen módon is, felelős módon gazdálkodva kezelni, rendezni, megtartani akarnák.

Persze jöhetnének most azzal - hogy megint a debreceni példánál maradjak -, hogy nincs itt semmi baj, mert most épül Debrecenben, elkészült már az első üteme a Civaqua-programnak, ami a Keleti-főcsatorna vizét szállítja be Debrecenbe, és minden meg lesz oldva. Holott nagyon jól tudjuk, hogy az idei nyár volt már a második olyan nyár, amikor a pusztító forróságban majd csak száraz lábbal lehetett átgázolni a Tiszán, és ez bizony azt jelenti, hogy a Tiszából már

lassan a szolnokiak sem tudnak vizet kivenni, nem-hogy azt Debrecenbe még elszállítani.

Tudják, azzal kezdtem a felszólalásomat, hogy a víz hatalom. Azt látjuk, hogy a hatalomért remegnek Orbán Viktor és klánja. Régi karcos lemez az, amelyet porgetett az Orbán-kormány az elmúlt évtizedekben, és mondhatni azt is, hogy bejáratott gyakorlat, hogy mi mindent tesznek meg a hatalomért és a pénzért. Emlékeznek, a hazug rezsicsökkentés jelszava mögé bújtatva tönkretenni, kivéreztetni a kiszemelt zsákmányt - mindig ez volt a gyakorlat, legyen az iparág vagy bármi más -, azt csődközeli helyzetbe hozni, majd államosítani, majd arra hivatkozva, hogy az állam képtelen bizony ezt fenntartani és működtetni, odaadni a klán valamelyik kiszemelt strómanjának - számtalan példát látunk erre is -, vagy az uralkodócsalád egyik tagjának, persze bagóért. Láttuk és átéltük ezt már egyebek mellett a víziközművagyon esetében is, bár hozzá kell tegyem, hogy ez a folyamat még közel sem ért véget, még nagyjából a közepén tartunk. Várni kell még arra, hogy ez az ördögi Orbán-projekt a végére érjen. A tönkretétel és persze a kivéreztetés tökéletesen sikerült. Ennek különben az egyik példája pontosan az előttünk fekvő javaslat is. Túl jól sikerült, ugyanis a víziközmű-hálózat, köszönhetően az Orbán-kormánynak, a klánnak, teljesen tönkrement az elmúlt másfél évtizedben.

Érdeemes felidézni még, ha csak pontokban is, hogy mi is volt ez az ördögi terv, és ennek mik voltak a lépései. 2012-ben befagyasztották a vízdíjat, 2013-ban, a rezsiharc évében 10 százalékkal csökkentették azt, továbbá bevezették a közműadót, amelynek bevételét kizárólag az állami szolgáltatók - az akkori 40 szolgáltatóból 5 - kapták meg. Tehát nem pusztán nem követte az infláció mértékét az ivóvízért és csatornahasználatért szedhető díj, de egyszerre csökkentették a bevételeiket, és nőttek a terhei ezeknek a vízszolgáltatóknak, amelyek nagy része persze akkor még önkormányzati kezelésben volt, az elvonásokkal küszködő önkormányzatok pedig egyszerűen nem voltak képesek előteremteni, pótolni ezeket a kieső összegeket.

Persze azt tudjuk nagyon jól, és tudják ezt az érintett önkormányzatok is, hogy a kormány a saját cégeinek tőkepótlását biztosította, ami abban az időszakban összesen meghaladta a 135 milliárd forintot. Az önkormányzati tulajdonú szolgáltatók és az önkormányzatok mint tulajdonosok pedig semmilyen állami támogatásban ekkor és azóta sem részesülnek. Mára a víziközmű-szolgáltatás területén, mint szinte bármiben, amire a kormány szemet vetett, mérhetetlenül kaotikus állapotok jellemzőek.

Tisztelt Parlament! Tisztelt Ház! Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Nyilván ez volt a céljuk, és azt kell mondjam, felháborodva és dühösen, hogy jelenleg önöknek, ez sikerült, jól sikerült. Van egy hatályos 2011-es törvény, melyet tavaly májusban módosított az Országgyűlés annak érdekében, hogy a kormány megszerezze az önkormányzatoktól a közművagyon-

Emellett tavaly október 31-én megjelent a Magyar Közlönyben a víziközmű-szolgáltató társaságok működésének biztosításával kapcsolatban a veszélyhelyzet időszakában alkalmazandó egyes szabályokról szóló kormányrendelet, amely a törvény egyes rendelkezéseinek veszélyhelyzetre tekintettel történő eltérő alkalmazását rendeli el a közművagyon megszerzésének gyorsítása, ahogy önök mondták, egyszerűsítése érdekében.

Mivel azonban tudjuk nagyon jól, hogy nem minden önkormányzat hódolt be, fogadta ezt el, és az önkormányzatok többsége vonakodott ingyen az államnak odaadni a közműveit - hozzá kell tegyem büszkén, hogy Debrecen is ezek között a városok között van -, ezért a kormány újabb módosítást nyújtott be, amelyben kimondták, hogy a közös ellátásért felelőséggel érintett víziközműrendszerek esetében az állam részére történő átruházáshoz elegendő az ellátásért felelős önkormányzatok egyszerű többségi döntése is.

Értjük, ugye? A maffia pedig most csettintene - vagy lehet, hogy csettint is, ha ismeri ezt a gyakorlatot -, és kérné a kormánytól ennek a receptjét, hogyan is kell ezt igazán jól zsarolva elvégezni. Ezen módosítás ugyanis lehetőséget biztosított az állam részére történő átruházásra azoknak az önkormányzatoknak, amelyek élni kívánnak a lehetőséggel, azon önkormányzatok viszont, amelyek nem kívántak részt venni továbbra sem, ahogy az államtitkár úr is fogalmazott, az integrációs programban, megtarthatták a tulajdonrészüket. Itt egy hihetetlen helyzet alakult ki: létrejött egy nemszeretem vegyes rendszer, részben állami, részben önkormányzati tulajdonként, s az előbb vázolt mesterterv okán a víziközműcégek költsége magasabb, mint a bevétele. Ennek egyenes következménye a kialakult helyzet. Tudjuk nagyon jól, hogy mára irdatlan sok szakember hiányzik a szakmából, szinte mindenki otthagya ezt a szakterületet, aki valaha is értett ehhez. Akik pedig még mindig ott dolgoznak, azoknak bizony-bizony megélhetési problémáik vannak, mivel az alkalmazottak mélyen az átlag alatt keresnek.

A Vízügyi Szakszervezetek Országos Ágazati Szövetségének elnöke szerint egyre kilátástalanabb a helyzet, pedig többször is egyeztetéseket kezdeményeztek a kormánnyal, illetve az illetékes minisztériummal - tisztelt államtitkár úr -, az általuk megjelölt béremelés mértékéről azonban nem tudtak megállapodni a kormánnyal. Ezt nagyon jól tudjuk, szerintem ez is elhangzott már nagyon sokszor itt, a Ház falai között, óvatos becsléssel is mintegy 1000 milliárd forint hiányzik ebből a rendszerből, ezért jelenleg szinte semmilyen forrás nem jut a sokszor 100 éves vagy még annál is régebbi csőhálózat karbantartására vagy cseréjére. Maga a minisztérium is elismerte, hogy 40 ezer kilométernyi ivóvízvezeték ért meg a cserére vagy felújításra a jelenlegi hálózaton. A minisztérium évente legfeljebb 1200 kilométernyi ivóvízvezeték megújítását tervezi, vagyis ha ezt az ütemet nézzük,

akkor minimum három évtizedig tartana majd, mire a 40 ezer kilométernyi elhasználódott vezetékot kicserélik mindenhol, mint arra korábban is figyelmeztettek már a szakemberek.

Megdöbbenő, hogy maga a kormány is alig egy éve szembesült ezzel a dologgal. Akkor jött a felismerés, nem mástól, mint Gulyás Gergelytől, aki 2023 áprilisában nyilatkozta - és most megint idéznék -: mint ismert, a kormány korábban döntött arról, hogy átveszi a víziközműveket, ám azzal szembesült, hogy a vízveszteségek miatt a rendszer veszteséges. Egyes helyeken akár 60 százalékos is lehet a veszteség a vízvezetékrendszer hibái miatt, és az átlagos veszteség is - a miniszter úr szerint - meghaladja országosan a 20 százalékot.

(15.10)

És itt fel is hatalmazta Lantos Csaba energetikai minisztert arra, hogy a víziközmű-hálózat felújítására és a másik problémára, az árak összehangolására is megoldást találjon.

Hát, jó reggelt kívánok! Köszönjük, Gergely, de ez kevés. Csekély vigasz, hogy mára ez, mármint a „kevés” fogalma, eljutott a Karmelita urának agyáig is, mármint az, hogy pokoli nagy a baj, hogy túl jól sikerült tönkretenni az ágazatot és vele a közműhálózatot is. Ezért az előtünk fekvő előterjesztés bevezeti a gördülő fejlesztési terv fogalmát, amely a megfogalmazás szerint hosszú távú felújítási és beruházási célkitűzésekből álló tervet jelent. Hát, ez szép! Mint kiderült, majdcsak 40 év lesz, mire a csöveket cserélik, jobb esetben, és ehhez gratulálok.

De hát azért most senki ne gondolja azt, hogy az Orbán-klán nem akarja a javunkat, az ország javát. De, akarja, szemmel láthatóan nagyon is, ugyanis innovatív módon tovább erőlteti az Orbán-kormány a víziközművagon lenyúlását, majd átjátszását a haveroknak, mellyel két éve már sikertelenül próbálkoznak. Gratulálok, és szégyelljék magukat! Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetek eseményei megint világossá tették, hogy a víznek micsoda ereje van, milyen mértékben képes mindannyiunk életét befolyásolni. Sajnálatos módon egy olyan évet írunk, mikor szinte közvetlenül egymás után tapasztaltuk meg a súlyos aszály okozta kihívásokat, majd a nagy mennyiségű lehullott csapadék okozta áradások következményeit. Emiatt is kiemelt fontosságú, hogy vízgazdálkodásunk kiegyensúlyozott és takarékos legyen, hogy a

jövő generáció számára is elérhető legyen az éltető ivóvíz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya az elmúlt tíz évben, ahogy ezt államtitkár úr is hangsúlyozta, több mint 1000 milliárd forintot fordított - 1000 milliárd forintot fordított, szeretném hangsúlyozni - a víziközművek fejlesztésére az ország egész területén. Ennek köszönhetően elmondhatjuk, hogy ma már szinte minden magyar háztartás, egészen pontosan a háztartások 95,5 százaléka számára elérhető a vezetékes ivóvíz.

Összehasonlításképpen: mikor az Európai Unióhoz csatlakoztunk, akkor 365 településen nem volt megfelelő minőségű ivóvíz; ma már ez összesen kilenc települést érint hazánkban.

A csatornázottság tekintetében is kiemelten jól állunk. A szennyvízkezeléssel való ellátottságunk 83,5 százalék jelenleg. Vizeink védelme érdekében az elmúlt évtized folyamán megdupláztuk a magyarországi szennyvíztisztítók számát is.

Fontos lépés volt, hogy a 2010-ben elindított integrációs folyamat eredményeképpen, ahol 400 különböző szervezet látott el víziközmű-szolgáltatást, ennek a folyamatnak az eredményeként ma már ezeknek a szervezeteknek a száma 40 alatt van.

Jelenleg, amelyet a törvénymódosítás is céloz, az infrastruktúra fenntartása, megújítása van a központban, és ehhez nagyban hozzájárul az előtünk fekvő törvényjavaslat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat többek között kiter a gördülő fejlesztési tervezés megújítására és racionalizálására. Ennek a tervezetnek a célja, hogy a szolgáltatás hosszú távú legyen és költséghatékony, és biztosítható legyen a megfelelő műszaki állapotú közművagonnal. A javaslatnak megfelelően a jövőben a gördülő fejlesztési tervezés tízéves időtartamra továbbra is víziközműrendszerként tartalmazza a fejlesztéseket, ugyanakkor a nagyobb tervezési egységek kialakítása érdekében víziközműszolgáltatónként és ágazatonként egy gördülő fejlesztési tervezés készül.

A másik fontos eleme a törvényjavaslatnak, ezt államtitkár úr részletesen bemutatta, az úgynevezett ESCO típusú finanszírozás jogi feltételeinek a megteremtése. Ez a forma a víziközműrendszer energiahatékonyágát célzó beruházások forrásbiztosításának az egyik típusa, az egyik módja, amelynek értelmében a társaság saját költségén felújítja vagy kicseréli és üzemelteti a létesítmény energetikai ellátó vagy felhasználó rendszerét. Ezek a berendezések így a szerződés időtartama alatt a társaság tulajdonába kerülnek, azzal a feltétellel, hogy ez a rendszerfüggetlen víziközműelem tulajdonjogi helyzete nem veszélyezteti az ellátás biztonságát, hiszen ez egy kiemelten fontos cél.

A törvényjavaslat elfogadása esetén számos adminisztrációs és egyéb teher csökkentését segítő módosítás valósulna meg. Szeretném kiemelni, államtitkár úr és fideszes képviselőtársam is hangsúlyozta,

hogy az ügyintézési határidő 15 nappal történő meghosszabbítása az átmeneti díj megállapítása kapcsán elősegítené, hogy kellően megalapozott döntés születessen az ügyben azzal, hogy elegendő idő áll rendelkezésre a tényállás megfelelő tisztázása és az esetleges hiánypótlás megvalósítása érdekében. Mindeközben a visszamenőleges hatállyal érvényesíthető díjigényeknek köszönhetően sem a víziközmű-szolgáltatót, a részletfizetési lehetőségnek köszönhetően pedig sem a lakossági felhasználókat nem hozza pénzügyileg hátrányos helyzetbe. Ez is egy fontos pont.

A víziközmű-szolgáltatók esetében gyakorta a cégjogi események okozhatnak változást a kiállított engedélyekben, ugyanakkor a jelenlegi hatályos törvényi szabályozás ezt a kérdést nem kezelte. Ennek kiküszöbölése érdekében a jelen törvényjavaslat szerint a legalább egynegyed résszel történő tőkeleszállításnak benyújtásra kell kerülnie egy hivatali jóváhagyásra, azzal a kitételrel, hogy a kötelező jogszabályi tőkeleszállítás esetén mérlegelési jogkörrel a hivatal nem rendelkezik.

A törvényjavaslat a használati díj felhasználását is egy megengedőbb irányba szabályozná, így ahelyett, hogy az egyik jó minőségű rendszeren halmozódik fel a használati díj, a keresztfinanszírozás tilalma enyhítésének köszönhetően az felhasználhatóvá válik a szükséges rendszerben is, amelyben az átszoportosítás az ellátásért felelős saját tulajdonában álló víziközműrendszerek között történik meg.

Fontos újítás még a törvényjavaslatban az egységes működési engedélyek bevezetése, amely szintén a víziközmű-szolgáltatók adminisztrációs terheinek a csökkentését célozza meg.

Számos esetben maga a törvényjavaslat technikai pontosításokat is tartalmaz, illetve egyes, gyakorlatban alkalmazott fogalmak meghatározását, ezért a KDNP támogatja. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat számos előremutató megoldást tartalmaz, és ezt szerintem nem is kell elvitatni, a jelen helyzet kezelésére. Szerintem arról azért érdemes beszélni, hogy mi ez a jelen helyzet, és hogy jutottunk idáig.

Tisztelt Államtitkár Úr! Lehet szép szavakat mondani a víz mint nemzeti kincsünkről meg a víz fontosságáról, itt ellenzéki képviselőtársam is használta „a víz az élet” kifejezést. Ezt nem nagyon láttuk eddig a kormányzati döntések mögött.

Ha valami 10 egységbe kerül, és én azt 8 vagy 6 egységért adom oda valaki másnak, akkor ott 3 vagy

4 egység hiány keletkezik. Ezt mindenki tudja józan paraszti ésszel, és nem javaslom, hogy például az otthoni háztartásban kipróbálják. Önök ezt játszották több mint tíz éve a víziközmű-szolgáltatókkal és az önkormányzatokkal. A lakossági és nem csak a lakossági rezsicsökkentést bevezették, és semmilyen kompenzációt és segítséget nem adtak azoknak a cégeknek és önkormányzatoknak, amelyeknek ezt utána üzemeltetni és működtetni kellett.

Elkezdtek ezt az integrációt, államosítást, de a helyzet az, tisztelt államtitkár úr, hogy ebben a javaslatban is van olyan, ami egyszerűen nem mutat mást, mint hogy még a maradék önkormányzati rendszert végleg kivéreztetve, két vállra fektetve az államosítást be akarják fejezni.

Akkor itt térnék át arra a kérdésre, hogy és akkor ez mire is jó, ha nemzeti kincsünk a víz, ha minden magyar polgár egészsége számít, akkor önöknek miért nem tökmindegy, hogy önkormányzati vagy állami tulajdonba adják oda a pénzt, és működik a rendszer. Mert ha jól értem, a nap végén, aki majd bemegy az államiba, annak fog működni a dolog, aki meg továbbra is tartja magát, hogy ez a vagyonelem a helyi közösséget illeti meg, az majd megnézheti magát. Szerintem ez van ebben a törvényben is.

(15.20)

De visszatérve a jelen helyzetre: talán a fideszes vezérszónok maga mondta el, hogy jelenleg az ivóvíz 22 százaléka pocsékba megy, mielőtt odaérne a fogyasztóhoz. Oda se ér. Egyötöde! Elképesztő pazarlás nemcsak pénzügyileg, hanem természetesen környezetvédelmi és minden más szempontból is. Ez az eredménye annak, hogy önök több mint tíz éve - egyébként teljesen törvénytörő módon - a saját rendelkezéseiket nem betartva vérezgették ki ezeket a közműcégeket. A törvény rendelkezései szerint a víziközmű-szolgáltató az ellátásért felelős önkormányzatnak használati díjat fizet a víziközmű-rendszerek használatáért. A használati díjat miniszteri rendeletnek kell megállapítania, azonban ezt a rendeletet több mint tíz éve a miniszter egyszerűen nem hozza meg. Ez mi, államtitkár úr? Ja, jogállam, meg piacgazdaság, meg egyáltalán. Tehát mi az, hogy egy országban egy törvény által előírt rendeletet fogja magát a miniszter, aztán tíz évig úgy csinál, hogy ja, hát ez nincs is. Ne keressetek, ki van kapcsolva a telefonom!

A fővárosban a víziközmű-rendszer felújítására most már olyan irgalmatlan pénzek kellene, ami nemzetgazdasági szempontból is megterhelő, nemhogy a főváros költségvetésében, mert azt hagyjuk is. Az ezért felelős alpolgármester, Tüttő Kata perre ment önökkel, hogy adják már ki a papírokat. Mutassa be a rendeletet! A miniszteri rendeletet, amit törvény értelmében minden évben ki kellett volna adni. Ami nincs. Ezért aztán be volt fagyasztva ez az összeg több mint tíz éven keresztül.

Aztán rájöttek, valószínűleg nagyjából tavaly, ha jól értem, vagy tavalyelőtt, hogy akkora a baj az ágazatban, hogy kell csinálni valamit, ha jól értem, egyébként többek között a nem lakossági víz árát ezért is módosították, és most arra hivatkozik, hogy milyen jó, hogy ez van, mert akkor ebből majd lehet fejleszteni. Államtitkár úr, lehet rezsicsökkentés mellett dönteni egy kormánynak, de pontosan tudja, hogy az mennyibe kerül. Az nem úgy van, hogy egy törvénybe beleírom, hogy ennyibe kerül a víz és utána az anyyiba fog kerülni, mert itt az élő példa, hogy nem anyyiba került, mert tönkrementek a vezetékek, mert elavultak a gépek, mert ezek a beruházások, felújítások vagy esetleg csak egyáltalán szinten tartások nem történtek meg.

Kérdezi fideszes képviselőtársam, hogy miért megy el a 22 százaléka az összes ivóvíznek? Ön is fizet érte, az ön családja is. Kifizeti azt a 22 százalékot is egyébként, meg mindenki. Azért, mert ilyen állapotban vannak a közművek, mert minimum tíz, de inkább tizenöt éve, amióta önök kormányon vannak, ezzel nemhogy nem foglalkoztak, hanem becsukták a szemüket, azt néztek, hogy jó, hát jó ez a rezsicsökkentés, lehet vele választást nyerni, aztán majd lesz vele valami, és most eljött az idő, most már van vele valami. Konkrétan az van, hogy feje tetején áll a főváros mindenképpen, de nyilvánvalóan egy csomó helyen vidéken, ha jól tudom egyébként Miskolc és környéke, ami ebben a 22 százalékban talán ennél jóval magasabb arányban is van, hogy gyakorlatilag a föld alatt megy el az ivóvíz nagy része vagy majdnem a fele.

És akkor ebben a törvényjavaslatban azt mondják, rendes fideszes módra, lehet, hogy én értem félre, vagy mi értjük félre, hogy aki még önkormányzati ellátásban vagy tulajdonban marad, ott a hatályos szöveg szerint az önkormányzat készíti el a GFT beruházási tervet, miután ő fizeti a számlát is. Most ha jól értjük, ebben a törvényjavaslatban ezt a jogosítványt az ellátásért felelős önkormányzat helyett a beruházások ütemezése és fejlesztési prioritásának meghatározása magához a víziközmű-szolgáltatóhoz kerül. Biztos, hogy a szakmailag legjobb javaslatot fogja letenni az asztalra, csak a végén az önkormányzatnak kell kifizetnie a számlát. Azoknak az önkormányzatoknak, többek között Budapestnek, amelyik örül neki, ha egyáltalán él.

És most lehet, hogy rosszindulatú leszek, de ismerve az önök tevékenységét, még azt is el tudom képzelni, hogy amelyik belebebed, belebebed, legalább lehet mutogatni nekik, hogy miért nem választottatok rendes fideszes polgármestert meg testületet, majd akkor kaptok pénzt, amelyik meg a saját pártjuk vezetése alatt áll, majd a célzott támogatással szépen kisegítik őket. Ennyit a nemzeti ügyről meg a víz szentségéről.

Egyébként, ha már politikailag nézzük, ennél sokkal egyszerűbb lenne, ha odaállnának a szavazófülke mellé egy nagy fafurkóval, aztán aki nem önökre szavaz, azt fejbe vágják. Mert akkor legalább nem

kéne ennyit variálni ezekkel a címzett támogatásokkal, meg a különadókkal, meg a rendszerhasználati díjjal meg az összes többi barbatrükkel, amire úgy hivatkoznak, mint valami isteni dologra, de ez semmi más, mint hogy valamelyik jogászuk leült és kitalálta, hogy lehet megszívadni a többieket. Erről szól az egész. Én is tudnék ám ilyeneket írni, bárki tud, és akkor ilyen nagyon hivatalos kifejezésként használják ezeket, minthogy úristen, ezek milyen fontos dolgok. Nem. Ezek azért lettek, hogy az önkormányzatokat megszívassák. Mint ahogy az önkormányzati különadó is azért van, hogy tönkretegyék Budapestet, és majd integethessenek a választóknak, hogy lett volna esetetek ránk szavazni. Ez útonállás, ez nem politika! No pláne nem nemzeti ügy.

Ezért államtitkár úr, még egyszer, a törvényjavaslat egy jó része támogatható. A kialakult helyzetért önök felelnek, amiért egyetlen önkritikus mondatot itt egyébként öntől nem hallottunk. Végezetül nagyon szívesen meg is szavaznánk, amennyiben az a kitétel kikerül, hogy az önkormányzatokat tovább szívatják ezzel; vagy legyen benne, hogy a közműszolgáltató által elkészített tervek finanszírozásába a kormány normatív módon beszáll, vagy vegyék ki belőle, és hagyják, hogy ha valakinek tulajdona van, akkor azzal úgy gazdálkodjon, ahogy ő azzal gazdálkodni tud. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dudás Róbert képviselő úr. Parancsoljon képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos nem volt lehetőségem egy másik program miatt az ön exozéját meghallgatni, így a törvényjavaslat írásos indokolására és szövegére, illetve az itt elhangzottakra tudok pusztán támaszkodni. Bízom benne, hogy esetleg tud majd felvilágosítást adni azokra a kérdésekre - bár elképzelhető, hogy az exozéjában elhangzott -, amiket én esetleg majd most felteszek.

Megmondom önnek őszintén, nem irigylem önt, mármint a beosztásából fakadóan, mert bár egy nagyon szép és nemes feladat a víziközművekkel, a vízzel magával való foglalatosság, és mindezt kormányzati szinten ellátni, egy olyan tisztséget kell betöltsön, amivel kapcsolatban nagyon sok területről el lehet mondani, hogy nagyon nehéz helyzetben van, de ezen terület nehéz helyzetéből fakadóan a lakosság is nehéz helyzetben van, illetve a lakosság jövője szempontjából is komoly veszélyeket vélek felfedezni. És ez a törvényjavaslat nem nyugtatott meg.

Azért sem nyugtatott meg, mert a még egyébként önkormányzati tulajdonban lévő víziközmű-szolgáltatásokra vélhetően újabb terhet fognak ráróni, sugallva az irányukba, hogy tetszettek volna jól dönteni,

tetszettek volna átadni egyébként mindezt állami fenntartásba, ez egy újabb presszió, egy újabb visszatartásíthatatlan ajánlatot tettek, amit ők visszautasítottak, hát akkor a kormány részéről jön egy ilyen válasz. Csak tudja, ezzel nem az önkormányzatokkal tolnak ki, hanem az önkormányzatokon keresztül azon emberekkel, akik ott élnek azon az adott településen. Azon az adott településen - legyen szó bármelyikről - ott él kormánypárti szavazó, ellenzéki szavazó, olyan szavazó, aki még sosem volt, meg olyan is, aki sosem megy el szavazni, de ez teljesen lényegtelen. Minden egyes ügyben, amit egyébként az önkormányzatoknak kellene helyben intézni - és tegnap volt az önkormányzatok világnapja -, az önkormányzatoknak vissza kellene adni az autonómiáját, önrendelkezését, nem elvenni tőlük, hiszen önök is szokták hangzatos szavakkal mondani, hogy a döntéseknek az emberekhez legközelebb kell megszületniük. Ez így van elméletben, csak nem ez a gyakorlat. Ezen területekről is nekik kellene dönteni, hiszen ők látják, hogy helyben mire van szükség.

Azt mondtam, hogy nem nyugtatott meg ez a törvényjavaslat több szempontból sem, ugyanakkor viszont azt is hozzá kell tennem, hogy számos pont miatt támogatandó. Bízom benne, hogy az önkormányzatokra vonatkozó többletterhek azért majd kibontásra kerülnek, illetve államtitkári válaszában esetleg erre ki is tér, megnyugtatva minket és megnyugtatva az önkormányzatokat és azon települések lakosait, hogy emiatt őket majd a törvény miatt kár nem fogja érni. Például, amikor arról beszélnek, hogy ügyintézési határidők lecsökkennek, s a többi, államtitkár úr, ezek nagyon fontos dolgok, de amikor a vízről beszélünk, ez a legfontosabb?

(15.30)

Ezek támogatandók, de azt gondolom, ezekről talán beszélni sem kellene. Azt mondta a KDNP vezérszónoka, hogy a lakosság 95,5 százaléka számára már elérhető a vezetékes víz. Meddig? A világ minden országában, ahol vezetékes víz van és rendszerek vannak, ott veszteség is van. Csak nem mindegy, milyen mértékű. A rendszer olyan állapotban van, hogy azt mondjuk, huszonegynéhány százalékos az átlag. Ez borzasztó magas szám, hát, még amikor arról beszélünk, hogy vannak rendszerek, ahol 50-60 százalékos a rendszer vesztesége. Ez azt jelenti, hogy elindul a víz, és valahol elszivárog a fele, pedig vízből egyre kevesebb van, miközben egyre nagyobb az igény rá, hiszen egyre nő a lakosságszám világviszonylatban nézve például. A vízkészlet tehát nem nő, hanem csökken, mi meg elpazaroljuk, mert a fele elszivárog a földben.

Az is elhangzott, hogy ezermilliárd forint lett az elmúlt időszakban ráköltve a víziközmű-szolgáltatásokra. Ez nagyon jó, ez egy óriási összeg, nagyon jó, hogy ennyit ráköltöttek, de elég ez? Meg lett oldva a

kialakult probléma? Ugye, hogy nem lett megoldva? Ezt ön is tudja, önök is tudják, nemrégiben az államtitkár úr is bólogatott, amikor ezt mondtam a szakértők véleményére hivatkozva, hogy a szakemberek már évekkkel ezelőtt 3000 milliárd forintot jósoltak, pontosabban számoltak ki arra, hogy az egész rendszer karbantartásához ennyi pénzre van szükség. Nyilvánvalóan a kormány évente mindig fordít ezekre a területekre, ugyanakkor a kormány részéről is elismert, hogy ez az évenkénti ráfordított összeg kevés ahhoz, hogy egyszer utolérjék magukat, hiszen mire a végére érnének, kezdhetik az egészet előlről.

Nekem volt egy határozati javaslatom arra vonatkozóan, de természetesen lesöpörték, hogy a víziközmű-szolgáltatáson belül a vízhálózat és szennyvízhálózat kapcsán milyen összegekkel, milyen arányokkal kellene dolgozni. Ha ugyanis többet lehet fordítani, mondjuk, egy önkormányzatnak a szennyvízhálózatra, egy olyan hálózatra, amely egyébként sokkal újabb, sokkal frissebb, ezáltal kevésbé kritikus állapotú, akkor az nem jó. Ne az önkormányzatok döntenek ezen szakmai kérdésben, hanem a szakemberek! Az önkormányzatok jelzik a kormányzat irányába, szakemberek véleményére hagyatkozva, ezáltal kellene a rendszert működtetni.

Nagyon sok törvényjavaslatnál, sajnos majdnem mindegyiknél, a lényeg hiányzik, több lényegi és fontos kérdés. A lakosság véleménye, a lakosság megkérdezése és a szakmai álláspont, a szakemberek megkérdezése. Államtitkár úr, ezek nem politikai kérdések, ezek a magyarság jövőjét meghatározó kérdések, teljesen mindegy, hogy ki milyen politikai oldalhoz tartozik, a víz nemzeti kincsünk, és nyilvánvalóan erről beszélni sem kellene, de ezen túl annak, hogy a XXI. században vezetékes vízhez jusson minden ember, minden magyar ember, valahol alapvetésnek kellene lennie. Amennyiben azonban ilyen ütemben haladnak a felújítások, ez nem így lesz, és hiába mondják, hogy ezermilliárd volt az elmúlt időszakban ráfordítva, ez édeskevés. Nem akarom megkérdőjelezni ennek a nagyságát és fontosságát, nemhogy megkérdőjelezzem, hanem inkább még arra sarkallom önöket, hogy ennek a többszörösét fordítsák rá. Én is tudnék, mindannyian tudnánk, azt gondolom, még ön is, önök is tudnának olyan forrásokat találni, hogy honnan kellene esetleg elvenni, hiszen vannak dolgok, amelyek egyébként nélkülözhetőek forrást, míg ez sokkal fontosabb lenne.

Egy gondolat erejéig hadd utaljak az elmúlt időszak árvízi helyzetére, hiszen az évszázad második legnagyobb árhulláma érte el Magyarországot, mondhatni, váratlanul és hirtelen. Örülök neki, hogy különösebben nagy károk nélkül, köszönhetően egyébként mindenkinek, aki a védekezésben részt vett, ez az árhullám le tudott vonulni az országból. A miniszterelnök úr kijelentette, hogy kivezettük az országból a vizet a Dunán. Azt gondolom, annak, hogy kivezettük az országból az árvizet, az árterületen élők örültek istenigazából, teljes mértékben érthető módon. Ugyanakkor

azt se felejtjük el, hogy az elmúlt évtizedek vagy évszázad legnagyobb aszálya is volt mindezzel párhuzamosan vagy azt megelőzően. Tehát ezt a vizet nem feltétlenül kivezetni kellett volna pusztán, hanem inkább elvezetni.

Itt az egyik legnagyobb probléma, tisztelt államtitkár úr, a vízmegtartás. Bizonyára voltak erre vonatkozó intézkedések és lépések, de tervek biztosan, tervekről én is tudok, csak mi valósult meg ebből? Mert ez az árhullám van, ahol problémát okozott, máshol meg akár aranyat is érhetett volna, ha oda ez a víz eljut. Olyan kérdés van előttünk, tisztelt államtitkár úr, amely égető probléma 2024-ben, egyébként 2020-ban és '15-ben is égető probléma volt, és egyre égetőbb lesz. Mind a hálózatok kijavítása, mind a rendszer felújítása ilyen, mert most örülünk annak, hogy 95,5 százaléka a magyar embereknek vezetékes vízhez jut, de ez maradjon is így, sőt éadjuk el a 100 százalékot. Ezért tenni kell, hiszen most aszály volt, de egyre inkább aszályos időszak várható.

Tehát amikor azt mondtam, hogy nem irigylem önt a feladatáért, arra céloztam, és teljesen jó szándékból mondtam mindezt, hogy egy olyan területért felel, amely a jövőnk meghatározó kérdéseket öleli fel. Sok erőt és kitartást, még több szakmaiságot kívánok az előttünk álló időszakhoz, ezen törvényjavaslatához is, illetve ezen törvényjavaslatban lévő kérdések kibontásához, és amilyen kritikák most elhangzanak az ön irányába, az nem pártpolitikai kérdés, hanem azt gondolom, ez az egész magyarságot, minden magyar embert érintő, sorsfordító kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedelmeimmel szélesebb kitekintésben vizsgálom a vízgazdálkodás kérdését, de mielőtt ehhez hozzáfogok, el kell mondanom, hogy egyetértek pártszínektől, ideológiáktól teljesen függetlenül az előttem szólókkal abban, hogy be kellene fejezni a pártpolitikai alapú gondolkodást, és nem kellene egyes önkormányzatokat adminisztratív, jogi, törvényhozási eszközökkel a víziközmű-szolgáltatás kapcsán, a vízgazdálkodás egésze kapcsán és más szakterületeken azért büntetni, mert az adott településen a választópolgárok éppen nem a jelenlegi kormánypártok érdekei vagy szája íze szerint szavaztak. Számos ilyen eszköz ismert, és gyakorlatilag a kétharmados hatalom birtokában szinte naponta kreálhatnak új megoldásokat.

Ami azonban ettől is sokkal fontosabb, annak egy részéről már beszéltem egy korábbi napirendi pont kapcsán, ezt nem kívánom megismételni, nem akarom ezzel rabolni a drága idejüket. Egyik előttem felszólaló

már, azt hiszem, említette az akkumulátorgyárak vízkivételét, ennek akár Debrecenre, akár Magyarországon más területeire gyakorolt elképesztően káros hatását. Ezt le lehet tagadni ugyan nyelvtanilag, de tartalmilag nem lehet megcáfolni ennek a tényét. Őshonos fafajták kezdenek kiszáradni, őshonos erdők pusztulnak nemcsak Debrecenben a Nagyerdőben, hanem az ország más területein is, csak azért, mert akkumulátorgyár-nagyhatalommá válunk. Ezért nem személy szerint ön a felelős, államtitkár úr, ne értse félre, de a miniszterelnök igen, mert gyakorlatilag úgyis ő dönt el mindent egyszemélyben, kár ezt tagadni. Úgy döntött, hogy akkumulátorgyár-nagyhatalommá válunk ahelyett, és ez talán az ön szívéhez, szakterületéhez is közelebb áll, ahelyett, hogy mezőgazdasági vagy agrárgazdálkodásáért felelősséget vállaljunk. A Mi Hazánk álláspontja szerint mezőgazdasági feldolgozóipari üzemeket kellene építeni, akár önkormányzati, magán- vagy állami tulajdonokat akkumulátorgyárak helyett.

De ha már itt tartunk, ezt felvezetésként azért mondtam, mert az elmúlt hetek is megmutatták, hogy egyszerre van jelen a vízgazdálkodás összefüggésében a hiány és a bőség, egyszerre van jelen a szűkösség, az inség és az elképesztő pazarlás.

(15.40)

A történelmi mértékű aszályt, amely a 2022-eshez hasonló volt, néhány nap leforgása alatt, néhány nap múlva történelmi árvíz követte, és a Mi Hazánk szakértőinek számítása szerint legalább nyolc balatonnyi vizet engedtünk át ahelyett, hogy ha 220 éves mulasztásban nem lenne a mindenkori magyar kormányzati politika, ennek jelentős részét tározókban elhelyezve fel tudtuk volna használni akár a szántóföldi kultúrákhoz, akár a zöldség-gyümölcs termesztéshez, akár az erdőgazdálkodáshoz egyébként. Hiszen ott tartunk - államtitkár úr ezzel bizonyára ön is tökéletesen tisztában van -, hogy manapság már az olyan szélsőségesen szárazságtűrő fajok, mint az akácerdők is sýnlódnak Magyarországon - szerte, ami minden korábbinál nagyobb, erősebb és figyelmeztetőbb körtünet.

Ahelyett azonban, hogy önök a 14 éve meglévő totális hatalmukat egy nagyvíví, nagy költségvetésű, árapasztó tározó építésére meg vízgazdálkodási létesítmények és gépészet elkészítésére használták volna, ebben csak a felszín kapargatásáig jutottak. Történet előrelépés, ez tagadhatatlan, de ez elenyésző töredéke a szükségleteknek.

És amiben igazán gazdag Magyarország - vízkészletben, vízkincsben -, ennek nagy része ezen történelmi mulasztás miatt kárba vész. De ugye, csak egyik része a történetnek az - ha már vízgazdálkodásról meg vízfelhasználásról beszélünk -, hogy az akkumulátorgyárakra valahogy mindig jut a felszín alatti vagy éppen a felszíni vízkészletekből is.

Hadd hozzak ide azonban egy másik fontos témát, amely szintén állatorvosi lova annak, amit itt,

Magyarországon akár vízhasználattal kapcsolatos szolgáltatásnak vagy vízfelhasználásnak hívunk, ez pedig a mezőgazdasági célú öntözés. Nem akarok túl messzire menni, maradnék saját megyémnek, Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyének a határain belül.

Ugye, itt található a magyar gyümölcültetvények jelentős része, több mint 40 százalék, az almaültetvények 75 százaléka található itt, körülbelül 4-5 ezer hektár dióültetvény van. És miért mondom ezt itt én el? Amíg az akkumulátorgyárak vízigényét önök mindig kielégítik, megoldják, addig azt látjuk, hogy a felszín alatti vízfelhasználásnak mindössze 1,6 százalékát kitevő mezőgazdasági célú öntözés esetében új, vízjogi létesítési engedélyt gyakorlatilag nem adnak ki, legalábbis Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében nem ad ki az erre feljogosított hatóság, hiszen a vízkvóta, vagyis a felszín alól kivehető víz mennyiségének adott mértéke olyan indokolatlanul alacsony mértékben van meghatározva, hogy gyakorlatilag vízpótlást szinte kihalásos alapon lehet szerezni, ha tehát valaki abbahagyja a termelést, felhagy a mezőgazdasági termeléssel - a közeljövőben sajnos várható több ilyen is -, akkor a megüresedő helyre lehet esély egy vízjogi létesítési engedélyhez szükséges kvóta elérésére.

Semmi oka nincs erre a kormányzatnak, ha csak nem felső, globalista utasításokat hajt végre, és felsőbb, akár nemzetközi érdekeknek kíván megfelelni. Ha ez sem áll fenn, akkor mondja meg nekem, államtitkár úr, hogy olyan esetekben, amikor semmi akadály, semmilyen környezetvédelmi, vízgazdálkodási akadály nem lenne annak, hogy ezek a vízjogi létesítési engedélyk kiadásra kerüljenek, akkor miért akadályozzák ebben a termelőket. Ez azért jelentős, mert ott sem tudnak új öntözőtelepeket létesíteni, ott sem tudják biztosítani az öntözést a gazdálkodók, ahol egyébként erre minden felszín alatti vízkészlet feltétel adott lenne. Az ostobaság és a rövidlátás és a hatósági vegzálás ennek az akadály, meg az, hogy esetleg olyanok hozzák ezeket a szabályokat, akik életükben földet csak virágcserepben láttak vagy talán még ott sem, vagy éppen flaszterparasztok, vagy soha nem tudtak gondolkodni a szántóföldön gazdálkodók és zöldség-gyümölcs termesztők fejével.

És akkor, amikor azt látjuk, hogy a Kínai Kommunista Párt által preferált akkumulátorgyáraknak nemcsak a vízigényét, hanem egyébként a villamosenergia-igényét is ki fogják elégíteni, ha máshogy nem, akkor gázabbaló, gáziparáló gázerőművek építésével sok tíz- vagy százmilliárd forintért, akkor azt látjuk, hogy a magyar mezőgazdasági termelőket még ilyen módon is akadályozzák.

Ha nem így van, államtitkár úr, akkor cáfoljon meg! Ezek azok a kérdések, amelyekben nagyon örülnék, ha nem lenne igazam. Nagyon örülnék, ha tévednék. Borzasztó boldog lennék, hiszen akkor megkönnyebbülten arról tájékoztathatnám a hozzám forduló termelőket, hogy itt valami fatális tévedés, komoly

félreértés történt, és a vízjogi létesítési engedélyk kiadása elmaradásának egészen más oka van.

Tehát amíg egyfelől azt látjuk, hogy amire politikai akarat van, ami az önök által felállított politikai fontossági sorrend szerint az önök szempontjából lényeges, azt mindig megoldják, arra megtalálják a forrásokat, a műszaki, jogi, adminisztrációs, törvényhozási eszközöket, ami meg önöknek valamiért nem fontos - pedig egyébként megjegyzem, hogy a hatalmuk megtartására utolsó esélyük a vidéki bázisuk megtartása, amely döntően kapcsolódik a gazdálkodókhoz; ezt nem is annyira hal-kan és nem zárójelben jegyzem meg -, az valahogy elmarad. Tehát számos termelő fordult hozzám azzal, hogy nem tudnak az előbb részletesen kifejtett indokok miatt öntözni, mert nem adnak ki részükre vízjogi létesítési engedélyt, mert ezek a vízkvóták indokolatlanul mester- ségesen alacsonyan vannak megállapítva.

Ami pedig itt az ön által említett villamosenergia-költségeket illeti, amelyekről úgy emlékszem, azt mondta, hogy a villamosenergia-költségek a víziközműszolgáltatók működési költségeinek olykor a 30-40 százalékát - javítson ki, ha tévedek! - teszik ki. Hát, ehhez kapcsolódóan azért lenne annyi józan paraszti észből fakadó megjegyzésem, hogy ha megnézzük ezeket a villanyszámlákat, feltételezem, hogy túl nagy különbségek már a belső arányokban nincsen a lakossági meg a nem lakossági elszámolás között a tekintetben, hogy ezeknek 80-90 százaléka rendszerhasználati díj, és a szó szoros értelmében - és a számlán is így van meghatározva - energiadíj csak a fennmaradó, mondjuk egyötöd vagy talán még 5 vagy 10 százalékot sem elérő mérték. Ez a rendszerhasználati díj, ami nem teljesen, de jelentős mértékben Mészáros Lőrinc úrhoz vándorol, amely gyakorlatilag egy szabad kaszszát, egy szabad rablást tesz lehetővé azok számára, akik Mészáros Lőrincsel közeli jó viszonyban vannak. Tudom, hogy ön nem tartozik ezek közé, csak most ön van itt, önnek tudom ezt elmondani.

Ha tehát esetleg tudnának hatni azokra a döntéshozókra, akik a villamosenergia-ár belső díjtételeit és arányait meghatározzák, akkor talán meg lehetne ezt is változtatni, hiszen az nonszensz, hogy körülbelül 12-13 forint/kilowattóra költségen Pakson előállított áramot a nem lakossági szegmensben még jóval többért adják adott esetben, mint 36 vagy mint 70 forint, holott 13 forint az, amiből előállítják. Az összes többi vagy talán még ettől is nagyobb mértékű a rendszerhasználati díj, amely gyakorlatilag az önök felső politikai vezetése számára nem más, mint egy szabadon felhasználható B, C vagy ki tudja már, milyen jelölésű kassza. Ha ebben rendet tennének, akkor talán a villamosenergia-költségek a víziközműszolgáltatók esetében is optimalizálhatóak, vagyis jelentős mértékben csökkenthetőek lennének.

Tisztelettel várnék erre öntől választ, és azt javaslom, hogy induljunk el abban a kérdésben, ami kétségkívül engem most a legjobban foglalkoztat, ami csak tá- gabb kitekintésben tartozik a napirendi ponthoz, de

kénytelen voltam megragadni az alkalmat államtitkár úr, kérem, ezt nézze el nekem, vagy legyen e tekintetben megértő, hogy mi a helyzet akár Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében, akár az ország többi vármegyében a mezőgazdasági célú öntözéssel összefüggésben, a vízkvóták és a vízjogi létesítési engedélyek kiadása kapcsán. Tegyük ebben rendet, hiszen ne tekintsük ezt presztízskérdésnek meg hiúsági kérdésnek! Segítsünk a termelőknek, hiszen azért küldtek ide minket, hogy ne megnehezítsük, hanem megkönnyítsük az emberek életét. Köszönöm szépen. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, kimondhatjuk, hogy az egyik legfontosabb rendszerproblémával - ha nem a legfontosabb - kapcsolatban folytatunk itt vitát, illetve a legkomolyabb kihívásokról is fogunk most beszélni, és örülök annak, hogy államtitkár úr és egyébként a legtöbb hozzászóló viszonylag tág megközelítéssel élt, amikor a víz ügyéről kezdett beszélni.

Szeretném én is előrebocsátani, hogy amiket én most megfogalmazok kritikákat, főleg az nyilván nem egy, alig több mint egy éve hivatalban lévő államtitkárra vonatkozik, nem önre akarom zúdítani, hanem a 14 és fél éve hivatalban lévő kormányra, és hozzáteszem, a megelőző balliberális kormányokra is.

Azt gondolom, kezdjük annak kimondásával, hogy ma Magyarországon olyan helyzetben van a víziközműrendszer, a víziközmű-szolgáltatás, hogy középtávon veszélyben van az egészséges ivóvíz biztosítása, és rendkívül nagy veszély leselkedik a vízbázisok védelmére is. És mondhatjuk, hogy természeti kincseink és a vízkincsünk megóvásának az ügye soha nem volt még a rendszerváltás óta ilyen nagy bajban, mint most.

Azt gondolom, hogy érdemes számokkal is alátámasztva egy megfelelő helyzetértékeléssel kezdeni, ha erről a kérdésről vitázunk, ezért néhány számmal traktálnám önöket. Az már elhangzott, a megtermelt ivóvíz egynegyede felhasználás nélkül elfolyik; különböző statisztikák vannak, 22 és 25 százalék közé teszik egyébként országosan a hálózati veszteséget. 20 százalék alatt van a megfelelő minősítéssel rendelkező vízrendszerek aránya, és egyes becslések szerint a szennyvíztisztító művek kétharmada nem működik megfelelő hatékonysággal.

(15.50)

Az elmúlt másfél évtizedben megduplázódott a csőtörések száma, és egyébként - most nincs itt Varga képviselő úr - itt nem ezermilliárdos a forráshiány az

ágazatban, hanem ahogy a Megyei Jogú Városok Szövetségének tanulmánya is megfogalmazta - az általuk megrendelt tanulmány -, már 2017-ben említették ezt a 3000 milliárd forintos forráshiányt. Nagyjából el tudja mindenki képzelni, hogyha 2017-ben 3000 milliárd forintot hiányoltak, akkor most mennyi az ágazatnak a forráshiánya. És hozzáteszem egyébként, hogy ez a bizonyos jelentés '17-ben már válságosnak írta le a víziközműszektor helyzetét.

Lehet hosszan filozofálni arról, hogy mikor indult el ennek a rendszernek az összeomlása, de az egyértelmű, a számok is mutatják, hogy ebben a másfél évtizedben döbbenetes mértékben romlott az ivóvízellátást biztosító infrastruktúra helyzete. De azért tegyük hozzá, hogy rossz volt az örökség, és nyilván már az azt megelőző kormányok, tehát a 2010 előtti kormányok is felelőtlenül bántak ezzel a rendszerrel.

Nos hát, az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy én a legfontosabb kérdéseket szeretném majd feltenni, ugyanis különböző adminisztratív intézkedéseket láthattunk 2010 után is, például a 2010-es évek elejétől is. Elhangzott a KDNP vezérszónoka részéről is, hogy itt valamiféle integráció valósult meg, lényegesen kisebb lett már a szolgáltató cégek száma, de az igazi megoldást az jelentené, ha a forráshiány megoldását biztosítanák, tehát hogyha forrásokat vonnának be a víziközműszektor karbantartására, javítására, a pótlási munkákra, és egyszerűen ezt nem látjuk. Tehát én évről évre fölteszem a kérdéseimet, sőt már nagyon rég, önkormányzati képviselőként is feltettem, és folyamatosan csak arról hallottam mindig, hogy ilyen és olyan stratégiák készülnek az ágazat megmentésére, csak éppen a cselekvés nem történt meg, és sajnos azt kell hogy mondjam, hogy az elmúlt években sem mozdult előre a helyzet. Én itt egyelőre újabb adminisztratív kanyarokat érzékelek.

És azt is ki kell mondani, tisztelt államtitkár úr, és ez nyilván a kormányzati döntéshozók mindegyikére vonatkozik, hogy itt nem az a megoldás, hogy egy kényszerített államosítási folyamatot indítanak el. Néhány példával szeretnék élni. Sokszor beszélünk már az Országház falain belül is arról, hogy Szigetváron milyen helyzet valósult meg nem olyan régen: másfél évig küzdött a város lakosságának, mondjuk, egyharmada-egynegyede, hogy ihatatlan volt a csapvíz egy állami szolgáltató területén, egy állami beruházás nyomán.

De hozok aktuálisabb példákat is, tisztelt államtitkár úr. Hozám rengeteg megkeresés érkezik egyébként az ivóvízhálózat vízminőségét érintő problémákkal kapcsolatban. És a legutóbb egyébként Szászvár, Tiszavasvár és Kisszállás ügyében kaptam megkereséseket, és én ez ügyben azonnal írásbeli kérdéssel fordultam az önkormányzat minisztériumához, és megdöbbenő volt számomra, hogy Steiner államtitkár úr - egy ilyen lerázós, politikai kommunikációs és a politikai pufogás szintjét át nem lépő reakcióval - megtagadta a választ. Tehát annyit sem írt le a

kormányzati vagy a minisztériumi válasz, hogy én legalább valamit tudjak az önkormányzatok felé küldeni, mert nyilván kétségbe vannak esve mindenhol, ahol ilyen vízminőségi problémák vannak. Tehát semmilyen módon, még csak nem is kommunikál a minisztérium a súlyos problémákkal kapcsolatban.

Nos, miniszterelnök urat az elmúlt években háromszor kérdeztem az azonnali kérdések órájában a víziközműszektor helyzetéről, és érdekes evolúciója volt a válaszoknak: először tagadta a problémát, majd elkezdett arról beszélni, hogy hát, igen, valóban itt ezermilliárdos a nagyságrend; aztán a legutóbb már 3000 milliárd forintról beszélt, de úgy fogalmazott miniszterelnök úr, hogy ez nem szándék, hanem pénz kérdése a kormány részéről. Nos, tisztelt államtitkár úr, én sokszor elmondtam ezeket a példákat, hogy megkérdeztem annak idején még az Innovációs Minisztériumtól is, hogy mennyi az önkormányzati tulajdonú víziközmű-szolgáltató cégek karbantartási és pótlási munkáinak az állami támogatása évente, és ilyen 5 milliárd, 8 milliárd forintos összegeket hallottam éves szinten, miközben egyébként - itt már említették képviselőtársaim az akkumulátorgyárakat - a gödi akkumulátorgyár ivóvízellátásának a biztosítására 30 milliárd forintot költöttek állami pénzből; az iváncsai akkumulátorgyár esetében szintén 30 milliárdot; a debreceni infrastruktúra-fejlesztések, víziközmű-építések pedig ennek a többszörösét tették ki.

Tehát az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy van a rendszerben pénz, amit víziközmű-építésre fordítanak, csak miközben hagyják tovább pusztulni a lakossági ivóvízellátás rendszerét, ezeket az összegeket jellemzően az akkumulátorgyárakra fordítják. És miniszterelnök úr még élt is egy olyan fordulattal a válaszában a végén, hogy hát, először kellenek gyárak, hogy a gyárak megtermeljék a profitot, amiből majd rendbe lehet tenni a víziközmű-hálózatot. Nos, azt gondolom, hogy mindenkit megdöbbenhetett ez a válasz, de ez mutatja azt, hogy bizony ez egy értékválasztás. A kormány másfél évtizede nem kíván megfelelő mértékben forrásokat biztosítani, hogy a víziközmű-hálózat szétesésének a megállítása legalább megtörténhessen.

Ismétlem, tisztelt államtitkár úr, hogy amilyen adatokat én mondok, amilyen kritikákat megfogalmazok, azokat jellemzően egyébként a szakmai, különböző szakmai berkekben elkészült vagy önkormányzati szövetségek megrendelésére elkészült szakmai dokumentumokra, vagy éppen egyéb, kormánypárti polgármestereknek a tapasztalataira alapozom, mint egyébként korábban a pécsi fideszes polgármester tapasztalataira is, aki feltette a kezét, hogy a gördülő fejlesztési terv alapján már egy évtizeddel ezelőtt 20 milliárd forint hiányzott az ottani ellátási területen a víziközmű-pótlási munkákhoz, és elmondta, hogy fogalma sincs, hogy ezt milyen forrásból lehet biztosítani.

Nos, tehát a fő kérdés az, tisztelt államtitkár úr, hogy az eddigi tapasztalatok alapján - a gördülő fejlesztési tervek műszaki tartalmának beárazása

alapján - összesítve mekkora lehet most az az összeg, ami hiányzik a rendszerből. Ugye, 2017-ben olvashattunk egy ilyen utolsó átfogó becslést, az volt akkor 3000 milliárd forint. Most mekkorára tehető az az összeg, ami hiányzik a rendszerből? Én gyanítom, hogy ennek egyébként körülbelül a duplája.

Remélem, hogy erre kapunk egy pontosabb számot; nyilván nem egyszerű ezt összegezni, de valamilyen számmal talán rendelkeznek. Nagyjából azt is meg lehet fogalmazni, hogy ha azt akarjuk kimondani, hogy legalább éves szinten nem romlik tovább a rendszer, hanem legalább megállítjuk a rendszer erőteljes romlását, akkor évente legalább 400 milliárd forintot fordítani kell a víziközmű-karbantartási és -pótlási munkákra, és itt nem szabad elkövetni ezt a hibát, hogy az állami szolgáltatóknak adunk, az önkormányzati szolgáltatóknak nem.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tehát a kérdés az, hogy mikor, milyen ütemezéssel és milyen forrásból kívánja a kormány biztosítani azt, hogy legalább éves szinten 400 milliárd forintnyi forrás jusson az állami és önkormányzati víziközmű-cégek karbantartási, pótlási, javítási munkáira.

Továbbá, látva azt, hogy különböző adminisztratív kanyarokat ismét megfutnak a gördülő fejlesztési tervek kezelésével, itt ismét szeretném felhívni a figyelmet, hogy nem az újabb adminisztratív lépések és cselek jelentenek megoldást, hanem a forrásbevonás, ugyanakkor én mindent elutasítok, ami azt mutatja, hogy az önkormányzati szintű döntéshozatal újabb adminisztratív terhekkal vagy finanszírozási problémákkal szembesül. Én azt gondolom, és ezt ki kell mondani, hogy óriási hibát követtek el a korábbi kormányok, mármint a balliberális kormányok vagy éppen önkormányzatok, amikor a privatizáció felé fordultak, és olyan lépéseket tettek, hogy privatizáltak víziközmű-szolgáltatókat. Nagyon határozottan állítom azt, hogy az a meggyőződésünk, hogy nemzeti kézben kell tartani a víziközműszektort - ez egy stratégiai infrastruktúra -, a víziközműveket és a többi, és nem lehet engedni, hogy idegen cégek vízbázisok felett is rendelkezni tudjanak, de nem mindegy, hogy ez állami vagy önkormányzati kézben van. Ez egy olyan fontos közszolgáltatás meggyőződésem szerint, ahol nagyon fontos a helyi szerepvállalás, a helyi felelősségvállalás, a helyi tudás és a helyi tapasztalat.

Tehát én azt gondolom - egyébként rengeteg példával és különböző statisztikákkal is alátámasztott, hogy az infrastruktúra milyen állapotban van az állami és az önkormányzati szolgáltatók területén -, hogy sokkal jobb helyen van az önkormányzatok kezében a víziközmű-szolgáltatás, mint állami kézben, de ehhez valóban arra van szükség, hogy partnernek tekintsék az önkormányzatokat, partnernek tekintsék egyébként az önkormányzati tulajdonban lévő víziközmű-cégeket, és

megkapják azokat a szükséges forrásokat, amik alapján meg tudják állítani az adott ellátási területen a rendszer összeomlását. Tehát a kérdésem alapvetően arra vonatkozik, hogy miért nem ebbe az irányba mozdul a kormány, és mikor tudnak arról információt mondani, hogy mikor történhet meg az a megfelelő mértékű forrásbevonás, ami valóban segíthet az ágazatnak a helyzetén.

És még egy dologra szeretnék kitérni. Államtitkár úr az exorzéjában arról beszélt, hogy a víz a legfontosabb természeti kincsünk, és a gazdaságnak egy fontos működtető egysége, eleme, ez nyilvánvaló. Tehát nyilván a víz maga az élet - ezt sokan kimondják, csak egyre kevésbé úgy gondolkodnak, ez sok irányból megtapasztalható -, de itt van egy nagyon súlyos elmentmondás, amit egyébként már az akkumulátorgyárakról folytatott vitában is felszínre hoztunk, itt is elhangzott, hogy soha nem szabad elkövetni azt a hibát, hogy egy iparstratégia vagy akkumulátorstratégia előnyt élvez a természetvédelmi vagy a vízkincsvédelmi szempontok tekintetében.

És bizony, ennek egy eklatáns példája volt az, tisztelt államtitkár úr, amikor 2023 márciusában, ha jól emlékszem, belügyminiszter úr - akkor még odartartozott a vízgazdálkodás kérdése - kirúgta azt a vízügyi vezetőt, a TIVIZIG vezetőjét, aki éppen a debreceni akkumulátoripari fejlesztések kapcsán leírta fehéren-feketén, hogy milyen kockázatokat jelent a vízbázisok használata, védelme tekintetében egy ilyen brutálisan megnövekvő ipari vízfelhasználás, és akkor a reakció az volt, hogy kirúgták ezt a vízügyi vezetőt. És ez egy döbbenetes üzenet volt, államtitkár úr, a teljes vízügyi szektor minden munkavállalója számára, hogy egy olyan vezetőt, aki teszi a dolgát, leír egy szakmai álláspontot, kirúgják ezt követően. Ez egy üzenet egyébként a vízügyi szektorban, víziközműves szektorban legtöbbször amúgy is megalázóan alacsony bérekért dolgozóknak, hogy bizony nincsenek biztonságban.

Itt ez kérdésem is lenne, tisztelt államtitkár úr, hogy hogyan értékeli most ön a víziközműszektorban a munkaerőhiányt, a szakember-utánpótlás, a szakemberképzés rendszerét. Mert bizony az is látható, hogyha mondjuk, meg is indul a forrásbevonás az ágazatba, ha nincsenek kellő számban szakemberek, ha akár az állami cégek, akár önkormányzati cégek nem rendelkeznek megfelelő számú és képzettségű szakemberrel, akkor megint csak nem lehet megállítani a rendszer összeomlását.

(16.00)

Még egy dologra szeretnék utalni, államtitkár úr, amiről nagyon-nagyon kevés szó esik. Hosszú évek, évtizedek óta beszél a szakma arról, hogy mennyire nehéz helyzetben van ez a szektor, és bizony megkezdhetetlen lesz a forráselvonás. Most már legalább odáig eljutottunk, hogy a kormány ezt nem tagadja.

Ugyanakkor, amikor kimondjuk azt, hogy ezermilliárdokat kell majd ráköltetni a víziközmű-rendszer pótlására, karbantartására, hol van ennek a háttére olyan szempontból, hogy hol vannak azok a nemzeti gyártók, ahol olyan szerelvényeket, csöveket, szivattyúkat, gépészeti berendezéseket gyártanak, ami megadná a lehetőséget, hogy ha már ezermilliárdokat elköltünk, akkor ne kínai, dán, német, nem tudom, milyen berendezéseket kelljen megvásárolni óriási tételben. Tehát ez is elmaradt.

Azt gondolom, hogy egy patrióta módon, nemzeti módon gondolkodó kormánynak már így kellett volna kezdeni a munkát, hogy segíti, előteremti azt, hogy ennek legyen háttére Magyarországon, és nyilván nem vár másfél évtizedet, hanem megadja a szükséges forrásokat, hogy ez a munka megindulhasson. Hiszen ez nemcsak az egészséges ivóvízellátás, az ivóvíz biztosítása miatt rendkívül fontos, hanem a vízbázisok megóvása, a vízbázisok védelme szempontjából.

Még egy ügyet ide kell hoznom, tisztelt államtitkár úr. Augusztustól az Energiaügyi Minisztériumon belül ön felel a vízgazdálkodás kérdéséért, tehát nemcsak víziközművekért, hanem a vízgazdálkodás ügyéért is ön felel. Ezzel együtt is, hogy ön most kapott egy nagyon széles körű feladatot, egy igazi kihívást, azonkívül azért nyilván elmondhatjuk, hogy még mindig nem történt meg az, hogy a vízügyi gondolkodásnak, a vízügyi szakpolitikai döntés-előkészítésnek egységes legyen a háttére. Hiszen azzal együtt, hogy az Energiaügyi Minisztériumban van a vízgazdálkodás ügye, azért legalább öt, de inkább hat minisztériumhoz tartozik még mindig a vízzel kapcsolatos döntés.

Itt felmerült az Agrárminisztérium mint a mezőgazdasági célú vízgazdálkodásnak az egyik fontos felelőse. Említhetnénk egyébként a beruházások tekintetében az Építési és Közlekedési Minisztériumot, ez nyilván nagyberuházások tekintetében illetékes. Ha a vízügyekkel kapcsolatos tudományos munkáról beszélünk, akkor nyilván a Kulturális és Innovációs Minisztérium felügyelete alatt vannak olyan tudományos műhelyek, ahol egyébként a vízzel kapcsolatos tudományos kutatás van. De beszélhetünk egyébként akár a határvízi egyezményekről, a természetvédelmi szempontokról, akkor a Külgazdasági és Külügyminisztériumról, vagy ha az iparpolitikáról beszélünk, aminek ott van a vízfogyasztása, akkor beszélhetünk a Nemzetgazdasági Minisztériumról. Tehát látszik, hogy még mindig nem alakult ki a kormányzati döntéshozatal mögött az egységes szemlélet, az egységes tudományos háttér és az egységes szakpolitikai irányítás a víz ügye mellett.

Azt gondolom, abban értsünk egyet - és egyet is értünk -, hogy a víz maga az élet, és ha nem tudjuk ezt az egységes szemléletet és a felelős vízgazdálkodást nem szektorálisan, hanem összességében a víz ügye mellett biztosítani, akkor összességében a víz ügye mellett irányváltást végrehajtani a kormányzati munkában, és akkor egyszerűen nem fogunk tudni olyan változást

végrehajtani, ami nem a gyermekeink jövőjének a felélése felé fog vezetni.

Tehát én majd javaslattal szeretnék élni a következő időszakban a kormány felé egy ilyen egységes szemléletű vízügyi irányítás és szakmai, szakpolitikai megalapozás intézményi hátterének a fölállítására, és őszintén remélem *(Az elnök megkocogtatja a csengett.)*, hogy erre nyitott lesz a tisztelt államtitkár úr és a minisztérium, és akkor egy következő felszólalásban még folytatnám. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, és akkor megadom a szót Keresztes László képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Nem akarok visszahátrálni a Ház idejével, de ezek rendkívül fontos kérdések, ezeket meg kell beszélni.

A víz ügye. Az ivóvízbázisokkal, az ivóvízellátás biztonságával erőteljesen összefügg a felszíni vizeinket érintő kockázatoknak a sora, és a környezet védelmének az ügye is az Energiaügyi Minisztériumhoz tartozik. Muszáj egy ügyet említenem, tisztelt államtitkár úr, hiszen az önök minisztériumával folytattam levelezést.

Nagyon régóta próbálok felhívni a figyelmet arra, hogy milyen veszélyforrások jelentkeznek a folyóinkat, a folyóink mellékfolyóit érintően, különböző szennyezések korábbi bányaterületeket érintően. Most van egy igen aktuális ügy - aktuális most már két és fél éve -, a Sajó folyót érintő szennyezés. 2022-ben Alsósajón, a Rozsnyói járásban egy egykori bányaterület feltöltődött a befolyó vizekkel, és rendkívül veszélyes mérgező anyagokat tartalmazó víz kezdett túlfolyni a Sajóba. Akkor fél évig nem csináltak semmit az akkori szlovák kormány minisztériumai. Én magam háromszor jártam a szennyezés helyszínén. Valamikor két évvel ezelőtt, kicsit több mint két évvel ezelőtt volt egy részleges megoldás, hogy csökkent a kifolyó anyag mennyisége. Idén viszont ismét láthatóan növekedett a szennyezés bejutása a Sajóba, és jelenleg most már kimutatható, hogy naponta 8 kilogramm arzén jut be a Sajó folyóba Alsósajó településről. Ahhoz, gondolom, nem kell szakember, hogy belássuk, hogy a szennyezés sem, a felelőtlenség sem és a szennyezés sem ismer országhatárokat.

Megdöbbszentő számomra, tisztelt államtitkár úr, és én több körben leveleztem az Energiaügyi Minisztériummal - és egyébként az Agrárminisztériummal is mint a természetvédelemért felelőssel -, hogy a felvidéki hatóságok július 30-án megtiltották a Sajóból kifogott halak fogyasztását az arzéntartalom miatt, és augusztus 6-án kapott a Nébih egy jelzést az Észak-Magyarországi Horgász Egyesülettől, jelezve ezt a problémát. Én magam is írásbeli kérdéssel fordultam egyébként önökhöz és az Agrárminisztériumhoz is, és 51 nap telt el, amíg a Nébih kiadta azt az ajánlást,

hogy nem javasolja a Sajóból kifogott halak fogyasztását, mert itt is, a magyarországi folyószakaszon is mérték a halak szervezetében az arzént.

Ez arra utal, tisztelt államtitkár úr, hogy ha már a halak szervezetében így ki tudják mutatni mérésekkel ezt a rendkívül mérgező anyagot, és már olyan értéket közelít, ami egyébként az Unió szintjén még csak tervezett rendelkezésben meghatározott határérték felett van, akkor az azt mutatja, hogy ennek az ökológiai katasztrófának a mértéke még sokkal súlyosabb, mint azt korábban sejteni lehetett, itt akkor már az üledékben s a többi, a felszín alatti vizekben is igen óriási a szennyezés.

Azért hozom ezt a példát, tisztelt miniszterhelyettes úr, hogy ilyen szintű átfogó problémákkal kell tudni megbirkóznia a kormánynak, és láthatóan itt a benuhátság állapotában vannak az illetékes minisztériumok. Önmagában is hadd fejezzem ki a megdöbbenésemet, nem ön felé, tisztelt államtitkár úr, hanem általában a minisztérium felé, hogy miután kérdésekkel bombázom a minisztériumot, felhívom a figyelmüket, hogy itt olyan jellegű ügyekről van szó, ami közérdeket érint, hogy itt minél előbb cselekedjenek, ne várják meg például egy írásbeli kérdésnél a 15 napos határidőt, hogy itt is csak a benuhátság van, és én nem tapasztaltam egyébként, hogy az Energiaügyi Minisztérium a mai napig bármit kommunikált volna a Sajó folyó helyzetét érintően.

Ehhez jegyezzük meg, hogy a Tisza erdélyi mellékfolyói tekintetében pedig döbbenetes, hasonló súlyosságú szennyezési kockázatok vannak. Én azt gondolom, ennek a belátásához sem kell szakembernek lenni. Ha nem képes Magyarország, nem képes Magyarország Kormánya egy olyan rendszert kialakítani, hogy az ilyen szennyezések elhárításában hatékonyan részt tudjon venni, az egyébként meglévő jogszabályokban és határvízi egyezmények által meglévő lehetőségeivel sem él, akkor óriási a baj.

Hozzáteszem, hogy én 2022-ben, ha jól emlékszem, májusban hivatalos útra mentem a pozsonyi parlamentbe, az ottani bizottsági elnökkel tárgyaltam. Most ismét indítványoztam, látva, hogy nem lép a kormány, ismét levelet írtam, hogy szeretnék a szlovák környezetvédelemért felelős miniszterrel találkozni, és követelni azt a megoldást, amit egyébként a szakemberek megfogalmaztak, hogy ahol kifolyik ez a szennyezett víz, ott ülepítő medencét kell építeni, víztisztító berendezéseket kell építeni, és akkor nyugodhatunk meg, amikor nullára csökken a Sajóba jutó szennyezett anyag mennyisége, és végre megkezdődik a kármentesítés, a medernek a mentesítése. Tehát itt is óriási előrelépésekre van szükség.

Még egy ügyet említenék zárásként, több képviselőtársam is beszélt az aszály, az árvíz kérdéséről, a vízvisszatartás ügyéről. Nagyon örülök annak, hogy most már szinte minden párt foglalkozik ezzel, minden politikus megjelent már az aszályos időszakban különböző kukoricaföldeken, ott bolyonganak, és

különböző figyelemfelkeltéseket fogalmaznak meg annak érdekében, hogy meg kell állítani az ország kiszáraitását. Azt gondolom, hogy akkor egy olyan példával élek, amit önök jól ismerhetnek, hiszen Ángyán professzor annak idején, 2009-ben a vidék stratégiájában megfogalmazta ezt a kihívást, és megfogalmazta egyébként a megoldási javaslatokat, amire önök nagy ívben tettek. Azóta sem történt meg a kormányban ez a fajta szemléletváltása, hogy a vízgazdálkodás feladata a vizek minél gyorsabb levezetése, nem a megtartása, emiatt jutottunk el oda, hogy felgyorsult az Alföld elsivatagosodása. Döbbenetes, hogy az Alföld, pontosabban a homokhátság már hivatalosan is félsivatag 1970 óta, nyilván nemcsak ennek a kormánynak a felelősségéről beszélünk. 1970 óta olyan 2-4-5 méterrel csökkent a talajvízszint, és ez éves szinten tovább csökken.

Tehát itt szakemberek évtizedek óta fogalmazzák meg, hogy alapvető szemléletváltásra van szükség a vízgazdálkodásban, és a vizek levezetése, mielőbbi levezetése helyett meg kell találni a tájban a víznek a helyét. Itt vitatkoznék egyébként azokkal a képviselőtársaimmal, akik csatornaépítésekről, műtárgyakról, betonteknőkről, víztározókról beszélnek. Nem. Ott vannak a természetes víztározók, ott van a tájnak a víztározó képessége.

(16.10)

Tehát az egykori ártereket, az egykori vízjárta tereteket kell megnyitni, ott kell megtalálni a víz helyét szabályozott oldalirányú kivezetéssel, fokgazdálkodással. Erre olyan szinten vannak meg a koncepciók, hogy ezek figyelembe veszik már egyébként az azóta megépült infrastruktúrát, településeket, miegyebet, és bemutatták egyébként, nem filozófusok, vagy nem tudom, ilyen sámánok, hanem mondjuk, műegyetemi professzorok azokkal a térinformatikai eszközökkel alátámasztott megoldásokat, amelyekkel például a Tisza vízgyűjtő területén óriási eredményeket lehetne elérni a vízvisszatartás terén.

Én 2022 októberében összehívtam egy rendkívüli fenntartható fejlődés bizottsági ülést, ahol jelen volt egyébként az agrárminiszter úr, jelen volt Rác András, a természetvédelemért felelős államtitkár, és ott volt a Vízállásért felelős államtitkár Balogh Péter, ott volt Kulcsár László, ott volt Koncsos professzor úr, és ott ismertették megalapozott prezentációval, animációkkal megalapozott javaslataikat, és azóta is csak az ígéreteket hallhatjuk a kormány részéről.

Azért mondom ezt önnek, tisztelt államtitkár úr, hiszen most ön kapott egy nagy felhatalmazást, egy nagyon komoly feladatot, de lehetőséget is arra, hogy a motorja legyen egy olyanfajta szemléletváltásnak, ami talán be tudja hozni a kormányzati döntéshozatali struktúrába ezt a kihívást, mert ki kell mondani, és ha nem vagyunk vakok, akkor látjuk, hogy egyre hosszabbak, egyre forróbbak az aszályos időszakok, és

ez ellen csak a helyes vízgazdálkodással, a táji vízviszszatartással tudjuk felvenni a versenyt. Ez ad egyedül esélyt arra, hogy megállítsuk ezt a folyamatot, és megállítsuk teljesen nemcsak egyébként az Alföld, hanem Magyarország kiszáraitását.

Bizony erre a szemléletre vannak már megalapozott javaslatok, erre a szemléletváltásra, de egyszerűen a cselekvés hiányzik, a kormányzati döntések hiányoznak. Megmondom őszintén, tisztelt államtitkár úr, minden irányból próbálkozom a kormány berkeiben eljutni odáig, hogy javaslatok legalább odakerüljenek, a szakemberek le tudjanak ülni a döntéshozókkal egy asztalhoz. Ez részben meg is történt, de nyomát sem látom a cselekvésnek.

Itt is, amikor az elmúlt években a táji vízvisszatartás ügyéről kérdeztem a felelősöket, például Rétvári államtitkár úr rendszerint öntözésről beszélt, miközben tudjuk egyébként, hogy félsivatagi körülmények között az öntözés mit sem ér. Sőt, az öntözés egy olyan rossz tájhasználat konzerválását vagy annak a fenntartását jelenti, ami nyilvánvalóan nem fenntartható. Tehát alapvetően a tájban kell megtalálni a víz helyét. Az, hogy most az öntözési koncepcióban 1-2 százalék helyett 6-8 százalékra terjesztik ki az Agrárminisztérium tervei szerint az öntözött területek arányát, az már matematikai alapon is érthetővé teszi, hogy miért van szükség szemléletváltásra.

A Tiszáról beszélt valamelyik képviselőtársam, már nincs itt. Hát, azért óva intenek mindenkit, hogy a Tiszán száraz lábbal át akarjon kelni. Nyilván most, ebben az időszakban rendkívül alacsony, most is, szeptemberben rekordközeli alacsony volt a víz a Tisza medrében, de azért óvatosan, tehát vannak a Tiszának mindig mély területei.

De például szeptember 11-én ismét összehívtam egy rendkívüli bizottsági ülést, ahova nem jött el sajnós az Energiaügyi Minisztérium, sem az Agrárminisztérium. A Tisza szárazra került medrében állítottuk fel az asztalt, ott tartottunk bizottsági ülést - akkor egyébként 74 köbméter/szekundum volt a Tisza vízhozama -, és akkor ott próbáltuk érzékeltetni. Ha ott lettek volna a minisztériumok, akkor talán ők is látták volna, hogy ahol ültünk, ott a fejük fölött körülbelül négy méterrel lett volna a közepes vízállás szerint a vízszint. Egyébként, amikor a tél utáni nagyvizek mentek el, legutóbb is egyébként, meg a múlt évben a történelmi aszály után, akkor ezer köbméter/szekundumos sebességgel engedték ki a vizet ahelyett, hogy az oldalirányú kivezetés megtörténhetett volna.

Tehát a problémát, én úgy érzem, hogy kezdik felismerni egyébként ellenzéki oldalon is, kormányoldalon is. Itt az ideje, hogy a cselekvés megtörténjen. Arra kérek mindenkit, hogy lássa meg azokat a szakembereket, lássa meg azokat a szakmai koncepciókat, amelyek felelős, természetközeli, fenntartható vízgazdálkodási koncepció megvalósításának teret engedhetnének. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További felszólalásra jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

V. NÉMETH ZSOLT energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt percekben vagy több mint egy órában számos kérdést vetettek fel képviselőtársaim. Órákig lehetne, én úgy gondolom, erről az ügyről beszélni. Ha órákat nem is, de egy kicsit bővebben válaszolnék, különösen azokra a képviselőtársaimra tekintettel, akik megvárták a vita végét.

Először is azt hadd rögzítsem, hogy valóban korszakhatárhoz értünk a vízügyek tekintetében. Szerintem nemcsak szakmatörténeti jelentőségű az, hogy a három minisztériumi felelősségi kör, ami a vízgazdálkodással kapcsolatos, a vízvédellemmel, illetve a víziközmű-szolgáltatás, az egy minisztériumhoz, egy miniszterhez került. Bár valóban van számos más vonatkozása is, építészeti és a többi, de az iskolaépítésnek is van, tehát ilyen szempontból ezt ilyen komplexszé nyilván nem lehet tenni. Én úgy vélem, hogy a munkának most már nem akadály a kormányzati szervezeti struktúrába való tagozódás, együtt van mindaz, aminek együtt kell lenni.

Az Agrárminisztériumban van egy jelentős rész még, de ennek oka van, hiszen magának a vízmegtartásnak csak az egyik része az, ami infrastrukturális természetű, a másik az maga agrártechnológiai rész, tehát nagyon helyes az, hogy az öntözésnek valamilyen része ott még megtalálható. Hogy ez hol kell hogy elváljon, azon persze lehet vitatkozni.

Maga az ivóvíz története egészen biztosan nem onnan kezdődik, hogy felvesszük a kútból a vizet, és ezért is történt meg, hogy vízgazdálkodás néven egy új államtitkárság alakult, vagy ilyen felelősségi körrel, hiszen ha ezt valamiféle ellátási láncnak tekintjük, akkor a lánc erősségét mindig a leggyengébb láncszem mutatja meg, tehát egyenszilárdságúnak kell mindennek lenni. Tehát valahol a vízkészletekkel való gazdálkodástól kell elindulni. Onnan vezethetjük a vízbázist, ahonnan kiveszi maga a szolgáltató cég, eljuttatja a fogyasztóhoz, lakosságihoz vagy éppen iparihoz, majd azt használtan összegyűjti, és tisztítás után néha ugyanabba a befogadóba kerül. Így záródik valahol maga ez a lánc, és ezért fontos, hogy az állam és azon belül akár egy minisztérium felügyelje magát ezt a körforgást és azt a szabályozási tevékenységet, tulajdonosi tevékenységet, és ami ezzel kapcsolatban elvárható, azt kifejtse.

Köszönöm kormánypárti képviselőtársaimnak a támogató szavakat. Úgy vélem, hogy világos volt számukra is, hogy ez egy technikai természetű módosítás. Tehát ebbe belelátni valami mély politikai tartalmakat nem kell, de nagyon helyes az, hogy ott, ahol képviselőtársaim valami gyanút éreznek, azokat eloszlassuk.

Varga Zoltán képviselőtársam: az életünkről szól, a víz az élet, ez az előterjesztés viszont a hatalomról szól - mondta ön. Én olyanokkal dolgozom együtt, akik ezt szolgálatnak tekintik, és erre nagyon büszke is vagyok. Árulást említett. Szerintem ez a tegnapi kommunikációs segédletéből maradt itt. Hát, én ezt fel nem felezem ebben az előterjesztésben semmiképp.

Vízhiánytól való félelmet említett, és ezt pont Debrecen kapcsán teszi. Hozzáteszem, megemlítve a szolnoki vízkivételt, a szolnoki felszíni vízkivételi mű működött, ezen a rekordokat döntő nyáron is működött, hiszen ilyenkor a felszíni vízkivételt egy úszó berendezéssel teljesítik, és pont egyébként Debrecen vízellátása kapcsán is megemlíttem, hogy a felszíni vízkivételt fogjuk erősíteni a felszín alatti vízkészletek védelme érdekében, mert ez működik.

Tehát ha valami kulcsszó a most következő időszakban, akkor merészelem azt mondani, hogy ez maga a vízgazdálkodás, a vízkészletekkel való gazdálkodás. Tehát amúgy a vízhiánytól való félelem, hát, lehetséges, hogy kell ilyen, de jobb félni, mint megijedni. Azonban maga a jogi szabályozás, az intézményrendszer képes arra, hogy a vízkészleteinket megóvja, hiszen itt van az erről szóló vízgazdálkodási törvény, amely pontosan rögzíti, hogy a létfenntartást biztosító ivóvizet követően kell kielégíteni a közegészségügyi, gyógyászati igényeket, azután jön csak az állatok itatása, a természetvédelmi vízkivétel, az öntözés, majd ezután következik a gazdaság.

(16.20)

Tehát ezt mi teljesítjük, akkumulátorgyárostul meg mindenféle iparostul együtt is ez a prioritási sorrend, ez törvényben rögzített.

Visszatérek Debrecenre. Azért is furcsa ezt említeni, mert azon városok egyike, ami forrással bír, és maga a vizet a tájba, bár ez egy kifejezetten nyírségi program, de remélem, hogy nemcsak nyírségi lesz, hanem az egész országban is elterjed - az, ami egyébként az Energiaügyi Minisztérium anyagi támogatásával indult meg klímaadaptációs programként akkor, amikor még ez a terület nem is tartozott az Energiaügyi Minisztériumhoz, dicsérve kollégáimat -, kiterjedhet az egész országban, és mintegy 40 milliárd forint áll rendelkezésre arra, hogy akár a debreceni Nagyerdőt megóvja, és ott a talajvízszintet emeljük ezáltal.

A fejlesztésekről is szólt. A debreceni Déli Gazdasági Övezet először 102 milliót, majd 8 milliárdot, majd 4,2 milliárdot kapott. És itt válaszolok a többi képviselőtársamnak is, aki azt említi, hogy bezzeg az ipari parkokra költenek. Én átnéztem valamennyi ipari parki fejlesztést. Azoknak a jelentős része - hangsúlyozom, a jelentős része, ami lehet 30, 40, 50, 60 százalék is, Bükk-től egészen Szikszóig - lakossági infrastruktúrát jelent, rekonstrukciókat jelent, új víztornyokat, lakosságot is ellátó szennyvíztisztítók

bővítését. Tehát legkevésbé sem igaz az, hogy amúgy a kormányzat nem fordít a víziközmű-infrastruktúrára, de bezzeg csak az ipari parkokra fordít. Ez egyszerűen nem így van, ténylegesen, tételesen nem így van - a Debrecenben levő fejlesztések is ezt mutatják. Egyébként a Debreceni Vízmű amúgy önkormányzati maradt, ennek ellenére kapta ezeket a jelentős forrásokat, tehát többmilliárdos forrást, de még legutóbb is a vízmű területén levő hencidai kútnak a rekonstrukciójára az Energiaügyi Minisztérium biztosított forrást.

A képviselő úr mondta, hogy az alkalmazottak mélyen az átlag alatt keresnek. Nem vagyunk elégedettek még, de régi a kommunikációs segédlete. Egy évvel ezelőtt ezt elmondhatta, ma meg nem, mert mind az állami vízműveknél, ahol pontosan tudjuk, hogy milyen különbségek voltak az ország egyik részén, másik részén, 30 százalékos nagyságú béremelésre is szükség volt, 10, majd 5 százalékos ebben az évben, és azt vetjük észre, hogy bizony az önkormányzati cégeknél ennél jelentősebb béremelést hajtottak végre, mégpedig azért, mert teheték, mert az idei finanszírozás, az állami, illetve a nem lakossági díjrendszer ezt lehetővé tette. Tehát idénre már nem igaz az, hogy a legvégén kullognak összehasonlítva más ágazatokkal a víziközmű-ágazatban dolgozók. Természetesen szükség van még további rendezésre is.

Veszélyhelyzeti rendeletről beszélt, mintha ott sunyi módon valamit szabályoztunk volna - szó nincs erről. Az önkormányzatok számára nyújtottuk azt a lehetőséget, hogy mentesüljenek az adósságoktól, és ne az adósságuk kifizetése után lépjenek át az állami rendszerbe. Illetve azt tettük lehetővé, hogy a többség tudja érvényesíteni az akaratát, egy kisebbség ne akadályozza meg abban, hogy a víziközműrendszerrel az állami rendszerben részt vegyenek.

Szinte mindegyik felszólaló említette a vízvesztéseket, és meg kell hogy mondjam, másfél évvel ezelőtt én is a hatása alatt voltam, mert ez látványos, mert azt mondjuk, hogy valami elképesztő, hát itt minden negyedik, ötödik liter víz elfolyik, ez valami szörnyű - és tényleg jelentős. De azért ezt is érdemes valami nemzetközi összehasonlításba raknunk, és bár az Eurostat nem tartalmaz erre vonatkozólag statisztikát, de imitt-amott, egy-egy országot elkapva, például Olaszországban 30 százalék fölöttit láttam, de most van egy 2020-as Interreg-programban lévő összehasonlítás, ahol Írországnál 40, Horvátországban 40, Szlovéniában 30, a bolgárt és a románt meg sem merem említeni, mert ennél nagyobbak; tehát a magyarországi vízvesztés az európai átlag. Tehát nem igaz az, hogy ez valami elképesztő nagyságú. Van néhány kivétel Magyarországon is. Ezek közé tartozik például a miskolci, ahol 50 százalék körüli, vagy Fűzfőgyártelep 80 százalékkal, de ezekre készülnek a tervek, készülnek a beavatkozások. És hogy miért készülnek a tervek: azért, mert nem voltak. Azért, mert azzal kellett kezdenünk, hogy egymilliárd forintos forrásból elkezdjük

a tervek készítését, hogy meginduljon a rekonstrukciós program.

Harangozó Tamás képviselőtársam mondja azt, hogy „nem tökmindegy önöknek, hogy állami vagy önkormányzati?”. Én hangsúlyozom, hogy legalábbis az én tevékenységem alatt, de ugyanezt tette az elődöm is, hogy ezt nem tekintette valamiféle kényszernek. Ezt többször elmondtam, hogy mi nem téesszervezők vagyunk, nem küldtünk sehova se cigányzenekart, se verőembereket, hanem eldöntötte a közösség, hogy részt akar-e ebben a programban venni, avagy nem. Egyébként nem is elvárás, azért, mert úgy gondoljuk, hogy fontos, hogy ezen a területen is legyen verseny. És elképesztő jó adatokkal bírunk most már a tekintetben, hogy függetlenül a tulajdonos személyétől, hogy ez legyen önkormányzati vagy legyen állami, milyen gazdasági eredményt bír felmutatni egyik vagy másik vízmű, és a támogatásokat normatív alapon, pontosan a kiegyenlítést normatív alapon rendezi most már a rendszer; majd erről szólok néhány szót. Tehát legkevésbé sincs meg ez a kényszer. Mi elégedettek vagyunk, az ország felén állami szolgáltató van.

De miért jó ez? Hiszen mindenki azt gondolja sztereotípiászerűen, hogy ami nagy állami, az csak rosszul működhet. Természetesen vannak nehézségek egy nagy cégnél, ezeket le kell küzdeni, de rengeteg előnye is - különben nem lennének nagy multicégek. Tehát azért legalább a jó példákat nézzük el tőlük. Például az energiára gondolok, az energia ára 30-40 százalékosat tesz ki a víznek az árában, és mondjuk, egy minisztériumon belül ott az Energiaügyi Minisztérium. Csak az államiaknál olyan 25 milliárdot hozott ez, mondjuk, a villany díjából egyik évről a másikra, vagy például a törvényjavaslatban megemlített ESCO-programot bizony az MVM-mel csináljuk meg közösen. Tehát ha energiaárról szólnak, mindenkinek az van az agyában, hogy az éjszakai áram a legolcsóbb, mert a legolcsóbb az éjszakai áram, és régebben elindult a víziközműves ember, fölült a biciklijére, kiment a gépházba, és bekapcsolta, hogy töltődjön föl a víztorony, de néhány éve meg nem az éjszakai áram a legolcsóbb, hanem a nappali. Ezért érdemes nagy rendszereket létrehozni ott, ahol természetesen az egyik elem, hogy a szivárgást megszüntessük a csövek cseréjével, de legalább annyira fontos, hogy az ehhez kapcsolódó energetikai rendszereket megújítsuk és a vezérlést megoldjuk. Éjszaka is ugyanolyan nyomással mennek a rendszerek, mint nappal. Tehát a nagy rendszerekben ennek van jelentősége, és ennek az előnyét élvezni fogjuk. De mondok mást is.

A mai napig - a mai napig - a tervezésekben nagy regionális rendszereknél, térségek vízellátására többmilliárdos tervezés is folyamatban van, és az úgy működött, hogy nem vesszük figyelembe a másik szolgáltatót. Budapest környékén simán a vízváltáson még áttolják az ivóvizet csak azért, mert két szolgáltató van. Tehát vannak annak is előnyei, hogy egy állami

rendszer van. Mindamellet az önkormányzati gondosságot, a jó tulajdonos gondosságát én nem kérdőjelezem meg.

A gördülő fejlesztési terveknel a képviselő úr mondta, hogy az önkormányzat véleményét kikéri - maga a törvény is rögzíti ezt most pontosan -, és amennyiben nem ért egyet az önkormányzat a szolgáltató által összeállított gördülő fejlesztési tervvel - egyébként régebben az önkormányzat csinálta, csinálhatta, ez azt jelentette, hogy 100-ból, mondjuk, míg nagyszámú szolgáltató volt, tízen megcsinálták, a többit tényleg a szolgáltató, tehát átvettük azt a gyakorlatot, hogy jó, ha a szolgáltató állítja ezt össze és az egész szolgáltatási területre vonatkozóan -, ha nem ért egyet vele, akkor a MEKH dönt.

(16.30)

Tehát nincs itt semmiféle olyan elem, amit egy kormányzat például átvenne.

Dudás képviselő úr mondta, hogy nem irigyel. Köszönöm szépen az elismerő szavakat. Emlékeim szerint, amikor ezt a megbízatást kaptam, egy darabig számoltam, hogy gratulálok és részvétem, és a részvét nagyon hosszú ideig vezetett. De nem is azért vagyunk, hogy sajnáljanak bennünket. Valóban egy szép feladat maga az, amit kaptam, kaptunk kollégáinkkal együtt, és szerintem ez történelmi lehetőség, így is állunk hozzá. Nem tudom, hogy meddig fogunk eljutni, de egy biztos, hogy egy nappal előbb jutunk el a megvalósításig és egy nagyobb ütemig, mint ha holnap kezdjük el. Ehhez a szervezeti háttér ma már megvan.

Újabb terhet rónak az önkormányzatokra. Ez a törvény semmilyen újabb terhet nem ró az önkormányzatokra, technikai természetű, rögzíti a köteleseket, de nincsen ilyen.

Vissza kell adni az önkormányzatok autonómiáját. Én 16 évig voltam polgármester, de ezt mindig megkérdem más ügyek kapcsán is, mert így beszélgetünk, hogy „az önkormányzatoknak”. De nem lehet egy 200 fős falut egy megyeszékhellyel összehasonlítani, mert a 200 fős falu köszöni szépen, nem kéri ezt az autonómiát. Ha neki tönkremegy a kútja, akkor nem lesz arra forrása, hogy azt megoldja, tehát egy olyan felelősséget kapott, amihez nincs neki forrása. Ezért van aztán, hogy egy kétszázvalahány település megyei rendszerben mindenki amellet dönt, hogy átadjuk a vagyont, csak a megyeszékhely nem. Tehát az önkormányzatokról így általánosságban beszélni nem szabad, mert, mondom, mások az igényeik. Egyébként, ha följebb visszük majd ezt a szintet, hogy vajon ki mit ér föl, és például ha a negyedik tisztítási fokozat bekerül kötelezettségként az európai uniós jogalkotásba - ennek a küszöbén vagyunk -, akkor kíváncsi leszek, hogy honnan szedik össze a nagyvárosok is, amikor már erre forrás nem lesz, európai uniós forrás sem. Valóban képesek lesznek erre a helyi önkormányzatok? Én nem hiszem.

Az árvízi helyzetre tért rá képviselő úr, nagyon helyesen, szerintem ez egy összekapcsolható dolog. Viszont hogy mennyire kell erről beszélni, azt az itteni vita is megmutatja, vagy megmutatja az, hogy az Országos Vízügyi Főigazgatóságnak a Facebook-oldalát szinte le kellett állítani, mert valami elképesztő düháradat ment rájuk, hogy jön az árvíz, azt tessék bevezetni ide-oda, ki ne engedjék. Hát, most jött egy dunai árvíz, attól még a Tiszán volt egy aszályközeli helyzet. Az egy másik vízgyűjtő, tehát onnét eljuttatni így nem lehet. Gyurcsány képviselő úr mondta, hogy nem tudom, hány tározót épített, szerintem négyet mondott, nem négyet, kettőt a hétből, ami elkészült, de azok száraz tározók, azokban akkor van víz, amikor jön az árvízi csúcs, azok csúcstározók. Ha abba most beleengedik a vizet, abból jövő júliusban nem fognak öntözni. Tehát néhány dolgot tisztázni kell. Egyébként oktatófilmnek én is ajánlom Font Sándor rövid Facebook-bejegyzését. Tehát ezeket a korlátokat tudjuk, mindamellet ezek nem haszontalan dolgok.

Itt például kapcsolódik mindenkihez, hogy azt meg kell céloznunk, hogy vizet a tájba. Arra, hogy a talajvízszint növekedjen, a legjobb példa a nyírségi, ahol most már európai uniós forrással el fogunk jutni a megvalósításig is, és ezt a modellt módszeresen tovább kell vezetni az Agrárminisztérium javaslatára alapján is: magukat a műveket, a csatornákat használhatóvá kell tenni, és a tájba a vizet be kell vezetni. De így csettintésre, hogy jön az árvíz, aztán ide-oda elvezetem, ez azért annál bonyolultabb dolog.

Mi valósult eddig meg? Az ős-Dráva megvalósult. Az, hogy milyen műszaki megoldással, milyen színvonalon, hogyan működik, majd kiértékelésre számot tart, de azért említettem a nyírségi programot vagy a debrecenit is, mert reméljük, hogy ez a minta tovább is vihető magára a homokhátságra, hiszen azért valljuk be, ott van a legszörnyűbb helyzet, amit orvosolni kellene.

Apáti István képviselőtársam mondta, hogy pártpolitikai eszközzel büntetik az önkormányzatokat. Szó nincs erről, sőt azt kell hogy mondjam, hogy az elmúlt másfél évben minden javaslat afelé ment, hogy a szubjektív támogatásnyújtások helyébe kifejezetten normatív lépett. Ugyanis mi történt ez év januárjában? Az, hogy a nem lakossági díjemeléssel révén egységes díjat hoztunk létre. Itt is azért hadd említsem meg, hogy a vállalkozói díjakban 49-szeres és 24-szeres különbség volt az ivóvíz- és a csatornadíj között az országban, és ebből csináltunk egy-egy díjat. Ebből adódóan - attól függően, hogy milyen a vízbázis, honnan, milyen energiával kell elővenni, és a nyers vízből milyen költségekkel lehet ivóvizet előállítani - nyilván az az egy díj van, ahol nyereséget hoz érdemtelenül, van, ahol pedig veszteséget méltatlanul. Tehát ezeknek a kiegyenlítésére szolgál maga a fejlesztési és ellentételezési alap, amely a kormány 80 milliárdot belerak.

Ez az az alap, amely normatív módon működik, tehát nem a minisztériumban osztogatják, hanem algoritmusok alapján, az ő teljesítményük alapján alakul ki

az, hogy ki milyen támogatást kap. Kérdezzék meg egyébként az önkormányzati vízműveket! Én azt látom, hogy akik egy évvel ezelőtt azzal foglalkoztak, hogy a számláikat hogy fizetik ki, milyen folyószámla-hitelt kapnak, és a veszteséget hogy kerülnek el, a csőd-helyzetből hogy másznak ki, azok béremelést hajtottak végre, nyereséget terveztek, lesz is nekik, és milliárdos fejlesztéseket, rekonstrukciókat hajtanak végre. Tehát, mondjuk, egy megyei víziközműcég 3-4 milliárdos fejlesztést végrehajt, ami a rekonstrukciós program része már. Még egyszer hangsúlyozom: ez normatív alapú, tehát legkevésbé sem szubjektív.

Akkumulátorgyárak. Nagyon nem nyitnám meg ezt az ügyet, de az egy sematikus kép, hogy az akkumulátorgyárak vízfalók és kész. Nem! A sör-, papírmeg élelmiszergyártás is fogyaszt annyi vizet, de nem ajánlanám, a sörnél különösen, hogy nekik essenek, zárjuk be őket, és elzavarjuk őket. Tehát ez egy nagyon-nagyon sematikus hozzáállás, és még egyszer mondom: arra, hogy milyen módon lehet kielégíteni az egyes egységeket, az előbb említett törvény szolgál. Egyetlenegy helyen nem sérülhet a lakosságnak az ivóvízellátása, és sorolhatnám tovább.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei kvóták kiosztása. Egy kollégám azt mondta, hogy XIX. századi maga a rendszer, és ennél jobb, már többre is képes a mai rendszer, tehát egy dinamikus kvótakiosztásra. Jelenleg az van, hogy ha valaki megkéri azt a kvótát, és arra rátalál, ha elhasználja, ha nem, azzal ő bír, sérülnek a jogai. Maga a vízügyi szakma természetesen képes arra, hogy ha tudja mérni a kutakat - hadd ne menjek bele, tehát tudja mérni a fogyasztásokat -, akkor tudja számolni a kutak egymásra hatását, és reményei szerint nem fordul elő olyan, hogy mégiscsak kiadnak a helyben lakók bólogatásával, mondjuk, egy kvótát akár egy élelmiszeripari üzemnek, és a térségi szolgáltató kútján 12 méterrel lejjebb megy a vízszint.

(16.40)

Ezért állítom, hogy szó nincs arról, hogy bármilyen szubjektív ok miatt nem adná ki a kvótát. Azért nem adja ki, mert azon a helyen nincs. Vagy lehet, hogy megnevezi, hogy én ki tudom szolgálni a vizet, de nem felszín alatti vízzel, hanem felszíni vizet tudok oda biztosítani. Szerintem oda kell eljutnunk, hogy akár egy dinamikus kvótakiosztással folyamatosan tudjuk figyelni, vizsgálni azt, hogy az a vízkészlet, aminek a megóvására felesküdték ezek az emberek - amit törvény szabályoz -, annak eleget tudjanak tenni. Ha a képviselő úr megmondja, hogy hol, melyik ponton van ez az igény, akkor meg tudják mondani, hogy hol mi a helyzet. Azt, hogy általában adunk-e ki gyümölcsös öntözésére kvótát, vagy ad-e ki az erre feljogosított szervezet, ezt nem tudjuk. A pontos helyet kell megjelölni. Lehet, hogy tíz kilométerrel odébb egyet ki tud adni, azon a helyen meg nem.

Keresztes László bizottsági elnök úr azt mondta, hogy forrásokat kell bevonni a rendszerbe karbantartásra. Erre van egy fejlesztési alap. Nem vagyunk elégedettek ennek a nagyságával még, de hogy ez nulla lenne, azt ön sem állította. Százmilliárdos nagyságrendű a fejlesztési alap. Nagyon őszinte leszek így magunk között: nem vagyok biztos abban, hogy ez a százmilliárd valóban mind rekonstrukcióra megy, lehet, hogy ebben az évben karbantartásra is megy. Az elmaradt karbantartások miatt a jogszabály ezt lehetővé teszi. A MEH szándékai szerint - összességében egy 500 milliárdos ágazatról beszélünk a víziközmű-társaságok esetében - egy 100 milliárdos nagyságrend már rekonstrukciós célokat szolgál, a szándékai szerint. De ha ez 60-70 milliárd, akkor is a KEHOP-ban lévő most folyó rekonstrukciós munkákkal együtt, az ipari parkokhoz kapcsolódó rekonstrukciós hányadok szerint - erről az előbb szoltam - ebben az évben is mintegy 100 milliárdot rekonstrukcióra fordítunk. Mennyi lenne az ideális? (Dr. Keresztes László Lóránt: 400!) Lehet, hogy 400, de abban nem vagyok biztos, hogy az ágazat 400 milliárdos munkát egy évben el tudna végezni. A fővárosban például akadályai vannak annak, hogy hol mit zárnak le, mert megfojt egy várost. De azt mindenképpen szeretnénk megcélózni, hogy 200 milliárdot lehessen rekonstrukciókra fordítani; ebben az évben ez a 200 milliárd még nincs meg.

Képviselő úr azt mondta, hogy sokkal jobb kezekben van az önkormányzatoknál. Van, ahol jobb, van, ahol meg nem. Tudunk olyan horror példákat mondani, mint a miskolci, ahol önkormányzati kezekben volt. Máshol meg ellenkező példáról tudok. De állami kezekben is tudok nagyon jó rendszerről és kevésbé jóról. Én azt mondom, hogy mindegyiknek megvan a maga előnye, de azt nem lehet általánosságban kijelenteni, hogy az önkormányzatoknál jobb lenne. Van, ahol jó gazda az önkormányzat.

Szakemberképzés, bér. A berről szoltam már. Egy nagyon módszeres bérfelvezetést végrehajtottunk, egyrészt az államiaknál, másrészt a forrás biztosításával ez az önkormányzatoknál is lehetővé vált. A szakemberképzést pedig úgy képzeljük el, hogy a technikusképzést és az egyetemi képzést egy rendszerben szeretnénk látni, nagyon szoros kapcsolódásokkal. Ezen dolgozunk, és remélem, hogy ez már nem csak az ötlet szintjén van.

Még egyszer megköszönöm képviselőtársaim javaslatait. Én úgy tekintem, hogy mindenki a víz ügye iránti elkötelezettséggel szól hozzá, és azt nagyon-nagyon komolyan gondolom, hogy ha változást akarunk elérni, akkor nagyon széles társadalmi összefogásra, szemléletformálásra van szükség, például az agráriummal is. Hiszen szót ejtettünk arról, hogy a vizet vissza kell tartani. De ha valaki a Vásárhelyi-korszak előtti térképet megnézi, és azt szeretné látni, hogy ott újra kék legyen, nos, az a föld jelenleg másé. Tehát azt meg kell oldani agrártámogatási rendszerrel

is, hogy az azokban a mélyületekben, holtágakban lévő víz miatti kártalanítás megtörténjen. Én kötve hiszem, hogy egy ilyen nagyságú kisajátítást meg lehet csinálni az országban. Nem! Azt viszont hiszem, hogy támogatási rendszerrel és az agráriummal való nagyon szoros együttműködéssel, valamint a természetvédelmet bevonva lehet eredményt elérni. Ez utóbbi még fontosabb elem, mert jelenleg egy levezető csatornában, aminek az lenne a funkciója, hogy ott a víz közlekedjen, ugyanolyan védelem van, mintha az idők kezdete óta azt szolgálná, hogy ott élőhely legyen. Ezeket az alkukat nyilvánvalóan majd meg kell kötni.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és meg fogjuk fontolni, amennyiben módosító javaslat érkezik. Köszönöm. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a vitazárót, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Soron következik **az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9268. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Steiner Attila államtitkár úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én úgy gondolom, abban nem lehet ma vita Magyarországon, hogy a Paksi Atomerőmű stratégiai szerepet tölt be a hazai villamosenergia-termelésben. S az is meggyőződésünk, hogy a sikeres energetikai átmenethez, illetve a klímacélok eléréséhez és ezen túlmenően az energiaellátás szavatolásához még több zöldenergiára, de mindemellett hosszú távon atomenergiára is szükségünk van.

A kormány nemzeti energiapolitikát folytat, és arra törekszik, hogy saját forrásból szolgálja ki a várhatóan növekvő áramigényt. Az energiapolitikánk karbonmentes energiára való átállását mi sem mutatja jobban, mint az a tény, hogy mára az előzetes várakozásokat már jóval meghaladva, 43 százalékkal csökkent az ország üvegházhatásúgáz-kibocsátása, s mindez amellet, hogy jelentősen nőtt az ország gazdasági teljesítménye is. Ezzel pedig meghaladtuk a 2030-ig elérendő 40 százalékos vállalásunkat, és ebből a Paksi Atomerőmű is kivette a saját részét.

A nemzeti energiapolitikánk tehát láthatóan működik, azonban az elmúlt évek nemzetközi változásai, az ukrainai háború és Brüsszel elhibázott szankciói miatt kialakult helyzet sajnos újra felvetette az energia-biztonság kérdését. A kormány egyik legfontosabb feladata és célja ebben a kritikus helyzetben az ország energiaszuverenitásának megteremtése, az ellátásbiztonság garantálása, továbbá hogy a Brüsszelből érkező

nyomás ellenére megőrizzük a rezsicsökkentés eredményeit és elérhető szinten tartjuk az energiaárakat. Ezeknek a céloknak az eléréséhez helyben előállított és fenntartható, környezetbarát módon megtermelt energiára van szükségünk.

Nagy mennyiségben, olcsón, biztonságosan és fenntartható módon áramot termelni az atomenergia segítségével lehet. A nemzeti energiamixben az évek során megkérdőjelezhetetlenné vált a Paksi Atomerőmű jelentősége. Az erőmű négy blokkja a hazai áramtermelés felét, a belföldi fogyasztásunk több mint harmadát biztosítja. Hosszú távon tehát szükség van a Paksi Atomerőmű négy blokkjára, ezért ezek üzemidejét újabb húsz évvel tervezzük meghosszabbítani. A közben elkészülő további két új blokkal együtt a várakozások szerint jó húsz évig párhuzamosan termelhet majd a hat egység, és száz százalékban karbonmentes forrásból tudjuk így kiszolgálni a hazai áramigényt.

Jól látható, hogy a Paksi Atomerőmű jelentősen hozzájárul ahhoz is, hogy a kormány a rezsicsökkentéssel Európa legalacsonyabb áram- és gázárait biztosítja a magyar családok számára. S mindemellett azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a környezetvédelmi szempontok tekintetében az erőmű évente 14 millió tonna szén-dioxid kibocsátásától mentesíti hazánkat.

(16.50)

Ez jelentősen hozzájárul a zöldátmenethez, illetve a klímapolitikai céljainkhoz, az EU által 2050-re kitűzött és hazánk által is vállalt karbonsemlegesség eléréséhez.

Végül, de nem utolsósorban pedig egy ilyen fontos téma esetén én azt gondolom, hogy nem mehetünk el szó nélkül a nemzetközi gyakorlatok mellett sem. Az OECD Nukleáris Energia Ügynöksége szerint az energiaellátás fenntartásában és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében az atomerőművek üzemidő-hosszabbítása is kritikus szerepet fog játszani. Mindemellett az OECD Nukleáris Energia Ügynökség szakértői azt az álláspontot is képviselik, hogy a hosszú távú üzemeltetés gazdasági szempontból is előnyös lehet, különösen a beruházási és a villamosenergia-termelési költségek tekintetében.

Jelenleg, ha körbenézünk Európában, új beruházások és üzemidő-hosszabbítási projektek figyelhetők meg az atomenergetikával kapcsolatban. A teljesség igénye nélkül hadd mutassak be pár országot és pár atomerőművi üzemidő-hosszabbítást és fejlesztési projektet. Azt gondolom, hogy Franciaország a legfőbb olyan ország Európában, ahol az atomenergiának a legnagyobb aránya van, és a franciák is új reaktorok építését és a meglévők élettartamának meghosszabbítását tervezik. Ezt erősítette meg Emmanuel Macron elnök úrnak is a 2022. februári bejelentése, miszerint 14 új reaktort fognak építeni.

Lengyelország már tervbe vette az első atomerőművének fejlesztését, és a tervek szerint az első reaktor 2035-36 körül üzembe fog lépni. De emellett ott vannak a finnek is, akik jelenleg Európa egyik legújabb és legerősebb reaktorán dolgoznak, vagy Csehország, amely új blokkok üzembe helyezésével atomenergia-termelésének bővítését tervezi. Az üzemidőhosszabbítás példaként figyelemmel kísérhetjük a szlovéniai Krško-i atomerőművet is, amely 2023 tavaszán kapott környezetvédelmi engedélyt arra, hogy az élettartamát további 20 évvel, egészen 2043-ig meghosszabbítsák.

Kedves Képviselő Hölgyek és Urak! Az atomtörvény jelenlegi módosításának elsődleges célja is ebben a szellemiségben került megfogalmazásra. A Paksi Atomerőmű tervezett, üzemidőn túli üzemeltetését követően a további üzemeltetéshez szükséges törvényi szintű rendelkezések megalkotása a cél. Az atomerőmű már jelenleg is több mint 30 éve látja el a magyar emberek és hazánk ipari fogyasztóit biztonságos és környezetkímélő módon, versenyképes áron termelt villamos energiával. Ugye, már egyszer kapott az atomerőmű egy 20 éves hosszabbítási engedélyt, jelenleg is már ez a 20 éves hosszabbítás ketyeg, de emellett úgy látjuk a jelenlegi adatok alapján, hogy további 20 év is még benne van az atomerőműben.

A nukleáris biztonság elsődlegességét garantáló üzemeltetési gyakorlat, a nukleáris biztonság szempontjából fontos passzív komponensekre vonatkozó konzervatív tervezési alapok és modernizációs programok együttesen képezik az alapját az üzemidő további meghosszabbításának. A törvényjavaslat bevezeti az atomenergiáról szóló törvénybe a tervezett üzemidőn túli üzemeltetést követő további üzemeltetés definícióját és annak eljárási szabályait, amely eljárások, előírások összhangban vannak az első üzemidő-hosszabbításra vonatkozó rendelkezésekkel. A további üzemidő-hosszabbításhoz az atomenergia-felügyeleti szerv, az Országos Atomenergia Hivatal engedélyre van szükség, és az engedély előfeltétele a tervezett üzemidőn túli üzemeltetést követő további üzemeltetés végrehajtási programjának jóváhagyása, amelynek aktuális állapotát az arra vonatkozó kérelemben kell bemutatni, és az engedélyezési eljárás ügyintézési határideje pedig 11 hónap lesz, ami indokolt esetben további 60 nappal lesz meghosszabbítható.

Az Országos Atomenergia Hivatal korábban említett engedélyezési eljárásában szakhatóságként a környezetvédelmi és természetvédelmi hatáskörében eljáró Baranya Vármegyei Kormányhivatal is részt fog venni. Az atomerőmű üzemidejét érintő módosítások mellett a törvényjavaslat pontosítja, hogy az Országos Atomenergia Hivatal hatáskörébe tartozik a jogszabályban meghatározott technológiák, mérési, számítási, műszaki vizsgálati és értékelési módszerek leírásának, továbbá a biztonság szempontjából meghatározó munkakörök betöltésének jóváhagyása mellett

az anyagvizsgálati dokumentumoknak, illetve az elemzési eredményeknek is a jóváhagyása.

Végül, de nem utolsósorban pedig a törvényjavaslat az energiapolitikáért felelős miniszter feladatkörébe utalja a kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladékok kezeléséről szóló nemzeti politika céljainak végrehajtását bemutató nemzeti program Európai Bizottsághoz történő benyújtását. Ez egy kormányzati program, amelyet a kormány fog ezután benyújtani az Európai Bizottsághoz.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány a háborús helyzetben is mindent megtesz a magyar családok védelme érdekében, és már több mint 10 éve biztosítja a rezsidélmi rendszer eredményeinek fenntartását. A tervezett törvénymódosítások jelentősen hozzájárulnak Magyarország energiafüggetlenségének megerősítéséhez, a karbonmentes áramtermelés hosszú távú szavatolásához, illetve a villanyárak hosszú távú megfizethetőségéhez.

Mindezek fényében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásokkal, szakmai javaslataikkal, illetve a végén a szavazatukkal is támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces keretben.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításáról szóló T/9268. számú törvényjavaslat célja, hogy megteremtse azokat a törvényi szintű rendelkezéseket, amelyek a Paksi Atomerőmű további üzemidő-hosszabbításához szükségesek.

A Paksi Atomerőmű több mint 30 éve látja el Magyarországot lakossági és ipari fogyasztóit biztonságos és környezetkímélő módon, versenyképes áron termelt villamos energiával. Hosszú távon szükség van a Paksi Atomerőmű 4 blokkjára, ezért ezek üzemidejét újabb 20 évvel tervezzük meghosszabbítani. Az atomtörvény jelenleg nem tartalmaz részletszabályokat a tervezett üzemidőn túli üzemeltetést követő további üzemeltetésre, ezért a módosítás megteremti ezeket a rendelkezéseket, logikájában igazodva a hatályos eljárási szabályokhoz.

A módosítás alapján a létesítményszintű tervezett üzemidőn túli üzemeltetést követő további üzemeltetéshez az Országos Atomenergia Hivatal engedélyre van szükség. A módosítással összefüggésben a tervezett üzemidőn túli üzemeltetést követő további üzemeltetéshez szükséges többlet kiégett üzemanyag és radioaktív hulladékmennyiség tárolási, illetve elhelyezési koncepciói kidolgozásának költségét is figyelembe kell

venni a Paksi Atomerőmű Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba történő befizetéskor.

Tisztelt Ház! A Paksi Atomerőmű bővítése kiváló példa arra, hogy a nukleáris együttműködés visszahozhatná a józan ész, a racionalitást és a békés egymás mellett élés reményét a nemzetközi politikába. Az orosz fővállalkozó mellett a projekten amerikai, francia, német, osztrák és svájci cégek is dolgoznak. Mindez azt mutatja, hogy a nukleáris energia területén a partnerség és az együttműködés még mindig szakmai alapon nyugszik. Az áramtermelés egyetlen valóban felelősségteljes és biztonságos módját ma az atomenergia jelenti. Magyarországon zajlik a paksi nukleáris erőmű bővítése, amellyel a teljes hazai áramigény 70 százaléka fedezhető lesz, és emellett kiváltható lesz 3 milliárd köbméterrel az évi gázfogyasztás és 17 millió tonna szén-dioxid kibocsátása, a nukleáris kapacitások bővítése a két új paksi reaktor építésével, aminek nyomán az atomerőmű teljesítménye a mostani 2000 megawatttról 4400-ra fog nőni.

Magyarország a környezetvédelemre gyakorlati, pragmatikus kérdésként tekint, és ennek köszönhető, hogy hazánk a világnak azon húsz állama közé tartozik, amelyek gazdasági teljesítményük növelése mellett voltak képesek csökkenteni a károsanyag-kibocsátásukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák azt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szeberényi képviselő úr. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2022 őszi ülésén döntött arról, hogy tudomásul veszi a Paksi Atomerőmű meglévő blokkjai további üzemidő-hosszabbítását, amit mi magunk is támogattunk és megszavaztuk. Ugye, Paks I.-ről beszélünk, egyáltalán nem összekeverendő a Paks II. projekttel, és most szerintem azt ne is keverjük ide, mert akkor nem lesz egy barátságos vita ez.

A Paks I. négy blokkja 1982-87 között állt üzembe, 30 évre tervezték. Már 2005 novemberében, tehát még az akkori szocialista kormány az akkori ellenzéki Fidesz szavazatával, 96,6 százalékos többséggel döntött a blokkok üzemidejének 20 évvel történő meghosszabbításáról. Sajnos ott tartunk, ha lehetek ennyire önző a magam élete tekintetében is, hogy sajnos ott tartunk, hogy ez a 20 év is lassan lejár. 2032-37 között be kellene zárni Paks I.-et. Az újabb, tehát a

mostani hosszabbítás további 20 éves üzemidő-hosszabbításról szólna.

Annyit engedjenek meg, hogy elmondjak, hogy 2017 óta az MSZP politikusai, frakcióvezetője többször tettek fel kérdést itt a parlamentben írásban is a kormánynak, hogy miért nem vizsgálja a kormány Paks II. helyett vagy legalábbis mellett a meglévő atomerőműblokkok üzemidejének további meghosszabbítását.

Akkor a kormány azt válaszolta hivatalosan - higgyék el, ezt le is írták -, hogy azért nem folytatnak vizsgálatot ennek a lehetőségéről, mert arra a hatályos jogszabályok nem adnak lehetőséget. Tekintettel arra, hogy a hatályos jogszabályokat a kormány és a kormánypárti többség alakítja, mint azt látjuk, leginkább kénye-kedve szerint, ez egy egyértelműen arról szóló válasz volt, hogy a magyar kormány 2022 előtt nem kívánt ezzel az üggyel egyáltalán foglalkozni.

Aztán, és tényleg nem nagyon belemenve abba a kudarcunamiba, amit Paks II. jelent ennek a kormánynak meg ennek az országnak már most, nyilvánvalóan ennek a kudarcnak is köze van ahhoz, az energiaválságnak, a háború kitérésének, az energetikai pániknak is, ami a világban végigsöpör, hogy az értelmes és egyébként támogatható megoldáshoz nyúlt mégiscsak a kormány, és a Paks I. blokkjainak további üzemidő-hosszabbítását fogja megvalósítani.

Miért mondom, hogy értelmes, és miért mondom, hogy egyébként támogatható? Paks I. blokkjai már megtérültek a működésük közel 40 éve alatt. Paks egynegyedévvél több áramot termel egy évben, mint amennyit a lakosság elfogyaszt. A Paks I. évek óta nettó 11-12 forintért adja el a megtermelt áramot kilowattóránként, eközben 10-15 milliárdos profitot is termel maga a cég. A Paks I. áramát azért lehetett változatlan áron adni, mert annak semmi köze a világgpiaci árhoz, nem hat sem az infláció, sem a háború. A 36,6 forintos kilowattóránkénti lakossági árban, a kedvezményesnek hívott lakossági árban még a rendszerhasználati díj és az adók is benne vannak. Ezt Paks tudja adni a következő 20 évben is. Nyilván lesznek az üzemidő-hosszabbításnak költségei, de higgyék el, egyáltalán semmilyen módon meg nem közelítik azt, mint bármilyen zöldmezős beruházás, legyen az bármilyen energetikai beruházás, zöld, atom vagy bármilyen más.

Ebben a tekintetben ezt a javaslatot is tudnánk támogatni. Mégis azt kell mondanom, államtitkár úr, hogy van két dolog, ami miatt jelen állapotában nem tudjuk megszavazni.

Az egyik inkább politikai kérdés, mármint politikai bizalmi kérdés. Mi nem támogatjuk azt, hogy politikai szintre kerüljön - az energetikáért felelős miniszterhez - a kiégett üzemanyag és a radioaktív hulladék kezeléséről szóló nemzeti politika céljainak végrehajtását bemutató nemzeti program Európai Bizottsághoz történő benyújtásával kapcsolatos hatáskör. Ennek egy nagyon látványos oka az a harc, amit

többek között szintén a frakcióvezetőnk és a frakciónk, pártunk is próbál a magyar kormánnyal szemben eddig jogilag eredményesen, ténylegesen eredménytelenül folytatni, hogy ugyanezen miniszter az, aki hónapról hónapra fogyasztók millióit téveszti meg hamis adatokat tartalmazó energiaszámlákkal úgy, hogy a tulajdonosi jog gyakorlása alá tartozó állami tulajdonú gazdasági társaság ezt hajtja végre, még akkor is, ha már egyébként bíróság előtt is igazoltuk, hogy ezek a rezsiszámlák nettó szemfényvesztések, és a magyar emberek becsapásáról szólnak, nem a tényleges fogyasztásról. Most egy ilyen miniszter kezébe egy ilyen stratégiai dolgot nem szívesen adnánk.

Ha ez a miniszter tényleg csak a magyar emberek érdekeit, no pláne nukleáris tekintetben a biztonságot tartja elsődlegesnek, akkor egy ilyen hazudozásban és az emberek átverésében nem venne részt. Miután ő ezt ezek szerint jókedvvel megteszi, gondolom, a kommunikációs propagandaminisztérium kérésére vagy utasítására, ezért nem vagyunk benne biztosak, hogy rá lehet bízni egy ilyen fontos dokumentumot.

A másik, ami egyáltalán nem politikai, hanem kifejezetten biztonsági kérdés - egyébként mind a kettőre módosító javaslatot is nyújtottunk be -, az az, hogy a törvényjavaslat hatályon kívül helyezné azokat a rendelkezéseket, amelyek szerint az Országos Atomenergia Hivatal hatáskörébe tartozik az ionizáló sugárzás elleni védőeszköz forgalomba hozatalának engedélyezése és sugárvédelmi minősítése, illetve erre vonatkozóan rendeletalkotási felhatalmazással bír az OAH elnöke. Ez a javaslat 10. § b) és f) pontja.

A törvényjavaslat nem indokolja ezeket a változásokat. Ezen feladatok elvégzésére új szervezet nem jelöl ki. A törvényjavaslat ezen rendelkezéseinek elfogadása esetén a jövőben mód nyílna az OAH-eljárás megkerülésére az ionizáló sugárzás elleni védőeszközök forgalmazása során, amely biztonsági kockázatot hordozhat, ezért nyilvánvalóan nem támogatható. Álláspontunk szerint az OAH kontrollja feltétlenül szükséges.

Itt fejezném be azzal, amit minden Paksi Atomerőművel kapcsolatos hozzászólásomban elmondok, hogy ez nem egy csógyár. Ez egy olyan veszélyes üzem, amely elképesztő kockázatokat rejt mind az ott dolgozóknak, nyilván a környéken élőknek, mint jómagamnak szekszárdiként. Paks és Szekszárd abban a zónában van, amely egy esetleges baleset esetén gyakorlatilag az egészségével, akár az életével fizet rögtön. Itt nincs helye sem politikának, sem mellébeszélésnek, sem haveroknak, sem kifizetőhelyeknek. Itt egyetlenegynek van helye: szakmaiságnak és a biztonság mindenek elé helyezésének.

Ezért egyáltalán nem tartjuk elfogadhatónak, hogy például ezen védőeszközök tekintetében is az Atomenergia Hivatal megkerülésével lehessen a jövőben ilyen eszközöket beszerezni, forgalmazni, mert ebből az sem derül ki, hogy kihez kerülne át. Ebből az derül ki számunkra, mint akik láttunk már karón varjút az elmúlt években, államtitkár úr, hogy valaki már

megint biznisszelni akar. Lehet, hogy a királyi családból, ahogy szokták mondani, vagy valamelyik kiemelt oligarcha, de lehet, hogy csak valamelyik segédbeosztott, nekem teljesen mindegy.

Lehet, biztos, hogy rengeteg pénzt lehet keresni az atomenergia berkein belül, de tessék a biztonsági előírásokat és szabályokat betartva csinálni azt! És ha egy ilyen szabály jön, hogy az Atomenergia Hivatal megkerülésével lehessen védőeszközöket beszerezni és forgalmazni, akkor nem tudunk másra gondolni, mint hogy valaki nagy ívben akar tenni arra, hogy mi a biztonsági előírás vagy akár EU-s vagy valamilyen szigorúbb szabályozás vagy akár az OAH saját szabályozása, és ne adj' isten, Kínából, Tádzsikisztánból vagy - mit tudom én - bárhonnán máshonnán olyan dolgokat akar behozni, amivel kockára keresi az agyát, egyébként meg a magyar embereket biztonsági kockázatnak teszi ki, például az ott dolgozókat, azok családtagjait.

Ne mondja, államtitkár úr, hogy ilyenre nem lehet példa, mert legyen kedves, tessék már megvizsgálni csak a Covid-járvány alatt a lélegeztetőgépek beszerzése körüli iszonyatosan pofátlan visszaéléseket, amik voltak, és ott is emberek életéről volt szó.

Úgyhogy azt szeretnénk kérni, és arra biztatnánk államtitkár urat és a fideszes képviselőtársaimat, hogy ezt a javaslatot mindenképpen vegyék ki a törvényből, és akkor nagy örömmel meg is szavazzuk azt ismét, mármint a Paksi Atomerőmű I. blokkjainak üzemidő-hosszabbításához szükséges szabályokat. Köszönöm szépen.

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó Tamás képviselő úr. Megadom a szót Juhász Hajnalkának, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország elkötelezett a zöldátállás mellett, amely állítás hitelességét az is bizonyítja, hogy már 2023-ban elértük a 2030-ra kitűzött céljainkat, miszerint az üvegházhatású gázok kibocsátását 40 százalékkal csökkentjük az 1990-es bázisához viszonyítva. Ugyanis a tavalyi év folyamán az üvegházhatású-kibocsátás csökkentése hazánkban elérte a 43 százalékos, amit az államtitkár úr is hangsúlyozott. Ráadásul az Eurostat első negyedéves jelentése szerint 2024-ben hazánk a tagállamok első egyharmadába tartozott e téren, aki képes volt ezt elérni.

E környezetbarát zöldátállásnak nélkülözhetetlen feltétele az atomenergia, és erről sokszor beszélünk itt a Házban is, mely stabil, megbízható módon járul hozzá hazánk villamosenergia-ellátásához. Az immár több mint 30 éve működő Paksi Atomerőmű a

Mavir adatai alapján a tavalyi év során a hazai bruttó villamosenergia-termelés közel 49 százalékát tette ki, és a nukleáris energia a bruttó villamosenergia-felhasználás több mint 36 százalékát fedezte. Ebből is látszik, hogy milyen fontos, hogy az atomerőmű megbízható, hosszú távú üzemeltetése biztosítva legyen, ezzel elősegítve a háztartások, a közintézmények vagy éppen a gyárak hazai karbonmentes zöldenergiára történő áttérését.

A jelenlegi viszontagságos energiapolitikai nemzetközi környezetben a stabil és biztonságos energiaellátás kérdésköre még jobban felértékelődött mindannyiunk számára. Kulcskérdéssé vált az importkittetésünk csökkentése és az, hogy ahogyan az adottságaink engedik, mi állítsuk elő a számunkra szükséges energiát, mégpedig versenyképes áron. Ezért is kiemelten fontos a módosító javaslat, amelynek kiemelt célja, hogy megalkossa a Paksi Atomerőmű tervezett üzemidőn túli üzemeltetését követő további üzemeltetéséhez szükséges, biztonságos, stabil és kiszámítható jogi környezetet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Villamosenergia-ellátásunk hosszú távú, biztonságos biztosítása érdekében szükségünk van a Paksi Atomerőmű négy blokkjára, ahogyan ezt államtitkár úr hangsúlyozta. Mivel a jelenleg hatályos atomtörvény nem tartalmaz részletesszabályokat a tervezett üzemidőn túli üzemeltetést követő további üzemeltetésre, az átlátható jogszabályi környezet létrehozása érdekében kiemelt fontosságú e törvényjavaslat támogatása, amelyet a KDNP támogat. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, akkor járunk el helyesen - nyilván ezt feltételes módba is tehetném, hogy akkor járnánk el helyesen, de biztos vagyok benne, hogy ennél a kérdésnél ennek így kell lenni -, ha egy törvényjavaslat vitájánál nemzetgazdasági szempontokat, lakossági érdekeket vizsgálunk, és még véletlenül sem pártpolitikai szempontokat. Amennyiben a Paksi Atomerőmű üzemidő-meghosszabbításáról beszélünk, akkor nyilván ezek kiegészítésre szorulnak, és meg kell hogy említsük a biztonságot, a biztonságos kivitelezést és a biztonságos üzemeltetést, ami nyilvánvalóan az ott dolgozóakra ró legnagyobb terhet és veszélyt, a környéken élőkre is nyilvánvalóan, de az egész országra is mindenképp.

Azt gondolom, hogy ez az első jogalkotási aktus, amely a Paks I. üzemidő-meghosszabbítását célozza és szolgálja, és jelentsük ki azt is, hogy egyébként a klímapolitikai céljaink - ez még nem hangzott el a mai vitában -, a klímapolitikai céljaink csak így tarthatóak.

Jelen törvényjavaslat része annak a hosszú jogalkotási folyamatnak, amely szükséges a Paks I. erőmű 20 éves élettartam-meghosszabbításához. Az illetékesek 2023 októberében az Euratom előírásainak megfelelően bejelentették az Európai Uniónak a Paksi Atomerőmű további üzemidő-meghosszabbításának a megkezdését. Ezzel elkezdődött az az egy évtizedes folyamat, amelynek eredményeként az erőmű üzemelési engedélye 20 évvel, 2052-ig és 2057-ig hosszabbodhat meg.

A Jobbik elkötelezett a klímavédelem és a megújuló energiafajták alkalmazása iránt, ugyanakkor azal is tisztában vagyunk, hogy a villamosenergia-ellátás biztonsága nemzetstratégiai kérdés, a fogyasztói ár alacsonyan tartása pedig lakossági és gazdasági érdek is egyben. A cél az, hogy a magyar villamosenergia-termelés legnagyobb része két forrásból származzon, atomenergiából és megújuló energiából, elsősorban naperőművekből. Ezek nem egymást kiváltó vagy kizáró technológiák, hanem egymást támogató megoldások, és mindkettő tiszta energiaforrásnak tekinthető.

Az emberiség ma olyan kihívások korába lépett, amelyben a veszélyt okozó jelenségek jórészt előre jelezhetőek, intenzitásuk azonban kiszámíthatatlan. Magyarország elemi érdeke az önrendelkezés biztosítása, az önellátás elérése mindenekelőtt az ivóvíz-, az élelmiszer- és az energiaellátás területén.

A Paks I. blokkjainak működése a meghosszabbítás révén 2057-ig is kitolódhat, ami a közben üzembe lépő Paks II.-vel együtt biztosítani fogja az energetikai önrendelkezésünket. A tárolt üzemanyagcellák jelenleg háromévi ellátást biztosítanak, ez tovább növelhető, a beszerzési forrás diverzifikálható, így nincs kitéve olyan világgpiaci és nemzetközi politikai bizonytalanságnak, mint a szénhidrogénnel működő erőművek. És ne feledkezzünk meg, bár már részben említést is tettem, de ne feledkezzünk meg, még egyszer mondom, egy nagyon fontos szempont, az árról, hiszen Paks olcsón termel áramot, és az nagyon fontos, hogy ha már olcsón megtermeli, akkor olcsó áram is jusson el a lakossághoz, mert hiába termel olcsón, ha a lakosság drága áramot kap. Ez viszont nyilvánvalóan már a kormány felelőssége.

Mivel ez a törvényjavaslat a Paks I. üzemidő-meghosszabbítását tartalmazza, így Paks II.-vel külön és részletesen még véletlenül sem kívánok jelen felszólalásomban foglalkozni, ugyanakkor viszont mégis néhány szempontot azért engedjenek meg.

Nagyon gyakran elhangzik, és részünkről is sok kritika éri a finanszírozást és egyébként magát azt, hogy mennyi ideje tervezik már, és még mindig a tervezés szintjén vannak, és többek között emiatt szükséges a Paks I.-nek is az üzemidő-meghosszabbítása, ugyanakkor viszont nem jogos az a kritika, amit gyakran hallunk, hogy veszteséget fog termelni majd a Paks II., hiszen az Európai Unió veszteséges projekt-ként el sem fogadta volna, és ezt a projektet az Európai Unió elfogadta. A valóság az, hogy tervek szerint

7,5 százalék, tudomásom szerint 7,5 százalék nyereggel van tervezve, illetve, hogy a beruházás teljes költsége messze túl fogja lépni az eredeti összeget; fix összegről van szó.

Az, hogy ez az összeg viszont euróban van rögzítve - és közben iszonyatos módon elszállt a forint/euró árfolyam, nyilvánvalóan, ha forintban nézzük, akkor már tényleg jóval több -, nyilvánvalóan itt a kormány gazdaságpolitikai felelőssége fennáll ebben a kérdésben, hiszen az euró/forint árfolyamának alakulása nyilvánvalóan az ő hatásköre is, vagy inkább mondhatom azt, hogy az ő hatásköre.

Az Európai Bizottság hozzáállása a nukleárisenergia-termeléshez egyébként egybecseng a magyar érdekekkel, és csak egy gondolatot említenék meg az önök által egyébként nagyon bírált bizottsági elnöktől, aki azt mondta, hogy a megújuló energiaforrások túlnyomórészt az atomenergiával egészülnek ki, és 2050-re az Európai Unió villamosenergia-termelésének gerincét képezik majd. Én azt gondolom, hogy amikor jelen törvényjavaslat fontosságáról beszélünk, akkor ez egybecseng bizottsági elnök aszszonynak a véleményével.

Nyilván hozhatunk ide külföldi példákat, nemzetközi példákat, amennyiben viszont nemzetközi példákat nézünk, akkor nézzük meg egyébként a környezetüket is, hogy miért használnak akár atomenergiát, avagy miért nem használnak atomenergiát. Államtitkár úr is említette, és nem akarok sok ország példáján keresztül visszaélni az önök türelmével és idejével, de ugye, Franciaország is atomenergia-párti, mondjuk így, és egyébként újabb reaktorok beindítását is tervezik az energiaellátás érdekében.

(17.20)

Ennek ellenpéldája az osztrák példa, ahol egy népszavazás keretében tiltották meg az atomenergia használatát úgy, hogy egyébként megvalósult egy ilyen erőmű. Ugyanakkor miért tehetik ők ezt meg? Azért, mert az energiaellátásuk 60 százalékát a víz energiája adja. Nem akarom elvinni a témát az előzőekben tárgyalt törvényjavaslat irányába, amikor vízről beszéltünk, a víz megtartása, hasznosítása, energetizálása, azt gondolom, nagyon fontos lenne. Ugyanakkor visszatérve e törvényjavaslatához, a Paksi Atomerőmű I. blokkjának húsz évvel történő üzemidő-meghosszabbítása kapcsán a biztonságot és a nemzetstratégiai célokat, nem mellékesen, sőt elsősorban a lakosság és a gazdaság érdekét szem előtt tartva és figyelembe véve, a Jobbik frakciója ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Tordai Bence képviselő úr következne, de nincs a teremben, ezért megadom a szót Szabadi Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el gondolatait.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A jelen törvényjavaslat célja a Paksi Atomerőmű tervezett üzemidőn túli üzemeltetését követő további üzemeltetése törvényi szintű rendelkezéseinek megalkotása. Az erőmű meglévő négy blokkja 1982 és '87 között kezdte meg működését, az oroszok eredetileg 30 éves üzemidőre tervezték, de 2012-17 között a blokkok további 20 évre kaptak már üzemeltetési engedélyt korábban, ami 2032 és '37 között jár le.

Az üzemidő újabb meghosszabbításáról van szó tehát. Az elvi döntés már 2022 végén megszületett, az erről szóló határozati javaslatot a Mi Hazánk Mozgalom azzal a feltétellel támogatta, hogy a nukleáris biztonság nem kerülhet veszélybe, továbbá nyitottságot és transzparenciát kértünk a kormánytól Paks II.-vel kapcsolatban, ugyanis a szerződéses feltételek, a csúszás okainak és felelőseinek ismertetésével még adós a kormány a magyar közvélemény felé. Szívesen fogadnánk itt, az Országgyűlésben államtitkár úrtól e vita során is esetleg bővebb információt ezekről.

A Mi Hazánk Mozgalom a hibridenergia-politikát támogatja, amely megújuló energiára, zöldenergiára és a hagyományos energiaforrásokra, így a nukleáris energiára is támaszkodik. Azt gondoljuk tehát, hogy az országnak szüksége van atomerőművekre, és ezért Paks II. megépítését is az első pillanattól kezdve támogattuk, azonban vérlázítónak tartjuk azt, hogy a kormány szinte minden Paks II.-vel kapcsolatos információt titkosított, tehát nem is tudhat meg a közvélemény részleteket sem az anyagi kondíciókról, sem arról, hogy egyébként mi a fő oka ennek az elképesztő késlekedésnek. Főként ez indokolja Paks I. kockázatos üzemidő-meghosszabbítását. Kérdésként merül fel tehát azonban az, hogy egyáltalán lesz-e valami Paks II.-ből, meg fog-e valaha épülni a két új blokk. A módosításra a kormánynak az elhibázott gazdaságpolitikája miatt van szüksége meggyőződésünk szerint, mert az elektromos autók miatt, de még nem is azért, hanem leginkább az áramigényes ipar miatt növekedett meg jelentősen az áramfogyasztás.

Egy rendkívül fontos nemzetstratégiai ügyről van szó, ezt nem vitathatjuk. Éppen ezért felháborítónak tartjuk azt, hogy különösebb alátámasztás, hatástanulmány vagy megvalósíthatósági tanulmány nélkül kerül az Országgyűlés elé egy ilyen fontosságú előterjesztés. Független szakértői felmérések hiányában nem állapítható meg, hogy milyen állapotban van valójában az erőmű, így nem lehet megalapozott döntést hozni. Nem könnyítik meg a döntéshozatalt azzal sem, hogy a meghosszabbítás időtartama sem a határozati javaslatban, sem pedig a jelen törvényjavaslatban nincs feltüntetve. Megköszöném szintén, államtitkár úr, ha előterjesztőként öntől kaphatnánk erre vonatkozó bővebb tájékoztatást ismét.

Az MVM vezetőségének tavaly decemberi bejelentéséből ugyan kiderül, hogy a blokk üzemidejét újabb húsz évvel hosszabbítanák meg, ami azt jelenti, hogy 70 éves korig, 2052-2057-ig működhetnek majd a blokkok a műszaki állapotuk függvényében. Az üzemidő-hosszabbításhoz szükséges felújítás másfél milliárd euróba kerül majd a tervezet szerint. Az atomerőmű stratégiailag és gazdaságilag is kulcsfontosságú létesítmény, a magyar villamosenergia-ellátás alappillére. A hazai energiatermelés fele, a felhasznált energia közel 36 százaléka a Paksi Atomerőműből származik. Fontos szerepe van azért is, mert olcsón tud biztonságos és nagy mennyiségű energiát előállítani, ami elengedhetetlen a kormány rezsi-csökkentéséhez. Kötelezően 11 forint körül ad egy kilowatt energiát, és ezt nem emelheti meg, nem követheti a piaci árat. Az erőmű nélkül hónapokon belül csődbe menne Magyarország, ennek ellenére csak a pénzt viszik ki belőle és cserébe csak arra adnak forrást, ami az erőmű működéséhez kimondottan elengedhetetlenül fontos.

A Mi Hazánk Mozgalom anonim bejelentő felületére a Paksi Atomerőmű dolgozóitól érkezett belső információk szerint szó sincs arról a felelős, joggazdaszempléttel kialakított üzemeltetési és karbantartási gyakorlatról, ami a kormányzati kommunikációban szerepel. A kormány ugyanis sem az atomerőmű fizikai állapotával, sem pedig a humán erőforrással nem foglalkozik, csak Paks II.-vel. Félő azonban, hogy ennek súlyos következményei lesznek a jövőben. A karbantartási folyamattal sok probléma van az erőműben, a főjavításra előre meghatározott ütemterv szerint reaktoronként kerül sor. Ez azt jelenti, hogy 15 havonta leáll teljesen az adott blokk, és mindent rendbe kell tenni. Kinyitják a reaktort, kazettákat cserélnek, kiveszik a védelmi rendszereket s a többi. A főjavítást tavaly év vége óta az AS9-es rendszer alapján végzik, aminek az a lényege, hogy a főjavítások időtartamát lecsökkentsék. Az így is rövid 23-24 napos főjavításokat további napokkal tervezik csökkenteni, hogy a reaktorokat még gyorsabban vissza lehessen indítani, ez a cél, és ezáltal még több bevételt termeljenek. De ez azért biztonsági kockázatot jelent.

Ez a modell külföldön működik, de a Paksi Atomerőműben nincs meg az ehhez szükséges strukturális felépítés, az erőforrás, ezért csak úgy végeznek időben a főjavítással, ha a feltétlenül szükséges munkákat végzik el, a többit visszavonják. Ráadásul üzemidő-hosszabbításokról van szó, tehát öregszik a rendszer, mert a csúszás miatt veszteséget kellene elkönyvelni, azt pedig nyilván nem szeretné a kormány. Nem végeznek teljes körű karbantartást, mert fontosabb ennél, hogy időben visszainduljanak a blokkok. A kérdés az, hogy a meghosszabbított üzemidő alatt a karbantartási munkák elmaradása milyen többletkiadást fog jelenteni a jövőben, előbb-utóbb ugyanis problémát fognak okozni az elmaradt karbantartások, mert az erőmű nem lesz fiatalabb.

Az erőműben dolgozó szakemberek szerint a biztonságot az szolgálná, ha visszahoznák a régebbi 30 napos főjavítás-időtartamot, hogy minden karbantartási feladatra legyen idő, amik most kimaradnak. Bár az orosz berendezések konstrukciója megfelelő, de mégiscsak 30-35 évre tervezték az erőművet. Ha meglesz az újabb üzemidő-hosszabbítás, akkor most járunk még csak félúton. Ha már most rengeteg probléma van a blokkokkal, akkor mi lesz majd később?

Az üzemidő meghosszabbításához az erőmű felújítása a tervezett számítások szerint, amint már említettem, másfél milliárd euróba kerül, minden egyes blokkot legalább 6 hónapra le kell majd állítani. De például az egyik fő berendezéshez, gőzfejlesztőkhöz tereztet nem fognak nyúlni, pedig a gőzfejlesztők állapotán múlik sok minden. Jelen törvényjavaslatból hiányzik a felújítási munkák tervezete is. Mire költik majd ezt a pénzt, elég lesz-e mindenre vagy megint elhagynak majd munkákat?

Tisztelt Ház! A Paksi Atomerőmű egy alaperőmű, ezért lenne kívánatos, hogy stabilan működjön. Nem értünk egyet azzal, hogy a kiváló minőségű termőföldekre telepített napelemparkok hálózatából történő áramkivétel helyett az atomerőművet terhelik le, ami nem tesz jót az erőműnek. A rendszerhasználati díjat pedig nem arra szánják, hogy a hálózatot rendben tartás. Kis és közepes aktivitású radioaktív hulladéklerakó Bataapátiban működik. Nagy aktivitású hulladéknak a kazetta minősül, amit először 5-6 évre pihentető medencébe tesznek, majd átrakják a kiégett kazetták átmeneti tárolóhelyére, ami az erőmű üzemi területe mellett található. Itt elméletileg 50 évig lehetnek, de utána sem tudják hova elvinni ezeket, mert Oroszországba nem lehet visszavinni.

(17.30)

Ezért a kiégett kazetták átmeneti tárolóhelyét bővíteni kell, és valószínűleg legalább hetven évig ott kell tárolni majd a kazettákat. Nyilván erre is gondot kell fordítani.

A Paksi Atomerőműben a külső munkavállalók nélkül nagyjából 2500-an dolgoznak. Régebben presztízst jelentett az erőműben dolgozni. Voltak bónuszok, volt szolgálati lakás, amit kedvezményes áron meg is vásárolhatott a dolgozó. Igen ám, de sajnos amióta bekerült az MVM alá az erőmű, egyre kevesebbet kapnak a dolgozók. A legrosszabb helyzet a műszakosoknál van. Ahhoz képest, hogy olyan felelősségteljes munkát végeznek, amitől az ország ellátása függ, egyre kevésbé vannak anyagilag és erkölcsileg megbecsülve. Munkaerőhiány van tehát.

Állandóan túlóráznak, nem tudják kipihenni magukat, nagy az egészségügyi kockázat. Ezzel szemben Paks II.-ben az átlagkereset nagyon magas, fejenként havi bruttó másfél millió forint. Ennyit keresnek úgy, hogy a Paks II. még messze van attól, hogy termeljenek. Legalább annyira messze van, mint ide a Mars.

Ehhez járult hozzá még az, hogy az állam 2022-ben 135 milliárd forint tőkeemelést hajtott végre a Paks II.-ben, és ez a tőkeemelés, a napnál is világosabb már, hogy szép lassan elolvad a rendszerben.

Álláspontunk szerint nagyon meg kellene becsülni az erőműben dolgozókat, mert olyan tudásuk van, amit nem lehet az utcáról összeszedni. Hiába jelentkezik egy állásajánlatra negyven ember, ha abból csak négy-öt ember lesz, aki megfelel, átmegy a szakmai teszteken, pszichológiai vizsgálatokon, orvosi vizsgálatokon, és így tovább. Sokszor több év alatt lehet pótolni őket, addig pedig nincs meg az üzemeltetéshez megfelelő létszám. A tapasztalt munkaerő kiöregszik, mivel az erőmű elveszítette a presztízsét, így tartósan nem tudja megtartani a fiatalok egy részét, akik jobb lehetőséget találva elmennek az erőműből. Ezt a folyamatot erősíti az is, hogy elveszik az iparűzési adót Paks városától, emiatt egyre élethetlenebb lesz majd a város.

A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint az üzemidőt a végtelenségig nem lehet hosszabbítani, mert az a biztonság rovására fog menni, az biztos. Minden kritikánk ellenére azért tartjuk támogathatónak a törvényjavaslatot, mert nagyon komoly kritikákat fogalmazunk meg, de mindenképpen úgy gondoljuk, hogy a kritikák ellenére is támogatható a törvényjavaslat, mert Magyarországnak egyszerűen nincs más választási lehetősége. A kormány elhibázott energiapolitikája következtében kényszerhelyzetben vagyunk, kényszerhelyzetbe kerültünk. Követeljük azonban a kormánytól, hogy állítsa vissza a harmincnapos teljes körű főjavításokat a Paksi Atomerőműben, hozza nyilvánosságra a szakmai tanulmányokat és a felújítási tervet, valamint a Paks II. mintájára becsülje meg az ott dolgozókat. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Szabadi képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt több képviselőtársamtól elhangzott, hogy kizárólag a paksi üzemidő-hosszabbítás kérdésével kívánnak foglalkozni, ami a fő célja ennek a törvényjavaslatnak. Ugyanakkor államtitkár úr is általánosságban beszélt ellátásbiztonsági, energiapolitikai kérdésekről is, a kormánypárti vezérszónokok, ellenzéki képviselőtársaim is; és én azt gondolom, hogy ezt nem lehet megkerülni. Tehát úgymond a nagy képet kell látni, amikor egy ilyen fontos ügyről kezdünk el beszélni; ugye, ellátásbiztonság, energiabiztonság.

Tisztelt Államtitkár Úr! Már jó párszor lefolytatuk ezt a vitát, hogy nagyon nehéz lekövetni, sőt lehetetlen lekövetni - és teljesen indokolatlan is - azt a fajta gazdaságpolitikát, azt a fajta akkumulátorgyártó

stratégiát, amit a kormány egyébként meggyőződésünk szerint a nemzeti érdekekkel ellentétesen elindított. Tehát csak az akkumulátorgyártás miatt, a tervek szerint, Nagy Márton miniszter úr prezentációjából tudhatjuk, hogy 2030-ra 55 százalékkal növekszik meg Magyarország villamosenergia-felhasználása, pontosan az ilyen elképesztő mértékű energiazabáló beruházások miatt.

Ugye, még Palkovics miniszter úr mondta, hogy csak a CATL debreceni gyára majd annyi energiát igényel, ami másfél paksi blokk működését igényli majd. Tehát nyilvánvaló, hogy Magyarország soha nem lesz versenyképes olyan szempontból, hogy ha ilyen magas energiaigényű és egyébként rendkívül alacsony hozzáadott értékű - és arról nem is beszélve, hogy milyen kockázatokat jelentő - beruházásokra kíván gazdaságpolitikai jövőt felépíteni. Úgy gondoljuk, ez tévút. És ilyen módon ezt így futva lekövetni az energiatermelő kapacitások kiépítésével, magunkat ilyen kényszerhelyzetbe hozva, az stratégiai hiba.

Az atomenergia kérdéséről, úgy gondolom, általánosságban is kell beszélnünk. Egyébként ez a törvény nem csak üzemidő-hosszabbításra vonatkozik, az atomtörvény módosítása bizony kihat Paks II.-re is, és egyébként kihat a nagy aktivitású nukleáris hulladékok kezelésének nemzeti programjára, ami ugye, releváns Paks I. esetében. Paks II. esetében én is úgy gondolom, nem sok esély van annak a megvalósulására, de az egyértelmű, hogy a már meglévő nukleáris hulladékokat kezelni kell, illetve majd az erőmű leszerelése, lebontása után is keletkező nagy aktivitású hulladékokkal valamit kezdeni kell.

Nos, sok éve folytatunk vitát az atomenergia használatáról. Azt tudom mondani, hogy meggyőződésünk szerint az atomenergia nem olcsó, nem zöld és nem biztonságos, és semmiképpen sem tiszta, és erről majd fogok beszélni részletesebben is, hogy miért gondoljuk ezt.

Nos, engedjen meg, tisztelt államtitkár úr, néhány kérdést. Itt alapvetően ami rögtön szemet szúrt nekünk, az két módosítás. Az egyik, ugye, úgy szól, hogy a törvényt módosítás lehetővé teszi, hogy az Országos Atomenergia Hivatal utólag engedélyezze egy atomerőműben a tervektől eltérő állapot fennmaradását. Én kifejezetten kérnék erre egy magyarázatot, hogy hogyan fordulhat elő, hogy ez egy törvényt módosítás szövegében megjelenik, mi indokolja ezt, és hogy ez nem jelent-e nukleáris biztonsági kockázatot. Hogyan fordulhat elő, hogy egy atomerőmű a tervektől eltérően működik, épül meg?

És szintén olvasható ebben a javaslatban az üzemidő-hosszabbítással kapcsolatban, hogy ha az engedély bírósági megtámadása történik, akkor az nem jelent halasztó hatályt. Erre mi szükség van? És hogyha megtámadják az engedélyt, akkor nem jelent-e ez olyan kockázatos helyzetet, hogy alapvetően, ugye, nem megfelelő engedély alapján történik meg az üzemidő-hosszabbítás, de az nem halasztó hatályú, és ilyen módon működhet egy atomerőmű?

És akkor itt visszautalnék arra, amit egyébként említett Mi Hazánk-os képviselőtársam is. Én még emlékszem arra, amikor itt jó néhány évvel ezelőtt nagyon komoly vitákat folytattunk arról, hogy üzemidő-hosszabbítás vagy Paks II., mi legyen az alternatíva. Még emlékszem rá, Kósa Lajos mindenhez is értő fideszes politikus, az atomenergiának szakértője, tudjuk, Kósa Lajos, ő nagyon erőteljesen érvelt amellett, hogy föl sem merülhet az üzemidő-hosszabbítás, és kizárólag a Paks II. a járható út, és úgy fogalmazott a fideszes képviselő úr, hogy ez a Paks olyan, mint egy régi Zaporozsec: minden baja van már, ütött-kopott, megbízhatatlan a működése, ezért nem alapozhatunk erre, ezért kell Paks II.

Na most, néhány év telt el, és látható, hogy valóban a Mars távolságának megfelelő körülbelül az esélye annak, hogy megépül valaha Paks II., és kényszerhelyzetben újabb üzemidő-hosszabbítás merül föl. De az teljesen világos, hogy ilyen esetben semmiyen más szempont nem lehet előttünk, mint a nukleáris biztonság kérdése. És éppen ezért tartjuk mi is elfogadhatatlannak azt, hogy a kormány politikájában, a kormány működésében a legfontosabb vezérlő elv a titkosítás, és egyébként a különböző projektek kapcsán a gazdasági holdudvar etetése. Na hát, itt, egy atomerómű építésénél, üzemidő-hosszabbításnál, ugye, nukleáris hulladékok kezeléséről beszélünk, itt kéne a kormánynak úgymond önmérsékletet tanúsítani és teljes transzparenciát biztosítani a döntés-előkészítésnél és a döntések végrehajtása tekintetében is.

Nagyon fontos kérdés ebben az előterjesztésben a radioaktív hulladékok kezelésének az ügye. Elhangzott az expozéban is, hogy az energiaügyi miniszter kapta meg a lehetőséget, hogy ezt a nemzeti programot beterjessze az Európai Bizottsághoz, illetve egyéb módosításokat is láthatunk, hogy a lehetséges telephely kutatási folyamatában a hatáskörben lévő, idegen tulajdonú ingatlanok esetében mit lehet és mit nem lehet csinálni. Itt sokadjára is föltennem a kérdést, tisztelt államtitkár úr - ez abszolút az Energiaügyi Minisztérium hatásköre -, hogy mikor látja be végre a kormány, hogy egy zsákutcás projektben próbál egyre nagyobb gázt adni a bodai atomtemető-projekt tekintetében.

Ugye, nagyon sokszor válaszolnak azzal, hogy itt még döntés nem született, holott dehogynem! Tehát, tisztelt államtitkár úr, az elfogadott programban szerepel, hogy egy mélygeológiai tárolóra szükség lesz, és a programban egyetlen helyszín szerepel, a Bodai Agyagkő Formáció mint lehetséges kutatási helyszín. Tehát tudjuk, hogy ez egy több évtizedes kutatás, tudjuk, hogy ez egy olyan projekt, ami rendkívül időigényes, erőforrás-igényes, döntés született arról, hogy lesz mélygeológiai tároló, lesz atomtemető, és kizárólag a Bodai Agyagkő Formáció területén folyik kutatás.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hol van alternatív helyszín? Tehát ismerve az LHK Kft. programját, ismerve a nagy aktivitású projektet, látható, hogy kizárólag a

Bodai Agyagkő Formáció területén folyik nagyon sok éve a kutatási program, annak ellenére, hogy az érintett lakosság, Pécs városa és Pécs térsége kinyilvánította, hogy nem kíván atomtemetőt látni a város nyugati határaitól néhány kilométerre. És ezt egyébként miniszterelnök úr erősítette meg egész pontosan 2015-ben, látva a tiltakozás mértékét, hogy bizony, Pécs városának és a térségnek joga van döntést hozni egy ilyen ügyben. Joga van, jogunk van pécsiként, baranyaiként azt mondani, hogy mi nem kérünk atomtemetőt a város mellé.

(17.40)

2015-ben mondta ezt a miniszterelnök úr Pécsen, és akkor a város fideszes polgármestere is megerősítette, hogy kis türelmet kérnek, 2018-19 környékén lezárul egy kutatási fázis, akkor lehet megkérdezni a lakosságot, majd döntést hozni egyébként, mondjuk, alternatív helyszínekről. 2019-ben volt Bodán a közmeghallgatás, ahol az Országos Atomenergia Hivatal akkori főigazgatója nyilvánosan elismerte, hogy nagyon komoly társadalmi problémák vannak az atomtemető lehetséges helyszínének kutatásával, és azt a döntéshozók felé közvetíti majd. Hát, kik a döntéshozók? Érdekes, ha az Atomenergia Hivatal főigazgatója nem, akkor ki a döntéshozó? És ennek ellenére kiadták a telephelykutatási engedélyt, és ennek ellenére 2019 óta folyamatosan rendkívül költséges kutatási projektek futnak, tehát továbbra is öntik a közpénzt egy atomtemető lehetséges helyszínének a kutatásába ott, a Bodai Agyagkő Formációban, miközben pontosan tudják és a hivatalok is tudják, hogy a lakosság ezt nem tolerálja, Pécs város ezt nem engedi meg, és azt is elismerték, hogy Pécsnek joga van vétózni ezt a projektet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ki vállalja a felelősséget sok-sok milliárd forint elköltéséért, annak az időnek az elpocsékolásáért, amire egyébként szükség van egy ilyen megalapozott vagy megalapozható kutatás tekintetében? Mikor jut el odáig a kormány, hogy megbízza a szakembereket, hogy értékeljék át ezt a helyszínt, és a Magyarországon egyébként műszaki-geológiai szempontból lehetséges helyszíneket társadalmi szempontból értékelje újra, és hozzanak döntéseket, adjanak utasítást a szakembereknek alternatív helyszínek kutatása mellett? Hosszan lehetne sorolni - most idő hiányában nem akarom ezzel az időt rabolni - azokat a nemzetközi példákat, amikor elhibázták ilyen szempontból a kutatást. Adott esetben már majdnem megépítettek egy atomtemetőt, és nem lehetett üzembe helyezni, mert a lakosság megakadályozta.

És ezért egyébként pont a skandináv világban, ahol egyébként a legelőrébb járnak ezzel az ügygel, ezt megfordították, és megnézték, hogy hol van már eleve egy olyan nukleáris létesítmény, mondjuk kis népsűrűségű területeken, ahol a lakosság elfogadja egy ilyen

mélygeológiai tárolónak a megépítését, és utána kezdtek - lakossági támogatás és elfogadás mellett - ezeket a költséges kutatómunkákat és építési munkákat. Ezt máshogy nem lehet csinálni, tisztelt államtitkár úr, és ez egy zsákutcás projekt.

Nagyon kérem önöket, hogy hallják meg a pécsiek szavát, hallják meg egyébként a szakembereknek a gondolatait is, akik szintén várják azt, hogy kapjanak utasítást egy alternatív helyszín kutatása mellett, mert ez így súlyos felelőtlenség. Én mondom önnek, hogy nem lehet benyújtani úgy sem az Európai Bizottságnak, sem ide, az Országgyűlésnek egy olyan programot, hogy a Dunántúl legnagyobb városának akaratával, szándékával, az ott élő emberek érdekeivel ellentétben vagy ellentétesen egy ilyen projektet megvalósítsanak.

Most már egy olyan fázisban van ez a nagy aktivitású hulladékok elhelyezését célzó projekt, amiből nagyon rövid távon lehet már csak kiszállni, mert egy mélygeológiai kutatólaboratórium megépítését tervezik, aminek óriási költsége van, és már látom, hogy nyilván politikai alapon majd arra hivatkoznak, hogy mivel ez a laboratórium már megépült, ezért majd nem lehet kiszállni, és ezért nem fognak tudni leállni ezzel a projekttel.

Én hozom önöknek a pécsiek üzenetét és a pécsi térségben élők üzenetét, hogy Pécs és Baranya nem akar atomtemetőt a város nyugati határaitól néhány kilométerre egy ilyen nagyvárosi agglomerációban. És az fontos információ önöknek, hogy sehol a világon nem tudtak még atomtemetőt, nagy aktivitású atomtemetőt megnyitni és végleges engedélyekkel ellátni, mert nem rendelkeznek szakmai szinteken sem olyan technológiával, amiről százszázalékos biztonsággal vagy bizonyossággal ki lehetne mondani, hogy ez megfelelő, biztonságos. Sehol nem nyitottak még ilyet, de arra nincs is példa, hogy egy ilyen sűrűn lakott nagyvárosi agglomerációban akarjanak atomtemetőt építeni. És ez összefügg a paksi működéssel, a paksi üzemidő-hosszabbítással és a Paks II. projekttel is.

És akkor lenne néhány nagyon fontos kérdésem, tisztelt államtitkár úr. Érdekes a helyzet, az önök minisztériuma felelős a nukleáris biztonság kérdéséért. Egyéb vonatkozások miatt a Paks II. nem tarthat ugyanahhoz a minisztériumhoz, azaz a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz tartozik, de úgy gondolom, hogy amire most rákérdezek, az a nukleáris biztonság kérdése.

Az Országos Atomenergia Hivatalt én rendszeresen bombázom különböző adatigénylésekkel; kezdeményeztem már találkozót is a vezető asszonnyal. Azt szeretném kérdezni, hogy mikor kap engedélyt Paks II.? Ugye, mondhatjuk, hogy ez egy költői kérdés, már nagyon régóta ígéretik úgymond, hogy előbb-utóbb majd lesz engedély. Emlékszem, még Süli miniszter úr volt a felelős miniszter, aki egy bizottsági ülésen, amikor én rákérdeztem, hogy mikor nyújtják be az engedélykérelmet, úgy fogalmazott,

hogy nem tudja, és hogy az oroszok - ez pár éve volt - most tanulmányozzák a hazai műszaki környezetet. Nem volt túl biztató a dolog, de a lényeg az, hogy 2022 augusztusában kiadták az engedélyt, de visszatartották, halasztó hatállyal. Gyakorlatilag itt csak terlep-előkészítést lehet folytatni, mert az előzetes biztonsági jelentés felülvizsgálatára van szükség. Én azóta folyamatosan figyelem az eseményeket. Vannak különböző politikai megnyilatkozások, hogy na, mikor lesz meg az engedély. Nemrég beszélt Szijjártó Péter arról, hogy már idén lehet az első betonöntés. Ehhez képest a közérdeklődés-igénylés, amit most pár napja kaptam meg, úgy szól, hogy újabb és újabb kéréseket fogalmazott meg az Atomenergia Hivatal a Paks II. Zrt. felé a tekintetben, hogy pontosítani kell azt a biztonsági jelentést, és augusztusban volt az utolsó benyújtás. Önöknek milyen információja van, hogy mikor lesz engedélye a Paks II. projektnek? Én azt gondolom, hogy joga van tudni minden magyar embernek, hogy ez a projekt hogy áll. És hogy önök látják-e, hogy vannak-e esetleg olyan kizáró okok, amikről többször beszéltünk - hogy mondjuk például egy törésvonal, aktív törésvonal fut azon a területen, ahol tervezzük ezt az új atomerőművet -, vannak-e olyan kritériumok, amiknek nem fog tudni megfelelni ez a terv?

A további kérdéseim, és itt nagyon nehéz helyzetben vagyok, megmondom őszintén, tisztelt államtitkár úr, képviselőtársaim, itt konkrétan egy büntetőügy is folyamatban van Paks II. építésével kapcsolatban. A gyanú szerint a földmunkák tekintetében megtörtént az - ismétlem: a gyanú szerint -, hogy úgy helyeztek el a Paks II. földmunkáiból származó százezer köbméteres nagyságrendű anyagot, hogy az törvényt sértő volt. Tehát magyarul: hulladékot helyeztek el olyan helyen, ahol nem volt hulladékgazdálkodási engedély, és emiatt egyébként én is feljelentő vagyok; egyesítették az ügyeket, és én is várom a fejleményeket ebben a büntetőügyben. Erről milyen információkkal rendelkezik a kormány?

Amikor én írásbeli kérdést nyújtok be a felelős minisztérium felé, akkor a Paks II. Zrt.-nek egy nagyon sablonos választ kaptam legutóbb például, hogy minden a törvények szerint működik. De például azt is válaszolta a Paks II. Zrt., hogy a földmunkákhoz kapcsolódó feladatok végrehajtása, így a kitermelt föld deponálása, az erre vonatkozó szerződések megkötése és finanszírozása nem a Paks II. Zrt. kompetenciájába tartozik. Akkor kinek a kompetenciájába? Segítsenek közösen megválaszolni ezt a kérdést! Én úgy gondolom, hogy ez egy fontos kérdés, és megdöbbentő számomra, hogy nincs olyan parlamenti eszköz, amivel erre a kérdésre választ kapok, azon túl, hogy itt a fűrószaptól kezdve minden egyéb elhelyezésével kapcsolatban is rengeteg megválaszolatlan kérdés van.

Nos, zárásként, tisztelt államtitkár úr, én azt gondolom, hogy amellett, hogy nyilván nagyon súlyos elvi

megközelítésbeli ellentét feszül, mondjuk, a mi megközelítésünkben, abban egyet kell hogy értsünk, és egyet is értünk, azt gondolom, hogy a nukleáris biztonság szempontja minden másnál fontosabb. És én azt gondolom, hogy emellé be kellene emelni a kormánynak az átláthatóságot, a transzparenciát, azt, hogy nem titkosít mindent, ami a különböző nukleáris ipari beruházásokkal és azok lefolytatásával kapcsolatos, hanem megadja a megfelelő tájékoztatást a társadalomnak.

És ismételten szeretném nagyon aláhúzni, két vonallal, hogy Pécs és Baranya megye nem akar atomtemetőt. Ez nagyon súlyos politikai felelősség, hogy ezt lássa be a kormány, és hozzon egy ilyen döntést, hogy leállítja a bodai atomtemető projektet, és dönt alternatív kutatási helyszínnek a nyitásáról. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. További hozzászólásra jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Steiner Attila államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen, tisztelt képviselő hölgyek és urak, az észrevételeket, illetve kimondottan a támogató észrevételeket. Engedjék meg, hogy hadd reagáljak itt, a vitában felmerült pontokra, és igyekszem időrendi sorrendben haladni, kezdve Harangozó képviselő úr észrevételeivel, holott ő nincs itt, de röviden még tudtam itt vele beszélni.

Alapvetően azt kell hogy mondjam, abban teljesen egyetértek a képviselő úrral, és ez több kérdésnél is előjött a nukleáris biztonság kérdése kapcsán, hogy a nukleáris biztonság mindenek előtt; ahogy képviselő úr fogalmazott, ez nem egy csógyár, ezzel teljesen egyetértünk. Nem véletlenül az elmúlt 10-15 évben a Paksi Atomerőmű rengeteg biztonsági teszten esett át. Fukusima után egész Európában minden atomerőművet nagyon részletesen átvizsgáltak. Stressztesztet, stressztesztköröket végeztek el az erőművön, és azt kell hogy mondjam, a Paksi Atomerőmű ebben a tekintetben nagyon jól teljesített.

(17.50)

Nagyon kevés pótlólagos beruházást kellett csinálni, és kijelenthető, hogy az egyik legbiztonságosabb atomerőmű a paksi atomerőmű Európában.

Két kritikus megjegyzése volt a képviselő úrnak, azt kell mondjam, hogy azzal kapcsolatban szeretnék pár félreértést eloszlatni.

Az egyik kérdés, amit Keresztes képviselő úr is említett, hogy a kiégett fűtőelemek kapcsán a nemzeti

politika és a nemzeti program kapcsán kinél milyen feladatkörök vannak. Azt kell mondjam, hogy ezen a területen igazából ez egy formalitás, hogy ki nyújtja be az Európai Bizottságnak magát a nemzeti programot. Már eddig is úgy volt, és már többször el is készítette maga a kormány ezt a nemzeti programot, és nagyon fura helyzet volt az, hogy mi elkészítjük, és az Országos Atomenergia Hivatal elnöke, aki ebben természetesen benne van és nézi, hogy mi történik ebben a dokumentumban, ő nyújtja be, és nem az elkészítő nyújtja be.

Úgyhogy ez egy postásszerep, hogy ki nyújtja be az Európai Bizottságnak. Abban semmilyen változás nincsen, hogy ki készíti el ezt a programot. Ezt a magyar kormány készíti el, ez az eddigiekben is így volt, és magát a nemzeti politikát is, ami ennek a stratégiai dokumentuma. Erről volt is tavaly egy vita itt, az Országgyűlésben. Ezt is a kormány készítette el és nyújtotta be a magyar Országgyűlés számára, és az itt, ebben a nemzeti politikában meghatározott alapelvek alapján dolgozza ki a kormány a részletes intézkedéseket, aminek meg kell vizsgálni a költségvonzatait, s a többi. Azt gondolom, abszolút a kormány feladata, hogy ezt a dokumentumot kidolgozza, ahogy eddig is tettük, most is így fogunk eljárni, és mivel mi dolgoztuk ki, ezért javasoljuk azt, hogy ezt mi nyújtsuk be az Európai Bizottságnak. Ez így logikus, ebben semmi egyéb trükk nincsen.

Felmerült továbbá, hogy miért is kerül ki a törvényjavaslatból az ionizáló sugárzás elleni védőeszközök forgalomba hozatalának az engedélyezési jogköre, miért kerül el az Országos Atomenergia Hivaltól. Azt kell mondjam, ez a kérdés is nagyon egyszerű. Itt semmifajta nagy összeesküvésre nem kell gondolni. Itt már ilyen eposzi kellékeket is hallhatunk Harangozó képviselő úrtól. A nagyon egyszerű válasz az, hogy van egy olyan uniós rendelet, ami ezt a gyártóknak a felelősségi körébe utalja. Innentől az Országos Atomenergia Hivatal ilyen jellegű tevékenységet egyáltalán nem is folytat uniós rendeletről adódóan. Ezért vesszük ki ezt a felelősségi kört, leképezve az európai uniós jogszabályokat, és innentől ez a gyártók felelősségi körébe tartozik. Ez egy 2016-os rendelet, de alapvetően most, hogy hozzányúlunk ezekhez a szakaszokhoz, ezért vesszük ki ezeket a rendelkezéseket.

Harangozó képviselő úr továbbá utalt arra, hogy 2022-ben milyen változás történhetett a tekintetben, hogy hirtelen fontos lett az üzemidő-hosszabbítási projekt, holott szerinte ez előtte egyáltalán nem volt fontos. Azért szeretném emlékeztetni a képviselő urat, hogy egy energiaválság közepén voltunk 2022-ben. Pontosan, amikor mindenki elkezdte keresni, hogy mi lehet a kiút az energiaválságból, hogyan tudjuk csökkenteni a kitétségiünket, akkor annak az egyik természetes megoldása az elektrifikációnak a növelése volt, hogy térjünk át a fosszilis energiaforrások fogyasztásáról a villamosenergia-fogyasztásra,

elektrifikáljunk. Miért? Mert ezek az erőművek helyben elérhetőek, helyben tudjuk megtermelni a villamos energiát, nem kell több ezer kilométerről ide importálnunk, mint a fosszilis energiahordozók esetében, hanem igenis helyben előállított energiát használunk fel, és ezzel az ország kitétsége értelemszerűen nagymértékben csökkenhet.

Arról, hogy milyen előrejelzések vannak, én azt gondolom, érdemes pár európai tanulmányt is megnézni. Keresztes képviselő úr is említette ezt a plusz 50-55 százalékot, amit 2030-ig várunk. Ez nem csak az iparosításból jön, az is belejátszik természetesen, de van egy természetes elektrifikációs folyamat. Egyre több elektromos berendezést használunk, próbálunk átállni a fosszilis fűtőberendezésekről elektromos alapúra, például hőszivattyúkra, az elektromos közlekedés feltartóztathatatlanul terjed egész Európában, úgyhogy mindenhol azt látjuk, hogy itt nagyon jelentős villamosenergiafogyasztás-bővülés lesz. Ennek egy része természetesen az, hogy van egy ipari fejlesztés is, de ez nem eredményezi száz százalékban ezt a növekedést. Ha én így a számokat összerakom, ez körülbelül az 50 százalékát teheti ki nagyjából a villamosenergiaigény-növekedésnek, ami az elkövetkezendő időszakban várható.

Köszönöm szépen Dudás képviselő úrnak a támogató hozzászólásait. Teljesen egyetértek, hogy a villamos energia tekintetében az atom- és a megújuló energia kettősségére kell építenünk a jövőben. Azt kell mondjam, ön is utalt az Európai Bizottság atomenergiával kapcsolatos hozzáállására, itt egy elég fontos elmozdulás volt megfigyelhető az Európai Bizottság részéről. Sokáig, amíg a taxonómiarendeletet tárgyaltuk még az energiaválság előtt, akkor az Európai Bizottság hozzáállása az atomenergia tekintetében még nem volt teljesen egyértelmű. Én azt gondolom, hogy ez nagyon sokat változott pozitív értelemben, sőt, amikor már a 2040-es klímacélokról beszélünk, maga az Európai Bizottság is belefoglalta az ő dokumentumába, hogy atomenergia nélkül a 2040-es célokat nem fogjuk tudni hozni.

Emiatt nem technológianeutralitásra van csak szükség, hanem ennél jóval többre. Nem lehetünk neutrálisak, semlegesek a technológiák tekintetében, hanem promotálnunk kell minden olyan technológiát, ami ehhez hozzá tud járulni, úgyhogy már az Európai Bizottság is a technológiai diverzitást használja mint követendő alapelveket, és én azt gondolom, hogy ez egy rendkívül fontos elmozdulás volt az Európai Bizottság részéről. Hallgattak a józan észre, és a tagállami példákat megvizsgálva az atomenergiát is belefoglalták a kívánatos technológiák közé.

Ettől függetlenül én nagyon fontosnak tartom a jövőben is, hogy továbbra is tagállami döntés legyen az, hogy valaki szeretne-e élni az atomenergiával, vagy nem. Ausztriát említette itt a képviselő úr példaként, hogy ők egy nagyon kényelmes helyzetben vannak, ugyanis atomenergia nélkül is meg tudják oldani

a saját energiaellátásukat. Sajnos mi itt, Magyarországon nem rendelkezünk ilyen kedvező földrajzi feltételekkel, úgyhogy emiatt nekünk szükségünk van az atomenergiára, mert a többi energiahordozóból nem tudjuk ezt az energiamennyiséget előállítani. Viszont nagyon fontos, hogy hazánkban belül termeljünk meg ezt az energiát, és ne máshonnan kelljen importálnunk. Úgyhogy emiatt a Paksi Atomerőműnek a szerepe, azt gondolom, hogy megkérdőjelezhetetlen az elkövetkezendő időszakban.

Szabadi képviselő úr is nagyon sok szempontot említett. A Paks II.-es szerződések kapcsán, ahogy Keresztes Lóránt képviselő úr is utalt rá, én nem fogok tudni önnek nyilatkozni, ugyanis ez nem a mi tárcánknak a felelőssége. Ha nyilatkoznék ebben, akkor megszegném az Európai Bizottságnak a szeparációs előírását. Azt kérte az Európai Bizottság, hogy a két projektet tartsuk teljesen külön egymástól, úgyhogy ami az MVM, illetve a Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítása, az egy teljesen más projektet jelent, azért felel a mi tárcánk, a Külgazdasági és Külügyminisztérium pedig az új blokkok építésének a felelőse. Ezeket az előírásokat be kell tartanunk, mert különben az Európai Uniótól megrovást kapunk.

Ettől függetlenül a titkosítás kapcsán én azt gondolom, hogy értem a közérdeklődést, viszont itt azért, ahogy Harangozó képviselő úr is említette, nem egy csőgyárról beszélünk. Itt olyan érzékeny nukleáris biztonsági berendezésekről beszélünk, hogy sehol a világon nem nyilvános, hogy annak milyen műszaki specifikációi vannak, hogy néz ki az olvadékcsapda, hogy néz ki a reaktortartály. Azt gondolom, hogy ez nagyon érdekes, érdekes lehet olvasgatni, de ezek mindenhol olyan titkokat jelentenek, ami nem véletlenül titok, mert nemzetbiztonsági érdekünk, hogy ez ne kerüljön akárkinek a kezébe.

Úgyhogy én azt gondolom, itt azért érdemes megkülönböztetni, hogy mit is akarunk megtudni, mert egyértelműen van egy csomó olyan műszaki specifikáció, amit, azt gondolom, hogy teljesen jogosan nem szeretnénk mindenkinek elérhetővé tenni, mert az onnantól egy óriási biztonsági kockázatot fog jelenteni. Beszéltünk itt a nukleáris biztonságról, pont emiatt nem szeretnénk, hogy ez mindenki számára elérhető rendelkezés legyen.

Azzal kapcsolatban pedig, hogy az erőmű milyen állapotban van, itt is szeretnék egy komoly félreértést eloszlatni. Nekünk még nincsenek meg a terveink, hogy itt mi fog pontosan történni. Mi még nem döntöttük el azt, hogy húszéves üzemidő-hosszabbítás lesz. Ezek a munkák most indulnak.

(18.00)

Arra kérünk felhatalmazást, hogy ezeket elkészíthessük. Ezt a folyamatot az Atomenergia Hivatal folyamatában tudja engedélyeztetni. Ezek a dokumentumok még nem készültek el. Az elkövetkezendő pár

évek lesz a feladata, hogy ezek elkészüljenek, és ott meg fogjuk látni, hogy műszakilag milyen állapotban van az erőmű, nagyon részletes vizsgálat alá fogjuk vetni az erőművet. Most arról beszélünk, hogy ha minden rendben van, akkor maximum 20 évig szeretnénk az üzemidőt kitolni, de itt egyesével minden reaktor műszaki állapotát meg kell vizsgálni. Ez még nem készült el. Ez az előttünk lévő évek fő feladata lesz.

Úgyhogy emiatt nem tudom megosztani önökkel ezt a tervet, mert még nincs ilyen. Természetesen nem mi fogjuk ezt jóváhagyni. Ezt az Országos Atomenergia Hivatal fogja jóváhagyni, hogy tényleg benne van-e ezekben a blokkokban még további 20 év, vagy ne adj' isten, 15 év, de ezt meg kell vizsgálni. Ezt nem lehet innen, egy íróasztaltól eldönteni, hogy hány évig fog üzemelni ez az erőmű. Úgyhogy teljesen igaza van, ezt nagyon alaposan végig kell nézni, de ezek a dokumentumok még nem készültek el.

Az pedig, hogy a főjavításra mennyi idő van, ugye, azt is fontos látni, hogy a főjavításokat mikor szokták csinálni. Nem 15 havonta direkt leállítjuk az erőművet, hogy főjavíthassunk, hanem azért állítjuk le az erőművet, hogy a fűtőelemeket kicserélhessük. Amikor indokolt a főjavítás, akkor meg is csináljuk a javítási munkákat, de alapvetően amiatt állítjuk le akkor az erőművet, mert a fűtőelemeket kell cserélni. Az, hogy ha ne adj' isten, tovább tart egy főjavítás, mint ahogy terveztük, akkor tovább tart. Itt van a legutolsó főjavítás, ami szeptember 22-én fejeződött be, és tovább tartott, 29 napig tartott, és mindenki elfogadta, hogy 29 napig tartott. De én azt gondolom, hogy ettől függetlenül érdemes arra törekedni, hogy ez minél hatékonyabban történjen.

De ha nem annyi, nem lehet annyi idő alatt megcsinálni, mindenki el fogja fogadni, hogy ehhez több idő kellett, de hogy ebben is legyen egy figyelem, egy hatékonyság. Ha pedig nem sikerül, akkor nem sikerül. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez ettől függetlenül nagyon fontos, és nem akarunk itt semmilyen műszaki kompromisszumot kötni. Ha több idő kell hozzá, akkor több idő kell hozzá. Az utolsó nagy főjavítás a hármas blokkon pontosan ezt mutatta: nem fért bele az időbe, lett egy kis csúszás, de indokolt volt, hogy volt egy csúszás a főjavítások tekintetében.

További kérdések: munkaerőhiány. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon valid pont. De azt kell látni, hogy ez sajnos az egész nukleáris iparban egy nagyon nagy kihívás nemcsak Magyarországon, hanem egész Európában, úgyhogy erre igenis komoly figyelmet kell fordítanunk mind kormányzati szinten, mind az egyetemek oldaláról, mind a Paksi Atomerőmű oldaláról. Én azt gondolom, hogy itt még európai uniós kezdeményezéseket is fogunk tenni, hogy hogyan lehetne az egész európai nukleáris ipar jövőképét munkaerőpiaci szempontból megátogatni.

Erre amúgy kiváló lehetőséget fognak adni az úgynevezett kis moduláris erőművek, ugyanis itt,

ahogy a mostani erőmű esetében is már egy 30 éves üzemelésről beszélünk, az akkor kezdő mérnökök már kezdenek nyugdíjba menni, és az utánpótlást meg kell oldani. Ezen dolgozik mind az atomerőmű, mind a különböző felsőoktatási intézmények, de tény, hogy ebbe nagyobb energiát kell fektetnünk, a következő években azon leszünk az összes érintettel együtt, hogy ezt a kérdést meg tudjuk oldani. Itt már kezdeményeztünk is a pronukleáris országokkal együtt az Európai Bizottságnál is konkrét akciókat, konkrét programokat, és ebben pénzügyi segítséget is kaptunk és ígéretet, hogy ebben amúgy európai szinten is várhatóan fog előremozdulás történni.

Végezetül Keresztes képviselő úr kérdéseire térnék át. A gazdaságpolitikáról, én azt gondolom, már sokszor vitáztunk, illetve a kormány többi tagjával is. Én most nem szeretném teljesen ezt a vitát megnyitni. De hogy a villamos energia, az elektrifikáció itt van velünk, én azt gondolom, hogy ez megállíthatatlan. Erre fel kell tudnunk készülni, és ezt nem érdemes akkumulátorgyárakra rákenni, ez történik. Erre fel kell készülni mind erőművi oldalon, több villamos energiára lesz szükség, mind hálózati oldalon, kellenek okosmegoldások is. Teljesen más már most is a villamosenergia-hálózat alapműködése, mint pár éve vagy évtizede volt. Megjelent több mint 280 ezer mini-erőmű a lakossági méretű napelemek tekintetében, és teljesen felbolydult pozitív értelemben a villamosenergia-hálózat. Ez egy nagyon szép kihívás, amit meg kell oldani. Azon leszünk, hogy ezt a kihívást meg tudjuk oldani.

Említette képviselő úr az utólagos engedélyezést. Na, most ez egy nagyon szűk esetben lehetséges csak. Ez csak a Paks I. esetében lehetséges, a Paks II.-re ez a rendelkezés nem vonatkozik. Ez akkor lehetséges, ugye, itt nem mindig csak a reaktortartályban lévő esetekre gondolunk, hanem ez például épületek esetében is egy szabály lehet, hogy ha egy adott technikai jellemzőtől való eltérés helyreállítása nukleáris biztonsági szempontból problémásabb lenne, mint ha úgy hagyjuk. Ebben az esetben lehetne eltérni ettől a szabálytól. És hogy hogyan lehet eltérni, erre majd az Országos Atomenergia Hivatal nukleáris biztonsági szabályzata fogja megadni a választ, hogy ennek mi az eljárása. Nemcsak így hasraütésszerűen majd azt fogja mondani az Atomenergia Hivatal, hogy eltértünk, hanem ennek lesz egy objektív eljárásrendszere. Ezt nem szeretnénk főszabályként alkalmazni, de lehet ilyen helyzet, az eddigi tapasztalatok az üzemidő-hosszabbítás tekintetében azt mutatták, hogy igenis ez felmerülhet.

Hosszan beszélt képviselő úr a kiegészítő fűtőelemek kérdéséről. Én azt gondolom, hogy ott az ezzel kapcsolatos érdemi vitát a nemzeti politika tekintetében már egyszer lefolytattuk. Ettől függetlenül nagyon fontos kérdés, hogy amikor az üzemidő-hosszabbítás azt is fogja jelenteni, hogy több kiegészítő elemet fog termelni az erőmű, ezzel valamit kezdeni

kell. Az ezzel kapcsolatos terveket is most fogjuk elindítani, ezeknek az elkészítését is, ami egy külön engedélyezési procedúra, és ezt is külön majd az Országos Atomenergia Hivatal fogja engedélyezni. Úgyhogy ez is még előttünk áll. Tudjuk, hogy ez egy feladat, és szeretnénk, hogyha a radioaktív hulladék-kezelő erre felkészülne, és a különböző terveket kidolgozná.

Azt nagyon jól tudja képviselő úr is, hogy jelenleg még nincsen ilyen mélygeológiai tároló, ami működik, de a közeljövőben lesz. Úgyhogy sajnos az az érv, hogy ilyen nincsen, ez már csak pár hónapig használható. 2025-ben már nem fog élni ez az érv. Lesz ilyen. A finnek meg fogják építeni ezt a tárolót, és már meg is van minden engedélyük. Úgyhogy már a nyitás közelében van ez a mélygeológiai tároló.

Az pedig, hogy eldöntöttük azt, hogy Magyarországon ez a mélygeológiai tároló megépül Bodán, erre szeretném kérni képviselő urat, hogy mutassa meg nekem a döntést, mert én ilyen döntésről nem tudok. Hozza be, képviselő úr, mutassa meg! Nincs ilyen döntés. Nincs ilyen döntés. *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)* Nincs ilyen döntés. Kutatások folynak. Kutatások folynak, egy kutatási helyszínünk van, ahol adatok begyűjtése folyik, ami alapján még nagyon sokat kell kutatni annak érdekében, hogy az az adatmennyiség össze tudjon gyűlni, ami alapján egyáltalán mérlegelni lehet műszaki szempontból, gazdasági szempontból és politikai szempontból, hogy mi történjen. Még messze vagyunk ettől. Semmilyen ilyen döntés még nem született, bármit is próbál képviselő úr belemagyarázni, hogy attól, hogy ott folynak kutatások, döntés született - nem született ilyen döntés.

Paks II. kapcsán pedig szintén azt tudom megerősíteni, hogy a büntetőügyről, amire ön is hivatkozik, nem rendelkezem információkkal, úgyhogy itt javasolnám, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériumot, amely a projekt felelőse, javasolom megkeresni ebben a kérdésben.

Remélem, nagyjából tudtam mindegyik kérdésre válaszolni, úgyhogy köszönöm szépen az észrevételeket. Szerintem fontos volt, hogy pár félreértést tisztázzunk ezen vita keretén belül, és köszönöm szépen azoknak a képviselőknél, akik támogatták a javaslatunkat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Steiner államtitkár úr, a vitázárót. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként a napirend utáni felszólalásra jelentkező Dudás Róbert jobbikos képviselő úrnak adom meg a szót, aki „Nem felelősöket keresek, hanem megoldásokat.” címmel nyújtotta be a napirend utáni felszólalás tárgyát. Öné a szó.

(18.10)

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kezdeném azzal a kérdéssel: volt-e egyáltalán valaki önök közül a felelős döntés meghozatala előtt, aki lement vidékre ezekbe a kis falvakba, azokba a kis falvakba, ahol most be fogják zárni a postahivatalokat? Mert nem hiszem.

Ki kellene mozdulni a klímás irodából, el kell hagyni a komfortzónát, igen, biztos nem egyszerű, de meg kell nézni, hogy egy-egy ilyen döntésnek milyen társadalmi hatása van, milyen hatása lesz az ezeken a kistelepülésen élő emberekre. Három éve kérem a kormányt, és számos alkalommal írtam írásbeli kérdést, kérdeztem a kormányt, vitatkoztam az államtitkárral, határozati javaslatot nyújtottam be, hogy alakítsuk valahogy úgy át ezt a rendszert, hogy a posták megmaradhassanak valamilyen olyan formában legalábbis, hogy egyébként a helyi igényeket ki tudják szolgálni. Az nem megoldás, amit most önök javasolnak, illetve nem javasolnak, hanem már meg is valószínűsítették, hogy például egy kistelepülésen 13 óra és 13 óra 40 perc között áll meg az egyik parkolóban a postakocsi. Ez abszolút nem megoldás. Munkaidőben. Tehát el nem tudják látni egyébként ezek az emberek azokat a szolgáltatásokat, azokat a pénzügyi tranzakciókat, amiket évek, évtizedek óta ők megszoktak és ott intéznek.

Bezárták a takarékszövetkezeteket, bezárnak a boltok, mert nincsen kereslet, fizetőképes kereslet meg egyre inkább nincs. Bezárták az iskolákat, rossz az utak, nincs közlekedés, elköltöznek az emberek ezekről a településekről, most bezárják a postákat. Nagyon hosszan lehetne és talán kellene is erről beszélni, de egy nagyon jogos kérdés van, és ha ezt feltesszük önmaguknak, akkor talán a választ is meg tudják adni, illetve segítséget is tudnának nyújtani: önök laknának-e ilyen településen, ahol nagyjából nulla szolgáltatás érhető el? Bezárják ezeket az embereket ezekbe a kistelepülésekbe, és hagyják őket ott ellátás nélkül vegetálni. Amennyiben az a válasz, hogy önök nem laknának ilyen településen, akkor kérem, másokat se hagyjanak ilyen helyzetben, hogy ilyen helyzetben éljenek.

Másik témát is szeretnék még idehozni, ugyanúgy a vidék Magyarországára kapcsán. Írásbeli kérdéssel fordultam a Lázár János által vezetett minisztériumhoz, hogy mit kívánnak tenni a vidéki, már bezárt vasútvonalakon lévő vasútállomások épületeivel. Volt polgármesterként a polgármesteri időszakomban én elég sokat küzdöttem a MÁV-val annak kapcsán, hogy ezeket az épületeket hasznosítsuk. Zárt ajtókra és süket fülekre találtam. Ezek az épületek viszont egyre inkább tájsebek az adott településeken, pedig sokkal jobb sorsra érdemes ingatlanokról beszélünk.

Nem tudom, hogy vizsgálták-e már azt, mert a válaszukat megkaptam, és abban azt mondják, hogy

rendkívüli módon odafigyelnek ezekre az ingatlanokra, és ezek továbbra is a MÁV tulajdonában vannak, elidegeníthetetlenek, és csakis a MÁV tulajdonát képezik, és ők is fogják hasznosítani, megvizsgálták-e egyébként - mert 2010-ben ezzel kampányoltak -, megvizsgálták-e azt, hogy hogyan és hol állítható vissza a vasúti közlekedés. A személyszállítás akár - sok esetben sínelújítást is igényelne, tudom nagyon jól, a Mátrában, a lakóhelyem környékén is van ilyen, sőt a lakóhelyemen áthaladó vasútvonal is ilyen -, illetve a teherszállítás. A teherszállításnak a vasútra történő vitele évek, évtizedek óta óriási problémát jelent, és nemcsak könnyebbé nyújtana, hanem segítséget is nyújtana abban, hogy a közútjainkat viszont ne tegyük tönkre.

Nem tudom, megvizsgálták-e azt, hogy turizmus szempontjából, nosztalgia vonatok kialakítása szempontjából a meglévő infrastruktúra hogyan használható. Mert sok esetben nem bezárt vonalakról, hanem szüneteltetett vonalakról beszélünk. 2010-ben azt mondták, hogy az előző, 2010 előtti kormány által bezárt vonalakat önök mind vissza fogják nyitni - ez nem történt meg, sőt azóta is folyamatosan zárják be

ezeket. Azokat a konkrét, komoly infrastruktúrával rendelkező településeket lehetetlenítik el, és a vonalakat hagyják kihasználatlanul, amelyekben egyébként, ha Európa bármely országát nézzük, minden ország lépne és kihasználná a benne lévő lehetőségeket.

Én a jelen írásbeli kérdésemre adott válaszukban konkrét válaszra nem leltem; ez nem fogja elvenni a kedvemet, tovább fogom folytatni, és be fogom mutatni egyébként önöknek képeken, videókon, hogy hogyan is néznek ki azok az ingatlanok, amelyeket önök elméletileg rendben tartanak - a gyakorlatban ez nincs így.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további napirend utáni felszólalásra jelentkezők vagy visszavonták a szándékot, vagy pedig nem tartózkodnak a teremben, ezért a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm a munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **üléscsoporthoz** **napot bezárom**. Szép délutánt mindenkinek!

(Az ülésnap 18 óra 15 perckor ért véget.)

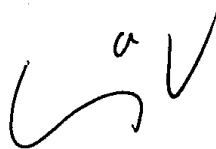
Bakos Bernadett s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)